

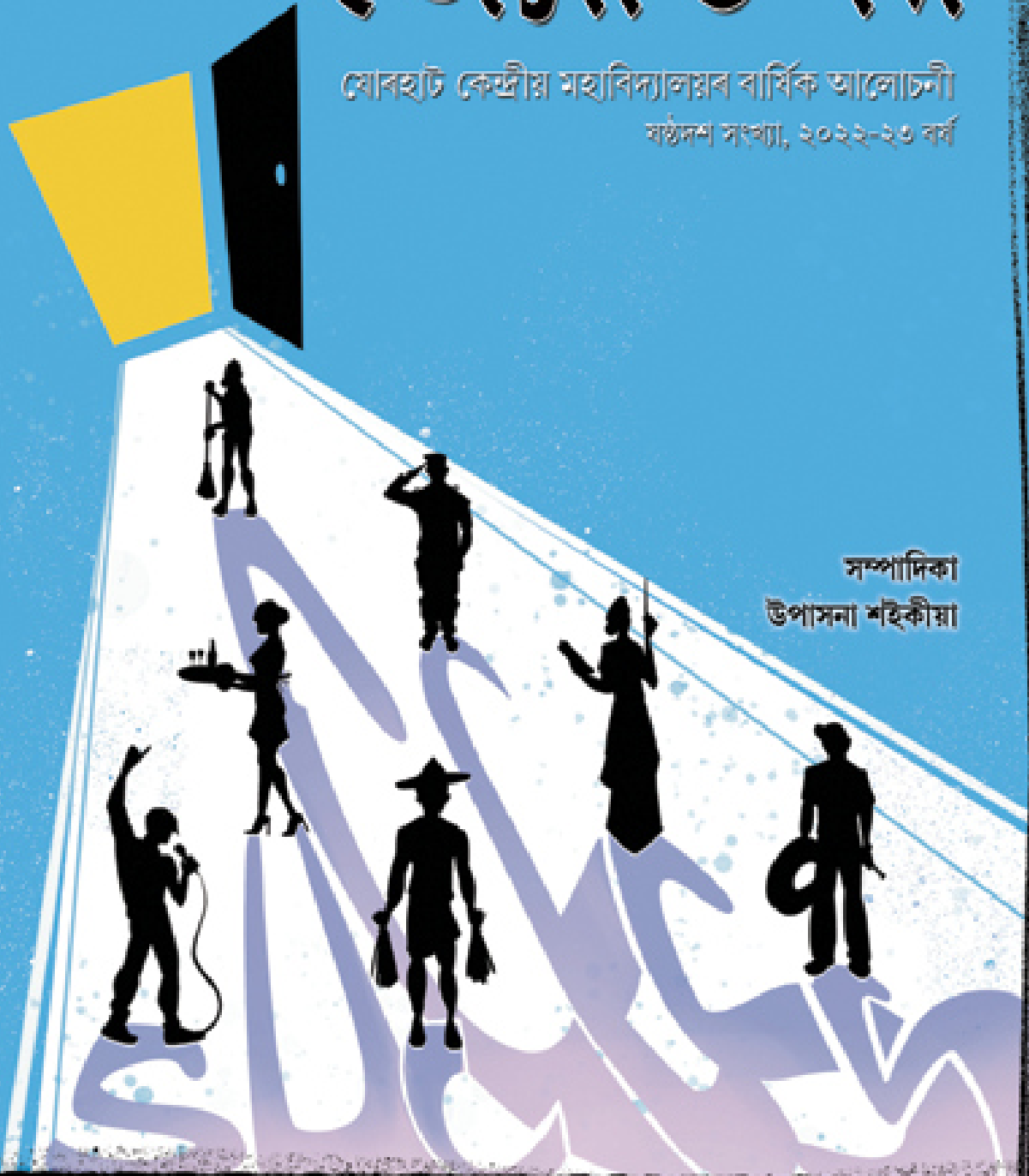

জ্যোতিষ্ম

যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী

ষষ্ঠদশ সংখ্যা, ২০২২-২৩ বৰ্ষ

সম্পাদিকা
উপাসনা শইকীয়া

‘জ্যোতির্ময়’

যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী

প্ৰীতি আৰু শুভেচ্ছাৰে এই সংখ্যাৰ ‘জ্যোতির্ময়’

..... ব হাতত অৰ্পণ
কৰিলোঁ।

জ্ঞানৰ জ্যোতিৰে যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ৰ
ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মনৰ দুৱাৰ খুলি দিয়াৰ লগতে তেওঁলোকৰ সৃষ্টিশীলতাক এখন মঞ্চ
দিবলৈ পূৰ্ণ চেষ্টা কৰাই ‘জ্যোতির্ময়’ৰ লক্ষ্য আৰু উদ্দেশ্য।

সম্পাদিকা

উপাসনা শইকীয়া

JYOTIMOY : The 16th Annual Magazine of Jorhat Kendriya Mahavidyalaya, Jorhat of the session 2022-23 edited by Upashana Saikia. Published by Kendriya Mahavidyalaya Students' Union Printed at Borah DTP & Printing Centre, Unnayan Super Market, Jorhat-785001

‘জ্যোতির্ময়’ৰ সম্পাদনা সমিতি :

সভাপতি	:	ড° দুলেন শইকীয়া
উপদেষ্টা	:	ড° গায়ত্ৰী চুতীয়া বৰদলৈ পৰিণীতা বৰুৱা
সম্পাদিকা	:	উপাসনা শইকীয়া
সদস্য	:	ঋতুৰাজ বৰুৱা দেৱাশীষ শৰ্মা শ্ৰদ্ধা ৰাণী বৰা
বেটুপাত	:	ৰাজবল্লভ শ্যাম
স্কেচ্ছ	:	চাৰিনা বেগম, ৰাজবল্লভ শ্যাম, উপাসনা শইকীয়া, টুইংকল বৰুৱা, পৰাগ জ্যোতি শইকীয়া
ডিটিপি	:	অসীম বৰুৱা, অমৰ বৰা, ললিত বৰা
অলংকৰণ	:	ললিত বৰা

প্ৰকাশক :

ছাত্ৰ একতা সভা

যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়

মুদ্ৰণ :

Borah DTP & Printing Centre,

Unnayan Super Market,

Jorhat-785001

E-mail: lolitborah11@gmail.com

The writers concerned are responsible for their own writings.
The editorial body bears no responsibilities for the sources, opinions & data used in their writings.

- Editor

উৎসৰ্গা

যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিগৰাকী
সাহিত্যনুৰাগী ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ হাতত ২০২২-২৩ বৰ্ষৰ 'জ্যোতিৰ্ময়'
সংখ্যাটি উৎসৰ্গা কৰা হ'ল।

— সম্পাদিকা

শুভেচ্ছা বাণী

বিগত ১৯৮১ খ্ৰীষ্টাব্দত এক বৃহৎ অঞ্চলৰ উচ্চ শিক্ষাৰ প্ৰয়োজনীয়তা পূৰণ কৰাৰ উদ্দেশ্যেৰে যোৰহাটৰ কেন্দ্ৰভিত্তি প্ৰতিষ্ঠা কৰা যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ে সমগ্ৰ উত্তৰ-পূব ভাৰতৰ ভিতৰৰে এখন প্ৰতিশ্ৰুতিপূৰ্ণ সহ-শিক্ষামূলক উচ্চ শিক্ষা প্ৰদানকাৰী প্ৰতিষ্ঠান হিচাপে স্বীকৃতি লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। কলা আৰু বিজ্ঞান—এই দুয়োটা শাখাতে অধ্যয়নৰ সুবিধা আগবঢ়াই অহা মহাবিদ্যালয়খনে শিক্ষাৰ্থীসকলৰ দক্ষতা বিকাশৰ অৰ্থে সময়ে সময়ে বৃত্তিমূলক পাঠ্যক্ৰম, কেৰিয়াৰ নিৰ্দেশনা, ব্যক্তিগত পৰামৰ্শ আৰু প্ৰৱেশ পৰীক্ষাৰ বাবে প্ৰশিক্ষণৰ সুবিধাও আগবঢ়াই আহিছে, যিসমূহ কাৰ্যসূচীৰ প্ৰাসংগিকতা সাম্প্ৰতিক কালত বৃদ্ধি পাবলৈ ধৰিছে।

মহাবিদ্যালয়খনৰ বাৰ্ষিক আলোচনী ‘জ্যোতিৰ্ময়’খনৰ ২০২২-২০২৩ বৰ্ষৰ ১৬তম সংখ্যাটি প্ৰকাশ কৰি উলিওৱাৰ প্ৰস্তুতিৰ বাৰ্তাই আমাকো স্বাভাৱিকতে আনন্দিত কৰিছে। আমি আশাবাদী যে মান-সম্পন্ন তথ্য-সমলেৰে ‘জ্যোতিৰ্ময়’ৰ এইবাৰৰ সংখ্যাটি আটক ধুনীয়াকৈ প্ৰকাশ পাব আৰু পঢ়ুৱৈৰ সমাজখনেও সংখ্যাটিক সাদৰেৰে আদৰি ল'ব।

প্ৰয়াসটিৰ সৈতে জড়িত হৈ থকা সমূহ ব্যক্তি-প্ৰতিষ্ঠানলৈ আমাৰ আন্তৰিক অভিনন্দন আৰু শুভেচ্ছা থাকিল।

দিনাংক : ৮ মে', ২০২৩

(জিতেন হাজৰিকা)

শ্রদ্ধাঞ্জলি

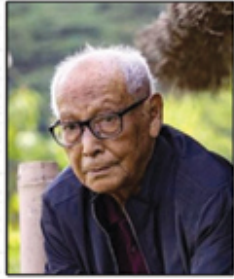
লতা মঙ্গেশকাৰ

ৰাধি কাপোৰ

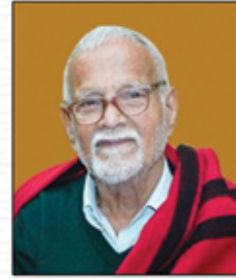
এড্‌চন আৰাণ্টো 'ছ' ডু-নাচি মেন্ট'
(পেলে)

হোমেন বৰগোহাঞি

নীলমনি ফুকন

নীলপৰন বৰুৱা

লক্ষ্মীনন্দন বৰা

নিপন গোস্বামী

অপূৰ্ব বৰা

মহাবিদ্যালয়ৰ সংগীত

পোহৰ পোহৰ
জ্ঞানৰ পোহৰ
সঁচা সমল হওক এই জীৱনৰ
নানাজনে উলাহেৰে
জীৱন গঢ়াৰ বাবে
ইয়াতেই পাতে মেলা সুন্দৰৰ।

জীৱন জাৰণিখিনি
কুসুম কানন কৰি
গঢ়াৰ বাবে এটি পৰিৱেশ
জ্ঞান বিনিময় হয়
গুৰু আৰু শিষ্যৰ
মধুৰ সম্পৰ্ক যদি থাকে অনিমেষ
অগ্ৰজ বহুজনে ইয়াতেই গঢ়ি দিলে
পৰিৱেশ এটি জ্ঞান-বিজ্ঞানৰ।

পাৰ হোৱা দিন আৰু
আজিৰ সময়ে
পথৰ দিয়েহি সন্ধান
তাতেই প্ৰেৰণা পাই
আমি যাওঁ আগুৱাই
বিৰাম বিহীন অভিযান
আজি আৰতিৰ এই সময়ত
এই আমাৰ জ্ঞান মন্দিৰত
দেখা পাওঁ পথ পোহৰৰ।।

গীতৰ কথা : শ্ৰীঅজিত কুমাৰ বৰদলৈ
সুৰ : শ্ৰীমিহিৰ বেজবৰুৱা

মহাবিদ্যালয়ৰ মাননীয় অধ্যক্ষ ড° দুলেন শইকীয়া

সম্পাদনা সমিতি

ড° গায়ত্ৰী চুতীয়া বৰদলৈ
উপদেষ্টা

ড° দুৰ্লেণ শইকীয়া
সভাপতি

পৰিণীতা বৰুৱা
উপদেষ্টা

উপাসনা শইকীয়া
সম্পাদিকা

স্বত্বৰাজ বৰুৱা
সদস্য

মিথ্ৰা গগৈ
সদস্য

দেবশীষ শৰ্মা
সদস্য

সূচীপত্ৰ

প্ৰবন্ধ

- নতুন ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতি-২০২০— বঞ্জুমণি শইকীয়া/১৫
- ৰাষ্ট্ৰীয় পৰিসংখ্যা দিৱস আৰু ইয়াৰ তাৎপৰ্য— ড° সংহিতা শৰ্মা/১৮
- হীৰেন ভট্টাচাৰ্য্যৰ কবিতাৰ বিষয়বস্তু— পৰিস্মিতা বৰা/২০
- Agnigorh— Animaka/২২
- কবি নিৰ্মলপ্ৰভা বৰদলৈৰ কবিতা— লক্ষী বৰা/২৩
- কবি ৰঘুনাথ চৌধাৰীৰ কবিতাত কল্পনাৰ সৌন্দৰ্য— দিচাক্ষী বৰা/২৫

সংস্কৃতি

- চাহ জনগোষ্ঠীৰ লোকসকলৰ ভাওনা— অৰ্চনা বৰুৱা/২৭
- টাই-টুৰংসকলৰ সমাজ আৰু সংস্কৃতি— মনোজ শইকীয়া/২৪
- নৱবৈষ্ণৱ ধৰ্মৰ আনুষ্ঠানিক কেন্দ্ৰ ‘সত্ৰ’— পাৰ্থপ্ৰতিম বৰা/৩১
- ‘অংকীয়া নাট’— শংকৰদেৱৰ কলাত্মক সৃজনী প্ৰতিভাৰ নিদৰ্শন— প্ৰাঞ্জল বৰঠাকুৰ/৩৪
- ভাওনা : নাৰী চৰিত্ৰত পুৰুষশিল্পী— গৌৰৱ কোঁছ/৩৬
- Migration History of the Tai Turung : The Last Tai Group enter in Assam— Pallab Saikia/৩৮

ক্ৰীড়া

- অলিম্পিক (Olympic) — পবিত্ৰ ৰাজখোৱা/৪১
- বিশ্বজয়ী বক্সাৰ লাভলীনা বৰগোহাঁই— মৃদুস্মিতা বৈৰাগী/৪৩

সাক্ষাৎকাৰ

- ড° সুনীল কুমাৰ শইকীয়াৰ প্ৰশ্ন-উত্তৰ/৪৬
- চিত্ৰশিল্পী নীলিম কুমাৰ মহন্ত/৪৮
- উদীয়মান সংগীতশিল্পী বিশ্ৰুত শইকীয়া/৫১

গৱেষণা পত্ৰ

- ভাৰতীয় সমাজ ব্যৱস্থাৰ সামাজিক সমস্যাসমূহ— চুম্পী দাস/৫৬
- অসমীয়া সংস্কৃতি সমন্বয়ৰ সংস্কৃতি— প্ৰাৰ্থনা কলিতা/৫৯
- Importance of Study of Public Administration— Produnya Prabal Hazarika/৬৬

- Agooncerlis Nubilis Brown Bug— Tinku Gogoi/৬৭
- Monetary policy and it's Role in controlling inflation in India— Darshona Neog/৭০
- Migration Problem of Assam: Illegal Migrants— Shalini Gupta/৭২
- Callus Induction and Regeneration of Black Rice— Asok Jyoti Doley/৭৭

ইতিহাস-চিন্তন

- প্ৰাচীন ভাৰত বুৰঞ্জীৰ প্ৰত্নতাত্ত্বিক আৰু বহুমুখী সাহিত্যিক সমল— মৃগাংক পেগু/৮৭
- আজিৰ যুৱ তথা ছাত্ৰ সমাজৰ উশৃংখলতা— নিবেদিতা বৰা/৯৩
- Value of Time— Ankita Das/৯৪
- I Were A Millionaire— Arti Kumari/৯৫
- Is The Internet Bad for Young People?— Rifa Sabiha/৯৬
- Procastination—Anurag Sharma/৯৭
- Tannins and human health— Puja Payeng/৯৮
- বৰ্তমান সমাজত নাৰী— চন্দন ঠেঙাল/৯৯
- ধ্বংসৰ পথত আমি— ঋতুপল বৰা/১০১

জীৱনী

- মাদাৰ টেৰেছা আৰু তেওঁৰ বাণী— পম্পী মণি গগৈ/১০৩
- মালালা— এক প্ৰতিবাদী সত্ৰা— নিশিতা খাউন্দ/১০৫
- নিউক্লীয় বিজ্ঞানী “লিঅ’ জিলাৰ্দ”— নন্দিনী গোস্বামী/১০৭
- লিওনাৰ্ডো-ডা-ভিঞ্চি — উপাসনা শইকীয়া/১০৯

কবিতা

- পিতাইলৈ মনত পৰে — ড° গায়ত্ৰী চুতীয়া/১১২
- Will You Come— Cinthiya Borah/১১২
- বোপাই— ধ্ৰুৱজ্যোতি নাথ/১১৩
- মৃত আকাশ— দিশাজ্যোতি হাতীবৰুৱা/১১৪
- স্মৃতি আৰু স্মৃতি— অংশুমান পূজাৰী/১১৪
- শাৰদী ৰাণী — শিল্পীকা শইকীয়া/১১৫

- জীৱন, শব্দবিহীন আবৃত্তি— সুদৰ্শনা নেওগ/১১৫
- স্বপ্ন সমাধি— অংশুমান পূজাৰী/১১৬
- বন্ধুত্ব— বাণী হাজৰীকা/১১৬
- আই— ৰূপক দাস/১১৭
- শৰতৰ আগমন— অনুশ্ৰী দলৈ/১১৭
- অনুভৱৰ গুণগুণনি — সুপ্ৰিয়া বৰা/১১৮
- জীৱনৰ আশা— উপাসনা বৰদলৈ/১১৮
- বন্ধুত্ব— বিশাল দাস/১১৯
- নিস্তৰ্দ্ধতা— ঋতুৰাজ বৰুৱা/১১৯
- তলাবন্ধ— ৰিচিতা কলিতা/১২০
- জীৱন— প্ৰিয়াক্ষী দত্ত/১২০
- মা— ৰাজশ্ৰী দাস/১২১
- বসুন্ধৰা— ঋতু বৰুৱা/১২১
- প্ৰকৃতি গীত— চাহিনুৰ খাতুন/১২২
- স্মৃতি— ৰূপম চুতীয়া/১২২
- পৰিসমাপ্তি— ৰীমা বৰা/১২৩
- Faith In God – Diya Sarkar/১২৩
- My Dreams – Nibedita Roy/১২৪
- Life – Arati Kumari/১২৪
- Anglong– Porag Jyoti Saikia/১২৫
- Silence: The essence– Dibakar Dutta/১২৬

গল্প

- সাগৰ আৰু পাথৰ— পৰাগজ্যোতি শইকীয়া/১২৮
- Guests– Rajballabh Shyam/১৩০
- Amorphous love– Dibakar Dutta/১৩২
- অপেক্ষাৰ অন্ত — সুদৰ্শনা নেওগ/১৩৪
- কৰুণাকালীন মোবাইল — ধ্ৰুৱজ্যোতি নাথ/১৩৫
- অভিশপ্ত এটা দিন— ময়ূৰীমা ভঞা/১৩৬
- বিষণ্ণ পৃথিৱী— যুনানী শইকীয়া/১৩৭
- আশাৰ ৰেঙণি— নৱৰূপা কলিতা/১৩৮
- দোকমোকালিৰ ৰং— সুভাষী বৰা/১৪০
- ওখ-চাপৰ চহৰ— মিনাক্ষী দত্ত/১৪২
- স্মৃতিৰ এখিলা পাত— মিনাক্ষী শইকীয়া/১৪৪
- চিঞৰ — প্ৰিয়ানুজ বৰা/১৪৪

স্বাস্থ্য শিতান

- দূৰৰি বনৰ উপকাৰিতা আৰু গুণাগুণ— প্ৰাঞ্জল বৰা/১৪৬
- আমলখিৰ উপকাৰিতা— আকাংক্ষা বৰগোঁহাই/১৪৭
- বেল গছৰ উপকাৰিতা— আস্থা বৰা/১৪৮

গ্ৰন্থ সমালোচনা

- Mary Shelly's *Frankenstein* as a mirror of Social Prejudice– Rajballabh Shyam/১৫০
- Victorian Society As Reflected In *Hard Times*– Dibakar Dutta/১৫২
- The Color Purple-Book Review– Sahnaz Begum/১৫

চলচ্চিত্ৰ

- অসমীয়া চলচ্চিত্ৰৰ বৰ্ণিল যাত্ৰা — কৃষ্ণশ্ৰী দাস/১৫৭

বিজ্ঞান

- Wave Function– Subham Santanu Bordoloi/১৬০
- Life Cycle and Pathogenicity of Plasmodium Viva X– Santanu Bora/১৬২
- Locomotory Organelles and Mode of Locomotion in protozoa– Karan Bhadra/১৬৪
- Pathogenicity of Plasmodium Vivax– Antara Alee Baruah/১৬৮
- Lotka-Volterra Equation– Santanu Bora/১৭১
- NISAR– Gourav Thapa/১৭৬
- কলা বীথিকা/১৭৮
- বাতৰি কাকতত প্ৰকাশিত মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন বা-
বাতৰি/১৭৯
- ছাত্ৰ একতা সভাৰ প্ৰতিবেদন.../১৮১

সম্পাদকীয়

সাহিত্য, যুৱ প্ৰজন্ম ইত্যাদিৰে...

সাহিত্য হৈছে এটা জাতিৰ দাপোন। এই দাপোনখনেৰে এটা জাতিৰ প্ৰকৃত সংস্কৃতিক বুজিব পাৰি। আদিম কালৰে পৰা মানুহে নিজৰ জাতিটোক সুকীয়া স্থান দিবলৈ বিভিন্ন ধৰণৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰি আহিছে। সেই বাবেই হয়তো গুহাচিত্ৰ, শিলালিপি, মঠ-মন্দিৰ, তাম্ৰলিপি আদিৰ সৃষ্টি হৈছে। কিন্তু দিনক দিনে যেন সাহিত্য নামৰ নদীখনৰ গতিশীলতা আগতকৈ মন্থ হৈ পৰিছে। এনেকি সাম্ৰাজ্যবাদৰ কবলত পৰি বহুতৰ বাবে সাহিত্যও পৰিণত হৈছে পণ্যত। কিন্তু ইয়াৰ বাবে দায়ী কোন? নিশ্চয় আজিৰ সমাজ ব্যৱস্থা। আমাৰ সমাজব্যৱস্থা দিনক দিনে ভোগবাদ, বিলাসিতা আদিয়ে গ্ৰাস কৰিছে, গ্ৰাস কৰিব খুজিছে আমাৰ অসমীয়া জাতিটোক।

কিমান মহান ব্যক্তিয়ে সাজিব বিচাৰিলে সোণৰ অসম কিন্তু আজিও অসম আৰু অসমীয়াৰ জীৱন জীৱিকাৰ মৌলিক প্ৰয়োজনীয়তাখিনি পূৰণ কৰিব পৰা অৱস্থাৰ পৰা বহুযোজন দূৰত অসমৰ আৰ্থসামাজিক অৱস্থা। ঐতিহাসিক কাৰ্য-কাৰণৰ সঠিক বিশ্লেষণ কৰি জাতীয় সিদ্ধান্ত লোৱাৰ প্ৰয়োজনীয়তা আমি নতুন পুৰুষে হৃদয়ঙ্গম কৰিব লাগিব। নহ'লে ইয়াৰ কোনো গত্যন্তৰ নাই। এনে জাতীয় দায়িত্বৰ সময় অতীত হৈ গৈছে বুলি জনমানসত সংশয় সৃষ্টি কৰিব খোজা চমক সৰ্বপ্ৰথমেই প্ৰতিক্ৰিয়াশীল চক্ৰত অন্তৰ্ভুক্ত কৰি ইতিবাচক দৃষ্টিভংগী আৰু সময়োপযোগী পদক্ষেপেৰে আমি আগুৱাব লাগিব। এয়া ইতিহাসৰ আহ্বান। ইতিহাসৰ আহ্বানক নেওচা দিয়া জাতিক ইতিহাসে কোনোদিন ক্ষমা কৰা নাই।

আমি দিনক দিনে আমাৰ বয়োজেষ্ঠ, শিক্ষাগুৰু, পূজনীয়সকলক সন্মান আৰু শ্ৰদ্ধা কৰিব নজনা হৈছে। নেকি, ইয়ো এক প্ৰাসংগিক আৰু চিন্তনীয় বিষয়। হয়তো অতীতৰ শিক্ষক আৰু শিক্ষাৰ্থীৰ মাজত এনে সুমধুৰ সম্পৰ্ক, ডাঙৰে সৰুক দিবলগীয়া মৰম আদিবোৰ যেন আজি নাতিশিক্ষাৰ কিতাপৰ মাজতে আবদ্ধ হৈ পৰিছে। অসমীয়া জাতিৰ হেৰাই যাব ধৰা ঐতিহ্যমণ্ডিত সুস্থ বাতাবৰণ আজিৰ নতুন পুৰুষে উদ্ধাৰ কৰিব লাগিব।

আজি আমি আটায়ে সাম্ৰাজ্যবাদৰ কবলত পৰি নিজৰ সপোনবোৰক বাস্তৱ ৰূপ দিয়াৰ বাবে দৌৰি আছোঁ। ভোগবাদৰ প্ৰচাৰ সৰ্বস্বতাৰ মাপেৰে টনা হৈছে সপোনৰ সীমাৰেখা। সপোনৰ স্বাধীনতাও হেৰুৱাব লগীয়া হোৱাতকৈ কি হব পাৰে সাম্ৰাজ্যবাদৰ মৰ্মান্তিক 'নিচান'। নতুন পুৰুষক মুক্ত কৰিব লাগিব এই কৰাল গ্ৰাসৰ পৰা, দিব লাগিব অন্ততঃ সপোন দেখাৰ স্বাধীনতা।

জলন্ত সমস্যা আৰু নৱ প্ৰজন্মৰ জাতীয় দায়িত্ব এই বিষয়টো যেন দিনক দিনে আৰু বাঢ়ি আহিছে। কৰ্মসংস্থাপন আৰু কৰ্মসংস্কৃতিৰ অভাৱ বহুত্ববাদৰ ওপৰত প্ৰতিষ্ঠাত অসমীয়া জাতি আৰু ভাষা গঠনৰ ক্ষেত্ৰত অতি সম্প্ৰতি আহি পৰা ন ন সমস্যা যেনে পাঠ্যপুথিৰ অভাৱ, বানপানী, বিদেশী সমস্যা, মানুহক মানৱ সম্পদৰূপে গঢ়িবলৈ প্ৰয়োজনীয় পৰিকল্পনা, পুৰণিকলীয়া ধৰাবন্ধা নীতি নিয়ম আতৰাই আধুনিক আৰু বৈজ্ঞানিক শিক্ষা আৰু সচেতনতা প্ৰচাৰ আৰু প্ৰসাৰৰ বাবে আজিৰ নৱ প্ৰজন্ম আগবাঢ়ি আহিব লাগিব। অন্যথা ইতিহাসৰ ওচৰত

জৱাবদিহি হোৱাৰ দায়িত্বৰ পৰা তেওঁলোকেও বেহাই নেপাৰ। মনত ৰাখিব লাগিব ইতিহাসেই হ'ল আটাইতকৈ নিষ্ঠুৰ আৰু চুড়ান্ত বিচাৰক।

সাহিত্যই একোটা জাতিৰ উত্থান-পতন আৰু সামগ্ৰিক জাতীয় পৰিক্ৰমাৰ অলেখ লেখ ধৰি ৰাখে ভাষাৰ মাধ্যমত। এই অৰ্থতে সাহিত্যক কোৱা হৈছে ভাষাৰ উৎকৃষ্টতম প্ৰয়োগ। জাতি-মাটি আৰু সাহিত্যৰ নিজৰ স্বাৰ্থতেই ভাষা শুদ্ধতা আৰু সমৃদ্ধি নিশ্চিত কৰাটো পাঠক আৰু লেখকৰ যুটীয়া দায়িত্ব। কিয়নো ভাষাই হ'ল এটা জাতিৰ মহত্তম পৰিচয়। শিক্ষাৰ মাধ্যম হিচাপে মাতৃভাষাক অৱহেলা কৰা শ্ৰেণীক মাতৃভাষাৰ সমৃদ্ধিৰ গুৰু দায়িত্বৰ কথাও সোঁৱৰাই দিয়াটো নিশ্চয় অপ্ৰাসংগিক নহব। ইতিহাস (অতীতৰ ৰাজনীতি) আৰু ৰাজনীতি (বৰ্তমানৰ ইতিহাস) ৰ উদ্ভূত থাকিব পৰা গুণৰ বাবে সাহিত্য জাতীয় পৰিক্ৰমাৰ আটাইতকৈ নিৰ্ভৰযোগ্য দলিল।

সাহিত্য সৃষ্টিও সেয়েহে এই মহান জাতীয় দায়িত্ব। মহাবিদ্যালয় পৰ্যায়ৰ আলোচনী একোখনে নতুন প্ৰজন্মক দিয়ে সাহিত্য সৃষ্টিৰ এখনি মঞ্চ। এনে মঞ্চৰ যথোপযুক্ত ব্যবহাৰ কৰিব পাৰিলে নতুন চামৰ মাজত নিহিত হৈ থকা সাহিত্য প্ৰতিভাই যে প্ৰয়োজনীয় প্ৰকাশ আৰু বিকাশ লাভ কৰিব তাত অকণো সন্দেহ নাই।

জ্যোতিৰ্ময়ৰ প্ৰসঙ্গৰে...

যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী 'জ্যোতিৰ্ময়' ষষ্ঠদশ প্ৰকাশৰ উদ্দেশ্যত এক মহান আদৰ্শ নিহিত হৈ আছে। এই সংখ্যাৰ আলোচনীত বিশেষতঃ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ লেখনিক প্ৰাধান্য দিয়াৰ যত্ন কৰা হৈছে। শিক্ষাগুৰু, প্ৰাক্তন ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু বৰ্তমানৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীকে ধৰি সকলোৱে আলোচনীখনৰ প্ৰকাশৰ বিভিন্ন পৰ্যায়ত আশানুৰূপ সহাঁৰি জনাইছে। সম্পাদকীয় ফালৰ পৰা মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক এক মঞ্চ দিবলৈ পূৰ্ণ চেষ্টা কৰা হৈছে। মূলতঃ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ প্ৰবন্ধ, গল্প, কবিতা আদি ভিন্ন সৃষ্টিশীল কৰ্মক কেন্দ্ৰ কৰি 'জ্যোতিৰ্ময়' ২০২২-২৩ ক সজাই তোলা হৈছে। ভৰা বোৱতী নৈৰ দৰে যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী 'জ্যোতিৰ্ময়' চিৰ প্ৰবাহমান হৈ থাকক ন ন দিগন্ত ব্যাপি, নৰ আলোকেৰে, সৃষ্টি কৰক ন ন দায়িত্বশীল লেখকৰ।

কৃতজ্ঞতাঃ

ভিন্ন অসুবিধাৰ পাছতো আলোচনীখন প্ৰকাশ কৰাত বহু কেইজন যশস্বী ব্যক্তিয়ে আমাক বিভিন্ন প্ৰকাৰে সহায় কৰিলে। প্ৰথমেই কৃতজ্ঞতা জনাইছো যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ তথা 'জ্যোতিৰ্ময়'ৰ মুখ্য উপদেষ্টা ড° দুৰ্লেন শইকীয়া ছাৰক। ছাৰে তেওঁৰ ব্যস্ত কাৰ্যসূচীৰ মাজতো বহুমূলীয়া দিহা-পৰামৰ্শৰে আলোচনীখনৰ মান উন্নত কৰাত সহায় কৰে।

কৃতজ্ঞতা জনাইছো 'জ্যোতিৰ্ময়'ৰ ২০২২-২৩ সংখ্যাৰ উপদেষ্টাদ্বয় ক্ৰমে মহাবিদ্যালয়ৰ অসমীয়া বিভাগৰ অধ্যাপিকা ড° গায়ত্ৰী চুতীয়া বাইদেউ আৰু ৰসায়ন বিভাগৰ অধ্যাপিকা শ্ৰীযুতা পৰিণীতা বৰুৱা বাইদেউক। আলোচনীখন প্ৰকাশৰ পথত তেওঁলোকৰ ভূমিকাক স-সন্মানেৰে সোঁৱৰিছো।

বিভিন্ন সময়ত মূল্যবান দিহা-পৰামৰ্শৰে আলোচনীখন সাজু কৰি তোলাত বিশেষভাৱে সহায় কৰিছিল মহাবিদ্যালয়ৰ বহু কেইজন শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীয়ে। এই মুহূৰ্তত তেওঁলোকৰ প্ৰতিও আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জনালোঁ। লগতে ধন্যবাদ জনাও যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভা ২০২২-২৩ বৰ্ষ আৰু মহাবিদ্যালয় প্ৰত্যেক গৰাকী ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক।

শেষত জ্যোতিৰ্ময় জ্যোতিৰে জিলিকাই তোলক যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়, সেই আশাৰে —

উপাসনা শইকীয়া
সম্পাদিকা
জ্যোতিৰ্ময় ২০২২-২৩ বৰ্ষ

প্ৰবন্ধ

এটা প্ৰবন্ধ একোখন চিঠিৰ দৰে, ইয়াক এজনে আন এজনক উদ্দেশ্য কৰি লিখে, লেখক আৰু পাঠক উভয়েই ইয়াৰ অন্তৰংগ অংগ। ঔপন্যাসিকে তেওঁৰ কাহিনী বৰ্ণাই জগতৰ সন্মুখত, প্ৰবন্ধ লেখকে এজন লোকক কথাৰে আৱদ্ধ কৰি কয়, “মোৰ লগত আহা বা বহাচোন, মোৰ কথা আছে ক’বলগীয়া”।

ড° মহেশ্বৰ নেওগ

নতুন ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতি-২০২০

ৰঞ্জুমাণি শইকীয়া

উপাধ্যক্ষ, যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়

অতীজৰে পৰাই সমগ্ৰ বিশ্বৰ প্ৰতিখন সমাজত শিক্ষকসকলে সদায়েই এক সুকীয়া মৰ্যাদা লাভ কৰি আহিছে। ভাৰতীয় সমাজ-সংস্কৃতি-দৰ্শনতো শিক্ষকক দেৱতাৰূপে গণ্য কৰা হয়।

শিক্ষকসকলেই হৈছে আমাৰ জ্ঞানপ্ৰাপ্তিৰ মূল উৎস। অৰ্থাৎ জীৱন গঢ়াৰ মূল আধাৰ। শিক্ষাৰ্থীসকল যিদৰে শিক্ষাব্যৱস্থাৰ মূল কেন্দ্ৰবিন্দু, ঠিক সেইদৰে শিক্ষকসকলেই হৈছে শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ মূল ভেটি। সেইবাবে শিক্ষকসকলৰ জ্ঞান, অৰ্হতা, যোগ্যতা, শিক্ষণ প্ৰক্ৰিয়াৰ ওপৰত শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ সফলতা নিৰ্ভৰ কৰে।

ৰাষ্ট্ৰসংঘই নিৰ্ধাৰণ কৰা বহনক্ষম উন্নয়ন লক্ষ্য-৪ (Sustainable Development Goal-4) ৰ সৈতে সামঞ্জস্য ৰাখি ভাৰততো সৰ্বাত্মক, সমতাপূৰ্ণ সৰ্বভুক্ত আৰু গুণগত শিক্ষা ব্যৱস্থা প্ৰতিষ্ঠাৰ লক্ষ্যৰে ভাৰতবৰ্ষৰ প্ৰধানমন্ত্ৰী নৰেন্দ্ৰ মোদী ডাঙৰীয়াই ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতি যোৱা ২০২০ চনৰ ২৯ জুলাইত তেখেতৰ অধ্যক্ষতাত অনুষ্ঠিত ৰাষ্ট্ৰীয় কেবিনেটত গৃহীত কৰিছিল। তেখেতে ভাৰতবৰ্ষক জ্ঞানৰ গোলকীয় মহাশক্তি (Global Knowledge Superpower) হিচাপে গঢ়ি তোলাত গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছিল আৰু এই লক্ষ্যৰে প্ৰস্তুত কৰা ২০২০ চনৰ নতুন ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতিত দেশক এক শিক্ষাৰ্থী কেন্দ্ৰিক আৰু ভাৰতবৰ্ষ-কেন্দ্ৰিক শিক্ষা ব্যৱস্থা গঢ়ি তোলাৰ পোষকতা কৰা হৈছে। এই নতুন ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতিৰ জৰিয়তে পৰম্পৰাগত শিক্ষাৰ লগত আধুনিক চিন্তাৰ সংমিশ্ৰণ আৰু উৎকৃষ্ট সমন্বয় সাধনৰ চেষ্টা কৰা হৈছে। স্কুলীয়া পৰ্যায়ৰ পৰাই গণিত আৰু বিজ্ঞান শিক্ষাত অত্যধিক গুৰুত্ব প্ৰদান কৰা হৈছে। লগতে এই নতুন শিক্ষানীতিখনে ভাৰতৰ ঐতিহ্য, ভাষা, সাহিত্য-সংস্কৃতি, দৰ্শন আদি দিশৰ ওপৰতো গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছে।

২০২০ চনৰ নতুন শিক্ষানীতিত শিক্ষকসকলৰ ভূমিকা শিক্ষণ প্ৰক্ৰিয়াৰ সফলতাৰ মূল চাবিকাঠী বুলি অভিহিত কৰা হৈছে। শিশুসকল দেশৰ ভৱিষ্যৎ হিচাপে গণ্য কৰা হয়। শিক্ষকসকলে শিশুসকলৰ ভৱিষ্যত গঢ় দিয়ে। সেইবাবে শিক্ষকসকলে দেশ আৰু জাতি গঠন প্ৰক্ৰিয়াত এক গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰে। সেয়েহে ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতি ২০২০ ত উল্লেখিত আছে,— “Teachers truly shape the future of our children and therefore, the future of our nation.”

উল্লেখযোগ্য যে, নতুন ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতিয়ে আমাৰ ভৱিষ্যতৰ প্ৰজন্মক আনুষ্ঠানিক শিক্ষাৰে শিক্ষিত কৰি তোলাৰ লগতে শিক্ষাৰ্থীসকলক জীৱন তথা বহনক্ষম ভৱিষ্যতৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰি তোলাৰ ওপৰত বিশেষ গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছে। ইয়াৰ কাৰণে ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতিখনে শিক্ষাৰ্থীসকলৰ মনোজগতত সমস্যা-সমাধানকৃত চিন্তা, সমালোচনাত্মক চিন্তা আৰু প্ৰায়োগিক দৃষ্টিভংগীৰ দিশত বিশেষ গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছে এই ক্ষেত্ৰত আমাৰ নৱপ্ৰজন্মক ‘আজীৱন শিক্ষাব্ৰতী’ ৰূপে গঢ়ি তুলি বহু আকাংক্ষিত নতুন ভাৰত নিৰ্মাণৰ দিশত শিক্ষকসকলেই গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰিব পাৰে। ভাৰতৰ প্ৰাক্তন ৰাষ্ট্ৰপতি, পণ্ডিত, বিজ্ঞানী এ. পি. জে. আব্দুল কালামে শিক্ষকসকলৰ ভূমিকাৰ ক্ষেত্ৰত কৈছিল যে, “Learning needs freedom to think and freedom to imagine, and both have to be facilitated by the teachers”

সেয়েহে, ভাৰতৰ নতুন ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতিয়ে শিক্ষাৰ্থীসকলক উৎকৃষ্ট শিক্ষাদান আৰু তাত্ত্বিক, ব্যৱহাৰিক, কাৰিকৰী, নৈতিক আৰু আধ্যাত্মিক জ্ঞান প্ৰদানৰ দ্বাৰা উচ্চ মানবিশিষ্ট মানৱ সম্পদ সৃষ্টি আৰু দেশ তথা জাতি নিৰ্মাণত

এক গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰাৰ দায়িত্ব শিক্ষকসকলৰ ওপৰতেই ন্যস্ত কৰিছে। এই নতুন শিক্ষানীতিয়ে শিক্ষকৰ অৰ্হতা, যোগ্যতা আৰু গুণগত জ্ঞানৰ উৎকৰ্ষসাধনৰ ওপৰত বিশেষভাৱে গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছে।

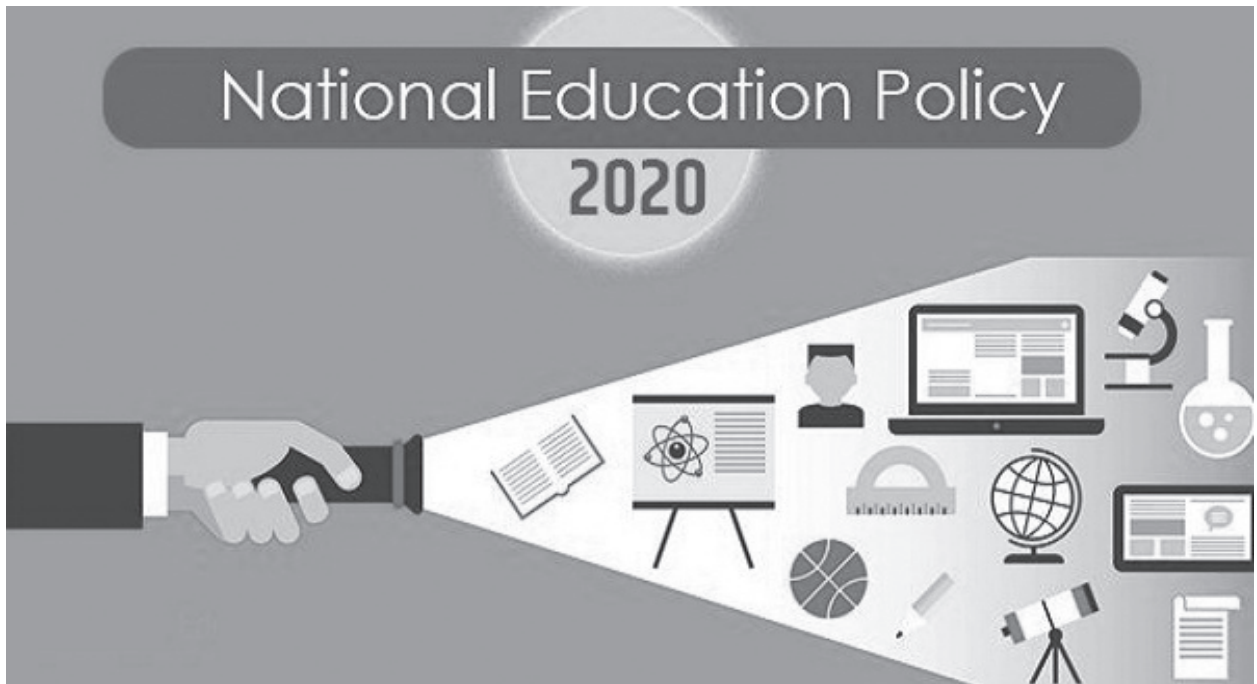
নতুন ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতিয়ে ২০২০ এই শক্তিশালী ৰাষ্ট্ৰ গঠনৰ ক্ষেত্ৰত শিক্ষকসকলে গ্ৰহণ কৰিব পৰা ভূমিকা আৰু শিক্ষকসকলৰ সৱলীকৰণৰ দিশতো অত্যধিক গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছে। শিক্ষকসকলৰ উচ্চ সন্মান আৰু মৰ্যাদা দিয়াৰ লগতে শিক্ষকতা বৃত্তিৰ প্ৰতি নতুন প্ৰজন্মক আকৰ্ষিত কৰা আৰু উদগনি যোগোৱাৰ ওপৰত বিশেষ গুৰুত্ব প্ৰদান কৰিছে। এই সন্দৰ্ভত ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতি ২০২০ ত এনেদৰে উল্লেখ আছে— “The high respect for teachers and the high status of the teaching profession must be restored so as to inspire the best to enter the teaching profession. The motivation and empowerment of teachers is required to ensure the best possible future for our children and our nation.”

নতুন ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতিয়ে শিক্ষণ প্ৰক্ৰিয়াৰ ক্ষেত্ৰত শিক্ষকসকলৰ স্বতন্ত্ৰতাৰ ওপৰত গুৰুত্ব প্ৰদান কৰিছে। শিক্ষাৰ্থীসকলৰ সৰ্বাংগীণ দিশৰ বিকাশৰ কাৰণে শিক্ষণকলাৰ নীতি, আৰ্হি প্ৰস্তুতকৰণ, শিক্ষাদানৰ ক্ষেত্ৰত যিকোনো উদ্ভাৱনী

কৌশল আৰু প্ৰণালী প্ৰয়োগৰ ক্ষেত্ৰত শিক্ষকসকলক স্বতন্ত্ৰতা প্ৰদানত বিশেষ গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছে।

এই নতুন ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতি ২০২০ এ ফলপ্ৰসূ কাৰ্যকৰী শিক্ষা প্ৰদান কৰা গুণমানসম্পন্ন শিক্ষকক এক অপৰিহাৰ্য উপাদান হিচাপে চিহ্নিত কৰিছে। সেয়েহে শিক্ষকৰ নিযুক্তিৰ ক্ষেত্ৰত এক স্বচ্ছ আৰু শক্তিশালী নিযুক্তি ব্যৱস্থা প্ৰবৰ্তনৰ দিহা কৰিছে। সেইবাবে বিদ্যালয়ৰ পৰা বিশ্ববিদ্যালয় পৰ্যায়লৈকে শিক্ষক নিযুক্তিৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰাৰ্থীসকলৰ ন্যূনতম অৰ্হতা-যোগ্যতা নিৰ্ধাৰণ কৰি দিয়া হৈছে। যেনে— বিদ্যালয় পৰ্যায়ত শিক্ষক নিযুক্তিত টেট পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হোৱাটো বাধ্যতামূলক আৰু বি, এড ডিগ্ৰী থকাটো বাধ্যতামূলক কৰা হৈছে আৰু ঠিক সেইদৰে মহাবিদ্যালয় আৰু বিশ্ববিদ্যালয় শিক্ষক নিযুক্তিত নেট পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হোৱাটো বাধ্যতামূলক কৰা হৈছে। তদুপৰি উচ্চ শিক্ষাৰ শিক্ষকসকলৰ ক্ষেত্ৰত গৱেষণামূলক কৰ্মত বিশেষ গুৰুত্বপ্ৰদান কৰা হৈছে। লগতে শিক্ষকসকলৰ ধাৰাবাহিক উত্তৰণ আৰু বিকাশৰ বাবে প্ৰশিক্ষণৰ ওপৰত অধিক গুৰুত্ব প্ৰদান কৰা হৈছে।

সাম্প্ৰতিক সময়ত পৰিৱেশ, পৰিস্থিতিৰ প্ৰয়োজনত দেশৰ শিক্ষাব্যৱস্থাত অনলাইন বা ডিজিটেল পদ্ধতিৰ শিক্ষণ প্ৰক্ৰিয়াত সংযোজন কৰা হৈছে। তাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত শিক্ষকসকলকো নতুন প্ৰযুক্তি, প্ৰয়োগৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় প্ৰশিক্ষণ প্ৰদানত গুৰুত্ব দিয়া হৈছে। তদুপৰি শিক্ষকসকলক

উদগনি যোগোৱাৰ উদ্দেশ্যে পদোন্নতি দিয়া, দৰমহা বৃদ্ধি কৰা আদি বিভিন্ন ব্যৱস্থা সন্নিৱিষ্ট কৰা হৈছে। এই কথা সত্য যে শিক্ষকসকলেই হৈছে শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ মূল চালিকা শক্তি। সেয়েহে শিক্ষকসকলৰ জ্ঞান, অৰ্হতা, যোগ্যতা, দক্ষতা, শিক্ষণ কলা আদিৰ ওপৰতেই শিক্ষণৰ সফলতা নিৰ্ভৰ কৰে। প্ৰাপ্তি, ব্যাপ্তি, সমতা, অন্তৰ্ভুক্তি, মানদণ্ড— এই নীতিকেইটোৰ ভিত্তিত প্ৰতিষ্ঠা কৰা নতুন ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতি ২০২০ ৰ জৰিয়তে স্কুলীয়া শিক্ষা, উচ্চ শিক্ষা, আৰু কাৰিকৰী শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত ব্যাপক সংস্কাৰ আৰু পৰিৱৰ্তনৰ চেষ্টা কৰা হৈছে। এই ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতিয়ে শিক্ষকসমাজৰ মান-মৰ্যাদা উপযুক্তভাৱে প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ লগতে শিক্ষকসকলৰ সামগ্ৰিক সৱলীকৰণৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছে। অৱশ্যে এই ক্ষেত্ৰত শিক্ষকসকলেও সম্পূৰ্ণ নীতি-নিয়মেৰে, ত্যাগৰ মনোভাৱেৰে তথা দায়বদ্ধতাৰে নিজৰ দায়িত্ব ভালদৰে পালন কৰিলেহে এই শিক্ষানীতিয়ে নিৰ্ধাৰণ কৰা নিৰ্দিষ্ট লক্ষ্যত উপনীত হোৱাটো সম্ভৱ হৈ উঠিব। ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতি-২০২০ য়ে প্ৰাথমিক স্তৰৰ পাঠদান মাতৃভাষা/আঞ্চলিক ভাষা/স্থানীয় ভাষাত পাঠদান কৰাৰ কথা উল্লেখ কৰিছে।

ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতি-২০২০ য়ে ৪ বছৰীয়া স্নাতক পাঠ্যক্ৰম প্ৰবৰ্তন কৰা একাধিক প্ৰৱেশ আৰু প্ৰস্থান ব্যৱস্থা প্ৰণালী (Multiple Entry and Exit System, MEES) হৈছে আগন্তুক দিনত উচ্চ শিক্ষাৰ ভেটি সুদৃঢ় কৰাৰ মূলমন্ত্ৰ। এই ব্যৱস্থাই শিক্ষাৰ্থীসকলক তেওঁলোকৰ সুবিধা আৰু ইচ্ছা অনুযায়ী কোনো এটা পাঠ্যক্ৰম আধাতে এৰি পৰৱৰ্তী পৰ্যায়ত পুনৰ আৰম্ভ কৰিবলৈ অনুমতি প্ৰদান কৰিব। ইয়াৰ ফলত উচ্চ শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত নামভৰ্তিৰ হাৰ, ফলাফল, আৰু শিক্ষাৰ্থীসকলৰ অধ্যয়নৰ সুযোগ আগতকৈ যথেষ্ট বৃদ্ধি পাব বুলিও আশা কৰা হৈছে।

ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতি ২০২০ য়ে উচ্চ শিক্ষাখণ্ডত সংমিশ্ৰিত শিক্ষণ প্ৰণালীৰ ওপৰত বিশেষ গুৰুত্ব প্ৰদান কৰিছে। সাম্প্ৰতিক সময়ত এই সংমিশ্ৰিত শিক্ষণ প্ৰণালী উচ্চ শিক্ষা ব্যৱস্থাত অতি প্ৰয়োজনীয় হৈ পৰিছে। এই শিক্ষণ প্ৰণালীৰ বহুখিনি ইতিবাচক দিশ আছে। এই ব্যৱস্থাৰ অধীনত শিক্ষণ-শিকন প্ৰক্ৰিয়াত শিক্ষাৰ্থীৰ অংশগ্ৰহণ বৃদ্ধি পোৱাৰ লগতে শিকন দক্ষতা বৃদ্ধি পাব বুলি আশা কৰা হৈছে। এই ব্যৱস্থাৰ দ্বাৰা শিক্ষাৰ্থীসকলৰ শিক্ষণ প্ৰক্ৰিয়া সহজ আৰু নমনীয়

হোৱাৰ লগতে এনে ব্যৱস্থাৰ দ্বাৰা শিক্ষাৰ্থীয়ে অধিক তথ্য আহৰণ কৰিব। লগতে বিভিন্ন উৎসৰপৰা জ্ঞান আৰ্জনৰ সুযোগ লাভ কৰি দেশ-বিদেশৰ শিক্ষক, শিক্ষাবিদ আৰু বিশেষজ্ঞ সৈতে সংযোগ স্থাপন আৰু ভাবৰ আদান-প্ৰদানৰ সুযোগ পাব। অৱশ্যে এই ক্ষেত্ৰত উচ্চ শিক্ষা অনুষ্ঠানৰ প্ৰয়োজনীয় আন্তঃগাৰ্হানি আৰু কাৰিকৰী আৰু প্ৰযুক্তিগত ব্যৱস্থা উন্নয়নৰ যথেষ্ট প্ৰয়োজন আছে।

নতুন ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতি ২০২০ য়ে সকলোধৰণৰ লিংগভিত্তিক বৈষম্য বিলোপ সাধন কৰাত গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছে আৰু সেইবাবে শিক্ষাব্যৱস্থাত লিংগ সমতা প্ৰতিষ্ঠাৰ বাবে বিভিন্ন ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে—

প্ৰথমতে, নতুন ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতি ২০২০ য়ে ভাৰত চৰকাৰে লিংগ অন্তৰ্ভুক্তি পুঁজি (Gender inclusion fund) গঠনত গুৰুত্ব দিছে। এই পুঁজিৰ দ্বাৰা চৰকাৰে ছোৱালী শিক্ষাৰ্থীৰ বাবে সমতাপূৰ্ণ আৰু গুণগত শিক্ষা নিশ্চিত কৰিব।

দ্বিতীয়তে, নতুন ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতিখনে নিৰ্ধাৰণ কৰা এশ শতাংশ নামভৰ্তিকৰণৰ লক্ষ্য নিৰ্ধাৰণ কৰিছে।

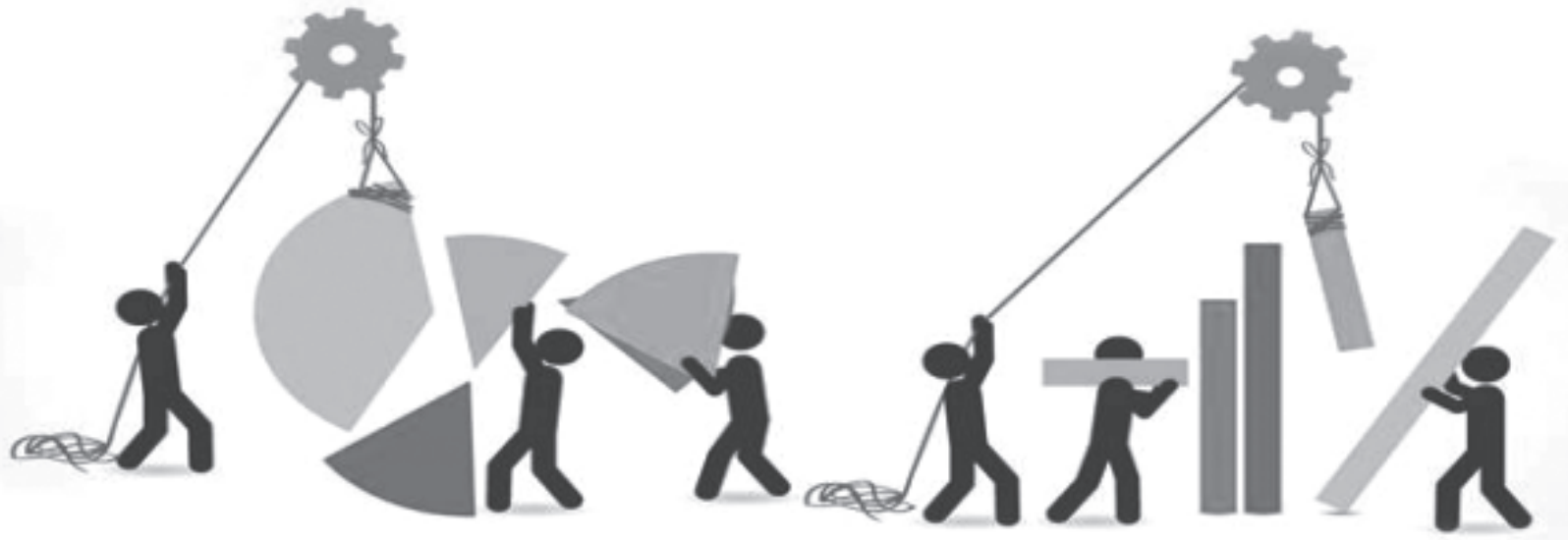
তৃতীয়তে, দেশৰ শিক্ষাখণ্ডত শিক্ষকৰ ক্ষেত্ৰত থকা লিংগভিত্তিক ব্যৱধান নাইকিয়া কৰাৰ চেষ্টা কৰিছে।

চতুৰ্থতে, শিক্ষানুষ্ঠানলৈ যোৱা ছোৱালী-শিক্ষাৰ্থীসকলৰ সুৰক্ষা আৰু নিৰাপত্তা শিক্ষানুষ্ঠানৰ ভিতৰ আৰু বাহিৰে বিশেষ ব্যৱস্থা কৰা।

পঞ্চমতে, নতুন ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতিখনে লিংগ সম্পৰ্কত প্ৰচলিত হৈ থকা গতানুগতিক, পৰম্পৰাগত, চিন্তাধাৰা আৰু মানসিকতাৰ পৰিৱৰ্তনত গুৰুত্ব দিছে।

ষষ্ঠতে, নতুন ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতিখনে সকলো পৰ্যায়ৰ পাঠ্যক্ৰমসমূহো লিংগ নিৰপেক্ষস্বৰূপে প্ৰস্তুত কৰাৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষ গুৰুত্ব দিয়া, লগতে বৃত্তিমূলক শিক্ষাতো সকলোধৰণৰ লিংগ অসমতা দূৰীকৰণৰ বাবে ফলপ্ৰসু ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিছে।

এই শিক্ষানীতিয়ে দেশৰ বহনক্ষম উন্নয়ন নিশ্চিত কৰাৰ লগতে শ্ৰেষ্ঠ ভাৰত নিৰ্মাণ কৰাৰ লক্ষ্যৰে কোনো ধৰণৰ বৈষম্য নোহোৱাকৈ দেশৰ শিক্ষা ব্যৱস্থা শক্তিশালী ৰূপত প্ৰতিষ্ঠা কৰাত গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছে।□

ৰাষ্ট্ৰীয় পৰিসংখ্যা দিৱস আৰু ইয়াৰ তাৎপৰ্য

ড° সংহিতা শৰ্মা

সহকাৰী অধ্যাপিকা, পৰিসংখ্যা বিভাগ

“It is the mark of truly Intelligent person to be moved by Statistics.” Jorge Bernerd Shaw সকলো বুদ্ধি মান, জ্ঞান পিপাসু, গৱেষক লোক জীৱনত আগবাঢ়ে পৰিসংখ্যাক লৈ। সকলো গৱেষণা তথা দৰ্শনৰ মূল ভেটি হৈছে তথ্য আৰু প্ৰকল্প। এই দুয়োটাকৈ একত্ৰিত কৰি সিদ্ধান্ত লৈ অহাৰ এক অভিনৱ উপায় হৈছে পৰিসংখ্যা বিজ্ঞান।

এই বিজ্ঞান হৈছে এক গাণিতিক আৰু তাত্ত্বিক শৃংখল, যি তথ্য আৰু প্ৰকল্প সংযোজিত কৰি উজ্জীৱিত কৰে। ২৯ জুন, এক বিশেষ দিন, পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ কাৰণে। যিটো দিনত ভাৰতবৰ্ষৰ আধুনিক পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ পিতৃ স্বৰূপ Prof. প্ৰশান্ত চন্দ্ৰ মহালানবিচৰ জন্ম দিৱসত ৰাষ্ট্ৰীয় পৰিসংখ্যা দিৱস হিচাপে উদযাপন কৰা হয়। ৰাষ্ট্ৰীয় পৰিসংখ্যা ৰ সম্পূৰ্ণ পদ্ধতিটো সংস্থাপিত কৰাৰ ক্ষেত্ৰত Prof. মহালানবিচৰ অনবদ্য অৱদানৰ প্ৰতি সন্মান জনাই তেওঁৰ জন্ম দিনত ভাৰত চৰকাৰে ২০০৭ চনৰ ২৯ জুনৰ পৰা প্ৰতি বছৰে এই দিৱস উদযাপন কৰি আহিছে।

Prof. প্ৰশান্ত চন্দ্ৰ মহালানবিচ তেওঁৰ এক অভিনৱ উদ্ভাৱন “Mahalanobis distance”, এক পৰিসংখ্যিকীয় জোখৰ কাৰণে সৰ্বজনবিদিত। তেওঁ আছিল ভাৰতবৰ্ষৰ প্ৰথম পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনাৰ এজন সন্মানীয় সদস্য। কলিকতাৰ বিখ্যাত “Indian Statistical Institute” ৰ জন্ম দাতা আছিল প্ৰশান্ত চন্দ্ৰ মহালানবিচ।

পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানে অৰ্থনৈতিক আঁচনি তথা যোজনা সমূহৰ পৰিকল্পনা কৰাত এক বিশেষ ভূমিকা লয়, যি আঁচনি তথা যোজনাৰ জৰিয়তে এখন দেশৰ অৰ্থনৈতিক ভেটি সবল হয়। এই বিজ্ঞানে স্পষ্ট, নিৰ্দিষ্ট আৰু সংক্ষিপ্ত কৈ তথ্যসমূহ দাঙি ধৰিব পাৰে। Prof. মহালানবিচ ভাৰতবৰ্ষৰ প্ৰথম আৰু দ্বিতীয় পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনাৰ সক্ৰিয় সদস্য আছিল। তেওঁৰ পৰামৰ্শ মতে দ্বিতীয় পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনাত দুটা স্তৰীয় model ৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি উদ্যোগিকৰণ ৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিছিল। এই পৰিকল্পনাত “Mahalanobish model” ৰ সংযোজন কৰা হৈছিল।

১৮৯৩ চনৰ ২৯ জুনত কলকাতা, বেঙ্গল প্ৰেচিডেঞ্চিৰ প্ৰশান্ত চন্দ্ৰ মহালানবিচৰ জন্ম হয়। তেওঁ কলিকতা বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা B.Sc. Degree আহৰণ কৰাৰ পিছত কেমব্ৰিজ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ King's College ৰ পৰা B. A Degree আহৰণ কৰে। তেওঁৰ উদ্ভাৱন “মহালানবিচৰ দূৰত্ব” আৰু “Mahalanobis model” ৰ কাৰণে সৰ্বজনবিদিত।

যিজন ব্যক্তি ৰ জন্ম দিৱসত তেখেতৰ প্ৰতি সন্মান জনাই ৰাষ্ট্ৰীয় পৰিসংখ্যা দিৱস উদযাপন কৰা হয়, তেওঁৰ এক চমু পৰিচয় দাঙি ধৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছোঁ।

১৮৯৩ চনৰ ২৯ জুনত কলকাতা, বেঙ্গল প্ৰেচিডেঞ্চিৰ প্ৰশান্ত চন্দ্ৰ মহালানবিচ ৰ জন্ম হয়। তেওঁ কলিকতা বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা B.Sc. Degree আহৰণ কৰাৰ পিছত কেমব্ৰিজ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ King's College ৰ পৰা B. A Degree আহৰণ কৰে। তেওঁৰ উদ্ভাৱন “মহালানবিচৰ দূৰত্ব” আৰু “Mahalanobis model” ৰ কাৰণে সৰ্বজনবিদিত।

তেওঁ ১৯৬৮ চনত পদ্মবিভূষণ, ১৯৪২ চনত Officer of the order of British Empire, Fellow of the Royal Society (FRS) আৰু ১৯৪৪ চনত Weldon Memorial Prize আহৰণ কৰে। তেওঁৰ অধ্যয়নৰ ক্ষেত্ৰ আছিল গণিত আৰু পৰিসংখ্যা বিজ্ঞান আৰু অধ্যয়নৰ কেন্দ্ৰ আছিল কেমব্ৰিজ বিশ্ববিদ্যালয় আৰু Indian Statistical Institute. ১৯৩১ চনত

Prof. Mahalanobis ৰ তত্ত্বাৱধানত এটা পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ পৰীক্ষাগাৰৰ সৈতে Indian Statistical Institute এ প্ৰাণ পাই উঠে। ১৯৯২ চনৰ ২৮ জুনত ৭৮ বছৰ বয়সত পশ্চিম বংগৰ কলিকতাত তেওঁ ইহলীলা সম্বৰণ কৰে।

ৰাষ্ট্ৰীয় পৰিসংখ্যা দিৱস উদযাপনৰ প্ৰধান উদ্দেশ্য হৈছে যুৱ প্ৰজন্মৰ মাজত পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ গুৰুত্বৰ ওপৰত সজাগতা সৃষ্টি কৰা, সামাজিক অৰ্থনৈতিক পৰিকল্পনা, আঁচনি তথা যোজনাৰ ওপৰত পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ দিশসমূহ আলোকপাত কৰি জনমানসত উজ্জীৱিত কৰি তোলা। তথ্য অবিহনে কোনো বিজ্ঞানেই সম্পূৰ্ণ নহয়। তথ্য ই বিজ্ঞান, বিজ্ঞানেই তথ্য। বিজ্ঞান শব্দৰ অৰ্থই হৈছে উত্তম বোধ। বি+জ্ঞান অৰ্থাৎ উত্তম+বোধ। গতিকে উত্তমবোধ পাবলৈ হ'লে আমি সত্য তথ্যৰ ওপৰত প্ৰতিষ্ঠিত হ'ব লাগিব। কেৱল পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ জৰিয়তে হে এইয়া সম্ভৱ হৈ উঠে। শেষত ক'ব পাৰি যে “Statistics is the grammar of all sciences”. বিজ্ঞানৰ ব্যাকৰণে ই হৈছে পৰিসংখ্যা বিজ্ঞান। □

হীৰেন ভট্টাচাৰ্য্যৰ কবিতাৰ বিষয়বস্তু

শব্দৰ অজস্র মালা গাঁঠি ভাগৰি নপৰি যি জনে গঢ়িছিল অনুভৱৰ বিশাল পাহাৰ, যাৰ হাতত কাপেৰে ওলাই আহিছিল অলেখ শব্দৰ ফুলজাৰি, যাৰ হৃদয়ত আছে শব্দৰ বিশাল ভঁৰাল, যাক সজাই পৰাই সুন্দৰ আকাৰ দিছিল তেৱেই হ'ল 'সুগন্ধি পখিলাৰ কবি' হীৰেণ ভট্টাচাৰ্য (১৯৩২- ২০১২)। কবি গৰাকীৰ দ্বাৰা মুঠ ১৩ খন অসমীয়া ভাষাত কবিতা পুথি প্ৰকাশ পাইছে আৰু দুখন বঙালী ভাষাত কবিতা পুথি অনুদিত হৈছে। ১৯৯২ চনত কবি গৰাকীয়ে সাহিত্য অকাডেমী বঁটা লাভ কৰিছিল। অসমীয়া কবিতা প্ৰেমীৰ বাবে তেওঁৰ পৰিচিত নাম হ'ল হীৰু দা। সমালোচক হিৰেন গোহাঁইয়ে কৈছে “তেওঁৰ প্ৰথম পৰ্যায়ৰ কবিতাত থকা সংকল্প আৰু সপোনৰ অনুকৰণীয় উজ্জীৱিত মিলন পৰৱৰ্তী পৰ্যায় বোৰত লীন হৈছিল এক বিস্তীৰ্ণ দুখবোধ আৰু সামাজিক ব্যৰ্থতাৰ স্থিতধী কাৰণ্যত। কিন্তু তেওঁ নিশ্চিত আছিল যে স্বদেশৰ মানুহ আৰু মাতৃভাষাৰ পথাৰত থিয় হৈ থকা তেওঁৰ কবিতা নিমাত হৈ নাযায়, অনাগত দিনৰ মানুহকো সি সৃষ্টিৰ, আশাৰ, আস্থাৰ আকাশ দেখুৱাই থাকিব।”

তেখেতৰ কবিতাত আছে শব্দৰ অফুৰন্ত সমাহাৰ, য'ত আছে শব্দৰ বিচিত্ৰতা আৰু যাদুকৰী গাঁথনি। কবিগৰাকীৰ অধিক সংখ্যক কবিতাই 'হাইকু' ৰ দৰে চুটি, অথচ দুটা শাৰীৰ ভিতৰত থাকে গাভীৰ্যপূৰ্ণ অৰ্থ। যিটো বৰ্তমানৰ বহু পাঠকৰ প্ৰথম পচন্দ। তেওঁৰ প্ৰতিটো কবিতাই হৈ পৰে এডাল এডাল মুকুতাৰ মালা। তেওঁৰ কবিতাত নাই কি? প্ৰেম, যত্ননা, আশা, আকাংক্ষা

পৰিস্থিতি বৰা
কলা শাখা

সকলোৰে সমাহাৰ থাকে প্ৰতিটো কবিতাত। কল্পনা, বাস্তৱ, সপোন, দিঠক, জীৱনৰ প্ৰতিচ্ছবি মিলি হীৰুদাৰ কবিতা হৈ পৰে শ্ৰেষ্ঠতম সম্পদ। যেনে -

‘কালি ৰাতি মেঘে গাজিছিল
মোৰ সিৰাই সিৰাই বিজুলী বেগেৰে
নামি আহিছিল শেষ বাৰিষাৰ প্ৰেম...।

হীৰেণ ভট্টাচাৰ্যৰ এই সৰু কবিতাটোত সোমাই আছে আবেগ আৰু আশা। সৰু সৰু ভাবাৰ্থক শব্দৰ সমাহাৰ। টান শব্দৰে নেদেখা কবিৰ মনৰ আবেগ প্ৰতিফলিত হৈছে অতি সহজভাৱে। তেওঁৰ কবিতাত উপলব্ধি হয় হৃদয়ৰ আলোড়ন। যি আজিও হৃদয়তন্ত্ৰীত অনুৰণ তোলে পাঠকৰ। কবিগৰাকীৰ অন্যতম পৰিচয় হ’ল তেওঁৰ কবিতা। বসন্তৰ স্তৱক কবিতাত কবিয়ে কৈছে -

এতিয়া বসন্ত কাল
ফুলতকৈ কাঁইটেই ভাল
এই বুলি কৈ মোৰ কোলাত
আহি পৰিল
তেজ ৰঙা বুলবুলি এহাল

কাঁইটীয়া গোলাপৰ ডাল
বতাহত দৌ খাই আহি
ছিঙি নিবহি যেন
মোৰ কলিজাৰ এফাল

এতিয়া বসন্তকাল
ফুলতকৈ কাঁইটেই ভাল।
মাত্ৰ এমুঠি শব্দৰে এটা বৰ্ণগন্ধময় আৰু মাদকতা ভৰা

পৰিবেশ সৃষ্টি কৰি কবিয়ে সাব্যস্ত কৰিছে তেওঁৰ তুলনা হীন কবি প্ৰতিভা। এক মুহূৰ্ততে তেওঁ আমাৰ মন প্ৰাণ ভৰাই তোলে আৰু সাতবৰণীয়া ভাৱৰ তৰংগেৰে কবিৰ কবিতাই পাঠকক আপ্লুত কৰে :

‘তুমিতো জানাই
এই কবিৰ আৰু একো নাই।
এটাই মাথোঁ কামিজ
তাৰো ছিগো ছিগো চিলাই
প্ৰেম নিশ্চয় এনেকুৱাই
আৱৰণ খুলি হৃদয় জুৰায়। (ভোগালী)

তেখেতৰ ‘মোৰ দেশ’ কবিতাটো স্বদেশ প্ৰেমৰ এটা জলন্ত উদাহৰণ পৰিস্ফুট। আধুনিক অসমীয়া সাহিত্যৰ ক্ষেত্ৰখনত অসমীয়া কবিতাৰ নব্যধাৰাৰ এজন বাটকটীয়া বুলিব পাৰি-কবি হীৰেণ ভট্টাচাৰ্য্যক। আধুনিক অসমীয়া কবিতালৈ যিয়ে আনিলে এক সুকীয়া ধাৰা। তেওঁ কবিতাৰ ক্ষেত্ৰত এটা সম্পূৰ্ণ নতুন দিশ উন্মোচন কৰিছিল। হীৰেণদাৰ কবিতাৰ শৈলী সুকীয়া। সকলোকে আকৰ্ষণ কৰিব পাৰে। কবিতাক জনপ্ৰিয় কৰাত হীৰেণ ভট্টাচাৰ্য্য যি অৱদান সি চিৰস্মৰণীয়। সকলো মানুহৰে প্ৰিয় হীৰুদাৰ কবিতা। দেশপ্ৰেম হীৰুদাৰ কবিতাৰ এক উজ্জ্বল দিশ। তেওঁৰ কবিতা বিশ্বৰ বিভিন্ন ভাষালৈ অনূদিত হোৱাৰ যোগ্য। এনে কৰ্মই অসমীয়া সাহিত্য জগতৰ কবিতাক যে আগবঢ়াই নিব সি ধুন্ধপ। আমি স্বীকাৰ কৰিবই লাগিব হীৰুদাৰ কবিতা যি সকলে ৰস পাণ কৰা নাই তেওঁলোক অপূৰ্ব সৃষ্টিৰ ৰস আশ্বাদনৰ পৰা বঞ্চিত হৈছে।

নবীন প্ৰবীন সকলোৰে প্ৰাণৰো আপোন হীৰুদা আজি আমাৰ মাজত নাই। অসমবাসীৰ হিয়াৰ আমঠুস্বৰূপ হীৰুদা, তেওঁৰ সৃষ্টি ৰাজিৰে সদায় অমৰ হৈ ৰ’ব। □

Agnigorh

Animaka

Agnigorh is a hillock located in Tezpur, Assam. It is the site of the fortress which was built by Banasura to keep his daughter Usha in isolation. The name itself is derived from the words 'Agni' (meaning fire), Garh (fortress or wall) in Sanskrit.

Legend says that this fortress was surrounded by fire at all times so that nobody could go in or out of the perimeter without

permission. Usha fell in love with Anirudha in her dreams, not knowing who he was. Her companion 'Chitrlekha' identified him by painting his portrait from Usha's description. Chitrlekha Udyan in Tezpur also known as 'Kol park' the biggest park in Tezpur is named after her. Chitrlekha was not only an artist but one possessed with mystical powers. Anirudha was Krishna's grandson and Usha, the daughter of an Asura king, therefore was no way, any side would consent to their love. She flees one night and brought Aniruddha to Usha's place which he was still sleeping using her powers. When Aniruddha opened his eyes and saw Usha, he fell in love immediately. However Banasura was furious on knowing this, and tied him with snakes and imprisoned him. Lord Krishna however had agreed for their marriage and had wandered for Banasura to consent for the same. Banasura was a great devotee of Lord Shiva, and as a boon had asked him and his entire family to guard the gates

of his city. Tezpur therefore was not at all scared by Lord Krishna's wrath. A war ensued between the Lord Krishna and his followers and the others (Lord Shiva and his followers). Rivers of blood flowed and the city was named Tezpur (city of blood). Both sides were merely wiped out and a final battle followed between Lord Shiva and Lord Krishna. Lord Brahma requested both of them to stop the war by putting him between them. A discussion followed in which Lord Krishna made Lord Shiva see that Banasura was acting wrongly in imprisoning his grandson, and had even disrespected Lord Shiva himself in asking him and his gate keepers. Lord Shiva agreed and Banasura was brought. Fearing his life he immediately agreed to the marriage.

Present day Agnigarh is a hill on the Banks of the Brahmaputra which is one of the big tourist attractions in Tezpur.

There is a tall viewing platform from where the entire Tezpur town can be seen. □

কবি নিৰ্মলপ্ৰভা বৰদলৈৰ কবিতা

যুদ্ধোত্তৰ কালৰ অসমীয়া কাব্যজগতৰ এগৰাকী শ্ৰেষ্ঠ কবি হৈছে নিৰ্মলপ্ৰভা বৰদলৈ। পঞ্চাশৰ দশকৰ মাজ ভাগৰ পৰাই কবি গৰাকীয়ে স্বকীয় বৈশিষ্ট্য সমৃদ্ধ অসংখ্য কবিতাৰ অসমীয়া সাহিত্য লৈ আগবঢ়াই থৈ গৈছে। একান্ত ব্যক্তিগত উপলব্ধিৰ প্ৰকাশেৰে জীৱনৰ সত্য তেওঁ কবিতাৰ মাজত সাৰ্থকভাৱে ৰূপায়ন কৰিছে। কবিগৰাকীয়ে কৈছে,- “জীৱনতকৈ আৰু ডাঙৰ কবিতা কি আছে।” জীৱন সম্পৰ্কে অনুভূত হোৱা ছবি তেওঁৰ অনেক কবিতাত জিলিকি উঠিছে।

নিৰ্মল প্ৰভা বৰদলৈৰ অন্তৰত কবিতাৰ প্ৰথম অংকুৰণ ঘটিছিল চতুৰ্থ শ্ৰেণীত পঢ়ি থাকোঁতেই। আত্মজীৱনীত তেওঁ সেই দিনটোৰ বৰ্ণনা দিছে এনেদৰে “প্ৰথম কবিতা লিখা দিনটো মোৰ আজিও সুন্দৰকৈ মনত আছে। ৰ’দ বৰষুণে জিল-মিলকৈ থকা এটা আবেলি। পঢ়া কোঠাৰ কাষৰ হাচনাহানাজোপাৰ বগা ফুলবোৰ জকমকাই আছিল। মই খিৰিকীত উঠি খিৰিকিৰ ৰেলিং এডালত ধৰি দুলি আছিলোঁ। দোলনৰ লগে লগে মোৰ মনলৈ ছন্দ আহিছিল। ছন্দই ছন্দই কথাবোৰ মিলি যায়। কিযে ভাল লগা এই আখৰ মিলোৱা কামটো। চাওঁতে চাওঁতে এটা অৰ্থ থকা পদ্য মুখে মুখে সৃষ্টি হ’ল। মই লৰালৰিকৈ নামি কাগজ এখনত লিখি পেলালোঁ আৰু আনন্দৰ অতিশয়াত দেউতাৰ ওচৰ পালোঁগৈ।”

কবিতা ভালপোৱা সেই কিশোৰীগৰাকী এদিন ডাঙৰহৈ মূৰ্তমান হৈ উঠিল তেওঁৰ কাব্য প্ৰতিভা। সৰ্বসাধাৰণ মানুহৰ সুখ, দুখ, প্ৰাপ্তি-অপ্ৰাপ্তি, প্ৰেম-বিৰহ, আনন্দ-বিৰহ, গ্ৰাম্য জীৱনৰ ৰূপ-ৰস আদি বিষয়ৰ লগতে সাম্প্ৰতিক সময়ৰ এখন ছবি তেওঁৰ কবিতাত বাৎময় হৈ উঠিছে। ১৯৫৭ চনত তেওঁৰ প্ৰথম কাব্য সংকলন “বন ফৰিঙৰ ৰং” প্ৰকাশ পায়। তেওঁৰ দ্বিতীয়খন কাব্য সংকলন নাম হ’ল “সমীপেষু”। “অন্তৰংগ” হৈছে তৃতীয় সংকলন। চতুৰ্থখন হৈছে “দিনৰ পিছৰ দিন।” ইয়াৰ পিছত তেওঁ সাহিত্য অকাডেমী বঁটা প্ৰাপ্ত অন্য এখন সংকলন হৈছে ‘সুদীৰ্ঘ দিন আৰু স্নাতু।’ এই

লক্ষী বৰা
প্ৰাক্তন ছাত্ৰী,
অসমীয়া বিভাগ

কাব্য সংকলনখন বাংলা,উৰিয়া, গুজৰাটী, পাঞ্জাবী আদি ভালেমান ভাষালৈ অনুবাদ হৈছে। এইখনৰ পাছত প্ৰকাশ পায় “শব্দ ইপাৰে শব্দ সিপাৰে,” অমিতাভ শব্দ” আৰু “নিৰ্বাচিত কবিতা” নামৰ সংকলন কেইখন। ‘The Down’ নামৰ ইংৰাজী কাব্য সংকলন এখনো তেওঁ ৰচনা কৰিছে। কবি নিৰ্মলপ্ৰভা বৰদলৈয়ে নিজৰ কবিতা সম্পৰ্কত নিজেই কোৱা এযাৰ কথা “এই জীৱন একে সময়তে ব্যক্তিগত, একে সময়তে সামাজিক, সামূহিক। দৃশ্য-অদৃশ্য, গভীৰ, সুগভীৰ তাৰ অভিজ্ঞতা বিভিন্ন তৰপত নিজস্ব পটভূমি”।

একান্ত ব্যক্তিগত অনুভূতিৰ মাজেদি সামূহিক জীৱনৰ মনোৰম প্ৰতিফলন ঘটে তেওঁৰ কবিতাত। “সমীপেযু” নামৰ কবিতাত তেওঁ কৈছে :-

“ৰাতি অন্ধকাৰত
বেৰৰ পিনে মু কৰি
আমি আটাইয়ে অকলে ফেৰুঁৰো
পুৱাই আকৌ উঠিব লাগিব
দাৰুণ সেই দুখত।”

জীৱন প্ৰকৃততে কি? নিৰ্মলপ্ৰভা বৰদলৈৰ অনুভৱ উপলব্ধি মূৰ্ত হৈ উঠিছে “এতিয়া নিৰ্জৰ্নতা” কবিতাত

“মই গলি শেষ হোৱা গান
মই কৈ হোৱা কথা
এতিয়া নিৰ্জৰ্নতা।”

নিৰ্মল প্ৰভা বৰদলৈৰ বহুতো কবিতাত অসমৰ প্ৰকৃতিৰ চিনাকি ছবিখন দেখিবলৈ পোৱা যায়। বিভিন্ন অনুভৱ প্ৰকাশ কৰোঁতে প্ৰকৃতিৰ পৰা তেওঁ বুটলি আনিছে মনোৰম ছবি। প্ৰকৃতিৰ বুকুত সৌন্দৰ্য বিচাৰি কবি যেন উদ্বাউলঃ

“হালধীয়া সৰিয়হ ফুলডৰাত
আকাশখন উবুৰি খাই পৰিছে
মোৰ এনে লাগিছে

পাটমাদৈ চৰাইটোৰ ঠোঁটত
এখন নীলা চিঠি।”

নিৰ্মলপ্ৰভা বৰদলৈৰ কবিতাৰ আন এটা দিশ হ’ল স্বদেশ আৰু স্বজাতিৰ প্ৰতি গভীৰ অনুৰাগ। “সুদীৰ্ঘ দিন আৰু স্বাতু” নামৰ কাব্য গ্ৰন্থ খনিৰ ভালেমান কবিতাত এনে অনুৰাগৰ প্ৰতিফলন দেখা যায়। দেশৰ প্ৰতি কবিৰ গভীৰ ভালপোৱা কবিতাৰ মাজেদি প্ৰকাশ পাইছে :-

“সুউচ্চ পৰ্বতৰ কঠিনতাৰে
বাধা দিব পাৰিব লাগিব ধুমুহা
নদীৰ কোমলতাৰে তোমাক
কৰিব লাগি শ্ৰী ময়ী।”

নিৰ্মলপ্ৰভা বৰদলৈৰ অনেক কবিতাৰ ভিতৰত এটা কালজয়ী কবিতা হ’ল ‘দ্রৌপদী’। ‘নৰযুগ’ নামৰ আলোচনীত কবিতাটি প্ৰকাশিত হৈ আলোড়ন সৃষ্টি কৰিছিল। মহিলা কবি হিচাপে বৰদলৈৰ কবিতাত নাৰী জীৱনৰ বিভিন্ন ৰূপ প্ৰতিফলিত হৈছে। মহাকাব্যৰ যুগৰ পৰা সাম্প্ৰতিক সময়লৈকে সম্মুখীন হৈ অহা লাঞ্ছনা,শোষিত আৰু নিপীড়িত ৰূপ তেওঁৰ কবিতাৰ মাজেৰে ব্যক্ত হৈছে। মহাকাব্যৰ প্ৰসিদ্ধ নাৰী চৰিত্ৰ সমূহ ‘সীতা’ ‘গান্ধাৰী’ ‘দ্রৌপদী’ আদি চৰিত্ৰৰে তেওঁ কেইবাটাও অনুপম কবিতা ৰচনা কৰিছে।

নিৰ্মলপ্ৰভা বৰদলৈ নিজেই এটি নিটোল কবিতা। তেওঁৰ কবিতাত মুগ্ধ হৈ অৱসৰ প্ৰাপ্ত মানৱ সম্পদ বিভাগৰ সচিব আই.এছ বিষয়া কে.কে ধুল্লৰে তেওঁক “নাইটিংগেল অৱ আসাম” বুলি অভিহিত কৰি এটি ইংৰাজী প্ৰৱন্ধ দিল্লীৰ এখন বিখ্যাত আলোচনীত প্ৰকাশ কৰিছিল। প্ৰসিদ্ধ কাব্য সমালোচক নলিনীধৰ ভট্টাচাৰ্যই “নিৰ্মলপ্ৰভাৰ কবিতা সংযমনৰ শিল্প” বুলি অভিহিত কৰিছে। প্ৰকাশভংগীৰ সৰলতা, শব্দ প্ৰয়োগৰ নৈপুণ্য, মনোৰম চিত্ৰকল্প, গীতিময় সৌন্দৰ্যই কবিগৰাকীৰ কবিতাত সোণত সুৰগা চৰাইছে। সেয়েহে তেওঁৰ কবিতাই অসমীয়া কবিতাৰ জগতত এখনি উচ্চ আসন দখল কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। □

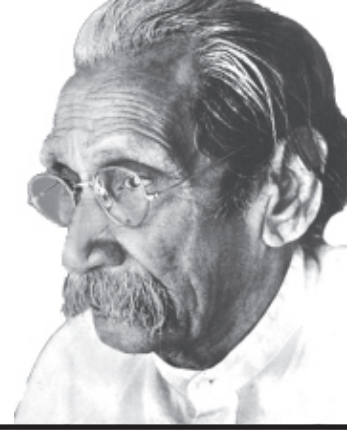
কবিগৰাকীৰ উল্লেখনীয় কৰ্মৰাজি

ছদ্মনাম	:	নীলা বাইদেউ
উল্লেখনীয় কৰ্মৰাজি	:	বন ফৰিঙৰ ৰং, দেৱী, সুদীৰ্ঘ দিন আৰু স্বাতু, চিল চিল চিলা বাগি চিল মিলা
উল্লেখযোগ্য বঁটা	:	সাহিত্য অকাডেমি বঁটা (১৯৮৩), শিশু সাহিত্যৰ ৰাষ্ট্ৰপতি বঁটা (১৯৫৮)
		কনকলতা বৰুৱা বঁটা (২০০৪)

কবি ৰঘুনাথ চৌধাৰীৰ কবিতাত কল্পনাৰ সৌন্দৰ্য

দিচাক্ষী বৰা
কলাশাখা

কবি ৰঘুনাথ চৌধাৰী (১৮৭৯-১৯৬৮) অসমীয়া সাহিত্যৰ ৰোমাণ্টিক যুগৰ এগৰাকী বিশিষ্ট অপ্ৰতিদ্বন্দ্বী কবি। মূলতঃ প্ৰকৃতিক কেন্দ্ৰ কৰিয়েই অসংখ্য কবিতা ৰচনা কৰা বাবে তেখেতক ‘বিহগী কবি’ নামেৰে জনা যায়। ‘সাদৰী’, ‘কেতেকী’, ‘কাৰবালা’, ‘দহিকতৰা’, নৱমল্লিকা আদি কবিতা পুথিয়ে কবি গৰাকীয়ে অসমীয়া কাব্য জগতত উজ্জ্বল বৰঙণি আগবঢ়াই থৈ গৈছে। ছেক্সপীয়েৰ, ৰবীন্দ্ৰ নাথ ঠাকুৰ আদি কবি সকলক যিদৰে কাৰো লগত তুলনা কৰিব নোৱাৰি, ঠিক তেনেদৰে ৰঘুনাথ চৌধাৰীকো কাৰোৰে লগত তুলনা কৰিব নোৱাৰি। কবি ৰঘুনাথ চৌধাৰীৰ কবিতাৰ প্ৰতীক হ’ল-ফুল, চৰাই, গছ-গছনি, নৈ-নিজৰা ইত্যাদি। তেওঁৰ কবিতা বিশেষত কল্পনাৰ কবিতা। কল্পনাৰ বহুগুণে যাক ৰহনাই তুলিব পাৰি। সেয়ে সৌন্দৰ্য হ’ল ৰোমাণ্টিক কবিৰ কল্পনা। কবি কীটচৈ ইয়াকে ৰোমাণ্টিক কবিৰ জীৱন দৰ্শন বুলি কৈছে।

ৰঘুনাথ চৌধাৰীৰ সকলো কবিতাতে দ্বৈতসুৰ অনুৰণিত হৈছে। এটিত বৰ্হিজগতত পাৰ বাগৰি যোৱা সৌন্দৰ্য, প্ৰেমৰ হেন্দোলনিত কবিৰো কামগন্ধহীন প্ৰেমৰ দুৱাৰ মুকলি হোৱাৰ ধ্বনি শুনিবলৈ পোৱা যায় আৰু আনটোত সাংসাৰিক ভোগৰ প্ৰতি বৈৰাগ্য, চৰাইৰ সুৰ আৰু বসন্তৰ সৌন্দৰ্যনুভূতিৰে পৰিপূৰ্ণ কৰাৰ কৰুণ হৃদয় স্পন্দিত হোৱা কবিৰ মনত অনুভৱ হৈছে।

ৰঘুনাথ চৌধাৰীৰ কবিতা ‘কেতেকী’ আৰু ‘গোলাপ’- এই দুটা কবিতাত কল্পনাৰ প্ৰতিফলন ঘটিছে। কেতেকী কবিতাত কবিয়ে এনেদৰে অংকণ কৰিছে :

ক’ৰ পৰা তই আহিলি সোণাই,
কোন দিশে যাব উৰি।
কিয় বা ফুৰিছ দূৰ দূৰণিত
অকল ই ঘূৰি ঘূৰি।”

দেশৰ পৰা আহি আকুল সুৰেৰে গীত গাই থকা কেতেকী নামৰ চৰাই জনী কবিৰ বাবে কেতেকী চৰাইটি এটি ৰহস্য। এটি যেন সাঁথৰ। এই চৰাইটি ক’ৰ পৰা আহিল আৰু ক’লৈ যাব সেই কথা কবিয়ে নেজানে। অবুজ ভাষাৰে কি মাতে মাতিছে, কিহৰ আশাত এই সংসাৰত ভ্ৰমি ফুৰিছে, সেইবোৰ কথাও কবিৰ অজ্ঞাত। কেতেকীৰ সম্বন্ধে কবিৰ কল্পনাৰ অন্ত নাই। একো একোটা স্তৱকত একোটা কবি কল্পনা মূৰ্ত হৈ উঠিছে। কবিৰ ভাৱ যে কেতেকী চৰাইজনী এনে এখন সুন্দৰ ঠাইত জন্ম লৈছে, য’ত শান্তি বিৰাজমান। তেনে এখন ঠাই এৰি চৰাইটি কিয়নো এই পৃথিৱীলৈ আহিল সেই কথা কবিৰ বাবে এক পৰম বিস্ময়। সেইদৰে গোলাপ কবিতাত কবিয়ে গোলাপ ফুলপাহত নানা কল্পনাৰ অংকণ কৰি কৰিছে। ৰঘুনাথ চৌধাৰীৰ গোলাপ কবিতালৈ চালে দেখা যায় যে সদায় দেখি থকা এপাহি গোলাপ ফুল। গোলাপক ‘শ্যামলী গাতৰ ওৰণি গুচাই’ বুলি কৈছে আৰু গোলাপ ফুল পাহে শ্যামলী পাতৰ ওৰণি গুচাই হাঁহ বুলি কবিয়ে কল্পনা কৰিছে -

কাৰ পৰাশত ফুলিলি বাঁহ
অ’মোৰ সাদৰী ফুলাম পাহি
শ্যামলী পাতৰ ওৰণি গুচাই
কাৰ ফালে চাই মাৰিলি হাঁহি?

শেষত কব পাৰি ক্ষুদ্ৰাতি ক্ষুদ্ৰ উদ্ধাৰ কৰাৰ দৰে কবিয়ে অতি সাধাৰণ বস্তুৰ পৰাই এটা ডাঙৰ তথ্য আৱিষ্কাৰ কৰে। কবি ৰঘুনাথ চৌধাৰীৰ কবিতাৰ ক্ষেত্ৰত এই সত্য দেখা যায়। এই গৰাকী কবিৰ কবিতাতেই শব্দ ব্যঞ্জনা, ধ্বনি লহৰ, গীতি মুচ্ছনাই, অলংকৃত কবি সৌন্দৰ্য বৃদ্ধি কৰিছে। এইগৰাকী কবিৰ কবিতাই অসমীয়া সাহিত্যত চিৰ যুগমীয়া হৈ ৰ’ল।

সংস্কৃতি

সংস্কৃতি এটা জাতিৰ জীৱনৰ ধাৰা। এটা ক্ৰমোন্নতিশীল জাতিৰ জাতীয় সম্পদ হ'ল ভাষা, সাহিত্য, ৰাজনীতি, ধৰ্ম, মানসিক উৎকৰ্ষ, সুকুমাৰ কলা, স্থাপত্য ভাস্কৰ্য, লোকবিশ্বাস ইত্যাদি। মানুহৰ সৌন্দৰ্যবোধ, সৃষ্টিৰ প্ৰতিভা আৰু মানসিক উৎকৰ্ষই সংস্কৃতিৰ উৎস।

লীলা গগৈ

চাহ জনগোষ্ঠীৰ লোকসকলৰ ভাওনা

অৰ্চনা বৰুৱা

যষ্ঠ ষাণ্মাসিক, অসমীয়া বিভাগ

শ্রীমন্ত শংকৰদেৱৰ সমসাময়িক কালছোৱাত অংকীয়া ভাওনাই যেনেকৈ অসমৰ সৰ্বস্বত্বৰ জনতাক আকৰ্ষণ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। তেনেকৈ বৰ্তমান সময়তো অসমৰ বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ মাজত মাতৃভাষাৰ ভাওনাই সমন্বয়ৰ বাণী বিলাবলৈ সক্ষম হোৱাৰ কথাটোও বিশেষভাৱে উল্লেখযোগ্য।

সাম্প্ৰতিক কালত অসম সত্ৰ মহাসভাই সেতুবন্ধ আদি কাৰ্যসূচীৰ যোগে চাহ জনগোষ্ঠীকে ধৰি বিভিন্ন জনসমষ্টিৰ মাজত নৱৰৈষ্যৰ আদৰ্শ প্ৰচাৰ আৰু প্ৰসাৰৰ ব্যৱস্থা কৰিছে। যোৰহাট জিলাৰ ৰজাবাৰীত ২০০৫ খ্ৰীষ্টাব্দৰ এপ্ৰিল মাহত তিনিদিনীয়াকৈ অনুষ্ঠিত হোৱা সেতুবন্ধ অনুষ্ঠানত ৩ এপ্ৰিল তাৰিখে শোণিতপুৰ জিলাৰ ঢেকীয়াজুলিৰ “চাওতাল সাংস্কৃতিক বিকাশ কেন্দ্ৰ”ৰ শিল্পীসকলে পৰিৱেশন কৰা ‘সীতা হৰণ বালী বধ’ ভাওনাৰ কথা এই এই প্ৰসংগত উল্লেখ কৰিব পাৰি। জামুগুৰি হাটৰ ঐতিহ্যমণ্ডিত বাৰেচহৰীয়া ভাওনাত চাহ জনগোষ্ঠীৰ শিল্পীসকলে ভাওনা প্ৰদৰ্শন কৰি ঐক্য-সম্প্ৰীতিৰ এনাজৰী সুদৃঢ় কৰাত আগভাগ লোৱাৰ উদাহৰণ দাঙি ধৰিছে। যোৱা ২০০৭ খ্ৰীঃৰ অনুষ্ঠিত এই ভাওনা সমাৰোহৰ দ্বিতীয় নিশা দীন কুৰ্মী, নোমল কুৰ্মী আদি শিল্পীসকলৰ গায়ন-বায়নৰ পিছত ‘সীতা হৰণ বালী বধ’ নাটক পৰিৱেশন কৰে। এই ভাওনাত নিৰণ কুৰ্মী (সূত্ৰধাৰ) বিপুল ঘাটোৱাৰ (ৰাম)নৰেন কুৰ্মী (লক্ষ্মণ), গৌতম কুৰ্মী (সীতা) নোমল কুৰ্মী (ৰাৱন), ভৰত কুৰ্মী (বালী) ভূৱন কুৰ্মী (সুগ্ৰীৱ)

পৰেশ কুৰ্মী (হনুমান) আদিৰ অভিনয়ে দৰ্শক শ্ৰোতাক মুগ্ধ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল বুলি জানিব পৰা গৈছে।

গোলাঘাট জিলাৰ বেতিয়ানী চাহ বাগিচাত ১৯৫৫ খ্ৰীঃতে ‘কুৰ্মবলী বধ’ ভাওনা অনুষ্ঠিত হোৱাৰ কথা জানিব পৰা গৈছে। বাগিচাখনত উক্ত বছৰতে অস্থায়ীভাৱে নামঘৰ সজা হৈছিল। পিছলৈ স্থায়ী নামঘৰৰ কাম ১৯৭৮ খ্ৰীঃত আৰম্ভ কৰি ১৯৮৬ খ্ৰীঃত সম্পূৰ্ণ কৰা হয়। বাগিচাখনৰ জয়ৰাম তাঁতী, বংশী তাঁতী, গংগাৰাম ৰবিদাস আদিয়ে গায়ন বায়নৰ শিক্ষা লৈ শংকৰী কৃষ্টি সংস্কৃতিৰ চৰ্চা আৰু বিকাশৰ ক্ষেত্ৰত অৱদান আগবঢ়াইছে। অসম সাহিত্য সভাই অনুষ্ঠিত কৰা কুৰ্মইৰ সন্মিলনৰ স্মৃতি গ্ৰন্থ ‘শিতাপাটিত’ প্ৰকাশিত ৰমেশ পাত্ৰৰ প্ৰবন্ধ, (সম্পা. দিলীপ তাঁতী, বৰফলং চাহ বাগিচা, গোলাঘাট, ১৯৯৯) প্ৰকাশ পোৱা মতে ১৯৯২ খ্ৰীঃত থেলামৰা নামঘৰত সদৌ অসম ভিত্তিত অনুষ্ঠিত ভাওনা প্ৰতিযোগিতাত বেতিয়ানী বাগিচাৰ পৰা যোগদান কৰি ‘অভিমন্যু বধ’ নাটক পৰিৱেশন কৰিছিল। আন বহুবোৰ চাহ জনজাতি অধ্যুষিত গাঁৱতো নামঘৰ দেখিবলৈ পোৱা যায়। যোৰহাটৰ হাতীগড় চাহ বাগিচাৰ গোৱালা বস্তি আৰু কোৰোকানি অঞ্চলৰ নাম ঘৰত পাঁচিশ-ত্ৰিশ বছৰৰ আগৰে পৰা ভাওনা অনুষ্ঠিত হৈ থকাৰ কথা জনা গৈছে। ২০০৭ খ্ৰীঃত যোৰহাট জিলাৰ হাতীগড়ৰ গোৱালা বস্তিত এখন সুন্দৰ মাতৃভাষাৰ ভাওনা অনুষ্ঠিত হয়।□

টাই-টুৰুংসকলৰ সমাজ আৰু সংস্কৃতি

মনোজ শইকীয়া,
প্রাক্তন ছাত্ৰ, অসমীয়া বিভাগ

অসমত বসবাস কৰা চীন তিব্বতীয় ভাষাগোষ্ঠীৰ টাই শাখাৰ অন্তৰ্গত এটা উল্লেখযোগ্য জনগোষ্ঠী হ’ল টাইটুৰুংসকল। তেওঁলোকক টাই-টুৰুং বোলা উপবিভাগ টাইৰুং বুলিও জনা যায়। পাটকাই পৰ্বতৰ সিপাৰে টুৰুং নৈৰ দাঁতিত বসবাস কৰা বাবে তেওঁলোকৰ নামটো টুৰুং হোৱা বুলি ভাৱে। ঊনবিংশ শতিকাৰ আৰম্ভণিত হুকং উপত্যকাৰ টুৰুং নদীৰ কাষৰ পৰা তেওঁলোক অসমলৈ আহে। সেইবাবে সম্ভৱতঃ তেওঁলোকক টুৰুং বুলি জনা যায়। George Abraham Grierson ৰ মতে ‘বহু বছৰৰ আগতেই টুৰুং সকলে ম্যানমাৰৰ উজনিখণ্ড মুং-মাও-খাও-ছাং নামৰ ঠাইত বসবাস কৰিছিল। এই ঠাইত বহু বছৰ থকাৰ পাছতহে তেওঁলোক ম্যানমাৰৰ হুকং উপত্যকাৰ চিন্দুইন নদীৰ শাখা নদী টুৰুং পানীত থিতাপি লয়। টুৰুংপানী নদীৰ কাষত বাস কৰি থকাৰ সময়ত আহোম ৰাজ্যত বাস কৰা টাই খাময়াং সকলে টাই-টুৰুং সকলক আমন্ত্ৰণ জনায়। সেইমতে তেওঁলোকে অসম ৰাজ্যলৈ আহোতে বাটত সেই সময়ৰ শক্তিশালী পৰ্বতীয়া জাতি চিংফৌ সকলে বন্দী কৰি থয়। চিংফৌ কাচিন সমাজত এসময়ত বসবাস কৰা কাৰণে টুৰুং সকলৰ ভাষাত চিংফৌৰ প্ৰভাৱ বিদ্যমান। সেই কাৰণে টাই-ভাষাৰ লগত টুৰুং সকলৰ কথিত ভাষা অমিল দেখা যায়। তদুপৰি টুৰুং সকলৰ ভাষাত ম্যানমাৰ, টাই, মনিপুৰী আৰু অসমীয়া ভাষাৰ প্ৰভাৱ পৰিলক্ষিত হোৱা দেখা যায়।

যোৰহাট জিলাত তিনিখন টুৰুং গাঁও পশুকটীয়া, পথাৰশ্যাম আৰু টিপমীয়াৰ দাঁতিতে অন্য তিনিখন খাময়াং গাঁও ন-শ্যাম, বালিজান আৰু বেতবাৰী শ্যাম গাঁও পোৱা যায়। তদুপৰি গোলাঘাট জিলাৰ সৰুপথাৰ, বৰপথাৰ, টিৰাপৰ বৰডোমচাৰ গিদিং পথাৰত টুৰুং আইতন আৰু খাময়াং সকলৰ কেইবাখনো গাঁও পোৱা যায়।

সমাজ পদ্ধতিঃ

টাই টুৰুং সকল সমাজপ্ৰিয় জনগোষ্ঠী। নগা পাহাৰৰ দাঁতিয়ে দাঁতিয়ে বিভিন্ন অঞ্চলত বসবাস কৰা টুৰুং সকলৰ ছয়খন গাঁৱত প্ৰায় দুশঘৰ মানুহৰ কমেও দুহেজাৰ মানুহে বসবাস কৰে। টাইটুৰুং আৰু টাই-খাময়াং সকল প্ৰায় একে ঠাইতে ওচৰা-ওচৰিকৈ একেলগে বসবাস কৰা দেখা যায়। সকলো ফালৰ পৰা এই দুয়োটা সম্প্ৰদায়ৰ মাজত ঘনিষ্ঠতা অধিক। তদুপৰি তেওঁলোকৰ সমাজত দুইধৰণৰ বিবাহ পদ্ধতি প্ৰচলন আছে। প্ৰথম পদ্ধতি হ’ল, ইচ্ছাকৃত বিবাহ পদ্ধতি, আৰু দ্বিতীয় পদ্ধতি হ’ল, অনুমতি সাপেক্ষে বিবাহ। প্ৰথম বিবাহ পদ্ধতিত কোনো লৰাই ছোৱালীক পলোৱাই নি বিবাহ সম্পন্ন কৰে আৰু দ্বিতীয় বিবাহ পদ্ধতিত কোনো লৰাই কোনোবা ছোৱালীক পচন্দ কৰিলে সেই ছোৱালীৰ ঘৰলৈ লৰাৰ পক্ষৰ লোকে গৈ শৰাই এভাগি আগবঢ়াই তেওঁলোকৰ ছোৱালীক বিবাহ দিবলৈ প্ৰস্তাৱ আগবঢ়াই। যদি ছোৱালীৰ ঘৰৰ পক্ষই লৰা ঘৰৰ সেই বিবাহৰ প্ৰস্তাৱক অনুমতি সাপেক্ষে মানি লয় তেতিয়া সেই বিবাহ সম্পন্ন হয়। টাই-টুৰুং সকলৰ মাজত যৌতুক প্ৰথা প্ৰচলন নাই বুলিয়েই কব পাৰি। তদুপৰি সামৰ্থ অনুসৰি কোনোবাই কিবা দিব বিচাৰিলে দিব পাৰে। এটা লক্ষণীয় কথা যে কইনাৰ ঘৰৰ পৰা তাঁতশাল এখন দিয়াটো এক প্ৰকাৰৰ নিয়ম। অতীতত এটা কথা প্ৰচলন আছিল যে যিসকল ছোৱালীয়ে তাঁত বব নাজানে সেই সকল ছোৱালীক কোনেও বিয়া নাপাতে। সেয়েহে টাই-টুৰুং সকলৰ প্ৰত্যেক ছোৱালীয়ে তাঁত বব জনাটো বৰ প্ৰয়োজনীয় বুলি গণ্য কৰিছিল। ইয়াৰোপৰি কইনাক ডলা, চালনী, খৰাহী, কাঁহৰ বাচন-বৰ্তন আৰু নিত্যব্যৱহৃত সা-সামগ্ৰী দিয়ে। তেওঁলোকৰ বিবাহত গাহৰি মাংস অপৰিহাৰ্য। নিচা জাতীয় পানীয়ৰ ব্যৱহাৰ এওলোকে সামাজিকভাৱে নকৰে। বিবাহৰ দিনা দুয়োপক্ষৰ

ৰাইজ গোট খাই লৈ বিভিন্ন শৰাই যেনে মাকৰ শৰাই, দেউতাকৰ শৰাই, আইতাক আৰু ককাকৰ শৰাই, মোমায়েকৰ শৰাই আদি দিয়াটো নিয়ম। বিবাহৰ মণ্ডপত মোমায়েকৰ উপস্থিতি অনিবাৰ্য। মোমায়েক নেথাকিলে কোনো বিবাহক ৰাইজে সামাজিকভাৱে স্বীকৃতি প্ৰদান নকৰে। বিবাহত উপস্থিত থকা লোকসকলক ঐৰাসূতা বান্ধি আশীৰ্বাদ লোৱা হয়।

অসমত বসবাস কৰা আনআন জনগোষ্ঠীৰ দৰে টাই-টুৰুং সকলো প্ৰধানকৈ কৃষিজীৱী। তেওঁলোকে পৰিস্কাৰ পৰিচ্ছন্নকৈ ৰখা সুন্দৰ চাংঘৰত বসবাস কৰে। অৱশ্যে বৰ্ত্তমান বহুলোকৰ ঘৰ পকী কৰণ হোৱা দেখা যায়। আৰু প্ৰত্যেকৰে ঘৰত ভড়াল, গোহালী, তাঁতশাল আদি থকা পৰিলক্ষিত হয়।

ধৰ্ম :

টাইটুৰুং সকল খেৰবাদী বৌদ্ধ ধৰ্মাৱলম্বী লোক। তেওঁলোকৰ প্ৰতিখন গাঁৱতে একোটা বৌদ্ধ বিহাৰ আছে। প্ৰত্যেক বিহাৰতে বৌদ্ধিক ভিক্ষু শ্ৰমণ থাকে। এই বিহাৰবোৰত বহুতো মূল্যবান পুথি সংৰক্ষিত কৰি ৰখা থৈছে। এই বিহাৰবোৰত বৌদ্ধিক ভিক্ষুসকলে ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক পালিভাষা আৰু ধৰ্মীয় বিষয়ক শিক্ষা দিয়াৰ ব্যৱস্থা আছে।

খাদ্যাভাস :

টাই-টুৰুং সকলৰ প্ৰধান খাদ্য হ'ল ভাত। বিশেষকৈ বৰা চাউলৰ ভাত। ভাপত বনোৱা ভাতৰ টোপোলা,(খাও) খাওমন (পিঠা), খাও লাম (চুঙাপিঠা,চুঙাভাত) হাবি শাকৰ তৰকাৰী(ফাক), আঁঠে (খাওটেক) শুকান মাছৰ তৰকাৰী, গাহৰিৰ আঞ্জা, শুকতি আদি তেওঁলোকৰ প্ৰিয় খাদ্য।

সাজ-পাৰ আৰু আ-অলংকাৰ :

টাই-টুৰুং সকলে খামতি, আইতনীয়া, ফাকে, খাময়াং সকলৰ দৰে বিশেষভাৱে ঘৰতে বৈ উলিওৱা সাজ-পোছাক পৰিধান কৰে। পুৰুষসকলৰ সাজ-পোছাকৰ ক্ষেত্ৰত তেওঁলোকে পিন্ধা লুঙিখনক উকা, চোলাটোক প্লাং, ডিঙিত লোৱা গামোচাখনক ফাজেপ বোলে। আগতে পুৰুষসকলে মুৰত পাণ্ডুৰী মাৰিছিল যাক ফুমবাম বুলি কোৱা হয়। লগতে তেওঁলোকে কান্ধত এটা ফুলাম মোনা ওলোমাই লৈছিল। এই মোনাটোক ইমলেং বুলি কোৱা হয়। মহিলাসকলৰ সাজ-পোছাকৰ ক্ষেত্ৰত তেওঁলোকে বিহাখনৰ ওপৰত এখন বিশেষ কাপোৰ পৰিধান কৰে যাক নুমৰত বোলে। মহিলা সকলে আগতে এক ধৰণৰ পাণ্ডুৰী মুৰত মাৰিছিল যাক বং মুকাই বোলে। তদুপৰি টুৰুং মহিলাসকলে চিংকেত নামৰ এবিধ

বেলজাতীয় বস্ত্ৰ ককাঁলত মাৰি লয়। এওলোকে শিৰত সেন্দূৰ নলয়। বৰঞ্চ বিবাহিত মহিলাসকলে ককাঁলত মুমৰত খনহে পৰিধান কৰে।

লোকবিশ্বাস :

টাই-টুৰুং সকলৰ সমাজত প্ৰচলিত মৃত্যুসম্পৰ্কীয় লোকবিশ্বাসবোৰ এনেধৰণৰ। কাৰোবাৰ ঘৰত যদি কোনো লোকৰ মৃত্যু ঘটে তেন্তে তেওঁক ততালিকে বাজলৈ উলিয়াই দিয়া নহয়। মৃত্যু প্ৰাপ্ত ব্যক্তিজনৰ কাষত আত্মীয় তথা আন আন সম্পৰ্কীয় লোকসকলৰ সহায়-সহযোগত বিভিন্ন ধৰ্মীয় নীতি-নিয়ম কৰাৰ পাছতহে মৰাশলৈ শ্মাশানলৈ লৈ যায়। মৃত ব্যক্তিজন যদি বিবাহিত হয় তেন্তে তেওঁক দুডাল মাৰিত চাঙি বনাই শ্মাশানলৈ লৈ যায়। কোনো কোনো ক্ষেত্ৰত মৃতদেহ কফিনত ভৰাই শ্মাশানলৈ লৈ যোৱা দেখা যায়। শৱ সংস্কাৰৰ ক্ষেত্ৰত টুৰুং সকলৰ মাজত পুতি দিয়া আৰু দাহ কৰা এই দুয়োটা নিয়মেই প্ৰচলিত। শৱ সংস্কাৰৰ পূৰ্বে মলুংপণ্ডিতে ধৰ্মীয় পুথি পাঠ কৰি মৃতকৰ আত্মাৰ সদগতি প্ৰাৰ্থনা কৰে আৰু শৱ সংস্কাৰৰ পিছদিনা পাইচুং নামৰ এবিধ ধৰ্মীয় অনুষ্ঠান পাতি সাত দিনৰ পিছত শ্ৰাদ্ধ বা সকাম পাতে।

উৎসৱ অনুষ্ঠান :

অসমত থকা অন্য টাই জনগোষ্ঠীসকলৰ দৰে টুৰুং সকলে কেইবাটাও উৎসৱ উদযাপন কৰে। তাৰে ভিতৰত চাংকেন, পয়-অকোৱা, মাইকুচুমফাই, ফালুপয় আৰু পয়নীনিচি উল্লেখযোগ্য।

বসন্তকালীন এটা উৎসৱ হ'ল-পয়চাংকেন। এই উৎসৱত বৌদ্ধ বিহাৰত থকা বুদ্ধ মূৰ্তিবোৰ মন্দিৰৰ পৰা বাহিৰলৈ আনি বিশেষ পদ্ধতিৰে স্নান কৰাই পুনৰ মন্দিৰত স্থাপন কৰা হয়। এই সময়ছোৱাত ইজনে সিজনৰ গাত পানী ঢালি গা-ধুৱাই নতুন বছৰৰ শুভেচ্ছা দিয়ে। লগতে পানী ছটিয়াই এক প্ৰকাৰৰ পানীৰ ফাকুৱা খেলা যায়। পয়-অকোৱা হ'ল লক্ষ্মীপূজাৰ সময়ত অৰ্থাৎ আহিন-কাতি মাহত পতা এটা উৎসৱ। মাঘবিহুৰ দিনা পতা এটা উৎসৱ হ'ল মাইকুচুমফাই। অসমীয়া মানুহৰ দৰে তেওঁলোকে পুহ মাহৰ সংক্ৰান্তিৰ দিনা মেজি সাজি বিহু নাপাতে। কিন্তু মাঘী পূৰ্ণিমাৰ দিনা মেজি সাজি বংফাই (চিলাসাজি বিশেষ কৌশলেৰে জুই জ্বলাই আকাশত উৰুৱা এক প্ৰকাৰৰ আতচবাজি) উৰুৱাই উৎসৱ পাতি আনন্দ কৰে।

ভাষা আৰু শিক্ষা:

টাইটুৰুং সকল দ্বি-ভাষিক। অসমলৈ প্ৰত্যাগমন

কৰোঁতে চিংফৌ সকলৰ ভাষাত লিগুৰা ফাংগ্ৰা ভাষাৰ প্ৰভাৱ টাইটুৰুং ভাষাত পৰে। সেয়েহে তেওঁলোকৰ ভাষা, আন আন টাই জনগোষ্ঠীৰ পৰা সম্পূৰ্ণ পৃথক আৰু অমিল। তদুপৰি তেওঁলোকৰ ভাষাত অসমীয়া, মণিপুৰী, ম্যানমাৰ আৰু টাই ভাষাৰ প্ৰভাৱ সুস্পষ্ট।

শিক্ষাগত দিশত টাই টুৰুং সকল পিছপৰা। কিন্তু বৰ্তমানৰ নৱ প্ৰজন্মৰ বহুতো যুৱক যুৱতীয়ে হাইস্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষা আৰু উচ্চতৰ মাধ্যমিক চূড়ান্ত বৰ্ষৰ পৰীক্ষা, স্নাতক চূড়ান্ত পৰীক্ষা আদিত ভাল ফলাফল দেখুৱাবলৈ সক্ষম হৈছে।

সামৰণি :

ভাৰতৰ উত্তৰ পূব প্ৰান্তত অৱস্থিত প্ৰকৃতিৰ লীলাভূমি অসম বিভিন্ন জাতি-জনজাতিৰ ভাষা সংস্কৃতিৰ সমন্বয়ৰ ক্ষেত্ৰ। বিভিন্ন সময়ত না না জনগোষ্ঠীৰ লোকে অসমলৈ আহি বসতি স্থাপন কৰিছিল। বৰ্তমান অসমত ভাৰতীয় আৰ্য, চীন-

তীৰ্থতীয়, অষ্ট্ৰিক, দ্ৰাৱিড় আদি জনগোষ্ঠীৰ লোকসকলে বসতি কৰি আছে। অসমীয়া সংস্কৃতিৰ সৌষ্ঠৱতাত প্ৰত্যেক জনগোষ্ঠীৰ অনবদ্য অৱদান আছে।

এই ক্ষেত্ৰত ঊনবিংশ শতিকাৰ আৰম্ভণিতে টুৰুংপানী নদীৰ কাষৰ পৰা অসমলৈ অহা টাই-মূলীয় জনগোষ্ঠী টাই-টুৰুং সকলৰ ভূমিকা প্ৰশংসনীয়। তেওঁলোকৰ নিজা ভাষা, উৎসৱ-পাৰ্বণ, সাজ-পাৰ, আ-অংলকাৰ, খাদ্য ভাস, লোকবিশ্বাস তথা লোকপৰম্পৰা সমূহ অসমীয়া সংস্কৃতিত যে এক নতুনত্ব আনিছে তাক নুই কৰিব নোৱাৰি। তদুপৰি বৰ্তমান সময়ত টাই-টুৰুং সকলৰ সমাজ আৰু সংস্কৃতিত দৃশ্যমান হোৱা অসমীয়া ভাষা আৰু সংস্কৃতিৰ পোনপটীয়া প্ৰভাৱে এইটো কথা প্ৰমাণ কৰে বৰ্তমান অসমত বসবাস কৰি থকা টাই-টুৰুং সকল অসমীয়া জনমানসৰ বাবে এক এৰাব নোৱাৰা সম্পৰ্কৰ অটুত বান্ধোন স্বৰূপ। □

.....

মহৎলোকৰ বাণী

- ১। নিজক জ্ঞানী বুলি ভবা ব্যক্তিতকৈ অধিক মূৰ্খ কোনো নাই।- ভলতেয়াৰ
- ২। যদি সুখী হ'ব বিচৰা, তেনেহলে ক্ষমা কৰিবলৈ শিকা।-মাদাৰ টেৰেচা
- ৩। জ্ঞান যদি জীৱনৰ লগত মিলিব নোৱাৰে, কিতাপ যদি মনৰ ভিতৰত সোমাব নোৱাৰে তেনেহ'লে শিক্ষা ব্যৰ্থ। - ৰবীন্দ্ৰনাথ ঠাকুৰ।
- ৪। আনক সমালোচনা কৰাৰ আগতে নিজকে সমালোচনা কৰি চাবা - চক্ৰেটিছ
- ৫। শিক্ষাৰ লক্ষ্য ব্যক্তিৰ দেহ আৰু আত্মাৰ সৌন্দৰ্য আৰু পূৰ্ণতা দান কৰা- প্লেটো

নৱবৈষ্ণৱ ধৰ্মৰ আনুষ্ঠানিক কেন্দ্ৰ ‘সত্ৰ’

পাৰ্থপ্ৰতিম বৰা
প্ৰাক্তন ছাত্ৰ, বুৰঞ্জী বিভাগ

আগবাটাইছিল। কিছুমানৰ মতে ‘সত্ৰ’ শব্দটোৱে যজ্ঞানুষ্ঠানক বুজাই। আন একাংশৰ মতে সত্ৰ শব্দই পূজাৰী আৰু ভক্ত সকলে বাস কৰা আশ্ৰমৰ কথা বুজায়।

বৈষ্ণৱ আন্দোলনৰ ফলত সৃষ্টি হোৱা সত্ৰ এক পৰিকল্পিত অনুষ্ঠান। ইয়াত একেধাৰে আছে পৰিকল্পিত আৰু শৃংখলিত নীতি-নিয়ম। সত্ৰৰ ভৌগলিক অৱস্থানো পৰিকল্পিত আৰু পৰিপাটি।

সত্ৰ হৈছে মহাপুৰুষ শ্ৰীশ্ৰী শংকৰদেৱ আৰু শ্ৰী শ্ৰী মাধৱদেৱে অসমত নৱবৈষ্ণৱ ধৰ্মৰ প্ৰচাৰ আৰু প্ৰসাৰৰ বাবে স্থাপন কৰা এক অনুষ্ঠান। ইষ্টদেৱতাক উপাসনা কৰা, ধৰ্মীয় তত্ত্ব চৰ্চা কৰা আৰু প্ৰসাৰ ঘটোৱাই হ’ল সত্ৰৰ ঘাই লক্ষ্য।

অসমৰ সত্ৰ সমূহৰ জন্ম হৈছিল নৱ-বৈষ্ণৱ আন্দোলনৰ সময়ছোৱাত। মহাপুৰুষ শ্ৰী শ্ৰী শংকৰদেৱে ষোড়শ শতাব্দীত মাজুলীত সত্ৰ নিৰ্মাণ কৰি বৈষ্ণৱ ধৰ্ম প্ৰচাৰ কৰিছিল। মাজুলীৰ বেলগুৰি সত্ৰখনেই আটাইতকৈ পুৰণি সত্ৰ যিখন শংকৰদেৱে নিজ হাতেৰে প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। পৰৱৰ্তী সময়ত শংকৰদেৱৰ অনুৰাগী মাধৱদেৱ, দামোদৰ দেৱ, হৰিদেৱ, গোপাল আতা আৰু আই কনকলতা আদি অন্য অনুৰাগী সকলেও সত্ৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। কিছু লোকৰ মতে সত্ৰসমূহে শংকৰদেৱৰ দিনতেই পূৰ্ণতা পাইছিল। শংকৰদেৱে সত্ৰৰ প্ৰাৰম্ভিক কামবিলাক আৰম্ভ কৰিছিল নিজ জন্মস্থান বৰদোৱাত।

‘সত্ৰ’ শব্দটোৰ অৰ্থ বিভিন্ন জনে বিভিন্ন ধৰণে ব্যাখ্যা

অসমৰ মধ্যযুগীয় বৈষ্ণৱ আন্দোলনৰ ফলস্বৰূপে প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰা সত্ৰসমূহে অসমৰ ধৰ্মীয় আৰু সাংস্কৃতিক জীৱনত পাঁচশ বছৰৰো অধিক কাল বিশেষ ভূমিকা পালন কৰি আহিছে।

সত্ৰ মূলত এটা ধৰ্মানুষ্ঠান হ’লেও ই কেৱল ধৰ্মানুষ্ঠানই নহয়। সত্ৰসমূহ নৈতিক, আধ্যাত্মিক, সামাজিক আৰু সাংস্কৃতিক শিল্প চৰ্চাৰো কেন্দ্ৰ। সত্ৰই শ্ৰী শ্ৰী শংকৰদেৱৰ মূল্যবান সাংস্কৃতিক ধাৰাবাহিকতা ৰক্ষা কৰি আহিছে। সত্ৰই অসমীয়া জনজীৱনত ধৰ্ম আৰু নৈতিকতাৰ ৰক্ষক হিচাপে প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰি আছে। সত্ৰকেন্দ্ৰীক কিছুমান গাঁৱৰ বাবে সত্ৰ ন্যায়বিচাৰক অনুষ্ঠান। সমাজ শৃংখলিত হোৱাতো আছে সত্ৰৰ ভূমিকা। ইয়াৰোপৰি সত্ৰত অহৰ্নিশে চলে সাংস্কৃতিক গৱেষণা। যি সময়ত সত্ৰীয়া সংস্কৃতিয়ে বিশ্বদৰবাৰত প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰিছে এনে সময়ত এজন সংস্কৃতিৰান মানুহৰ বাবে সত্ৰীয়া সংস্কৃতি অধ্যয়নৰ যথেষ্ট গুৰুত্ব আছে।

সত্ৰীয়া সংস্কৃতিৰ অধ্যয়নৰ দ্বাৰা এজন ব্যক্তিৰ আধ্যাত্মিক উত্তৰণৰ লগতে নৈতিক, নিয়মানুৱৰ্তিতা, জাতি-

জনগোষ্ঠীৰ মাজত সন্দ্ৰাৰ সম্প্ৰীতি বৃদ্ধি কৰি ভাতৃত্ববোধৰ যে জন্ম দিব সেয়া দৃঢ়-বিশ্বাস। সত্ৰানুষ্ঠান সমূহ শদিয়াৰ পৰা ধুবুৰীলৈকে আছে। কেৱল মাজুলীত এতিয়াও অস্তিত্ব ৰক্ষা কৰি জীয়াই আছে একত্ৰিশ খনকৈ সত্ৰ। সেয়াই নহয় আধ্যাত্মিক আৰু ধৰ্মীয় দিশৰ পৰা নহ'লেও বৰ্তমান সত্ৰসমূহত পৰ্যটকৰ আকৰ্ষণ ঘটিছে। ফলত সত্ৰসমূহৰ গুৰুত্ব বাঢ়িছে। কিন্তু একৈশ শতিকাৰ এই সময়খিনিত সত্ৰসমূহ সন্মুখীন হৈছে অনেক সমস্যাৰ। সেইসমূহ আমি সত্ৰীয়া সংস্কৃতিৰ অনুৰাগী সকলে আলোচনাত মিলিত হৈ বা অধ্যয়ন কৰাৰ প্ৰয়োজনীয়তা আহি পৰিছে। তেতিয়াহে সত্ৰসমূহৰ অমূল্য সম্পদসমূহ চিৰদিনলৈ সংৰক্ষণ বা জীয়াই থাকিব।

- সমন্বয়ৰ ৰক্ষক হিচাপে সত্ৰ সমূহে বিভিন্ন জাতি-জনগোষ্ঠীৰ মাজত সন্দ্ৰাৰ সম্প্ৰীতি বৃদ্ধিত অৰিহণা যোগাইছে। মধ্যযুগত নৱ-বৈষ্ণৱ আন্দোলনৰ ফলত সৃষ্টি হোৱা এই সত্ৰ সমূহে প্ৰতিষ্ঠা লাভৰে পৰা বৰ্তমান সময়লৈকে সমাজলৈ অৱদান আগবঢ়াই আহিছে।

মধ্যযুগীয় নৱ-বৈষ্ণৱ আন্দোলনৰ জৰিয়তে সৃষ্টি লাভ কৰা সত্ৰানুষ্ঠান সমূহ অতি কম সময়ৰ ভিতৰতে অসমীয়া সমাজ আৰু সংস্কৃতিৰ এক অবিচ্ছেদ্য অংগ হৈ পৰিছিল। প্ৰজাঘৰ আৰু গুৰুঘৰৰ মাজত কটকটীয়া শুভ বন্ধন ঘটাই সমাজত বিভিন্ন দিশৰ পৰিৱৰ্তন সাধন কৰিলে। সমাজত শান্তি-শৃংখলা, ন্যায়-অন্যায় বিচাৰ, শিক্ষা-সংস্কৃতি, শিল্পকলা সকলো ক্ষেত্ৰতে সত্ৰই অসমীয়া সমাজক নেতৃত্ব দিবলৈ ধৰিলে।

অকল সেয়ে নহয় অনাৰ্য আৰু জনজাতীয় ৰাইজক বৃহত্তৰ অসমীয়া সমাজত অন্তৰ্ভুক্ত কৰাইছিল। শংকৰদেৱে নিজেই ধৰ্ম প্ৰচাৰৰ কিছুদিনৰ ভিতৰতেই নগাৰ নৰোত্তম, গাৰোৰ গোবিন্দ, ভোটৰ জয়হৰি, মুছলমানৰ চান্দসায়ক শিষ্য কৰি লৈ জাতি-ধৰ্ম বৰ্ণ নিৰ্বিশেষে অসমীয়া জাতি গঠনত অৰিহণা যোগাইছিল। তেওঁৰ পাছতো সত্ৰ সমূহে আহোম, চুতীয়া, কছাৰী, নগা, মিৰি, কোঁচ, মৰাণ আদি জাতি জনজাতিৰ মাজত ধৰ্ম প্ৰচাৰ কৰি

জাতীয় প্ৰাণৰ উন্মেষ কৰিছিল।

সত্ৰ সমূহে শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰখনলৈ যথেষ্ট গুৰুত্বপূৰ্ণ অৱদান আগবঢ়াইছে। আধুনিক বিদ্যালয়ৰ দৰে সত্ৰসমূহ আছিল লিখা পঢ়া শিকাৰ কেন্দ্ৰস্থল। প্ৰত্যেক সত্ৰই একোখনকৈ টোল সজাইছিল বা চলাইছিল আৰু তাত বুঢ়া ভকতে পাঠদান কৰিছিল। লিখা-পঢ়াৰ কাৰণে সাঁচিপাত, তুলাপাত, কলম-চিয়াহী আদি প্ৰস্তুত প্ৰণালীও সত্ৰ সমূহত শিকোৱা হৈছিল। সত্ৰানুষ্ঠানসমূহে পুথিভঁৰালৰ অভাৱো দূৰ কৰিছিল। প্ৰতিখন সত্ৰই ধৰ্মীয় পুথিসমূহ ভাৰতবৰ্ষৰ বিভিন্ন প্ৰান্তৰ পৰা সংগ্ৰহ কৰিছিল আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা আধ্যাত্মিক ক্ষেত্ৰখনৰ যথেষ্ট উন্নতি সাধন হৈ সমাজৰ কল্যাণ সাধন কৰাত এক বিশেষ ভূমিকা লৈছিল।

অসমীয়া সাহিত্যৰ ভঁৰাললৈও এই সত্ৰ সমূহৰ অৱদান আছিল অনন্য। অসমীয়া ধৰ্মীয় সাহিত্য সমূহৰ সৃষ্টি আৰু প্ৰসাৰত বৈষ্ণৱ সন্ত সকল আৰু সত্ৰসমূহে বিশিষ্ট ভূমিকা লৈছিল। মধ্যযুগত ধৰ্মগুৰু আৰু সত্ৰৰ বিষয়ে চৰিত পুথি ৰচনা হ'বলৈ ধৰে আৰু অসমীয়া সাহিত্যত এবিধ নতুন জীৱনী শ্ৰেণীৰ সাহিত্যই গা কৰি উঠে। ইয়াৰ ভিতৰত কথাগুৰু চৰিত, বৰদোৱা চৰিত আদি উল্লেখযোগ্য। সত্ৰৰ গীত-মাত, ভাওনা আদিয়েও অসমীয়া সংস্কৃতিলৈ উল্লেখযোগ্য বৰঙনি আগবঢ়াই আহিছে। গুৰুজনাই সৃষ্টি কৰা অসমৰ সংগীত জগতত শ্ৰেষ্ঠ সম্পদ বৰগীত সমূহ আৰু ইয়াৰ ৰাগ-তাল আদি সত্ৰ সমাজ

ব্যৱস্থাত বিস্তৃতভাৱে প্ৰচলন হ'বলৈ ধৰে। তদুপৰি সত্ৰসমূহৰ অংকীয়া ভাওনা সমূহৰ গীত সমূহ আছিল উল্লেখযোগ্য।

সত্ৰসমূহৰ বিভিন্ন ধৰণৰ সত্ৰীয়া নাচ সমূহ হ'ল অসমীয়া সংস্কৃতিৰ অন্যতম আকৰ্ষণীয় সৃষ্টি। এইবোৰৰ ভিতৰত সুত্ৰধাৰ নৃত্য, নটুৱা নাচ, চালি নাচ, বাসনৃত্য আদিয়েই প্ৰধান। সত্ৰ সংস্কৃতিৰ প্ৰধান অংগ হ'ল ভাওনা। মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱৰ চিন্তা-আৰ্হি আৰু আদৰ্শৰ দ্বাৰা প্ৰতিষ্ঠিত তেনেই সহজ-সৰল স্থাপত্য কলাৰ গ্ৰামীণ ৰঙ্গালয় স্বৰূপ সত্ৰ নামঘৰবোৰত ভাওনা অনুষ্ঠিত হৈ আহিছে। ইতিমধ্যে ভাওনাৰ বাবে প্ৰয়োজন হোৱা বিভিন্ন সৰু-বৰ মুখা আদি নিৰ্মাণৰ ক্ষেত্ৰত মাজুলীৰ চামগুৰি সত্ৰৰ মুখাশিল্পই ৰাষ্ট্ৰীয় স্বীকৃতি লাভ কৰিছে। বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তি বিদ্যাই আৰু আধুনিক সভ্যতাৰ অপ্ৰতিৰোধ্য প্ৰভাৱে পৃথিৱীৰ সমস্ত বহিঃ জীৱন আৰু আন্তঃ জীৱনলৈ যি দৰে পৰিৱৰ্তন আনিলে ঠিক সেইদৰে সত্ৰ সমূহ তথা সত্ৰ সমূহৰ অৱদানে আৰু বৈষ্ণৱবাদে অসমৰ জনগণৰ মন জয় কৰি বিশেষভাৱে পৰিৱৰ্তনৰ জোৱাৰ আনিলে মধ্যযুগৰ সমাজ ব্যৱস্থালৈ।

মুঠতে মধ্যযুগীয় নৱ-বৈষ্ণৱবাদৰ জৰিয়তে সৃষ্টি হোৱা এই সত্ৰানুষ্ঠান সমূহে জাতি-ধৰ্ম-বৰ্ণ নিৰ্বিশেষে বৃহত্তৰ অসমীয়া জাতি-গঠনত এক বিশেষ ভূমিকা পালন কৰি আহিছে। সত্ৰ সমূহৰ জৰিয়তে গ্ৰাম্য সমাজ তথা জাতি-জনগোষ্ঠীৰ যথেষ্ট কল্যান সাধন হৈছে। সত্ৰ সমূহে নিজৰ কলা কৃষ্টিৰ জৰিয়তে বৰ্তমানৰ যুৱক যুৱতী সকলক আৰু দেশ-বিদেশৰ পৰ্যটক সকলক আকৰ্ষিত কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। সত্ৰানুষ্ঠান সমূহে সাহিত্য ক্ষেত্ৰখনলৈও অৱদান আগবঢ়োৱাৰ লগতে সাংস্কৃতিৰ ভঁৰাল চহকী কৰাত এক অনবদ্য ভূমিকা গ্ৰহণ কৰি আহিছে। সত্ৰ সমূহে আধ্যাত্মিক ক্ষেত্ৰখনৰ বিকাশত যথেষ্ট অৰিহনা যোগাই অহাৰ লগতে মানুহৰ মাজত আধ্যাত্মিক চিন্তা-চৰ্চাৰে সন্তোষপ্ৰীতি বৃদ্ধি কৰি ব্যক্তিসকলক

আধ্যাত্মিকতাৰ যোগাত্মক চিন্তাৰ কাষ চপাই আনিবলৈ এই অনুষ্ঠান সমূহ বিশেষভাৱে সক্ষম হৈছে।

ভাৰতীয় সংবিধানে যিদৰে অনৈক্যৰ মাজত ঐক্য আৰু সংহতি ৰক্ষাত গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰি আহিছে সেইদৰেই অসমৰ সত্ৰানুষ্ঠান সমূহেও জাতি জনগোষ্ঠীৰ মাজত উচ্চ-নীচৰ ভেদাভেদ আতৰাই ঐক্য-সংহতি ৰক্ষাত যথেষ্ট গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰি আহিছে। ইয়াৰ প্ৰতিফলন ঘটে সত্ৰানুষ্ঠান সমূহে বিভিন্ন সময়ত আয়োজন কৰা উৎসৱ সমূহ যেনে-পালনাম, ৰাস উৎসৱ আদি লগতে সত্ৰসমূহৰ এক অনবদ্য অৱদান নামঘৰকো ঐক্য আৰু সংহতি ৰক্ষাৰ মূল ভেটি হিচাপে অভিহিত কৰিব পাৰি। দেশ-বিদেশৰ পৰ্যটকৰ অসমৰ সত্ৰসমূহলৈ আগমনে সত্ৰীয়া সংস্কৃতি বিশ্বদৰবাৰত প্ৰতিষ্ঠা হোৱাৰ ইংগিত দিয়াৰ লগতে অসমৰ সত্ৰসমূহ যে আকৰ্ষণৰ কেন্দ্ৰবিন্দু সেই কথা সূচায়।

সত্ৰানুষ্ঠান সমূহে মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱৰ চিন্তা, দৰ্শন, সাহিত্য, সংগীত আৰু নৃত্য বিষয়ক আদি অমূল্য দিশসমূহ সংযোজিত কৰি অসমীয়া সাহিত্য আৰু সংস্কৃতিৰ ধ্ৰুপদী ৰূপটোৰ আনুষ্ঠানিক প্ৰতিষ্ঠা, ব্যাপ্তি আৰু গতিবেগ লাভ কৰাত এক অনন্য ভূমিকা প্ৰতিষ্ঠা দিনৰে পৰা গ্ৰহণ কৰি আহিছে। উত্তৰ পূব ভাৰতত মহাপুৰুষজনাই অসমীয়া সমাজখনক আত্মীয়তাৰ ডোলেৰে বান্ধিবলৈ আনুপ্ৰাণিত কৰিছিল সত্ৰানুষ্ঠান সমূহে। গুৰু শংকৰদেৱে অসমত সৰ্বপ্ৰথম সত্ৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰি নৃত্য-নাট্যৰ ধাৰা প্ৰৱৰ্তন কৰি গ'ল।

ষোল্লশ শতিকাতে আৰম্ভ হোৱা আৰু ক্ৰমে পৰৱৰ্তী সময়ত বিস্তাৰ লাভ কৰা সত্ৰসমূহ বৰ্তমানেও অসমৰ জনজীৱনৰ লগত জড়িত হৈ আছে। সত্ৰ অনুষ্ঠান সমূহ শদিয়াৰ পৰা ধুবুৰীলৈকে জীয়াই থাকি অসমৰ সামাজিক আৰু সাংস্কৃতিক জীৱনৰ লগত সৰ্বোতপ্ৰকাৰে জড়িত হৈ আছে আৰু ভৱিষ্যতেও যে থাকিব তাত সন্দেহ নাই। □

‘অংকীয়া নাট’— শংকৰদেৱৰ কলাত্মক সৃজনী প্ৰতিভাৰ নিদৰ্শন

প্ৰাঞ্জল বৰঠাকুৰ
কলাশাখা

মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱে অসমীয়া ভাষা সাহিত্যলৈ আগবঢ়োৱা বিভিন্ন গুৰুত্বপূৰ্ণ উপাদানসমূহৰ ভিতৰত অংকীয়া নাট অন্যতম। অংকীয়া নাট মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱৰ হাতত সৃষ্টি হোৱা এবিধ নাট্যকলা। শংকৰদেৱৰ চিহ্নযাত্ৰা ৰচনাৰ পূৰ্বে আন কোনো নাট ৰচনা হোৱাৰ তথ্য পোৱা নাযায়। মহাপুৰুষগৰাকীয়ে জনমানসত ধৰ্মৰ জয় অৰ্ধমৰ পৰাজয় ঘোষণা কৰি সমাজত এটা সুশৃংখল বাতাবৰণ সৃষ্টিৰ বাবে প্ৰথমে চিহ্নযাত্ৰা নাট ৰচনা কৰিছিল। যদিও ইয়াত সংলাপ আৰু চৰিত্ৰ নাছিল। অৰ্থাৎ এইখন পূৰ্ণাংগ নাট নহয়। শংকৰদেৱৰ অংকীয়া নাট ৰচনাৰ পূৰ্বে নাইবা চিহ্নযাত্ৰা নাটৰ পূৰ্বে কোনো নাট ৰচনা হোৱা নাছিল বুলি কোৱা হৈছে যদিও ওজাপালি, পুতলানাচ আদিৰ দৰে কিছুমান লোকনাট্য

জনসমাজত প্ৰচলিত আছিল। শংকৰদেৱৰ বিৰচিত প্ৰথম পূৰ্ণাংগ নাট বুলিলে ‘পত্নীপ্ৰসাদ’ নাটখনৰ কথাকে কব পাৰি। ইয়াৰ পিছত ক্ৰমান্বয়ে ‘ৰুক্মিণীহৰণ’, ‘পাৰিজাত হৰণ’, ‘কেলিগোপাল’, ‘কালীয়া দমন’ আৰু জীৱনৰ শেষ সময়ছোৱাত ৰাম মাহাত্ম্য বিষয়ক ‘ৰামবিজয়’ নাটক ৰচনা কৰে। ‘শংকৰদেৱক অনুকৰণকৰি মাধৱদেৱেও নাট ৰচনা কৰিছিল যদিও তেওঁৰ ‘অৰ্জুন ভঞ্জন’ৰ বাহিৰে বাকীবোৰ নাটকক ‘ঝুমুৰা’ হিচাপে আখ্যা দিয়া হয়। প্ৰকৃতাৰ্থত শংকৰদেৱৰ হাততহে অংকীয়া নাটৰ জন্ম হৈছিল আৰু এই নাট বিলাক অংকত বিভক্ত হোৱা বাবে ইয়াক অংকীয়া নাট নামেৰে পৰিচিত হৈছিল।

বুৎপত্তিগত অৰ্থৰ ফালৰ পৰা চালে দেখা যায় যে

অংকীয়া নাটবোৰ একাংকিকা নাটক। শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱে ৰচনা কৰা নাটকসমূহক নাটক বা যাত্ৰা নামেৰেহে অভিহিত কৰিছিল। অংকীয়া নাট শব্দটি তুলনামূলক ভাৱে আধুনিক শব্দ। নাট বুজোৱা শব্দ অংকৰ লগত ঈয়া প্ৰত্যয় লগ লগাই পিছৰ কালৰ বৈষ্ণৱ সমাজে এই শব্দ বিশেষণ ৰূপত ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ লয়। এই শব্দ প্ৰথমে ব্যৱহাৰ হয় গুৰুজনাৰ শিষ্য দৈতাৰি ঠাকুৰ আৰু ৰামচৰণ ঠাকুৰৰ দ্বাৰা ৰচিত চৰিত পুথিত। গুৰুজনাৰ দ্বাৰা ৰচিত নাটসমূহৰ লিখিত পাঠক অংকীয়া নাট আৰু সেই পাঠসমূহৰ নাট্য প্ৰদৰ্শনক অংকীয়া ভাওনা বুলি কোৱা হয়।

অংকীয়া নাটকৰ উৎস সম্পৰ্কত সত্যেন্দ্ৰ নাথ শৰ্মা দেৱে তেখেতৰ ‘অংকীয়া নাটৰ উৎপত্তি আৰু বৈশিষ্ট্য’ নামৰ প্ৰবন্ধত মত পোষণ কৰিছে এইদৰে – “মহাপুৰুষ দুজনাৰ নাটত যি কলা কৌশল আৰু ভাষা প্ৰয়োগ হৈছিল পিছৰ নাট লিখোতাসকলে পিছত ফালৰি কাটি গৈছিল। ব্ৰজাৱলী পৰিহৃত হ’ল, নান্দীশ্লোক, ভটিমা আদিও নোহোৱা হ’ল। গতিকে মহাপুৰুষ দুজনাৰ নাট বা সেই সাঁচত ঢলা নাটসমূহৰ পিছৰ নাটৰ পৰা পৃথক কৰি দেখুৱাবৰ বাবে অংকীয়া নাট বুলিবলৈ ধৰে।

আনহাতে বিৰিঞ্চি কুমাৰ বৰুৱাই “অংকীয়া ভাওনাত আঙ্গিক অভিনয়েই ঘাই। সেইদেখি অঙ্গ শব্দৰ পৰাই অংক শব্দটো উদ্ভূত হোৱা বুলি মত পোষণ কৰিছে।”

মহাপুৰুষ গৰাকীয়ে সংস্কৃত নাটকৰ আৰ্হিত অংকীয়া নাট ৰচনা কৰিছিল। অংকীয়া নাটত মহাপুৰুষ শঙ্কৰদেৱ আৰু মাধৱদেৱে পৌৰাণিক আখ্যানৰ ভিত্তিত আৰু ব্ৰজাৱলী ভাষাত নাটকসমূহ ৰচনা কৰে। অংকীয়া নাটৰ জৰিয়তে শংকৰদেৱে প্ৰধানকৈ বিষুং মাহাত্ম্য প্ৰকাশ কৰি অধৰ্মীসকলৰ চকু মেল খুৱাবলৈ প্ৰচেষ্টা চলাইছিল। গীত, শ্লোক, কথাসূত্ৰ আৰু সংলাপৰ মাজেৰে অংকীয়া নাট বিশেষ স্থানত উপনীত হৈছিল। শংকৰদেৱে প্ৰাচীন সংস্কৃত নাটকৰ আৰ্হিত অংকীয়া নাট, ভাওনাৰ সূচনা কৰিলেও নাটৰ কলা-কৌশল, দৃশ্যসজ্জা, চৰিত্ৰ আদি প্ৰায়বোৰ ক্ষেত্ৰতে নতুনত্বৰ সংযোজন কৰিছিল। অসমত প্ৰচলিত অংকীয়া নাটবোৰে দৰ্শকৰ চিত্তবিনোদন কৰাৰ লগতে ভগৱতী ধৰ্মলৈ দৰ্শকৰ মন আকৰ্ষিত কৰিছিল। নাট্যানুষ্ঠানক ধৰ্ম প্ৰচাৰৰ অন্যতম মাধ্যমৰূপে গ্ৰহণ কৰিলেও অভিনয় সৰ্বাংগসুন্দৰ কৰাৰ নিমিত্তে চেষ্টাৰ ত্ৰুটি ৰখা নাছিল। অংকীয়া নাট ভাওনাক ভিত্তি কৰিয়েই গাঁও-চুবুৰীত গায়ন

বায়নৰ যোৰা সৃষ্টি হৈছিল। এনে ধৰ্মীয় অনুষ্ঠানৰ মাজেদি পাৰম্পৰিক সন্ত্ৰাৰ আৰু মিলাপ্ৰীতি বৃদ্ধি পাইছিল। দেৱতাৰ মাহাত্ম্য দৰ্শন কৰি ধৰ্মৰ জয় অধৰ্মৰ পৰাজয় দেখুৱা এই নাটবিলাকৰ মুখ্য উদ্দেশ্য আছিল। অংকীয়া নাটত সাধাৰণতে অভিনয়ৰ বাবে উচ্চ মঞ্চ ব্যৱহাৰ কৰা নাছিল, নামঘৰ বা অস্থায়ী ৰভাতলীৰ সমতল ভূমিতেই অভিনয় কৰা হয়। এনেবোৰ দিশে মানুহৰ মাজত একতা আৰু মিলা প্ৰীতি বৃদ্ধি কৰিছিল। জনসাধাৰণৰ মাজত যি জাতিগত ভেদাভেদ আছিল সেয়াও নাইকিয়া হৈছিল আৰু সকলোৰে মাজত ঐক্য আৰু ভাতৃত্ববোধ গঢ়ি উঠিছিল।

অংকীয়া নাটকে কেৱল যে সমাজ সংগঠনতে গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰিছিল তেনে নহয়। সাংস্কৃতিক ক্ষেত্ৰখনৰ উৎকৰ্ষ সাধনটো অংকীয়া ভাওনা পৰিৱেশনৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় সাজ-পাৰ, মুখা, থলুৱা বাদ্যযন্ত্ৰ আদি অসমীয়া মানুহে সাজি উলিয়াবলৈ ধৰিলে। বৰ্তমান সময়ত মাজুলীৰ মুখা শিল্প ভাৰত বিখ্যাত। থলুৱা বাদ্যযন্ত্ৰ, মুখা, সাজপাৰ আদি উৎপাদন কৰি অসমীয়া মানুহ আৰ্থিক দিশতো লাভৱান হবলৈ সক্ষম হ’ল। অংকীয়া নাটে অসমীয়া সমাজ তথা জাতিটোক সামগ্ৰিকভাৱে গীত, পদ, নৃত্য-বাদ্য আদি সকলো ক্ষেত্ৰতে আগবঢ়াই নিবলৈ সক্ষম হৈছিল।

অতীজতে অংকীয়া নাট ভাওনাৰ যি সমাদৰ আছিল সেয়া বৰ্তমান সময়তো আছে। কিন্তু উজনি অসমৰ তুলনাত নামনি অসমত ভাওনাৰ প্ৰচলন সীমিত আছিল। মাজুলীত সত্ৰ-প্ৰতিষ্ঠানৰ সংখ্যা অধিক হোৱা বাবে তাত হয়তো অন্যান্য অঞ্চলতকৈ ভাওনাৰ প্ৰচলন কিছু বেছি। অৱশেষত ক’ব পাৰি যে শংকৰদেৱৰ অংকীয়া নাটে অসমীয়া সমাজ তথা জাতিক অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা বহন কৰি থৈ গৈছে। বিশিষ্ট পণ্ডিত তথা ‘অংকাৱলী’ৰ সম্পাদক কালিৰাম মেধিয়ে উক্ত গ্ৰন্থখনত কৈছে যে ‘অনা অসমীয়া সকলো ধৰণৰ নাট্যানুষ্ঠানৰ প্ৰভাৱ অস্বীকাৰ কৰি একমাত্ৰ স্থানীয় উপাদানৰ পৰা বিশেষকৈ ওজাপালিৰ প্ৰভাৱত শঙ্কৰদেৱে অংকীয়া নাটক সৃষ্টি কৰিলে।’ ভাৰতবৰ্ষৰ নাট্য পৰম্পৰাৰ মূল ভেটি নাট্য শাস্ত্ৰৰ আলমত মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শঙ্কৰদেৱৰ মৌলিক সৃষ্টি অংকীয়া নাট আৰু ভাওনাই অসমীয়া সমাজ জীৱনত অনন্য স্থান অধিকাৰ কৰি আছে। □

ভাওনা : নাৰী চৰিত্ৰত পুৰুষশিল্পী

গৌৰৱ কোঁছ

ষষ্ঠ যান্ময়িক, অসমীয়া বিভাগ

অসমৰ বৈষ্ণৱ পৰম্পৰাত মহিলাসকলক বহুবোৰ ধৰ্মীয় কৰ্মৰ পৰা আঁতৰাই ৰখা হৈছিল। যি কাৰণতেই নহওক অতীতৰ পৰা চলি অহা তেনে পৰম্পৰাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিততেই অংকীয়া ভাওনাতেই হওক বা মাতৃভাষাৰ ভাওনাতেই হওঁক মহিলাসকলে এতিয়াও সন্মিলনীভাৱে অংশ গ্ৰহণ কৰিব পৰা পৰিৱেশ এটাৰ সৃষ্টি হোৱা নাই। অতি সাম্প্ৰতিক কালত ঘাইকৈ উজনি অসমৰ বিভিন্ন স্থানত মহা সমাৰোহেৰে ভাওনা

সমাৰোহ বা প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত হৈ থকাৰ সময়তো ভাওনাৰ নাৰী চৰিত্ৰ সমূহ পুৰুষসকলেই ৰূপায়ন কৰি আছে।

উল্লেখযোগ্য যে, যোৱা দুই-তিনিশ বছৰ ধৰি গাঁৱে ভূঞা হৈ থকা বাৰ্ষিক সবাহ ভাওনা সমূহত যেনে তেনে যোৰা-তাপলি মাৰি নাৰী চৰিত্ৰ একোটাৰ প্ৰৱেশ কৰোৱাবলগীয়া হোৱাতো আটাইয়ে জনা-শুনা কথা। ভাওনাত অভিনয় কৰা শিল্পীসকলতকৈ সাধাৰণতে অলপ কম বয়সীয়া দেখিবলৈ

ল-নি কিশোৰ বা যুৱক এজনকে খাতি-বাতিৰ কৰি নাৰী চৰিত্ৰ একোটা অভিনয় কৰোৱাবলগীয়া হৈছিল। বহু সময়ত ল-নি এই ভাৱৰীয়াজন নাৰী চৰিত্ৰ একোটা ৰূপায়নৰ বাবে দেখাই-শুনাই বা স্বভাৱে চৰিত্ৰই মুঠেই উপযুক্ত নাছিল। তথাপি ৰাইজৰ বান্ধোনত পৰি ভাওটো লৈছিল আৰু ভাওনাৰ দিনা বুকুৰ আঁচল খহি পৰিলেও তুলি লব নজনা ভৰিৰ সৰু গাঁঠি ওলোৱাকৈ মেখেলা পিন্ধা এনে একোজনী সুন্দৰীৰ বাবেই দুই বীৰে তয়াময়া যুদ্ধ কৰিছিল। অৱশ্যে অসমৰ সত্ৰীয়া পৰম্পৰাত অভিনীত হৈ থকা অংকীয়া ভাওনাসমূহত অৱশ্যে ইয়াতকৈ সামান্য উন্নত একোটা ৰূপ দেখিবলৈ পোৱা গৈছিল। সত্ৰীয়া পৰম্পৰাত অনুষ্ঠিত ভাওনাৰ নাৰী চৰিত্ৰ ৰূপায়ন কৰোতা সকল সাধাৰণতে নৃত্য-গীতত পটু আৰু অভিনয়ৰ দিশটো পাৰদৰ্শী আছিল। কিন্তু এই লোকসকল কিছু বয়সস্থ হোৱাৰ বাবে নাৰী সুলভ কমণীয়াতাৰ অভাৱ চকুত পৰা ধৰণৰ আছিল।

অৱশ্যে বৰ্তমান মাতৃভাষাৰ ভাওনাৰ ক্ষেত্ৰতো কিছু পৰিমাণে পৰিৱৰ্তনৰ সূচনা হৈছে। বিশেষকৈ ভাওনা সমাৰোহ বা প্ৰতিযোগিতাসমূহত হেজাৰ হেজাৰ মানুহৰ সমাগম হোৱালৈ লক্ষ্য কৰি উদ্যোক্তাসকল বা প্ৰতিযোগী দলসমূহে এই বিষয়ত পৰ্যাপ্ত গুৰুত্ব দিবলগীয়া হোৱাতো মন কৰিবলগীয়া কথা। প্ৰতিযোগী দলসমূহটো কথাই নাই, সকলো দিশ সুন্দৰকৈ চালি-জাৰি চাই প্ৰতিযোগিতা একোখনত যোগদান কৰিবলৈ লৈ দুটা বা তিনিটা নাৰী চৰিত্ৰৰ বাবেই পিছ হুঁহকি আহিব লাগে। গতিকে এনে ভাৱৰ বাবে উপযুক্ত কিশোৰ কিশ্বা যুৱকৰ সন্ধানত দূৰ-দূৰনিলৈকে সন্ধান চলোৱা হয়। এইখিনিতে মন কৰিবলগীয়া যে, আমাৰ গাঁৱে-ভূঞা এনে দুই এজন যুৱক বা কিশোৰ দেখিবলৈ পোৱা যায় যি সকলে নাৰীসুলভ কাম কাজবোৰ কৰি ভাল পায়। তেওঁলোকৰ চাল-চলন, কথা-বতৰা, অংগী-ভংগী এই সকলোতে একোটা নাৰীসুলভ কমণীয়াতা প্ৰকাশিত হয়। গতিকে নাৰী চৰিত্ৰ ৰূপায়নৰ বাবে

এনে যুৱকসকলক নিৰ্বাচন কৰা হ'বলৈ ধৰিলে।

উল্লিখিত ধৰণৰ কিশোৰ বা যুৱকৰ সংখ্যা বৰ বেছি নহয়। গতিকে এইক্ষেত্ৰত এক সম্পূৰ্ণ পেচাদাৰিত্বৰ সৃষ্টি হ'ল। তেওঁলোকে সুন্দৰ অভিনয়ো প্ৰদৰ্শন কৰিবলৈ ধৰিলে। ভাওনাবোৰ চাবলৈও ভাল হ'ল। প্ৰতিযোগিতাসমূহত শ্ৰেষ্ঠ নাৰী চৰিত্ৰ ৰূপায়ন কৰাৰ বাবে পৃথকে পুৰস্কাৰ ঘোষণা হোৱাত তেওঁলোকৰ নিজৰ মাজতে প্ৰতিযোগিতাৰ সৃষ্টি হোৱাৰ কাৰণে পৰিশীলিত সুন্দৰ অভিনয়ৰ বাবে কোনো কোনো ভাওনাত কেৱল নাৰী চৰিত্ৰৰ অভিনয় চাবলৈকে একাংশ দৰ্শকৰ সমাগম হোৱাৰ কথাও শুনিবলৈ পোৱা গ'ল।

সমাৰোহ বা প্ৰতিযোগিতাসমূহৰ উপৰিও অসমৰ গাঁও-ভূঁইসমূহত বাৰ্ষিক সবা-ভাওনা এক ধৰ্মীয় অনুষ্ঠান। শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱৰ জন্মোৎসৱ বা অন্যান্য কাৰ্যসূচীৰ উপৰিও কোনো কোনো পৰিয়ালে বিশেষ উপলক্ষ্যত ভাওনা এভাগ আগবঢ়োৱাৰ নিচিনা কাৰ্যসূচীও চলি থাকে। গতিকে মাহেকে পষেকে ভাওনা অনুষ্ঠিত হৈ থকাটো একপ্ৰকাৰে নিত্য নৈমিত্তিক কথা বুলিবও পাৰি। এনে পৰিপ্ৰেক্ষিতত নাৰী চৰিত্ৰত অভিনয় কৰা পুৰুষ শিল্পীসকলৰ গুৰুত্ব বাঢ়িবলৈ ধৰিলে। বাস্তৱ পৰিস্থিতিটো এনেকুৱা হ'লগৈ যে এনে একোজন অভিনেতা দুশ-তিনিশ ভাওনাত অভিনয় কৰাৰ নিচিনা কথাও শুনিবলৈ পোৱা গ'ল। গতিকে এতিয়া তেওঁলোকক ভাওনাখনৰ নাম আৰু ৰূপায়ন কৰিবলগীয়া চৰিত্ৰটোৰ কথা জনালেই হ'ল। ভাওনাৰ দিনা তেওঁলোকে সুন্দৰকৈ ভাও পৰিৱেশন কৰিব।

অৱশ্যে ইয়াৰ নেতিবাচক দিশ এটাও পোহৰলৈ নহাকে নাথাকিল। বহু সময়ত নাটকৰ বচন নকৈ নিজে নিজে সাজি সাজি বচন কৈ সহ অভিনেতাসকলক অসুবিধাত পোৱোৱা বা সকলো অভিনেতাই একে ধৰণৰ অভিনয় কৰা বা একে ধৰণে সংলাপ নিক্ষেপ কৰাটো চকুত পৰিবলৈ ধৰিলে। □

Migration History of the Tai Turung : The Last Tai Group enter in Assam

Pallab Saikia
Arts Stream

The Tairungs or the Tai Turung are the Tailung people coming out in 600 A.D. from “Mung Mao Khun Chang” state of the Chinese empire which is situated in the North-East region of upper Barma (presently Myanmar). It is difficult to say wheather for political cause or for social cause that this Tailung people came out divided from the mainstream. They had to move from place to place in search of a suitable place for habitation. While moving so, they had to confront and fight with several races and tribes of different places they came across. Consequently they were constantly in search of a new land where they could settle safely in all respect. Thus in this process of searching for a new land, they proceeded onward via Michina along the river Namque and arrived at Namlaw under Singphoo Kingdom. Their sudden step into the Singphoo Kingdoo launched a battle of the Turungs with the Singphoo and at last the Turungs get victory in the battle. Soon after this battle, the Turungs left that place and returning again by the same way and they arrived in places like Mungkong, Tenacheri, Tumung etc and inhabitant in those places for a long time.. But due to the lot of disadvantages they had to face in several causes while staying in the said places. They were compelled to depart by the same way they came before and by crossing Mungkong of Burma(presently Myanmar)

they arrived at a place called Namtaw in 1125 AD. After they had lived for sometime at Namtaw, they proceeded onward and again stepped into the Singphaoo Kingdoo. This time both the communities made an agreement out of compromise. So there was no fight between them. Subsequently the Tairungs made settlement on the bank of a river under the Singphoo Kingdom. The river on whose bank the Tairungs started settling came to be known as The Turung river(Nam Turung). Thus the Tairungs lived in harmony with the Singphoos for a period of about three hundred and fifty years. Gradually the Tairungs made matrimonial alliance with the Singphoos. Due to the settlement with the Sindphoos, language fell upon the Tairung language. But they did not parmanently stay there even. From there they went ahead and by crossing the mountain of Patkai they arrived at a place known as Tafa in 1475AD. A part of the main party in Tafa got separated and arrived Sadiya and another part of the separated party proceeded upto middle Assam and made settlement at Toklai of Jorhat. Due to the Burmese attack on Assam at that time the Ahom King had to take the help of the British and there was a treaty between the British and the Burmese in 1826AD. The British, with a view to make the resettlement of the about to break inhabitants of

Assam started making enquiry about the people who got captured and fled in the near about places of Assam during the Burmese attack. In the meantime a British official named Mr. Newvil was said to have met some of the Tairung people at Tafa. These Tairungs in company with Mr. Newvil came upto middle Assam and got connected with the previous group. Later on during the Burmese attack the group at Sadiya again shifted their dwelling place to middle Assam and joined with the mainstream. Thus these three group of the Tairungs coming from Tafa got together and made permanent settlement at a place called Toklai under Jorhat district of Assam. In Assam these Tairungs are known as The Turungs. There were around sixty families. But a few years after it when Jorhat started developing into a big town, the agriculture loving Turungs in search of facilities for agriculture shifted to new places. The main group shifted their dwelling place to a locality known as Kachukhat of Aoniati Satra (Shrine) near Titabar under Jorhat District. The other group came up to a

place known as Nugora near Jamuguri railway station of Golaghat and started settling there. A part of the Turungs of Kachukhat came up to No. 1 Rajapukhuri Turung gaon of sarupather and made permanently settlement there. The Turungs inhabiting in Nugora again got divided into two parts. A part made their way upto Bann-na (pather gaon) Tipomia and Pahukatia near Titabar under Jorhat district and permanently settled there. The other part shifted their dwelling place to Kalioni under present Karbi Anglong district. In this way from Bann-na (Pather Gaon) and Tipomia upto Pohukatia and Gahorichua under Jorhat district and Bochapathar Borholla, Rajapukhuri under Golaghat district and Balipathar under Karbianglong district have become the permanent dwelling places of the Turungs till today.

The Turungs are Theravada (hinjani) Buddhist. There are Buddhist Kyong (temple) in every Turung village. They have their own language, culture and dress till today for which they can feel proud.

କ୍ରୀଡ଼ା

Play is foundation for bonding relationship and fostereing tolerance. It's where we learn to trust and where we learn about the rules of the game. Play increases creativity and resilience, and it's all about the generation, diversity of behaviour, diversity of connections.

Isbeal Behencke

অলিম্পিক (Olympic)

পবিত্ৰ ৰাজখোৱা
কলাশাখা

১৮৯৬ চনত গ্ৰীচৰ এথেন্সত অনুষ্ঠিত হৈছিল প্ৰথম আধুনিক অলিম্পিক। অলিম্পিক বুলিলেই আমি সদায়ে দেখি অহা নীলা, হালধীয়া, ক'লা, সেউজীয়া বা ৰঙা ৰঙৰ পাঁচটা ইণ্টাৰলকিং আঙুঠিৰ প্ৰতীকটো হৈছে আধুনিক অলিম্পিক গেমৰ আনুষ্ঠানিক প্ৰতীক। এই পাঁচটা আঙুঠিয়ে উত্তৰ আৰু দক্ষিণ আমেৰিকা, এছিয়া, আফ্ৰিকা, ইউৰোপ আৰু ওচেনিয়া মহাদেশক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। “অলিম্পিক ৰিং” বুলি জনাজাত এই প্ৰতীকটোৰ সৃষ্টিকৰ্তা আছিল ফ্ৰান্স দেশৰ— 'Pierre de Coubertin' যাক আধুনিক অলিম্পিকৰ জনক বুলি কোৱা হয়। ১৯১৪ চনত সৃষ্টি কৰা এই প্ৰতীকটো বগা কাপোৰত ব্যৱহাৰ কৰি অলিম্পিকৰ ফ্লেগখন প্ৰস্তুত কৰা হৈছিল। ১৯২০ চনত বেলজিয়ামৰ এণ্টৱাৰ্পত অনুষ্ঠিত হোৱা অলিম্পিক গেমত প্ৰথমবাৰৰ বাবে এই ফ্লেগখন উত্তোলন কৰা হৈছিল। ১৯২৪

চনৰ পেৰিছ অলিম্পিকৰপৰা অলিম্পিক পৃথিৱীৰ সৰ্ববৃহৎ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় ক্ৰীড়া প্ৰতিযোগিতা হিচাপে বিকশিত হৈছিল।

১৯০০ চনত প্ৰথমবাৰৰ বাবে ব্ৰিটিছ শাসনাধিন্ধু ভাৰতবৰ্ষই মাত্ৰ এজন খেলুৱৈৰে অলিম্পিকত যোগদান কৰে। খেলুৱৈজনৰ নাম আছিল— 'Norman Gilbert Pritchard' আৰু তেৰে প্ৰথম ভাৰতীয় খেলুৱৈ। পুনাৰ ডেক্কান জিমখানাৰ সভাপতি “ছাৰ জেৰাবজী টাট”ৰ অনুৰোধ মৰ্মে বোম্বাই ৰাজ্যপাল “লয়ড জৰ্জৰ” চেষ্টাত ব্ৰিটিছ অলিম্পিক সমিতিৰ জৰিয়তে ভাৰতবৰ্ষই ১৯২০ চনত দ্বিতীয়বাৰৰ বাবে অলিম্পিকত প্ৰতিনিধিত্ব কৰিবলৈ সুবিধা পাইছিল। ইয়াৰ পিছত ১৯২৮ চনৰ আমষ্টাৰডাম অলিম্পিক গেমত ভাৰতে হকীত প্ৰথম সোণৰ পদক লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হয়।

স্বাধীনতা অৰ্জনৰ পিছত ভাৰতবৰ্ষই ১৯৪৮ চনত

ইংলেণ্ডৰ লণ্ডনৰ ৱেম্বলী পাৰ্কত অনুষ্ঠিত গ্ৰীষ্মকালীন অলিম্পিকত অংশগ্ৰহণ কৰিছিল, য'ত সৰ্বমুঠ ৭৯ জন প্ৰতিযোগীয়ে ১০ বিধ খেলৰ ৩৯ টা ইভেণ্টত অংশ গ্ৰহণ কৰিছিল। ১৯৫২ চনত ফিনলেণ্ডত অনুষ্ঠিত অলিম্পিকত স্বাধীন ভাৰতবৰ্ষই হকীৰ উপৰিও প্ৰথমবাৰৰ বাবে ব্যক্তিগত পদক পাবলৈ সক্ষম হৈছিল। সেইবাৰ “খাচবা যাদৱে” পুৰুষৰ ফ্ৰীষ্টাইল কুস্তি প্ৰতিযোগিতাত বেণ্টাম উৱেইট শাখাত ব্ৰঞ্জৰ পদক অৰ্জন কৰিছিল। ১৯৬০ চনত ফাইনেলত পাকিস্তানৰ হাতত পৰাজিত হৈ হকীত ৰূপৰ পদক আৰু ১৯৬৪ চনত পুনৰ পাকিস্তানক পৰাজিত কৰি সোণৰ পদক অৰ্জন কৰিছিল। ইয়াৰ পাছৰ পৰাই ভাৰতীয় হকীৰ সোণালী যুগৰ অৱসান ঘটিবলৈ ধৰে।

১৯৬৮ চন আৰু ১৯৭২ চনৰ অলিম্পিকত ভাৰতবৰ্ষই হকীত ব্ৰঞ্জৰ পদকতে সন্তুষ্ট থাকিবলগীয়া হয় যদিও ১৯৮০ চনত মস্কো অলিম্পিকত পুনৰবাৰ সোণৰ পদক অৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হয়। ১৯৯৬ চনৰ আটলাণ্টা অলিম্পিকত টেনিছত ব্যক্তিগত পদক লাভ কৰে। তেওঁ ব্ৰাজিলৰ “ফাৰ্নাণ্ডো মেলিগেনি”ক পৰাস্ত কৰি ব্ৰঞ্জৰ পদক জয় কৰে। তাৰ পিছত ২০০০ চনৰ চিডনী অলিম্পিকত “কৰ্ণম মল্লেশ্বৰী”য়ে ভাৰোভোলনত ব্ৰঞ্জৰ পদক অৰ্জন কৰে আৰু অলিম্পিক পদক অৰ্জন কৰা প্ৰথম গৰাকী ভাৰতীয় মহিলা হিচাপে পৰিগণিত হয়। ২০০৪ চনত এথেন্স অলিম্পিকত “ৰাজ্যবৰ্ধন সিং ৰাথৌৰে” শ্বুটিঙত ৰূপক পদক লাভ কৰে। ২০০৮ চনত বেইজিং অলিম্পিকত ভাৰতে প্ৰথমবাৰৰ বাবে অলিম্পিক ইতিহাসত শ্বুটিঙত ব্যক্তিগত স্বৰ্ণ পদক দখল কৰে। পুৰুষৰ ১০ মিটাৰ এয়াৰ ৰাইফল শ্বুটিঙত “অভিনৱ বিন্দা”ই এক পদক লাভ কৰি ভাৰতবৰ্ষৰ নাম উজ্জ্বল কৰিছিল। এই পদকৰ

উপৰিও বেইজিংত ভাৰতে দুটা ব্ৰঞ্জৰ পদক জিকিছিল। বিজয়ীসকল আছিল ৭৫ কিলোগ্ৰাম মিডলৱেট বক্সিঙত “বিজেন্দ্ৰ সিং” আৰু পুৰুষৰ ফ্ৰীষ্টাইল ৬৬ কিলোগ্ৰাম কুস্তিত “সুশীল কুমাৰ”।

২০১২ চনৰ লণ্ডন অলিম্পিকত ভাৰতে দুটা ৰূপৰ আৰু চাৰিটা ব্ৰঞ্জৰ পদকেৰে মুঠ ছটা পদক লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। পুৰুষৰ ২৫ মিটাৰ ৰেপিড ফায়াৰ পিষ্টল শ্বুটিঙত “বিজয় কুমাৰে” ৰূপৰ পদক, পুৰুষৰ ফ্ৰীষ্টাইল ৬৬ কিলোগ্ৰাম কুস্তিত “সুশীল কুমাৰ” ৰূপৰ পদক পুৰুষৰ ১০ মিটাৰ এয়াৰ ৰাইফল শ্বুটিঙত “গগণ নাৰাং” আৰু মহিলাৰ ছিংগল্ছ বেডমিণ্টনত “চাইনা নেহৰাল” আৰু পুৰুষৰ ফ্ৰীষ্টাইল ৬০ কেজিক মল্লযুদ্ধত “যোগেশ্বৰ দত্ত”ই ব্ৰঞ্জৰ পদক অৰ্জন কৰে। ২০১৬ চনক ৰিঅ’ অলিম্পিকত ভাৰতে মাত্ৰ দুটাহে পদক অৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল।

২০২০ চনৰ ২৪ জুলাইৰ পৰা ৯ আগষ্টত অনুষ্ঠিত হ’বলগীয়া টকিঅ’ অলিম্পিকৰ খেলসমূহ ক’ভিড-১৯ মহামাৰীৰ বাবে ২০২১ চনৰ ২৩ জুলাইৰ পৰা ৮ আগষ্টলৈ পিছুৱাই দিয়া হৈছিল। এইবাৰ সৰ্বমুঠ ১২৪ জন খেলুৱৈয়ে ভাৰততে টকিঅ’ অলিম্পিকত প্ৰতিনিধিত্ব কৰি ১২১ বছৰীয়া ভাৰতীয় অলিম্পিক গেমছৰ ইতিহাসত সৰ্বাধিক সংখ্যক পদক জয় কৰিবলৈ সক্ষম হ’ল। ২০২১ চনৰ টকিঅ’ অলিম্পিক অসমৰ লগতে ভাৰতবাসীৰ বাবেও সদায় স্মৰণীয় হৈ ৰ’ব। অসমৰ গোলাঘাট জিলাৰ বৰপথাৰৰ জীয়ৰী “লাভলিনা বৰগোহাঁই” অলিম্পিক পদক জয় কৰা প্ৰথম গৰাকী অসমীয়া খেলুৱৈ হিচাপে পৰিগণিত হয়। তেওঁ মহিলাৰ ৱেলটাৰ বক্সিং ইভেণ্টত ব্ৰঞ্জক পদক জিকি অসমলৈ সুনাম কঢ়িয়াই আনিবলৈ সক্ষম হয়। □

বিশ্বজয়ী বক্সাৰ লাভলীনা বৰগোহাঁই

মৃদুস্মিতা বৈৰাগী
টি. মেনেজমেণ্ট

লাভলীনা বৰগোহাঁই এগৰাকী মহিলা বক্সাৰ। তেওঁ গোলাঘাট জিলাৰ বৰপথাৰ বাৰমুখীয়া গাঁৱত জন্ম হৈছিল। লাভলীনা বৰগোহাঁই এগৰাকী ভাৰতীয় বক্সাৰ যি অলিম্পিকৰ লগতে বিশ্ব চেম্পিয়নশ্বিপতো ভাৰতক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। লাভলীনা বৰগোহাঁই এই বৰ্ষৰ টকিঅ’ অলিম্পিকত ভাৰতক প্ৰতিনিধিত্ব কৰি খেল দেখুৱালে।

লাভলীনা বৰগোহাঁই বক্সিং প্ৰশিক্ষণ

লাভলীনাৰ বক্সিং প্ৰতিভাক ৰাষ্ট্ৰীয় বক্সিং প্ৰশিক্ষক পদুম বড়োৱে স্বীকৃতি দিছিল যেতিয়া লাভলীনাই তেওঁৰ বিদ্যালয়ৰ দ্বাৰা পৰিচালিত ভাৰতীয় ক্ৰীড়া প্ৰাধিকৰণত পৰীক্ষা দি আছিল। ২০১২ চনত লাভলীনাই পদুম বড়োৰ তত্ত্বাৱধানত

বক্সিং প্ৰশিক্ষণ আৰম্ভ কৰে। বক্সাৰ মেৰী কম আছিল লাভলীনাৰ অনুপ্ৰেৰণা। প্ৰশিক্ষক পদুম বড়োৰপৰা প্ৰশিক্ষণ লোৱাৰ লাভলীনাই কনিষ্ঠ আৰু জ্যেষ্ঠ পৰ্যায়ৰ বক্সিং প্ৰতিযোগিতাতো অংশ গ্ৰহণ কৰিছিল আৰু সেই প্ৰতিযোগিতাসমূহত ভাল প্ৰদৰ্শন কৰিছিল। যাৰ বাবে লাভলীনাৰ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় কেৰিয়াৰো সোনকালেই আৰম্ভ হৈছিল। লাভলীনাই ২০১৭ চনত কাজাখস্তানৰ আন্তানত অনুষ্ঠিত প্ৰেচিডেণ্টছ কাপত প্ৰথম আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ত আত্মপ্ৰকাশ কৰিছিল।

লাভলীনা বৰগোহাঁইয়ে ২০১৬ চনৰপৰা আন্তৰ্জাতিক পৰ্যায়ত বক্সিঙত ভাৰতক প্ৰতিনিধিত্ব কৰি আহিছে। লাভলীনা বৰগোহাঁইয়ে ভাৰতক প্ৰতিনিধিত্ব কৰি সাফল্য অৰ্জন কৰা

খেলসমূহ হ'ল—

২০১৮ চনৰ AIBA মহিলা বক্সিং বিশ্ব চেম্পিয়নশ্বিপ :

লাভলীনাই প্ৰথমবাৰৰ বাবে ভাৰতক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে নতুন দিল্লীত অনুষ্ঠিত হোৱা ২০১৮ চনৰ AIBA মহিলা বক্সিং বিশ্ব চেম্পিয়নশ্বিপত তেওঁ মহিলাৰ ৬৯ কিলোগ্ৰাম শাখাত ব্ৰঞ্জৰ পদক লাভ কৰে।

২০১৯ চনৰ AIBA মহিলা বক্সিং বিশ্ব চেম্পিয়নশ্বিপ :

২০১৯ চনত লাভলীনা দ্বিতীয়বাৰৰ বাবে ৰাছিয়াত অনুষ্ঠিত AIBA মহিলা বক্সিং বিশ্ব চেম্পিয়নশ্বিপৰ বাবে পোনপটীয়াকৈ নিৰ্বাচিত হয়। তেওঁ ৬৯ কিলোগ্ৰাম শাখাৰ চেমি ফাইনেলত চীনৰ য়াং লিউৰ হাতত ২-৩ ব্যৱধানত পৰাস্ত হয়।

২০১৯ চনত লাভলীনা ইনফিনিটি অপ্টিমেল চলিউচনচ নামৰ ক্ৰীড়া ব্যৱস্থাপনা সংস্থা এটাৰ সৈতে তেওঁৰ ব্যৱসায়িক লেনদেন বিলাক চেৰা চিতা কৰিবৰ বাবে চুক্তিবদ্ধ হয়।

২০২০ চনৰ এচিয়া আৰু ওচেনিয়া অলিম্পিক নিৰ্বাচন প্ৰতিযোগিতা :

২০২০ চনৰ মাৰ্চ মাহত লাভলীনাই উজবেকিস্তানৰ মফতুনাখন মেলিভাক ৫-০ ব্যৱধানত পৰাস্ত কৰি টকিঅ' অলিম্পিকত অংশগ্ৰহণ কৰিবৰ বাবে যোগ্যতা অৰ্জন কৰে। এই খেলত তেওঁ চীনৰ গুহুঙৰ হাতত ৫-০ ত পৰাস্ত হৈ ব্ৰঞ্জৰ পদক লাভ কৰে।

টকিঅ' অলিম্পিক ২০২০ :

২০২১ চনত জাপানত অনুষ্ঠিত টকিঅ' অলিম্পিক ২০২০ ত লাভলীনাই অংশগ্ৰহণ কৰি অলিম্পিকলৈ নিৰ্বাচিত হোৱা প্ৰথম গৰাকী অসমীয়া মহিলা খেলুৱৈ হিচাপে ইতিহাস ৰচে। ২০২০ চনৰ মাৰ্চ মাহতেই জৰ্ভানত অনুষ্ঠিত হোৱা এছিয়া এণ্ড ওছেনিয়া বক্সিং অলিম্পিক কোৱালিফিকেচন টুৰ্ণামেণ্টখনত লাভলীনাই কোৱাৰ্টাৰ ফাইনেলত উজবেকিস্তানৰ মাফতুনাখন মেলেইভাক ৫-০ ব্যৱধানত পৰাস্ত কৰি ব্ৰঞ্জৰ পদক দখল কৰাৰ লগে লগেই লাভলীনাৰ টকিঅ' যাত্ৰা নিশ্চিত হৈ পৰিছিল। টকিঅ' অলিম্পিকত বক্সিংৰ ৬৯ কেজি শাখাত লাভলীনাই দেশক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। এই শাখাত লাভলীনাৰ স্থান বিশ্ব ক্ৰমত ৩।

প্ৰি কোৱাৰ্টাৰ ফাইনেল :

২০২০ চনৰ ২৭ জুলাই অনুষ্ঠিত অলিম্পিকৰ প্ৰি-কোৱাৰ্টাৰত লাভলীনাই জাৰ্মানীৰ প্ৰতিপক্ষ নাডীয়া এপেজক ৩-২ ব্যৱধানত পৰাস্ত কৰে। প্ৰথমৰে পৰা নাডীয়াক লাভলীনাৰ তুলনাত আক্ৰমণাত্মক দেখা গৈছিল। লাভলীনাক প্ৰত্যাহ্বান জনাই তেওঁ প্ৰথমটো ছেট নিজৰ পক্ষত ৰাখিবলৈ সক্ষম হয়। পিছৰ তিনিটা ছেট লাভলীনাই দখল কৰে যদিও শেষৰটো ছেটত পুনৰ নাডীয়াই প্ৰত্যাহ্বান কৰে। অৱশ্যে লাভলীনাই চূড়ান্ত সময়ত বিজয়ী হয়। ইয়াৰ লগে লগে অলিম্পিকত বক্সিংৰ কোৱাৰ্টাৰ ফাইনেলত প্ৰৱেশ কৰা তেওঁ অসমৰ প্ৰথমগৰাকী বক্সাৰ হিচাপে পৰিগণিত হয়। ৩০ জুলাইত পুৱা ৮.৪৮ বজাত কোৱাৰ্টাৰ ফাইনেল মেচ চাইনীজ টাইপেইৰ চেন নিয়েন চিনৰ সৈতে অনুষ্ঠিত হয়।

কোৱাৰ্টাৰ ফাইনেল :

৩০ জুলাইত কোৱাৰ্টাৰ ফাইনেলত লাভলীনাই চাইনীজ টাইপেইৰ চেন নিয়েন চিনক ৪-১ ব্যৱধানত পৰাজিত কৰি জয় লাভ কৰে। ইয়াৰ জৰিয়তে ছেমিফাইনেল প্ৰৱেশ কৰাৰ লগে লগে লাভলীনাই ব্ৰঞ্জৰ পদক নিশ্চিত কৰে। লাভলীনা অলিম্পিকৰ পদক বিজয়ী প্ৰথমগৰাকী অসমীয়াই খেলুৱৈ হিচাপে পৰিগণিত হয়। ছেমিফাইনেলৰ বাবে লাভলীনাৰ প্ৰতিদ্বন্দ্বী হয় তুৰস্কৰ খেলুৱৈ।

ছেমিফাইনেল :

৪ আগষ্টত অনুষ্ঠিত ছেমিফাইনেলত তুৰস্কৰ বুজেনাছ চাৰ্মেলেনীৰ হাতত লাভলীনা বৰগোহাঁই ৫-০ ব্যৱধানত পৰাস্ত হয়। ইয়াৰ ফলত লাভলীনাই ব্ৰঞ্জৰ পদক লাভ কৰিবৰ সক্ষম হয়। তেওঁ হৈছে অলিম্পিকত পদক লাভ কৰা অসমৰ প্ৰথমগৰাকী ব্যক্তি।

২০২৩ চনৰ মহিলা বক্সিং বিশ্ব চেম্পিয়নশ্বিপ :

২০২৩ চনৰ মাৰ্চ মাহত কে ডি যাদৱ ক্ৰীড়া কমপ্লেক্সত অনুষ্ঠিত হোৱা মহিলা বিশ্ব চেম্পিয়নশ্বিপ নিজৰ দখললৈ আনিলে অসম কন্যা লাভলীনা বৰগোহাঁইয়ে। ৭৫ কেজি শাখাত লাভলীনা বৰগোহাঁইয়ে স্বৰ্ণ পদক অৰ্জন কৰিলে। প্ৰথম বাৰৰ বাবে ফাইনেলত প্ৰৱেশ কৰিয়েই অসম কন্যা বক্সাৰ লাভলীনাই অষ্ট্ৰেলিয়াৰ বক্সাৰ কেটলিন পাৰ্কাৰক পৰাস্ত কৰি স্বৰ্ণ জয় কৰিবলৈ সক্ষম হয়। □

সাক্ষাৎকাৰ

ড° সুনীল কুমাৰ শইকীয়াৰ প্ৰশ্ন-উত্তৰ

ড° সুনীল কুমাৰ শইকীয়া অসমৰ সাহিত্য জগতৰ এক পৰিচিত ব্যক্তিসত্তা। যি ভ্ৰমণ সাহিত্যৰ পৰা আৰম্ভ কৰি দেশী-বিদেশী খাদ্য-সম্ভাৰৰ বসাল বৰ্ণনাসমৃদ্ধ লেখনিৰ লগতে কৰ্মক্ষেত্ৰত এগৰাকী দায়িত্বশীল, ছাত্ৰ-সমাজৰ ভৱিষ্যৎ মার্গ নিৰূপণ কৰোঁতা— একে সময়তে ভিন ভিন পৰিচয়েৰে সমৃদ্ধ। নীল সমুদ্ৰৰ সিপাৰে, ভোজন সুখ, মহিলাৰ বাবে সম্ভাৰনীয় উদ্যোগ, অসমীয়াৰ পৰম্পৰাগত খাদ্য, আপুনি আৰু আপোনাৰ স্বাস্থ্য, চিংগাপুৰ, জাপান আৰু কোৰিয়া ভ্ৰমণৰ আনন্দ, সপোনপূৰী মৰিচাছ আৰু নীল সাগৰৰ সিপাৰে শ্ৰীলংকা আদি তেখেতৰ ভিন্ন বিষয়ক গ্ৰন্থ-সম্ভাৰ। এনে এজন বিশিষ্ট ব্যক্তিৰ সৈতে হোৱা এটি সাক্ষাৎকাৰ যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী ‘জ্যোতিৰ্ময়’ৰ অতিথি শিতানত আগবঢ়োৱা হ’ল।

প্ৰশ্ন নং ১ : আপোনাৰ জন্ম আৰু শৈশৱৰ বিষয়ে অলপ জনাবনে?

উত্তৰ : মোৰ জন্ম হৈছিল শিৱসাগৰ জিলাৰ চফাই চাহ বাগিছাত। সেই সময়ত মোৰ দেউতা প্ৰয়াত তৰুণ চন্দ্ৰ শইকীয়াই সেই বাগিছাত চাকৰি কৰিছিল। বাগিছাখন চিংলৌ পাহাৰৰ পাদদেশত আছিল আৰু ইয়াৰ প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্য তথা পৰিৱেশ অতি মনোমোহা আছিল। বাগিছাখনৰ সিপাৰে নাগালেণ্ডৰ সীমা হোৱা বাবে আমি সৰুৰে পৰা নাঙঠ বা লেংটি একোখন মাৰি বজাৰ-সমাৰ কৰিবলৈ অহা নগাসকলক দেখা মনত আছে। তেওঁলোকে অসমলৈ ৰাৱ, আদা, জলকীয়া আদি হোৰাত ভৰাই বিক্ৰী কৰিবলৈ আহিছিল আৰু অসমৰ ফালৰ পৰা নিমখ, কেৰাচিন তেল, চাউল আদি কিনি লৈ গৈছিল। সেই সময়ত বাগিছাখনৰ প্ৰায় চাৰিওফালে অটব্য হাবি জংঘলেৰে ভৰা আছিল বাবে বাঘৰ উপদ্ৰৱ যথেষ্ট বেছি আছিল। সেই সময়ত বাগিছাখন বৃটিছৰ অধীনত থকা বাবে মেনেজাৰ জাতীয় লোকসকল চাহাব আছিল আৰু

তেওঁলোকে নিজৰ বন্ধুকেৰে বহুতো বাঘ নিধন কৰিছিল আৰু লোহাৰ পিঞ্জৰাত আৱদ্ধ কৰি ৰাখিছিল। বাঘৰ লগতে পহু

আৰু বনৰীয়া চৰাই-চিৰিকটিও মুক্ত বিচৰণ আছিল বাবে চিকাৰীয়ে সহজে চিকাৰ কৰিব পাৰিছিল। আমি সেয়েহে সৰুতে বহুতো বাঘ (চিকাৰীয়ে চিকাৰ কৰি মৰা বাঘ আৰু জীয়াই জীয়াই পিঞ্জৰাত ধৰা বাঘ) দেখা পাইছিলো আৰু সেইদৰে সপ্তাহ/পষেকত এদিনমানকৈ পহু আৰু বিভিন্ন বনৰীয়া চৰাইৰ মাংসৰ সোৱাদ লৈ পাইছিলোঁ। এতিয়া

কথাবোৰ ভাবিলে বৰ বেয়া লাগে যদিও সেইয়া আমাৰ একেবাৰে শৈশৱৰ কথা আছিল আৰু দেশত ৰাষ্ট্ৰীয় বন্যপ্ৰাণী সুৰক্ষা আইন প্ৰযোজ্য হোৱা নাছিল বাবে এনে হৈছিল।

প্ৰশ্ন নং ২ : শৈশৱৰ পৰিৱেশে আপোনাৰ ব্যক্তিত্ব গঠনত কেনেদৰে প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰিছিল?

উত্তৰ : শৈশৱৰ পৰিৱেশবোৰে আমাক প্ৰকৃতিৰ লগত এক নিবিড় সম্বন্ধ গঢ়ি তুলিছিল আৰু লগতে আমাক অধিক সাহসী কৰি তুলিছিল অৰ্থাৎ সাহসী হ’বলৈ বাধ্য কৰাইছিল। আমি সৰুতেই বন্ধু তথা পৰিয়ালৰ লগত বাগিছাখনৰ বিভিন্ন ঠাই ফুৰিবলৈ যোৱা, নতুন নতুন

খেল-ধেমালি কৰা, চফাই নদীত সাঁতুৰিবলৈ শিকা, পথাৰ, খাল-বিল আদিত মাছ ধৰাৰ লগতে স্কুলীয়া দিনতে ঘৰৰ বন্ধুক

মনে-মনে আনি বন্দুক চলাবলৈ শিকিছিলোঁ।

তাৰোপৰি সেইখন বাগিছাৰ পৰা আমাৰ ওপৰৰ বহুতো কেইজন ছাত্ৰ-ছাত্ৰী ডাক্তৰ, ইঞ্জিনিয়াৰ, প্ৰফেচাৰ, উচ্চ পদস্থ বিষয়া আদি হোৱাৰ বাবে আমাকো ভালমতে পঢ়া-শুনা কৰিবলৈ মা-দেউতাই সাহস দিছিল। আনহাতে আমাকৈ ৩০/৩২ বছৰমানৰ আগতে সেইখন বাগিছাতে জন্ম গ্ৰহণ কৰা তথা ডাঙৰ-দীঘল হোৱা দুজন সু-সাহিত্যিক ক্ৰমে ড° বীৰেন্দ্ৰ কুমাৰ ভট্টাচাৰ্য (পিছলৈ জ্ঞানপীঠ বঁটা আৰু সাহিত্য অকাডেমী বঁটা বিজয়ী) আৰু সাহিত্যিক তথা কবি নলিনীধৰ ভট্টাচাৰ্য (পিছলৈ সাহিত্য অকাডেমী বঁটা বিজয়ী) নামটোৱে অৰ্থাৎ সকলোৱে তেখেতসকলক জনা কথাটোৱে যথেষ্ট গৌৰৱবোধ কৰাইছিল। আমাৰ সেইসময়ৰ বহুকেইজন বন্ধু-বান্ধবীয়ে বিভিন্ন মইনামেলকে ধৰি মেল-মিটিং, তৰ্ক প্ৰতিযোগিতা, আকস্মিক বক্তৃতা আদিত ভাগ লোৱাৰ লগতে বৃত্তি পৰীক্ষা আদিও দিছিলোঁ।

প্ৰশ্ন নং ৩ : আপোনাক এগৰাকী ভ্ৰমণ বিলাসী আৰু খাদ্যবসিক হিচাপে জানো। আপুনি পৃথিৱীৰ বিভিন্ন ঠাই পৰিভ্ৰমণ কৰিছে। আমি নেদেখা ঠাই, নজনা ঠাইয়ে আপোনাৰ জ্ঞানপুষ্ট মনটোক কেনেদৰে অৰিহণা যোগাইছিল, আমাক অলপ অৱগত কৰকচোন?

উত্তৰ : সৰুৰে পৰা ভ্ৰমণ কৰি মই ভাল পাওঁ। প্ৰয়াত মোৰ দেউতাও অতি ভ্ৰমণ পিপাসু আছিল আৰু প্ৰায়ে প্ৰয়াত মাক লৈ দেশ-বিদেশ ভ্ৰমণ কৰি ফুৰিছিল আৰু একোটা ভ্ৰমণৰ পিছত যেতিয়া কথাবোৰ আমাৰ ল'ৰা-ছোৱালীকেইজনক কৈছিল। তেতিয়াই মনবোৰ উৰা মাৰিছিল, সেইবোৰ নেদেখা ঠাই চাবলৈ, নজনা কথা জানিবলৈ ব্যাকুল হৈ পৰিছিলোঁ। তাৰোপৰি সৰুৰে পৰা অলিভাৰ টুইষ্ট, মাৰ্ক পলো, কলম্বাচ, ৰবীন্দ্ৰনাথ ঠাকুৰ, বিমল মুখাৰ্জী, ৰামনাথ বিশ্বাস, জ্ঞানদাভিৰাম বৰুৱা, হেম বৰুৱা, চন্দ্ৰ প্ৰসাদ শইকীয়া, ড° ভবেন্দ্ৰ নাথ শইকীয়া, মামণি ৰয়ছম গোস্বামী আদিৰ ভ্ৰমণ কাহিনী পঢ়ি, লগতে দুঃসাহসিক যাত্ৰা, ভ্ৰমণ কাহিনী, আদিৰ চিনেমা-ডকুমেণ্টৰী আদি চাই মনটো সদায় ভ্ৰমণকেন্দ্ৰীক হৈ পৰিছিল।

প্ৰশ্ন নং ৪ : আপুনি এতিয়ালৈকে কিমানখন দেশ ভ্ৰমণ কৰিছে?

উত্তৰ : এতিয়ালৈকে মুঠ ৫০ খনৰো অধিক দেশ ভ্ৰমণ কৰিছোঁ। এইবোৰৰ ভিতৰত ঘাইকৈ ইজিপ্ত, মৰিচাছ, ইংলেণ্ড, জাৰ্মানী, ইটালী, ফ্ৰান্স, চুইজাৰলেণ্ড, চীন দেশ, জাপান, দক্ষিণ কোৰিয়া, দক্ষিণ আমেৰিকা, ফিলিপাইন, চুইডেন আদি।

প্ৰশ্ন নং ৫ : আপোনাৰ ভ্ৰমণ পিপাসু মনটোৰ আঁৰত কোনবোৰ কথাই আপোনাক আকৃষ্ট কৰে। নতুন ঠাই এখনলৈ যোৱাৰ আগতে আপুনি শাৰীৰিক আৰু মানসিকভাৱে কেনেদৰে সাজু হয়?

উত্তৰ : সকলো ধৰণৰ নতুন ঠাই এখন চাই মই ভাল পাওঁ। সি লাগিলে অসম, উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চল বা ভাৰতবৰ্ষৰ ভিতৰতে হওঁক নতুনা বিদেশৰ কোনো এখন ঠাই বা দেশ হওঁক। নতুন ঠাই এখনলৈ যোৱাৰ কোনো বিশেষ কথাই মোক আকৃষ্ট নকৰে, কাৰণ নতুন ঠাই এখন সদায় মোৰ বাবে নতুনই হয় আৰু মনটোক বিমল আনন্দ দিয়ে। সেইখন লাগিলে অসমৰ শদিয়াই হওঁক বা অৰুণাচল প্ৰদেশৰ টাৱাঙেই হওঁক, নতুবা ভাৰতবৰ্ষৰ ভিতৰৰ বা বিদেশৰ যিকোনো এখন নতুন ঠাই বিশেষকৈ মোৰ বাবে আগতে নেদেখা বা নোযোৱা কিছু হ'লেও নামথকা ঠাই হ'লেই হ'ল। অৱশ্যে ইয়াৰ বাবে টকা-পইচা, সময়, বতৰ, বৰ্তমান সেই ঠাইৰ পৰিস্থিতি আদি অধ্যয়ন কৰাৰ লগতে যোৱাৰ আগত ভূগোল বুৰঞ্জী আদিও এবাৰ অধ্যয়ন কৰি লওঁ আৰু সেইঠাইৰ মেপখনো এবাৰ চাই লওঁ।

এইখিনিতে আন কেইটামান কথাও কোৱা উচিত হ'ব যে একোখন নতুন ঠাই চাই আহিব পাৰিলে মনত সদায় বিমল আনন্দ দিয়াৰ লগতে আন কেইটামান বিষয়ে (বিশেষকৈ বিদেশৰ এখন দেশৰ বিষয়ে বহুতো প্ৰয়োজনীয় কথা যেনে- সেই ঠাইৰ ভূগোল, বুৰঞ্জী, ইতিহাস, শিক্ষা-দীক্ষা, ব্যৱসায়-বাণিজ্য, কৃষি-সংস্কৃতি, খোৱা-বোৱা, পিন্ধা-উৰা, কথা-বতৰা, ৰাজনীতি-সমাজনীতি আদি বহুতো নতুন-নতুন কথা ক'ব নোৱাৰাকৈয়ে শিকি অহা যায়। যিবোৰ কথা সাধাৰণতে সদায় মনত থাকি যায়। এইবিষয়ে অসমীয়াত এযাৰ কথাই আছে যে— “পঢ়িবা যিমান, জানিবা সিমান, ফুৰিবা যিমান, শিকিবা সিমান”। তাৰোপৰি “মনটোক আনন্দৰ খোৰাক যোগাবলৈ ভ্ৰমণ কৰাটোৱেই বোধ হয় উৎকৃষ্ট উপায়।” বৰ্তমান সেয়েহে ৰাষ্ট্ৰসংঘৰ দৰে অনুষ্ঠানেও দেশ ভ্ৰমণক “বিশ্ব শান্তিৰ পাৰপত্ৰ” বুলি অভিহিত কৰি দেশ ভ্ৰমণৰ বাবে জনসাধাৰণৰ মাজত সচেতনতা জগাই তুলিছে। তাৰোপৰি ভ্ৰমণক আৰু বেছি জনপ্ৰিয় কৰি তুলিবলৈ প্ৰতিবছৰ “২৭ ছেপ্টেম্বৰ” দিনটো “বিশ্ব পৰ্যটন দিৱস” হিচাপেও ঘোষণা কৰিছে। শেষত ইয়াকে ক'ব পাৰি যে ভ্ৰমণ হৈছে এক নিচা। পৰিৱৰ্তনৰ নিচা। যি ব্যক্তিয়ে সাধাৰণতে পৰিৱৰ্তন বিচাৰে তেওঁ একোটা ভ্ৰমণ বেছি উপভোগ কৰাৰ লগতে মনটোক অধিক সৃজনীশীল কৰাত সহায় কৰে। □

চিত্ৰশিল্পী নীলিম কুমাৰ মহন্ত

অসমৰ উদীয়মান চিত্ৰশিল্পী নীলিম মহন্ত। অসমৰ বিভিন্ন স্থানত, বিভিন্ন Street Artৰে চিত্ৰ নিৰ্মাণ কৰি তেওঁৰ সৌন্দৰ্য তথা শিল্পী মনৰ পৰিচয় দিছে। অসমৰ উপৰিও ভাৰতৰ বিভিন্ন স্থানত খ্যাতি অৰ্জন কৰিছে নীলিম মহন্তই। দিল্লীত Street Artৰে খ্যাতি অৰ্জন কৰা মহন্তই ২০১৬ চনৰ পৰা হাইদৰাবাদৰ Street Art India Foundationত যোগদান কৰে। ২০১৯ চনত Menstrual Hygiene Dayত বিদিশা শইকীয়াৰ সৈতে গুৱাহাটী পাৰিজাত কেন্দ্ৰত #Bledwithdignity" টেগ লাইনেৰে নিজৰ শিল্পী মনৰ পৰিচয় দিয়ে। ২০২১ চনত নীলিম মহন্তই দিশপুৰৰ উৰণীয়া সঁতু আৰু ৰাজ্যিক সংগ্ৰহালয়, সচিবালয় আদিত Street Artৰে নিজৰ শিল্পী মনৰ পৰিচয় দিছে। আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী 'জ্যোতিৰ্ময়' অতিথি শিতানত নীলিম মহন্তক সাক্ষাৎকাৰৰ কাৰণে লগপাই এই আপাহতে নীলিম মহন্তলৈ শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। তেওঁ চিত্ৰ জগতত ভৱিষ্যতে ন ন সৃষ্টিৰে সমৃদ্ধ হওঁক তাৰে কামনা কৰিলোঁ।

প্ৰশ্ন : আপোনাৰ পৰিচয়টো জনাবচোন ?

উত্তৰ : মোৰ ঘৰ লক্ষীমপুৰত। তাতেই মই ডাঙৰ হৈছোঁ।

প্ৰশ্ন : আপোনাৰ শিক্ষাগত অৰ্হতা সম্পৰ্কে জনাবচোন ?

উত্তৰ : মই হায়াৰ ছেকেণ্ডাৰী পাছ। লক্ষীমপুৰত ক্লাছ টেনলৈকে পঢ়িছিলোঁ, তাৰ পিছত গুৱাহাটীলৈ আহিলোঁ। ৩ বছৰ

আৰ্কিটেকচাৰ (Architecture) পঢ়ি আধাতে এৰি আকৌ ফাইন আৰ্ট (Fine Art) পঢ়িলো। অৱশ্যে ফাইন আৰ্টো সম্পূৰ্ণ কৰিব নোৱাৰিলোঁ। এক কথা ক'বলৈ গ'লে মই ড্রপ আউট।

প্ৰশ্ন : ছবিৰ প্ৰতি আপুনি কেনেকৈ আকৰ্ষিত হ'ল?

উত্তৰ : ছবি এটা Fundamental Language. আমাৰ মাতৃভাষা যেনেকৈ অসমীয়া, ছবিক পিতৃভাষা বুলি ক'ব পাৰি। অতীজত মানুহে ছবিৰ মাধ্যমেৰে যোগাযোগ স্থাপন কৰিছিল। গুহাত উদ্ধাৰ হোৱা চিত্ৰশিল্পীৰ কথাকে ক'ব পাৰোঁ। আচলতে সমগ্ৰ বিশ্বৰ লগত যোগাযোগ স্থাপন কৰিবলৈ ছবি এটা উৎকৃষ্ট মাধ্যম।

প্ৰশ্ন : আপুনি বৰ্তমান এজন জনপ্ৰিয় শিল্পী, আমাৰ সকলোৰে প্ৰিয় চিত্ৰশিল্পী হিচাপে আপোনাৰ এই যাত্ৰা সম্পৰ্কে জনাবাচোন? এই যাত্ৰা আপুনি সচেতনভাৱে কেতিয়াৰ পৰা আৰম্ভ কৰিছিল?

উত্তৰ : ২০১৩ চন মানৰপৰা। অৱশ্যে তাৰ পাছতো মই শিকি আছোঁ। বৰ্তমান প্ৰফেচনেলী (Professoinaly) কৰি আছোঁ।

প্ৰশ্ন : এই যাত্ৰাৰ সময়ত কিবা স্মৰণীয় ঘটনা আছে নেকি?

উত্তৰ : বহুত ঘটনা আছে কিন্তু সকলোতকৈ আমোদজনক আৰু স্মৰণীয় ঘটনাটো অলপতে সংঘটিত হৈছিল ইটানগৰত। মই এখন ছবি আঁকিছিলো, তাৰ কাৰণে মোক এৰেষ্ট কৰা হৈছিল। সেই ঘটনাটোৱে মোক যথেষ্ট আমোদ দিয়ে।

প্ৰশ্ন : আমি জানো আপুনি বিৰামহীনভাৱে ইখনৰ পিছত সিখন ছবি অংকন কৰে। আপোনাৰ এই কৰ্মৰাজিত অনুপ্ৰেৰণা হিচাপে কাৰ নাম ল'ব খোজে?

উত্তৰ : মোৰ অস্থিৰতা। মই এনেই ৰৈ থাকিব নোৱাৰোঁ। কিবা এটা কৰি থকাৰ তাড়নাত অস্থিৰ মনটোক শান্ত কৰিবলৈ ছবি অংকন কৰোঁ।

প্ৰশ্ন : আপোনাৰ তিনিজন প্ৰিয় চিত্ৰশিল্পীৰ নাম ক'ব পাৰিব নেকি?

উত্তৰ : পৃথিৱীৰ চুকে-কোণে বহু প্ৰিয় শিল্পী আছে। বহুতৰ পৰা বহু নতুন কথা শিকিব পাওঁ। তাৰ মাজতে অতিকৈ প্ৰিয় শিল্পী ক'বলৈ গ'লে ইংলেণ্ডৰ Banksyক ভাল লাগে। Paul Cezanneক সকলোৱে ভাল পাই, Father of Modern Art' বুলি কোৱা হয়। আমাৰ অসমৰ নীলপৰন বৰুৱা ছাৰ। অসমৰ চিত্ৰশিল্পীৰ শৈক্ষিক দিশত তেখেতৰ অৱদান স্বীকাৰ কৰিবলগীয়া।

প্ৰশ্ন : ছবি এখন সৃষ্টিৰ ক্ষেত্ৰত আপুনি কোনটো দিশক প্ৰাধান্য

দিব? বহুলাই ক'বচোন।

উত্তৰ : বিভিন্ন ধৰণে বিভিন্ন কাৰণত এখন ছবিৰ সৃষ্টি হ'ব পাৰে, কেতিয়াবা এনেই কিবা এটা ভাবি থাকোঁতেই ৰূপ লোৱা বস্তুটো এখন ছবি হ'ব পাৰে। যিটো মই নিজেও নাজানো অসচেতনভাৱে কি আঁকিলো। কিন্তু পিছত চালে অৰ্থ ওলাই পৰে। কেতিয়াবা ইচ্ছা কৰি এটা নিৰ্দিষ্ট বিষয়বস্তুৰ ওপৰত ছবি আঁকা হয়। কেতিয়াবা সমাজৰ এক বৃহৎ জনগণক উদ্দেশ্য কৰি কিছুমান ছবি অংকন কৰা হয়। 'Street Art' যিবোৰ কৰোঁ তাত একোটা বাৰ্তা থাকে। পৃথিৱীৰ বেলেগ বেলেগ দিশৰ লগত সংগতি ৰাখি এখন ছবি অংকন কৰিব পাৰি।

প্ৰশ্ন : অসমৰ জনপ্ৰিয় শিল্পী জুবিন গাৰ্গৰ 'চিলা' গীতটোত আমি আপোনাৰ অভিনয় আৰু কেইখনমান ছবি দেখিবলৈ পাইছোঁ। এই সময়ছোৱাত আপোনাৰ কিবা অভিজ্ঞতা আছে নেকি?

উত্তৰ : সেয়া আচলতে অভিনয় নহয়, মোৰ সাঁচা জীৱনৰ আধাৰতে চিত্ৰিত কৰিছে। মই লক্ষীমপুৰত জুবিন দাৰ এখন ছবি অংকন কৰিছিলোঁ। তাৰ পাছৰপৰা তেখেতৰ লগত মোৰ ঘনিষ্ঠ সম্পৰ্ক হ'ল। একেটা সময়তে তেখেতে 'চিলা' গানটোৰ কাম কৰি আছিল আৰু তাৰ ভিডিঅ'ৰ বাবে কিছু চিন্তা-চৰ্চা কৰি আছিল। মই তেওঁৰ ছবি অংকন কৰাৰ পাছত তেখেতৰ মনলৈ এটা আইডিয়া (idea) আহিল যে Street Artৰ বিষয়টো যাতে অসমৰ চুকে কোণে থকা মানুহৰ বোধগম্য হয়। গানৰ মাধ্যমেৰে 'Street Art' বিষয়টো মানুহৰ মাজলৈ বিয়পাই দিয়াৰ উদ্দেশ্যে মোৰ জীৱনৰ আধাৰতে গানটোৰ চিত্ৰণ কৰা হয়। পৰৱৰ্তী সময়ত 'Street Art'টো অসমৰ চুকে-কোণে বিয়পি পৰিল। জুবিন দাৰ লগত কাম কৰি বহু কথা শিকিব পাৰিলোঁ, কেতিয়াও ভবা নাছিলো যে জুবিন দাৰ সৈতে কাম কৰিবলৈ সুযোগ পাম। ভাল লাগিল।

প্ৰশ্ন : আপুনি অসমৰ বাহিৰে অন্য ঠাইত 'Street Art' কৰিছে নে?

উত্তৰ : হয় কৰিছোঁ। অসমৰ বাহিৰত প্ৰথম দিল্লীত আৰম্ভ কৰিছিলোঁ। তাৰ পিছত হাইদৰাবাদতো কৰিছোঁ, বম্বেত এটা ডাঙৰ প্ৰজেক্ট কৰিছিলোঁ, অসমৰ বিভিন্ন ঠাইত কাম কৰিছোঁ, এতিয়াও চলি আছে।

প্ৰশ্ন : এতিয়ালৈকে আপুনি বহু কেইখন ছবি অংকন কৰিছে, কোনখন ছবিৰে আপোনাৰ ক্ষণস্থায়ী মনটোৰ আত্মসন্তুষ্টি দিছে?

উত্তৰ : সন্তুষ্টি বস্তুটো আচলতে ক্ষণস্থায়ী। কেতিয়াবা ছবি এখন অংকন কৰি থকা সময়খিনি অৰ্থাৎ যাত্ৰাটোৱে সন্তুষ্টি দিয়ে। কেতিয়াবা শেষ হোৱাৰ পাছত ভাল লাগে, কেতিয়াবা Processটোৱে আমোদ দিয়ে যদিও শেষ হোৱাৰ পাছত আমনি লাগি যায়, একেটা সন্তুষ্টিত মই সুখী নহয়, সদায় বেলেগ বেলেগ সৃষ্টিৰ মাধ্যমেৰে নিজক সুখী কৰোঁ।

প্ৰশ্ন : গতানুগতিক চিত্ৰৰ যি ধাৰা, সেই ধাৰাৰ পৰিৱৰ্তে আপোনাৰ চিত্ৰশৈলীত এক নতুনত্ব আপুনি আনিব বিচাৰে নে?

উত্তৰ : মোৰ ছবি প্ৰথমৰ পৰাই গতানুগতিক নহয়। মোক ছবি যদি কোনোবাই অধ্যয়ন কৰে গম পাব, এতিয়ালৈকে যিমান ছবি অংকন কৰিছোঁ অগতানুগতিক। এক নতুন ধাৰাত এক নতুন শৈলীত। সেইটো মই আৰু কি স্তৰলৈ নিব পাৰোঁ তাৰেই প্ৰচেষ্টা কৰি থাকোঁ।

প্ৰশ্ন : এজন দক্ষ চিত্ৰশিল্পী হ'বলৈ হ'লে শাস্ত্ৰীয় শিক্ষাখিনি কিমান প্ৰয়োজনীয় বুলি ভাবে?

উত্তৰ : ভাষা যিদৰে কথিত অৱস্থাৰ পৰা পদ্ধতিগতভাৱে লিখিত ৰূপ লাভ কৰিলে। একেদৰে বিশ্বাস কৰোঁ ছবি আঁকিবলৈ মানুহে নিজেই প্ৰয়াস কৰিব লাগে। ছবিত আচলতে চকুৰে যি দেখো

তাৰেই ৰূপান্তৰ ঘটে। প্ৰথম অৱস্থাত নিজেই আঁকিব লাগিব। তাৰপাছত ছবিৰ যি ব্যাকৰণ সেয়া শিকি লৈ ছবি অংকন কৰিব লাগিব। শেষত নিজা ধৰণে অংকন কৰিব লাগিব। মাজৰ সময়ছোৱাত আনুষ্ঠানিক শিক্ষাৰ প্ৰয়োজন আছে বুলি মই ভাবোঁ। মানুহে ইমান দিনে বহু গৱেষণা কৰি বহু নতুন নতুন কৌশল উদ্ভাৱন কৰিছে সেইখিনি শিকি তাৰ লগত নিজা শৈলী লগ লগাই ছবি অঁকাটো দৰকাৰী।

প্ৰশ্ন : ছবিক লৈ আপোনাৰ কিবা ভৱিষ্যত পৰিকল্পনা আছে নেকি?

উত্তৰ : কল্পনা আছে এতিয়ালৈকে। পৰিকল্পনাটো কৰিব লাগিব। কল্পনাটো এনেকুৱা যে এটা নতুন প্ৰজন্ম তৈয়াৰ কৰিব খোজোঁ। যিসকলে ছবিৰ জৰিয়তে নতুন কথা শিকিব পাৰে। ছবিৰ মাধ্যমেৰে কথা পাতিব পাৰে। যিসকল Visually Educated।

মই বিশ্বাস কৰোঁ ছবিৰ জৰিয়তে বাৰ্তালাপ কৰিব পাৰি।

আন ভাষাৰ প্ৰয়োজন নাই কেৱল ছবিৰ মাজেদি সকলো শিকিব পাৰে। Biology, Maths, Physics প্ৰায়বোৰ বিষয়তে ছবিৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা আছে। যাক বৰ্তমানৰ শিক্ষা ব্যৱস্থাত বিশেষ গুৰুত্ব প্ৰদান কৰা হোৱা নাই। মোৰ মতে ছবি বঢ়াই দিব লাগে। শব্দ কমাই দিব লাগে, তেতিয়া বেছিকৈ শিকিব পাৰিব, মনবোৰ সৃষ্টিশীল হ'ব।

প্ৰশ্ন : যুৱ প্ৰজন্মৰ চিত্ৰশিল্পীসকললৈ কিবা ক'ব বিচাৰিব নেকি?

উত্তৰ : প্ৰথম কথা হ'ল আনক নকল কৰিব নালাগে। বহুতেই নকল কৰা দেখা যায়। সেইটো বেয়া লাগে। আমাৰ বহুত শিকিব লগা থাকে। বেলেগ কিতাপৰপৰা, বেলেগ শিল্পীৰপৰা। মূল উৎসৰ পৰা প্ৰত্যক্ষভাৱে শিকিব লাগে। মই বিশ্বাস কৰোঁ গোটেই জীৱনটোত বহু শিকিবলগীয়া আছে, শিকি যাব লাগে। অভ্যাস কৰি থাকিব লাগে। অভ্যাসেই প্ৰধান কথা। □

উদীয়মান সংগীতশিল্পী বিশ্ৰুত শইকীয়া

অসমৰ জনপ্ৰিয় উদীয়মান কণ্ঠশিল্পী, বিশ্ৰুত শইকীয়াক আমাৰ বাৰ্ষিক আলোচনী ‘জ্যোতিৰ্ময়’ অধিতিচৰালৈ সাক্ষাৎকাৰৰ কাৰণে নিমন্ত্ৰণ কৰিছিলোঁ। অভিযন্তা বিশ্ৰুত শইকীয়াৰ অন্য এক পৰিচয় হ’ল তেওঁ এজন গায়ক আৰু গীতিকাৰো। ইতিমধ্যে তেওঁ কেইবাটাও জনপ্ৰিয় গীতেৰে যুৱ প্ৰজন্মৰ মাজত জনপ্ৰিয় হৈ পৰিছে। গীতৰ মাজেৰে শিল্পীৰ জীৱন জুমি চোৱা বিশ্ৰুত শইকীয়াৰ অন্যতম গীতৰ এলবাম হ’ল ‘অগ্ৰগামী’। তেওঁৰ অন্যতম জনপ্ৰিয় গীত হ’ল ‘তেনেকৈ’। ‘Best Dubut Singer Male’ শিতানত গীতটিয়ে বঁটা লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল।

শেষত যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ পৰিয়ালবৰ্গই তেওঁৰ শিল্পী জীৱনৰ উত্তৰোত্তৰ কামনা কৰিলোঁ। যাতে তেওঁ ন-ন সৃষ্টিৰে সংগীত জগতত উজ্জলি উঠক।

প্ৰশ্নঃ বিশ্ৰুত শইকীয়া, প্ৰথমতে আপোনাক যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ৰ তৰফৰপৰা স্বাগতম জনাইছোঁ। মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী ‘জ্যোতিৰ্ময়’ প্ৰকাশৰ কাৰণে এই সংখ্যাৰ অতিথি হিচাপে আমি আপোনাৰ বহুমূলীয়া সাক্ষাৎকাৰৰ মনস্থ কৰিছোঁ। প্ৰথমতেই আপোনাৰ জন্মস্থান আৰু শৈশৱৰ বিষয়ে কওঁকচোন?

উত্তৰঃ নমস্কাৰ, মোৰ জন্ম যোৰহাটতেই হৈছিল। মায়ে এদিন মই জন্ম হোৱা চিকিৎসালয়খন দেখুৱাই দিছিল যদিও বৰ্তমান সেই স্থানত নাই বাকু চিকিৎসালয়খন। মোৰ শৈশৱ পাৰ হৈছিল তিতাবৰৰ বৰহোলাতেই।

প্ৰশ্ন : সঙ্গীতৰ প্ৰতি আপুনি কেনেদৰে আকৰ্ষিত হ'ল। আপোনাৰ সঙ্গীতৰ মনোৰম যাত্ৰাৰ বিষয়ে কওঁকচোন ?

উত্তৰ : যদিওবা অনানুষ্ঠানিকভাৱে হ'লেও আমাৰ পৰিয়ালত সংগীতৰ এটা পৰিৱেশ আছিল, মায়ে ৰেডিঅ'ত গানবোৰ শুনোৱাইছিল। লগতে দাদায়ে বলিউডৰ গানৰ কেচেট আনিছিল। গতিকে মই সৰুৰে পৰাই সেইবোৰৰ মাজত ডাঙৰ হৈছিলো আৰু মায়ে মই তেনেকৈ গানবোৰ শুনি শুনি গুণগুণাই থকা দেখি ওচৰৰে এখন গানৰ স্কুলত নামভৰ্তি কৰাই দিছিল। তেনেকৈয়ে গানক আপোন কৰি ল'লো। বহুতো প্ৰতিযোগিতাত ভাগ লৈছিলো, মইনা পাৰিজাতত অংশগ্ৰহণ কৰিছিলো।

প্ৰশ্ন : তিতাবৰ তথা বৰহোলাৰ সঙ্গীত পৰিৱেশ সম্পৰ্কত আপোনাৰ অনুভৱ ?

উত্তৰ : বৰহোলাৰ সংগীত পৰিৱেশৰ বিষয়ে ক'বলৈ গ'লে বহুতো প্ৰতিভা সুপ্ত হৈ আছে। লগতে সংগীতৰ লগত জড়িত তথা সংগীতৰ বহু জ্ঞান থকা শিক্ষক আছে। মই শ্ৰী ধৰ্মেন্দ্ৰ বৰা ছাৰৰ তত্ত্বাৱধানত থাকি গান, ৰাগ তথা ভাৰতীয় শাস্ত্ৰীয় সংগীতৰ বিষয়ে বহুখিনি শিকিছিলোঁ যদিও বহু শিকিবলৈ বাকী আছে। ছাৰে বসয় অনুযায়ী বহুতো গান শিকাইছিল। তদুপৰি সেই পৰিৱেশটোত এটা লক্ষণীয় বিষয় হ'ল যে শিক্ষণ প্ৰণালী। ছাৰসকলে কেনেকৈ সদায় নিজৰ শ্ৰেষ্ঠখিনি দি ছাত্ৰ- ছাত্ৰীক বেছিকৈ শিকাব পাৰি সেই কথাটোত গুৰুত্ব দিছিল।

প্ৰশ্ন : গতানুগতিক সঙ্গীতৰ ধাৰাৰ সমানুপাতিক ভাবে আপুনি নিজস্ব শৈলীৰে (Style) প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰিছে। এই সম্পৰ্কে আপুনি কি ক'ব ?

উত্তৰ : নিজস্ব শৈলীৰে মই মানুহৰ মনত স্থান পাইছো। মানুহৰ মৰমখিনিৰ বাবে মই চিৰ কৃতজ্ঞ। মোৰ সংগীতৰ ধাৰা গতানুগতিক নে অগতানুগতিক মই নাজানো। মোৰ মনত চলি থকা কথাবোৰকেই গান আকাৰে লিখো। মনটোৱে গানটো যিটো সুৰত বিচাৰে সেই হিচাপে সুৰ দিও। গানে যি বিচাৰে তেনেকৈয়ে গানবোৰ সজাই আহিছো আৰু ভৱিষ্যতলৈও তাকেই কৰি যাম।

প্ৰশ্ন : এটা গীত ৰচনা কৰিবলৈ এজন ব্যক্তিৰ আৱশ্যক তথা প্ৰয়োজনীয় দিশটোৰ কথা কওঁকচোন ?

উত্তৰ : মোৰ ভাৱেৰে গীত এটা ৰচনা কৰাৰ আঁৰৰ মূলটো হৈছে নিজক বুজি পোৱা, নিজৰ জীৱনটোক পৰ্যবেক্ষণ কৰা আৰু তাৰ মাজেৰেই পৃথিৱীখনক বুজি পাবলৈ চেষ্টা কৰা।

তদুপৰি ভাল পোৱা গায়ক, সংগীতজ্ঞ, গীতিকাৰসকলৰ গানবোৰ সূক্ষ্মভাৱে পৰ্যবেক্ষণ কৰি বহুতো কথা শিকিব পাৰি, যাৰ জৰিয়তে নিজক গঢ়াত সহায় হয়।

প্ৰশ্ন : এজন সফল গায়ক হ'বলৈ শাস্ত্ৰীয় সঙ্গীতৰ জ্ঞানৰ প্ৰয়োজনীয়তা কিমান বুলি আপুনি ভাবে ?

উত্তৰ : এজন সফল গায়ক হ'বলৈ শাস্ত্ৰীয় সংগীতৰ প্ৰয়োজনীয়তা নিশ্চয়কৈ আছে। ভাৰতীয় শাস্ত্ৰীয় সংগীতৰ যিখিনি অলংকাৰ তথা ৰাগ আছে সেইখিনিয়ে আমাৰ গায়নশৈলী স্পষ্ট, গাঢ় আৰু মধুৰ হোৱাত সহায় কৰে। যাৰ বাবে আমি গীতসমূহ গোৱাত যথেষ্টখিনি সহজ হৈ পৰে। বহুতে ভাৰতীয় শাস্ত্ৰীয় সংগীতক আধ্যাত্মিকভাৱে গ্ৰহণ কৰে আৰু বহুতে কণ্ঠৰ অনুশীলন হিচাপে লয়। ব্যক্তি অনুযায়ী আৰু সময় সাপেক্ষে ইয়াৰ প্ৰয়োজনীয়তাও ভিন্ন হোৱা দেখা যায়। মই ভক্তিমূলক আৰু কণ্ঠৰ অনুশীলন দুয়োভাৱেই ভাৰতীয় শাস্ত্ৰীয় সংগীতক ভাৱো আৰু কেতিয়াবা পাশ্চাত্যৰ সংগীতৰ সতে ইয়াৰ সামঞ্জস্যও দেখিবলৈ পাওঁ।

প্ৰশ্ন : অসমীয়া সঙ্গীতৰ ঐতিহ্যই বৰ্তমানৰ সঙ্গীত জগতখনত বিষয়, সুৰ, ভাৱ আদি দিশত গাঢ়তা হেৰুৱাইছে বুলি আপুনি ভাবে নেকি ?

উত্তৰ : হয়, বহু ক্ষেত্ৰত অসমীয়া সংগীতৰ মানদণ্ড তথা গাঢ়তা হেৰুৱাইছে কিন্তু বহু ক্ষেত্ৰত এতিয়াও সেই ধাৰা অক্ষুণ্ণ আছে বুলি মোৰ অনুভৱ। লগতে মই ভাৱো যে বৰ্তমান গান এটা মুক্তি কৰাটো অতিকৈ সহজ হৈ পৰিছে যাৰ জৰিয়তে যিসমূহ গান আমি ঋণাত্মক ভাগত অন্তৰ্ভুক্ত কৰিছো বা সেই দৃষ্টিৰে চাইছো সেইসমূহ গান মুক্তি দিয়াটো সহজ হৈ পৰিছে। আগতেও তেনেকুৱা গান লিখিছিল বা সৃষ্টি কৰিছিল কিন্তু আজিৰ দৰে সহজতে মুক্তি দিয়াৰ উপায় নাছিল। লগতে এনেকুৱাও হয় যেন লাগে যে আগতে যিহেতু গান এটা মুক্তি দিয়াটো সহজ নাছিল গতিকে গান এটা সকলো ফালৰ পৰা পৰিপক্ব হৈ নুঠালৈকে মুক্তি দিয়া হোৱা নাছিল। সেইবাবে মানদণ্ড উন্নত আছিল নিশ্চয়।

প্ৰশ্ন : নতুন প্ৰজন্মই শিল্পীসকলক আদৰ্শ হিচাপে গ্ৰহণ কৰে। শিশুৰ পৰা বৃদ্ধলৈকে সকলোৰে সন্মত কৰে। এই ক্ষেত্ৰত আমাৰ শিল্পীসকলে গুৰুত্ব দিয়ে বুলি আপুনি ভাবেনে ?

উত্তৰ : অভিযান্ত্ৰিক বিভাগৰ এজন ছাত্ৰ আছিলো যদিও মোৰ সদায় এইটোৱেই ইচ্ছা আছিল যে সংগীত জগতৰ মাটিতহে মূৰ দোৱাই থাকিব পাৰো। দুয়োটা কাম একেলগে কৰাৰ ইচ্ছা

মোৰ কেতিয়াও নাছিল। সংগীতৰ প্ৰতিয়েই মোৰ মৰম আছিল, এতিয়াও আছে আৰু ভৱিষ্যতলৈও থাকিব। তাৰ লগতে সংগীতৰ আঁৰত লুকাই থকা প্ৰযুক্তিৰ বিষয়ে শিকাত মই সদায়েই আগ্ৰহী।

প্ৰশ্ন : আপুনি এজন অভিযন্তা যদিও আপুনি এজন সঙ্গীত শিল্পী হিচাপে প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰিছে। দুয়োটা কঠিন কাম সমান্তৰালভাৱে কেনেকৈ আগুৱাই লৈ গৈছে?

উত্তৰ : এটা গীত তৈয়াৰ কৰিবলৈ গীতিকাৰ, সুৰকাৰ আৰু কণ্ঠশিল্পী তিনিওটাৰে প্ৰয়োজনীয়তা সমান। গতিকে মই নিজকে তিনিওটা দিশতে একেই দৃষ্টিৰে চাওঁ।

প্ৰশ্ন : আপুনি এজন গীতিকাৰ, সুৰকাৰ আৰু কণ্ঠশিল্পী। বিশেষভাৱে আপোনাৰ কোনটো ভাল লাগে?

উত্তৰ : মোৰ গানৰ কথাবোৰ আচলতে বহু সৰল আৰু পোনপটীয়া। যদিওবা জটিলতা থাকে কেতিয়াবা কথাৰ পাকত, সেইবোৰো সৰল শব্দ ব্যৱহাৰ কৰিহে লিখিবলৈ চেষ্টা কৰিছোঁ। মই নিজকে এজন গায়ক-গীতিকাৰ বুলিয়েই ভাবো। যিহেতুকে মই জ'ন মেয়াৰ তথা তেখেতৰ শৈলীৰ গায়কসকলৰ পৰা বহুখিনি অনুপ্ৰাণিত হৈছো আৰু তেওঁলোকে পৃথক ধৰণেৰে গানবোৰৰ কথাখিনিত নিজস্বতা বজাই সৰল আৰু পোনপটীয়াকৈ ক'বলৈ চেষ্টা কৰে, গতিকে মোৰ শৈলীটোও তেওঁলোকৰ লগত কিছু মিল আছে আৰু ময়ো তেনেকৈয়ে নিজস্বতাবোধ ৰাখি গানবোৰ সৃষ্টি কৰিবলৈ চেষ্টা কৰো।

নতুন প্ৰজন্মই মোৰ 'উপহাৰ', 'তেনেকৈ' আৰু 'ৰণবোৰ আকোঁৱালিম' এই গানকেইটা খুব মৰমেৰে আকোঁৱালি লৈছে বুলি ভাবো।

প্ৰশ্ন : আপোনাৰ গীতসমূহৰ এলবাম প্ৰকাশ পাইছেনে।

মোৰ গীতসমূহৰ এলবাম প্ৰকাশ পাইছে।

মোৰ প্ৰথমটো এলবাম "অগ্ৰগামী" ত নতুন

হাঁহি, দাগ, আই, উপহাৰ, বিপন্ন মৰম, মৰুভূমি, বৰ্ণছায়া এই গীতকেইটি সন্নিবিষ্ট আছে।

প্ৰশ্ন : আপুনি কেনাবোৰ সঙ্গীত ভাল পায়? তিনিজন যদি আপুনি ভালপোৱা গায়কৰ নাম ক'বলৈ কওঁ, আপুনি ক্ৰম অনুসৰি কাৰ নাম ক'ব?

উত্তৰ : যি গীতৰ মাজেৰে মই এগৰাকী শিল্পীৰ জীৱন দেখা পাও তেনেবোৰ গীতেই মোৰ প্ৰিয়। মই ভালপোৱা তথা শ্ৰদ্ধেয় তিনিগৰাকী শিল্পী ক্ৰমান্বয়ে ৰূপকোঁৱৰ জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালা, কলাগুৰু বিষ্ণুপ্ৰসাদ ৰাভা আৰু সুধাকণ্ঠ ড° ভূপেন হাজৰিকা।

প্ৰশ্ন : আমি জানিব পাৰিছোঁ, প্ৰাগ নিউজে আপোনাক পুৰস্কৃত কৰিছে। এনেধৰণৰ বঁটা বাহনে এগৰাকী শিল্পীক কেনেদৰে প্ৰভাৱান্বিত কৰে?

উত্তৰ : “Best Debut singer male” শিতানত “তেনেকৈ” গীতটিৰে প্ৰাগ নিউজৰ ফালৰ পৰা বঁটা লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। বঁটাটোৰ কথা ভাবিলে গানটোৰ আঁৰৰ কথাবোৰ মনলৈ আহে যে কেনেদৰে গানটো লিখিছিলো, সুৰ কৰিছিলো। আকৌ তেনেকুৱা গান কৰাৰ বাবে মনত ইচ্ছা জাগ্ৰত হয় যাতে আকৌ সেই গানটোৱে কিবা এটা সন্মান বুটলিবলৈ সক্ষম হয়।

প্ৰশ্ন : আপোনাৰ ভৱিষ্যৎ পৰিকল্পনা সম্পৰ্কে ক’ব নেকি?

উত্তৰ : নতুন এখন এলবামৰ কাম আৰম্ভ কৰিছোঁ। তাত মুঠ ১০টা গান থাকিব। এই এলবামটোৰ গানসমূহ “অগ্ৰগামী” এলবামটোৰ গানসমূহৰ পিছৰটো পৰ্যায় প্ৰতিফলন কৰিব। অগ্ৰগামীত যিসমূহ গান লিখিছিলোঁ বা সৃষ্টি কৰিছিলোঁ, সেইসমূহে যে এক নতুন পৰশ দিছে মোৰ মন-মগজু, ব্যক্তিত্ব তথা পৰ্যবেক্ষণৰ ওপৰত, তাৰ এক প্ৰমাণ নতুন এলবামটোত লুকাই আছে বুলি মই ভাবো। তাৰ পাছৰ পৰিকল্পনাখিনিও ক’ব হৈছে কিছু।

প্ৰশ্ন : শেষত যুৱ প্ৰজন্মলৈ আপুনি কি বাৰ্তা দিব?

উত্তৰ : নিজকে সাঙুৰি ভৱিষ্যত প্ৰজন্মক এটাই কথা ক’ব বিচাৰো যে কেতিয়াবা আমি ভাগি পৰিলে যেতিয়া আনৰ সহায় বিচাৰি বিমুখ হওঁ তেতিয়া আৰু বেছিকৈয়েই ভাগি পৰিবলগীয়া হয়। আমি পাহৰি যাওঁ যে আমি নিজেই নিজকে বিপদৰ সময়ত সহায় কৰিব পাৰোঁ। এই কথাটোৱেই সকলোৰে মনত ৰাখিব লাগে।

প্ৰশ্ন : নতুন প্ৰজন্মই শিল্পী সকলক আদৰ্শ হিচাপে গ্ৰহণ কৰে।

শিশুৰ পৰা বৃদ্ধলৈকে সকলোৰে সন্মম কৰে। এইক্ষেত্ৰত আমাৰ শিল্পী সকলে গুৰুত্ব দিয়ে বুলি আপুনি ভাৱেনে?

উত্তৰ : সময়ৰ লগত সলনি হোৱাটো স্বাভাৱিক, কিন্তু আমি নিশ্চয়কৈ আমাৰ মূল পাহৰি যোৱাটো উচিত নহয়। শিল্পীসকলে জানে যে তেওঁলোকক ৰাইজে, সমাজে ভাল পায়। কিন্তু বহু সময়ত বহু শিল্পীয়ে পাহৰি যোৱা দেখা যায় যে তেওঁক এজন শিল্পীৰ শাৰীত থিয় কৰোৱাত ৰাইজৰ কিমান ভূমিকা আছে বা তেওঁৰ কোনখিনি গুণৰ বাবে, কামৰ বাবে ৰাইজে তেওঁক ভাল পাইছিল। গতিকে নিজৰ, গুৰিটো, অস্তিত্বটো পাহৰি যোৱাটো উচিত বুলি নাভাবো। □

সাঁথৰ

- ১। ঠেং চাৰিটা, কিছুমানৰ হাত থাকে কিছুমানৰ নাথাকে, মূৰটো নাইকীয়া। - চকী
- ২। এহাল গৰু গোটেই পৃথিৱীখন ঘূৰে। লাখ লাখ কোটি দিলেও নিদিও নিদিও কৰে? - চকু
- ৩। তুমি য’ত যোৱা মোক লগত লৈ যাবা। - ছাঁ
- ৪। আটি আটি যোৱা সাতখন কাপোৰৰ গাঁঠি। - কলডিল
- ৫। ঘৰৰ ভিতৰত ঘৰ ঘৰতে পৰি মৰ। - আঠুৱা।

গৱেষণা পত্ৰ

গৱেষণা হ'ল জ্ঞানৰ সমৃদ্ধিৰ বাবে কৰা পদ্ধতিগত অনুসন্ধান। ডি প্লাৰিংগাৰ আৰু এম্ স্টিফেনচনৰ মতে “গৱেষণা হ'ল জ্ঞানৰ শুদ্ধতা অথবা জ্ঞান বৃদ্ধিৰ উদ্দেশ্যে হোৱা বিষয়বস্তু অথবা প্ৰতীক আদিৰ এনে প্ৰয়োগ, য'ত গৱেষণাই কোনো তত্ত্ব প্ৰণয়ন কৰে অথবা নতুন কলাৰ অনুশীলন কৰে।

.....

ভাৰতীয় সমাজ ব্যৱস্থাৰ সামাজিক সমস্যাসমূহ

চুম্পী দাস

ষষ্ঠ যান্মাসিক, শিক্ষাতত্ত্ব বিভাগ

০.০০ উপস্থাপন :

সামাজিক ভাৰসাম্যতা আৰু সুস্থিৰতাৰ স্বার্থতে যোৱা দশককেইটাত সমগ্ৰ পৃথিৱীতে সামাজিক সমস্যা সম্পৰ্কে বিদ্যায়তনিক অধ্যয়নৰ লগতে গভীৰ গৱেষণামূলক কাৰ্য আগবঢ়াই নিয়া হৈছে। সকলো সমাজতেই সমস্যা থাকে। সমস্যাবে ভাৰাক্ৰান্ত প্ৰায়বোৰ সমাজতে ধাৰাবাহিকভাৱে সমাজৰ সমস্যা আৰু ইয়াৰ সমাধানৰ বাবে প্ৰচেষ্টা চলোৱা হৈছে।

ব্যক্তি আৰু সমাজৰ এক নিবিড় সম্পৰ্ক আছে। ব্যক্তি অবিহনে সমাজৰ কোনো অস্তিত্ব নাই। আনহাতে ব্যক্তিয়ে সমাজৰ পৰা আঁতৰি বাস কৰিব নোৱাৰে। সমাজৰ কোনো ব্যক্তিয়ে যদি সমাজৰ প্ৰচলিত নীতি উলংঘা কৰে তেন্তে সেই সমাজত সামাজিক সমস্যাই গঢ় লৈ উঠে। সামাজিক সমস্যাৰ বিষয়ে আমেৰিকাৰ সমাজতত্ত্ববিদ মেৰী ই. ৱেলছ আৰু পল. এইচ ফাৰফেইৰ মতে, যিটোক সামুহিক প্ৰয়াসৰ দ্বাৰা নিৰাময় কৰিব পৰা যায় সি়েই সামাজিক সমস্যা।

০.০১ উদ্দেশ্য :

ভাৰতীয় সমাজ ব্যৱস্থাত সামাজিক সমস্যাসমূহ আলোচনা কৰাই এই গৱেষণা পত্ৰৰ মুখ্য উদ্দেশ্য। উক্ত গৱেষণা পত্ৰখনত বিশেষভাৱে সামাজিক সমস্যাৰ ওপৰত আলোচনা কৰা হ'ব।

০.০২ পদ্ধতি :

এই গৱেষণা পত্ৰখন প্ৰস্তুত কৰোঁতে অধ্যয়নৰ পদ্ধতি হিচাপে বিশ্লেষণাত্মক পদ্ধতি ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে।

০.০৩ তথ্য সংগ্ৰহ :

উক্ত পত্ৰখনৰ তথ্য সংগ্ৰহৰ কাৰণে গৌণ উৎস যেনে: কিতাপ, আলোচনী, ইণ্টাৰনেট, বাতৰি কাকত আদিৰ সহায় লোৱা হৈছে।

১.০০ ভাৰতীয় সমাজ ব্যৱস্থাৰ সামাজিক সমস্যাসমূহ :

পৃথিৱীৰ প্ৰায়বোৰ দেশতে বৰ্তমান বিজ্ঞানসন্মত

ভাৱে সামাজিক সমস্যাসমূহ অধ্যয়নৰ বাবে বিশেষ তৎপৰ হৈছে। বিশেষকৈ উন্নত দেশসমূহত চৰকাৰে বিভিন্ন সামাজিক সমস্যাৰ কাৰণ আৰু প্ৰতিকাৰ উদ্ভাৱনৰ বাবে চৰকাৰী বেচৰকাৰী সংগঠনবিলাককো শক্ত পুঁজি আবন্তন দিছে। ভাৰতবৰ্ষতো সামাজিক সমস্যাসমূহৰ অধ্যয়নৰ কাৰণে বিশেষ গুৰুত্ব প্ৰদান কৰা হৈছে। ভাৰতীয় সমাজ ব্যৱস্থাৰ সামাজিক সমস্যাসমূহৰ মূল কাৰণবোৰ হ'ল :

১.০১ জন বিস্ফোৰণ :

ভাৰতবৰ্ষত সামাজিক সমস্যাৰ মূল কাৰণ হৈছে জনবিস্ফোৰণ। জনবিস্ফোৰণে জনসংখ্যাৰ অত্যধিক বৃদ্ধিকে সূচায়। জনসংখ্যাৰ বৃদ্ধিৰ ফলত খাদ্যৰ ওপৰত বিশেষ প্ৰভাৱ পৰে। জনসংখ্যাৰ বৃদ্ধিৰ অনুপাতে খাদ্যৰ উৎপাদন বৃদ্ধি নোপোৱাৰ ফলত খাদ্যৰ অভাৱকে ধৰি বিভিন্ন আনুষংগিক সমস্যাৰ উদ্ভৱ হয়। অন্নৰ অভাৱত বিভিন্ন ধৰণৰ সংঘৰ্ষ, জীৱনধাৰণৰ মানদণ্ড নিম্ন, নিবনুৱা সমস্যা আদি বহুতো সমস্যাই গা কৰি উঠে। জনসংখ্যা বৃদ্ধিৰ ফলত কোনো সমাজ সুস্থ হৈ নাথাকে আৰু অসুস্থ সমাজত প্ৰগতি অসম্ভৱ। জনসংখ্যাৰ বৃদ্ধিৰ ফলত ৰাজনৈতিক সমস্যাবোৰো সৃষ্টি হয়। অপৰাধ প্ৰৱণতাকে ধৰি বিভিন্ন অসামাজিক কাৰ্য কলাপৰ ফলত সমাজত ৰাজনৈতিক দিশতো বিভিন্ন ধৰণৰ অসুবিধাই দেখা দিয়ে।

১.০২ দৰিদ্ৰতা :

সমাজৰ সমস্যাসমূহৰ ভিতৰত দৰিদ্ৰতাও এক উল্লেখযোগ্য সমস্যা। পৃথিৱীৰ প্ৰতিখন দেশতেই এই সমস্যা কম বেছি পৰিমাণে আছে। ভাৰতবৰ্ষতো এই সমস্যাই এনে ধৰণে গা কৰি উঠিছে যে, এচাম ব্যক্তিৰ সাধাৰণ মৌলিক প্ৰয়োজনখিনিৰ অভাৱে জীৱন যাপন দুৰূহ কৰি তুলিছে। দৰিদ্ৰতাৰ ফলত সমাজৰ জনসাধাৰণৰ মাজত ধনী দুখীয়াৰ ব্যৱধান বৃদ্ধি পাইছে। জাতিভেদ আৰু বৰ্ণ ভেদ প্ৰথাৰ ফলত

জনসংখ্যাৰ বৃদ্ধি জন সংখ্যক লোক আৰ্থ সামাজিক উন্নয়নৰ সুফলবোৰৰ পৰা বঞ্চিত হৈ পৰাত দৰিদ্ৰতাৰ সমস্যাটোৱে এক জটিল ৰূপ ধাৰণ কৰিছে। গিলাৰ, দিটমাৰ কলবাৰ্ট আৰু কেপ্টলাৰে দৰিদ্ৰতাৰ ব্যাখ্যা এনেদৰে আগবঢ়াইছে যে দৰিদ্ৰতাই এজন ব্যক্তিৰ সমাজত জীৱন নিৰ্বাহ পৰিস্থিতিকে বুজায় য'ত তেওঁৰ অপৰ্যাপ্ত আয় বা অবিবেচিত খৰচৰ কাৰণে এক উচ্চ মানবিশিষ্ট জীৱন যাপন কৰিবলৈ অক্ষম হয় যিটো কাৰণে তেওঁ আৰু তেওঁৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল ব্যক্তিসকলৰ শাৰীৰিক আৰু মানসিক বিকাশৰ ক্ষেত্ৰত তেওঁৰ সদস্যভুক্ত সমাজৰ মানদণ্ড অনুসৰি আগবঢ়াত বাধাৰ সৃষ্টি হয়।

১.০৩ নিবনুৱা সমস্যা :

সমাজৰ সমস্যাসমূহৰ ভিতৰত নিবনুৱা সমস্যা এক উল্লেখযোগ্য সমস্যা। নিবনুৱা সমস্যা কোনো এখন দেশৰ একক সমস্যা নহয়। ই সকলো দেশৰ বাবেই এক অসাধাৰণ সমস্যা। দ্ৰুত জনসংখ্যাৰ বৃদ্ধিয়ে নিবনুৱা সমস্যাৰ সৃষ্টি কৰিছে। বৰ্দ্ধিত জনসংখ্যাৰ অনুপাতে নিয়োগৰ সা-সুবিধা পৰ্যাপ্ত নোহোৱাত নিবনুৱা সমস্যাই ভয়াবহ ৰূপ লৈছে। জনসংখ্যা হ্ৰাস বৃদ্ধিয়ে মানুহৰ বৃত্তি অৱলম্বনৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰে। জনসংখ্যা বৃদ্ধি অনুপাতে খাদ্য উৎপাদন কৰিব পৰাকৈ ভূমিৰ বৃদ্ধি নহয়। কিছুমান ভূমি গৃহ নিৰ্মাণ কৰাৰ ফলত কৃষিভূমিৰ পৰিমাণ ক্ৰমাৎ কমি যায়। কৃষি উৎপাদনৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় লোকতকৈ অধিক জনসংখ্যা হলে বহুতো লোক এনেয়ে থাকিব লগা হয়, ফলত নিবনুৱা সমস্যাৰ সৃষ্টি হয়। নিবনুৱা লোক সকলে কৰ্ম সংস্থাপনৰ বাবে এঠাইৰ পৰা আন এঠাইলৈ যাব লগা হয়। নিবনুৱা সমস্যা সৃষ্টিহোৱাৰ লগে লগে ইয়াৰ আনুষাংগিক আৰু বহুতো সমস্যাৰ উদ্ভৱ হয়। এই সমস্যাসমূহৰ ভিতৰত স্বাস্থ্যৰ অৱনতি, অপৰাধমূলক কাৰ্য কলাপ যেনে চোৰ, ডকাইত, কাজিয়া আদি সমস্যাৰ উপৰিও শিক্ষাৰ সমস্যা, আদি বহুতো সমস্যাৰ সৃষ্টি হয়।

১.০৪ নাৰী সমস্যাজনিত :

ভাৰতীয় সমাজৰ সমস্যাসমূহৰ ভিতৰত নাৰী সমস্যাজনিত এক প্ৰধান সমস্যা। মানৱ সমাজত লিংগ ভিত্তিক প্ৰস্থিতি লাভ কৰা কথাটো সাম্প্ৰতিক সময়ত যদিও মানি লোৱা নহয়, তথাপি ইয়াক বাস্তৱিকতে অস্বীকাৰ কৰিব পৰা নাযায়। একবিংশ শতিকাত নাৰী পুৰুষৰ প্ৰভেদ নাই যদিও বিভিন্ন কাৰণত এতিয়াও নাৰী সমস্যা মুক্ত নহয়। নাৰী সমস্যা সমূহে সমাজত সামাজিক সমস্যা সৃষ্টি কৰে বুলি

বিজ্ঞানীসকলে স্বীকাৰ কৰিছে।

সমাজত নাৰীসকলৰ যিবিলাক অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ সমস্যা আছে, এই সমস্যাবিলাকৰ ভিতৰত গৃহ হিংসা উল্লেখযোগ্য। ভাৰতৰ সংবিধানে লিংগ ভিত্তিক অৱহেলা বা উপেক্ষা কৰা বিষয়টোত যদিও বাধা আৰোপ কৰিছে, তথাপি ই বাস্তৱিকতে ধূসৰ হোৱাহে দেখা যায়। এনে ধৰণৰ নাৰীৰ বিৰুদ্ধে গৃহ হিংসা ভাৰতবৰ্ষত অতি পুৰণা। কন্যা সন্তান হত্যা, যৌতুকৰ বাবে মাৰপিট আৰু হত্যা, ধৰ্ষণ, পত্নীক মাৰপিট কৰা, নাৰীক অশ্লীল ব্যৱহাৰ কৰা, যৌন নিৰ্যাতন, ডাইনী বুলি হত্যা কৰা আদি অনেক ঘটনাই নাৰীৰ বিৰুদ্ধে হিংসাৰ নমুনা প্ৰকাশ কৰে। প্ৰায়বিলাক নাৰীয়েই বিবাহৰ পাছত পতি তথা স্বামীৰ অধীনত থাকিব লাগে। বিয়া কৰাই অনা কন্যা গৰাকীক জৰ্ঘে মৰ্ঘে গালি পৰা, মাৰপিট কৰা আদি কাৰ্য-পৃথিৱীৰ প্ৰায়বোৰ দেশতে সহজলভ্য হৈছে।

১.০৫ যৌন নিৰ্যাতন :

যৌন নিৰ্যাতন হৈছে এক সামাজিক সমস্যা। যৌন নিৰ্যাতন নাৰীৰ বাবে এক ডাঙৰ সমস্যা। যৌন নিৰ্যাতন এক সামাজিক ব্যাধি। এই ব্যাধিয়ে নাৰীক মানসিক আৰু শাৰীৰিকভাৱে দুৰ্বল কৰে। ই নাৰীৰ মানসিক আৰু শাৰীৰিক দিশত কু প্ৰভাৱ পেলায়। ই সমাজৰ ওপৰতো বিৰূপ প্ৰভাৱ পেলায়। যৌন নিৰ্যাতনে নাৰীৰ কৰ্ম - সংস্কৃতিৰ ওপৰত কু প্ৰভাৱ পেলায় আৰু শিক্ষাদান, শিক্ষাগ্ৰহণ প্ৰক্ৰিয়াত বাধাৰ সৃষ্টি কৰে ফলত সমাজখন আগবাঢ়ি যাব নোৱাৰে অৰ্থাৎ সমাজখন আগবাঢ়ি যোৱাত বাধাৰ সৃষ্টি কৰে।

১.০৬ ডাইনী হত্যা :

ডাইনী হত্যা ভাৰতীয় সমাজ ব্যৱস্থাৰ এক প্ৰধান সামাজিক সমস্যা। অন্ধবিশ্বাসী সমাজে বিশ্বাস কৰে যে, কোনো নাৰীৰ গাত ডাইনী লভাৰ বাবেই সেই অঞ্চলত অপায় - অমংগলে দেখা দিয়ে। যিহেতু ডাইনী ৰূপত নাৰীয়ে অমংগল মাতে বুলি বিশ্বাস কৰে, সেয়ে ৰাইজে সমূহীয়াভাৱে ডাইনীৰ সন্দেহত নাৰীক হত্যা কৰে। ই এক সমাজৰ উল্লেখযোগ্য ঘটনা।

১.০৭ শিক্ষা সমস্যা :

শিক্ষাৰ সমস্যা ভাৰতীয় সমাজৰ এক উল্লেখযোগ্য সমস্যা। মানৱ সমাজৰ সামগ্ৰিক বিকাশৰ ক্ষেত্ৰত শিক্ষাই এক গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰে। ভাৰতীয় সমাজত নাৰীয়ে শিক্ষা গ্ৰহণৰ ক্ষেত্ৰত এতিয়াও সমস্যাৰ সন্মুখীন হৈ আহিছে।

বিশেষকৈ নাৰীসকলৰ উন্নতিৰ বাবে শিক্ষা অতি প্ৰয়োজন। এগৰাকী নাৰী শিক্ষিত হলেহে এখন সমাজৰ উন্নতি হ'ব। গতিকে শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত নাৰীৰ পুৰুষৰ সমান অধিকাৰ থাকিব লাগে। যি ব্যৱস্থাত শিক্ষাই প্ৰত্যক্ষভাৱে সামাজিক সম্পৰ্কৰ সৈতে জড়িত থাকে। তাকে সামাজিক সমস্যা বুলিব পাৰি।

২.০০ সামগ্ৰিক সিদ্ধান্ত :

বিশ্বৰ সকলো সমাজতেই সামাজিক সমস্যা থকা পৰিলক্ষিত হয়। সামাজিক সমস্যাসমূহ অধ্যয়ন কৰি সমাধানৰ বাবে বিজ্ঞানীসকলে প্ৰচেষ্টা চলাইছে যদিও এতিয়াও বহুতো সমস্যা পৰিলক্ষিত হয়। যেতিয়া ব্যক্তিয়ে সমাজৰ প্ৰচলিত

কোনো বিশেষ অৱস্থা আৰু আচৰণ ব্যৱস্থাক অপ্ৰয়োজনীয় আৰু আসোঁৱাহপূৰ্ণ হিচাপে গ্ৰহণ কৰে তাকেই সামাজিক সমস্যা হিচাপে অভিহিত কৰা হয়। সামাজিক সমস্যা সমূহ দূৰ কৰিবৰ বাবে সকলোৱে শিক্ষা গ্ৰহণ কৰা উচিত। শিক্ষা গ্ৰহণৰ ফলত ব্যক্তিৰ উন্নতিৰ লগতে সমাজৰ কু-সংস্কাৰ, অন্ধবিশ্বাস, অপৰাধ আদি সমস্যা দূৰ কৰিব পাৰি। এই সমস্যা সমূহ দূৰ হলেহে সমাজৰ উন্নতি সম্ভৱ। সেয়ে সকলো মানুহেই শিক্ষিত হোৱা প্ৰয়োজন। ইয়াৰ বাবে সকলোৱে শিক্ষা গ্ৰহণৰ সুবিধা পোৱাতো প্ৰয়োজন। মানুহে কু-সংস্কাৰ অন্ধবিশ্বাস সমূহ আঁতৰাব লাগিব তেতিয়াহে সমাজৰ সমস্যা দূৰ হব আৰু সমাজখনৰ প্ৰগতি হব। □

সহায়ক গ্ৰন্থাৱলী :

- ১। শইকীয়া, ড° জ্যোতিপ্ৰসাদ : সামাজিক সমস্যা আৰু কল্যাণ, প্ৰকাশক আৰু পৰিবেশক, বিদ্যাভৱন, মহাত্মা গান্ধী পথ, যোৰহাট - ১
- ২। শইকীয়া, ড° জ্যোতিপ্ৰসাদ : সমাজ সমস্যা আৰু সমাধান, প্ৰকাশক - বিদ্যাভৱন, মহাত্মা গান্ধী পথ, যোৰহাট - ১
- ৩। বৰা, ড° ৰাজেন, বৰকোছ মুনমণি, বৰা অখিল : ভাৰতীয় সমাজ পদ্ধতি, প্ৰকাশক - পূৰ্বাঞ্চল প্ৰকাশ, সেউজ পথ, ৰায়বলেছ, গুৱাহাটী - ৬
- ৪। বৰঠাকুৰ, ড° বীৰেন্দ্ৰ নাথ আৰু শইকীয়া, ড° জ্যোতিপ্ৰসাদ : ভাৰতীয় সমাজ ব্যৱস্থা - প্ৰকাশক বিদ্যাভৱন মহাত্মাগান্ধী পথ- যোৰহাট - ১

অসমীয়া সংস্কৃতি সমন্বয়ৰ সংস্কৃতি

প্ৰাৰ্থনা কলিতা

কলাশাখা

০.০০ অৱতৰণিকা

সংস্কৃতি কোনো নিদিষ্ট জাতি বা জনগোষ্ঠীৰ ব্যক্তিগত সম্পত্তি নহয়। সংস্কৃতি হ’ল মানবসৃষ্ট আৰু ই মানুহৰ মাজত পৰিৱৰ্তিত তথা পৰিবৰ্তিত ৰূপত জীয়াই থাকে। পৃথিৱীৰ প্ৰত্যেকটো জাতি বা জনগোষ্ঠীৰ নিজা নিজা সাংস্কৃতি আছে। অসমীয়া সংস্কৃতিও ভিন্ন জাতি-জনগোষ্ঠী তথা জনজাতীয় সংস্কৃতিৰ এক সমন্বিত ৰূপ। অতি প্ৰাচীন কালৰে পৰা অসমত বসবাস কৰি অহা আৰ্য-মংগোলীয়, অষ্ট্ৰেলয়ড, দ্ৰাবিড়ীয় লোকসকলৰ সংস্কৃতিৰ উপাদান সংমিশ্ৰিত হৈ সময়ৰ লগে লগে ক্ৰমবিকাশৰ ফলস্বৰূপে এক সুকীয়া ৰূপত অসমীয়া সংস্কৃতিয়ে আত্মপ্ৰকাশ লাভ কৰিছে।

০.০১ অধ্যয়নৰ উদ্দেশ্য

এই আলোচনা পত্ৰখনত কেইটামান মূল উদ্দেশ্য দাঙি ধৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰা হৈছে। এই সমূহ তলত উল্লেখ কৰা হ’ল-

- * বিভিন্ন জাতি-জনগোষ্ঠীৰ নিজা নিজা বৈচিত্ৰপূৰ্ণ সংস্কৃতি থকা চৰ্তেও কিদৰে বৃহত্তৰ অসমীয়া সংস্কৃতি গঠনত অৰিহণা যোগাইছে সেই বিষয়ে আলোচনা কৰা হ’ব।
- * সংমিশ্ৰিত অসমীয়া সংস্কৃতিৰ ভাষা, সাহিত্য, সংগীত, জাতীয় উৎসৱ-পাৰ্বণ, স্থাপত্য-ভাস্কৰ্য, ধৰ্ম, খাদ্য, লিপি আদি দিশৰ বিষয়ে বহলাই আলোচনা কৰা হ’ব।
- * অসমত বাস কৰা জাতি-জনগোষ্ঠীৰ লোক-সাহিত্য তথা সংগীতৰ সম্যক অধ্যয়ন কৰা হ’ব।

০.০২ অধ্যয়নৰ পদ্ধতি

আলোচনা পত্ৰখনত মূলতঃ বিশ্লেষণাত্মক পদ্ধতি গ্ৰহণ কৰা হ’ব আৰু বিভিন্ন গ্ৰন্থৰ সহায় লোৱা হ’ব।

১.০০ অসমীয়া সংস্কৃতি সমন্বয়ৰ সংস্কৃতি

অসম আৰু ভাৰতৰ আন আন ৰাজ্য সমূহৰ ইতিহাস পৰ্যবেক্ষণ কৰিলে দেখা যায় যে সাংস্কৃতিক বৈচিত্ৰ আৰু সাংস্কৃতিক সংমিশ্ৰণৰ মাত্ৰা সৰ্বাধিক পৰিমাণে অসমত দৃশ্যমান হয়। জনগোষ্ঠী, সংস্কৃতি আৰু ধৰ্মৰ বিচিত্ৰ সমাহাৰ অসমত পৰিলক্ষিত হয়। নিগ্ৰো, অষ্ট্ৰেলয়ড, মংগোলীয়, ককেচীয়, অষ্ট্ৰিক আদি নৃগোষ্ঠীয়ে অসমৰ বিভিন্ন স্থানত বসতি স্থাপন কৰিছিল। ক্ৰমান্বয়ে এই ভিন্ন নৃগোষ্ঠীয়ে গোটসমূহে উমৈহতীয়া অসমীয়া সংস্কৃতিৰ বিকাশত অৰিহণা যোগাইছে। এইটো এক স্বীকৃত সত্য যে ভাৰতৰ অন্য ৰাজ্য কেইখনৰ তুলনাত অসমত সাংস্কৃতিক বিবিধতা, সংমিশ্ৰণ আৰু বিবৰ্তনৰ মাত্ৰা অধিক।

১.০১ ভাষিক সমন্বয়

অসমীয়া ভাষাটো মাগধী প্ৰাকৃতৰ পৰা উদ্ভৱ আৰ্যভাষা। তথাপি অসমীয়া ভাষাত আৰ্য্যভিন্ন প্ৰভাৱ ইমানেই বেছি যে প্ৰাচ্যতত্ত্ববিদ ড° বাণীকান্ত কাকতিয়ে অসমীয়া ভাষাটোক “বিভিন্ন অনা আৰ্য (আৰ্যভিন্ন)ভাষাৰ সাগৰৰ মাজত এটা সৰু দ্বীপৰ নিচিনা” বুলি মত প্ৰকাশ কৰিছে। গতিকে ক’ব পাৰি যে, অসমীয়া ভাষাৰ জকাটো যদিও আৰ্যভাষাৰ তথাপি ইয়াক তেজ মঙহেৰে প্ৰাণবন্ত কৰি তুলিছে আৰ্যভিন্ন ভাষাইহে। অসমীয়া ভাষাৰ গঠনত থলুৱা বা দেশী ভাষা হিচাপে অষ্ট্ৰিক, মংগোলীয় আৰু দ্ৰাবিড় ভাষাৰ বিভিন্ন শব্দসম্ভাৰে পুষ্ট কৰিছে। ডিব্ৰু, দিহিং, দিবং, দিখৌ আদি নদীৰ নামবোৰ অনাৰ্যমূলীয় বুলি ভাষাবিদ ড° বিৰিঞ্চি কুমাৰ বৰুৱাই মতপোষণ কৰিছে। অসমীয়া ক্ষুদ্ৰবাচক শব্দবোৰো অনাৰ্যমূলীয়। মাছ (মাগুৰ জালি,

কাঁৱেটিলা, গঁৰৈ চিৰিকা, শ'ল ঠাৰি, পোনা), জন্তু (গেৰাঁ, চেউৰী, দমৰা, চাৰিন, কিৰিঙা), ফল (জালি, ডাবি কলি, মুচি, সল) আদি শব্দবোৰ অনাৰ্যমূলীয়।

ড° বাণীকান্ত কাকতিয়ে তেখেতৰ গৱেষণা গ্ৰন্থত ভালেমান আৰ্যভিন্ন উপাদান অসমীয়া ভাষাত থকাৰ কথা উল্লেখ কৰিছে। গ্ৰন্থখনত ৰূপতত্বমূলক উপাদানৰ কথাও উল্লেখ কৰিছে। উদাহৰণস্বৰূপে -

ক) অসমীয়া ভাষাৰ যৌগিক ক্ৰিয়াৰূপ যেনে- খামবান্ধ, গবামাৰ, বিৰ দি, থলামুৰি মাৰ আদি শব্দবোৰ বড়ো ভাষাৰ বুলি কোৱা হৈছে।

খ) অসমীয়া ভাষাৰ গঠনমূলক প্ৰত্যয়বোৰৰ ভিতৰত এটা প্ৰত্যয় হ'ল 'উৰা'। ড° বাণীকান্ত কাকতিয়ে এই 'উৰা' প্ৰত্যয়টো বিশেষভাৱে অসমীয়া যেন লাগে বুলি উল্লেখ কৰিছে। উল্লেখযোগ্য যে মিচিংভাষাত একে অৰ্থতেই 'উৰা' বা- 'দুৰা' প্ৰত্যয় অসমীয়া ভাষাৰ দৰেই প্ৰয়োগ কৰা হয়। এই ক্ষেত্ৰত অসমীয়া ভাষাৰ 'উৰা' প্ৰত্যয়ৰ মূল মিচিং ভাষাত থকা বুলি সন্দেহ উপজায়।

আনহাতে ইংৰাজসকলে ভাৰত তথা অসমৰ শাসনভাৰ হাতত লোৱাৰ লগে লগে অসমীয়া ভাষাত ইংৰাজী শব্দবোৰ পয়োভৰ ঘটে। লাহে লাহে অসমীয়া ভাষাত এই ইংৰাজী শব্দবোৰৰ প্ৰচলন আৰম্ভ হয়। এইদৰে চালে দেখা যায় যে আৰ্যভাষাৰ লগত বিভিন্ন অনাৰ্য ভাষাৰ উপাদানৰ সংমিশ্ৰণত অসমীয়া ভাষাৰ বিকাশ ঘটিছে।

১.০২ সাহিত্যত সমন্বয়

সাহিত্যত আৰ্য আৰু অনাৰ্য সংস্কৃতিৰ সমাহাৰ ঘটিছে। মৌখিক সাহিত্য আৰু লিখিত সাহিত্য এই দুয়োটা ভাগতেই আৰ্য- আৰ্যভিন্ন উপাদানৰ সংমিশ্ৰণ ঘটা দেখা যায়।

মৌখিক সাহিত্যৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰথমেই অসমৰ জাতীয় জীৱনৰ অন্যতম পৰিচায়ক হুঁচৰিৰ কথা ক'ব পাৰি। হুঁচৰিৰ অন্তৰ্গত হুঁচৰি গীত আৰু বিহুগীত আৰ্যসকলৰ অৱদান। আনহাতে এই হুঁচৰি গীত আৰু বিহুগীতৰ সৈতে অনাৰ্য সোণোৱাল কছাৰী সকলৰ হায়দাং হুঁচৰিয়ে পৰিব্যাপ্তি লাভ কৰিছে। সেইদৰে অনাৰ্য ৰাভা কছাৰীসকলৰ মাৰে গানৰ লগত অসমীয়া লোক সাহিত্যৰ বিষহৰি গীত আৰু বহুৰঙী গীতৰ মিল আছে। সাধুকথাৰ ক্ষেত্ৰটো দেখা যায় যে অসমীয়া লোক সাহিত্যত সাধুকথাৰ পৰম্পৰা মংগোলীয় সংস্কৃতিৰ পৰা আহিছে। ঠিক তেনেকৈ ইছলাম সংস্কৃতিৰ পৰাও অসমীয়া লোক সাহিত্যই সমল আহৰণ কৰিছে। আজান ফকীৰৰ দ্বাৰা ৰচিত জিকিৰ আৰু জাৰি গীতে অসমীয়া লোকগীতত বিশিষ্ট স্থান অধিকাৰ কৰি আছে।

মৌখিক সাহিত্যৰ সমান্তৰালভাৱে লিখিত সাহিত্যতো আৰ্য অনাৰ্য সংস্কৃতিৰ মিলন ঘটিছে। প্ৰথম অসমীয়া লিখিত সাহিত্যৰ নিদৰ্শন মাধৱ কন্দলিৰ 'ৰামায়ণ' খন ৰচনা কৰাত অনাৰ্য অৰ্থাৎ বৰাহী ৰজা মহামাণিক্যই পৃষ্ঠপোষকতা কৰিছিল। ইয়াৰ পাছত কোঁচ ৰজা তাম্ৰধ্বজৰ পত্নী আৰু সুদৰ্পনাৰায়ণৰ মাতৃ-ৰাণী চন্দ্ৰপ্ৰভাই ভূৱেনেশ্বৰ বাস্পতিৰ হতুৱাই সংস্কৃত 'নাৰদীয় কথামৃত' গ্ৰন্থখনি অসমীয়া ভাষালৈ অনুবাদ কৰাইছিল। আনহাতে অসমীয়া লিখিত সাহিত্যৰ গতি বিকাশত আহোম ৰাজত্বকালৰ বিশেষ ভূমিকা আছে। আহোম ৰজা তথা স্বৰ্গদেউসকলৰ পৃষ্ঠপোষকতাত অসমীয়া ভাষাত আদি ৰসাত্মক পৌৰাণিক সাহিত্য, শাস্ত্ৰ সাহিত্য, বুৰঞ্জী সাহিত্য, নাট্য সাহিত্য আৰু ব্যৱহাৰিক পুথি ৰচিত হৈছিল। স্বৰ্গদেউ ৰুদ্ৰসিংহই 'শিৱপুৰাণ' ৰচনা কৰিছিল। আনহাতে আধুনিক অসমীয়া সাহিত্যৰ ৰূপ ৰীতি সম্পূৰ্ণৰূপে পাশ্চাত্যধৰ্মী। মূলতঃ ইংৰাজী সাহিত্যৰ যোগেদি পোনপটীয়াকৈ আৰু বঙলা সাহিত্যৰ জৰিয়তে পৰোক্ষভাৱে আমদানি ঘটা পশ্চিমীয়া সাহিত্যৰ বিষয়বস্তু, ৰূপ-ৰীতি, আদিৰে প্ৰভাৱপুষ্ট অসমীয়া সাহিত্যৰ সৃষ্টিসমূহ 'জোনাকী' ৰ পাতত প্ৰকাশ হৈছিল। এই সকলো দিশৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি ক'ব পাৰি যে অসমীয়া সাহিত্য বিভিন্ন ভাষা সাহিত্যৰ মিলনস্থলী।

১.০৩ সংগীতত সমন্বয়

অসমীয়া সংগীতৰ প্ৰতি দৃষ্টি দিলেও দেখা যায় সমন্বয়ৰ আদৰ্শ স্পষ্ট ৰূপত প্ৰতিভাত হৈ পৰে। শংকৰদেৱ আৰু মাধৱদেৱ ৰচিত গীতত উল্লেখ কৰা ৰাগবোৰৰ আধাৰ হ'ল ভাৰতীয় ৰাগ সংগীত। ৰজাঘৰীয়া চালি নাচ আখ্যা দিয়া কমলাবাৰীৰ চালি নাচত চীন আৰু থাইলেণ্ডৰ নাচৰ আৰ্হি দেখা যায়। মিচিংসকলৰ ঐনিতমৰ বিষয়বস্তু, সুৰ আদিত বিহুগীতৰ

প্ৰভাৱ দেখা যায়। বিহুগীতত বড়ো-কছাৰীসকলৰ বৈশাণু গীতৰো সাদৃশ্য আছে। মনসা বা বিষহৰি পূজাৰ লগত জড়িত দেওধনী নৃত্য, দেৱদাসী নৃত্য আৰু বড়ো-কছাৰীৰ খেৰাই নৃত্যও সমাহৰণত সৃষ্টি হৈছে। গীত-নৃত্যৰ লগে লগে অসমীয়া বাদ্যযন্ত্ৰৰ দিশটো আৰ্য-অনাৰ্যৰ মিলন পৰিলক্ষিত হয়। মাদল-ঢোল, পেপা বা চুঙা ঢোল, বৰঢোল, বিহু ঢোল আদিত জনজাতীয় প্ৰভাৱ অতি স্পষ্ট।

১.০৪ জাতীয় উৎসৱ অনুস্থানত সমন্বয় :

অসমৰ জাতীয় উৎসৱ অনুস্থানবোৰৰ মাজতো আৰ্য-অনাৰ্যৰ সমন্বয় সাধিত হৈছে। বিহু এই সমন্বয়ৰ উল্লেখযোগ্য নিদৰ্শন। বিহু হ'ল কৃষিভিত্তিক উৎসৱ। অতীতত আহুঁত, জৰী, জামুক, আম আদি গুটি লগা গছৰ তলত বিহু নচা হৈছিল। এনে নিয়ম জনজাতীয় সমাজৰ পৰা আহিছে বুলি অনুমান কৰিব পাৰি। মাঘবিহুত 'মেজি' শব্দটো আহিছে সংস্কৃত 'মধ্য' শব্দৰ পৰা। আকৌ নামনি অসমত ব্যৱহৃত 'ভেলাঘৰ' শব্দটো আহিছে সংস্কৃত 'মেঘ-গৃহ'ৰ পৰা। মাঘ বিহুত পালন কৰা 'ম'হুঁজ' প্ৰথা দ্ৰাৱিড়ীয় লোক সকলৰ পৰা আহিছে। সমান্তৰালভাৱে মংগোলীয় লোকসকলৰ পৰা মাঘবিহুত 'চুঙা পিঠা' খোৱাৰ পৰম্পৰা আহিছে। অসমীয়া সংস্কৃতিলৈ মংগোলীয় সকলৰ ভিতৰত উল্লেখযোগ্য অৱদান হ'ল বাঁহ। মাঘবিহুত মেজি সজা, বহাগ বিহুত টকা-গগনা আদি সজাৰ পৰা আৰম্ভ কৰি গৃহ নিৰ্মাণলৈকে বাহঁৰ ব্যৱহাৰ হয়। সেইদৰে ব'হাগ বিহুৰ অন্তৰ্গত গৰু বিহু বৈদিক ধাৰণাৰ ফল। কিন্তু গৰুক মাহ-হালধী, থেকেৰা, বেঙেনা, জাতিলাও আদিৰে গা-ধুওৱা নিয়মটো অনাৰ্যসকলৰ। মুঠ কথাত আৰ্য আৰু অনাৰ্য সংস্কৃতিৰ সমাহৰণ প্ৰক্ৰিয়াত অসমীয়া জাতীয় উৎসৱ অনুস্থান সমূহে বৰ্ণাঢ্য ৰূপ পৰিগ্ৰহ কৰিছে।

১.০৫ স্থাপত্য-ভাস্কৰ্যত সমন্বয় :

অসমৰ স্থাপত্য-ভাস্কৰ্য কলাত আৰ্য-অনাৰ্য আৰু আন জাতিৰ সংস্কৃতিৰ সংমিশ্ৰণ ঘটিছে। অসমৰ ঘৰ-দুৱাৰ নিৰ্মাণ পদ্ধতি যেনে টঙীঘৰৰ পৰম্পৰা জনজাতীয় প্ৰভাৱৰ ফল। আনহাতে আহোম যুগত কোচবিহাৰৰ পৰা অহা কাৰিকৰৰ হতুৱাই ইটাত ফুল কাঁটি, থলুৱা মাছ, কণী, বৰা চাউল, শন, ধূনা, চুণ, গুৰ দি তৈয়াৰ কৰা কৰালেৰে ইটা গাঁঠি পকীঘৰ সাজিছিল। দুৱাৰ-খিৰিকীত মোগলাই ঠাচ অংকিত কৰিছিল। নাতি গোঁসাইৰ দ'লত পিঠিত হোৱা লৈ নামি অহা নগা জনজাতীয় মানুহৰ আৰু হাতত শেন চৰাইলৈ থকা শেনচোৱাৰ ভাস্কৰ্য পোৱা গৈছে। স্থাপত্য-ভাস্কৰ্যৰ এক অন্যতম নিদৰ্শন হ'ল সুকুমাৰ বৰ কাথৰ 'হস্তী বিদ্যাৰ্ণৱ' পুথি। এই পুথিখনৰ সমল 'কামন্দকীয় নীতিসাৰ' এখন টাই ভাষাৰ গ্ৰন্থৰ পৰা লোৱা হৈছিল। অসমীয়া ভাস্কৰ্য আৰু স্থাপত্যৰ মূল সৌধ হ'ল ভিন্ন জাতি-জনগোষ্ঠীৰ সাংস্কৃতিক সমন্বয়।

১.০৬ ধৰ্মীয় সমন্বয়

অসমীয়া সংস্কৃতিৰ ধৰ্মীয় দিশৰ প্ৰতি চকু দিলে দেখা যায় যে ভাষা-সাহিত্য, সংগীত, স্থাপত্য-ভাস্কৰ্যত আৰ্য-অনাৰ্যৰ সাংস্কৃতিক সমল নিহিত হৈ আছে। এইক্ষেত্ৰত প্ৰথমে শিৱ পূজাৰ কথা ক'ব পাৰি। বড়ো, কছাৰী, ৰাভা, ডিমাচা, সোণোৱাল কছাৰী, তিৱা, দেউৰী, কাৰ্বি আদি অসমৰ বেছিভাগ জনজাতিয়ে শিৱ পূজা কৰে। কোনো কোনোৰ মতে শিৱ মূলতঃ দ্ৰাৱিড়ীয় দেৱতা আৰু ৰুদ্ৰ বৈদিক দেৱতা। আনহাতে বুঢ়া গোহাঁইৰ নামত আহোম, তিৱা, চুতীয়া, ৰাভা সকলোৱে বলি বাহন দি পূজা কৰে। বুঢ়াগোহাঁই পূজাৰ লগত সংপৃক্ত বুঢ়ীগোসানীও দুৰ্গা নামেৰে অভিহিত হৈ দশভূজা ৰূপত শক্তিদেৱীৰ পূজা লাভ কৰে। আনফালে দ্ৰাৱিড় সকলৰ মাজত প্ৰচলিত মাতৃ পূজাই অসমীয়া সমাজতো শিপা মেলিছিল।

১.০৭ খাদ্যাভাষ আৰু ৰন্ধন প্ৰণালীৰ সমন্বয় :

অসমীয়া খাদ্যাভাষ আৰু ৰন্ধন প্ৰক্ৰিয়াত জনজাতীয় আৰু অজনজাতীয় দুয়োটাৰে সংমিশ্ৰণ ঘটিছে। অসমীয়াৰ মাছ পুৰি খোৱা, জালুকীয়া খোৱা, খাৰ খোৱা, নানা বনৰীয়া শাক-পাচলি খোৱা, পইতাভাত খোৱা, কীট-পতঙ্গ খোৱা আৰু এইবোৰৰ প্ৰস্তুত প্ৰণালীত জনজাতীয় প্ৰভাৱ বিদ্যমান। সেইদৰে অষ্ট্ৰিক সকলৰ অৱদান তামোল-পাণে অসমীয়া সমাজ জীৱনত গুৰুত্বপূৰ্ণ স্থান লাভ কৰিছে। আলহী-অতিথি-অভ্যাগতক অসমীয়া সমাজত তামোলেৰে প্ৰথমে সন্তাষণ জনোৱা হয়।

১.০৮ অসমীয়া লিপিত সমন্বয় :

অসমীয়া লিপিৰ ইতিহাসৰ প্ৰতি লক্ষ্য কৰিলে দেখা যায় যে প্ৰাচীন লিপি আৰু আধুনিক অসমীয়া লিপিৰ মাজত আকাশ-পাতাল পাৰ্থক্য আছে। প্ৰাচীন অসমীয়া লিপিত যুক্তাক্ষৰৰ প্ৰয়োজনৰ ঘটিকে। আনহাতে আধুনিক অসমীয়া লিপিত যুক্তাক্ষৰৰ প্ৰয়োজন নাই। অসমীয়া লিপিত যুক্তাক্ষৰৰ প্ৰাধান্য খুঁটান মিছনেৰী সকলে অসমীয়া ভাষাত ‘বাইবেল’ প্ৰকাশ কৰাৰ পাছৰ পৰাই কমিবলৈ ধৰে। আমেৰিকাৰ পৰা অসমলৈ অহা বেপ্টিছ মিছনেৰী সকলে শ্ৰীৰামপুৰত ব্যৱহৃত বঙলা লিপিতেই অসমীয়া বাইবেল ছপাবলৈ আৰম্ভ কৰে। ফলত পূৰ্বণি অসমীয়া লিপিত বঙলা লিপিৰ প্ৰভাৱ পৰে আৰু আধুনিক অসমীয়া লিপিৰ জন্ম হয়। একেধাৰে ক’ব পাৰি যে- অসমীয়া লিপিতো সংস্কৃতিৰ আনবোৰ দিশৰ দৰে সমন্বয় ঘটিছে।

২.০০ উপসংহাৰ

‘অসমীয়া সংস্কৃতি সমন্বয়ৰ সংস্কৃতি’ - এই আলোচনাৰ পৰা এই কথাৰ এই কথাই স্পষ্ট হ’ল যে-

- * অসমীয়া সংস্কৃতিৰ সকলো ঠালতে জনজাতীয়, দ্ৰাৱিড়, অষ্ট্ৰিক, মংগোলীয় আদি বিভিন্ন সাংস্কৃতিক উপাদান নিহিত হৈ আছে।
- * ইয়াণ্ডাবু সন্ধিৰ চুক্তি অনুসৰি বৃটিছ সকল অসমলৈ অহাৰ লগে লগে অসমীয়া সংস্কৃতিৰ সৰ্বস্বৰূপে পাশ্চাত্যৰ প্ৰভাৱ পৰে। ৰীতি-নীতি, আচাৰ-ব্যৱহাৰ সকলোতে এক মাত্ৰা প্ৰদান কৰে।
- * অসমীয়া সংস্কৃতিত কিছুমান নতুন উপাদানেৰে এৰা-ধৰাৰ মনোভাৱেৰে বৈচিত্ৰৰ মাজত ঐক্য স্থাপন কৰিছে।
- * অসমীয়া সংস্কৃতি কোনো এটা জাতিৰ নিদিষ্ট সম্পত্তি নহয়। বিশাল ভাৰতীয় সংস্কৃতিৰ দৰে অসমীয়া সংস্কৃতিও সমন্বয়ৰ এক মিলনভূমি।
- * অসমীয়া সংস্কৃতি পৰম্পৰাৰ ওপৰত গঢ়ি উঠিছে। অসমৰ জন-জীৱনৰ চিন্তা-চৰ্চা, আচাৰ-ৰীতিয়ে সাৱলীল ৰূপত অসমীয়া সংস্কৃতিক সমৃদ্ধশালী কৰিছে। □

সহায়ক গ্ৰন্থ পঞ্জী

- ১) গগৈ, লীলা, অসমৰ সংস্কৃতি, প্ৰকাশক, শ্ৰী মাখন হাজৰীকা, বনলতা, ডিব্ৰুগড়, ১৯৯৪
- ২) গগৈ, লীলা, অসমীয়া লোক সাহিত্যৰ ৰূপৰেখা, প্ৰকাশ - শ্ৰী প্ৰদ্যুত হাজৰীকা, বনলতা, ডিব্ৰুগড়
- ৩) দাস, ভুবন মোহন, অসমীয়া সংস্কৃতিৰ নৃতাত্ত্বিক বিচাৰ (ড° লীলা গগৈ স্মাৰক বক্তৃতা, ১৫ নবেম্বৰ, ১৯৯৯), ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অসমীয়া বিভাগৰ হৈ ভীমকান্ত বৰুৱাৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত, প্ৰথম প্ৰকাশ - ২০০০ চন।
- ৪) বৰুৱা, বিৰিঞ্চি কুমাৰ, অসমীয়া ভাষা আৰু সংস্কৃতি, প্ৰকাশক, সুৰেশ চন্দ্ৰ বৈশ্য, জাৰ্নাল এম্পৰিয়াম, নলবাৰী, ৯ম প্ৰকাশ ১৯৯৮
- ৫) বৰুৱা, ভীমকান্ত, অসমৰ ভাষা, প্ৰকাশক, শ্ৰী প্ৰদ্যুত হাজৰীকা, বনলতা ডিব্ৰুগড়-১৯৮৯ চন
- ৬) শৰ্মা, নবীন চন্দ্ৰ, অসমীয়া লোক সংস্কৃতিৰ আভাস, প্ৰকাশক, শ্ৰী অম্বিকাপদ চৌধুৰী, বাণী প্ৰকাশ পানবজাৰ, গুৱাহাটী, ২ য় প্ৰকাশ ১৯৯৫
- ৭) শৰ্মা, সতেন্দ্ৰনাথ, অসমীয়া সাহিত্যৰ সমীক্ষাত্মক ইতিবৃত্ত, প্ৰকাশক, সৌমাৰ প্ৰকাশ, বিহাবাৰী, গুৱাহাটী-৮, দশম সংস্কৰণ।

Importance of Study of Public Administration

Produnya Prabal Hazarika
Shalini Gupta, Saddam Hussain
Department of Political Science
4th Semrster

0.00. INTRODUCTION

ADMINISTRATION:

The word “administer” is derived from Latin word “ad+ministraire”, means to care for or to look after people to manage affairs. Administraire means “Serve”. The meaning itself reflect that the administrator regards himself as servant, not that the master to look after, perform all the functions It is a cooperative effort, directed towards the realization of a consciously laid down objectives.

PUBLIC ADMINISTRATION:

The term ‘Public’ signifies that Public Administration relates to the people as a whole. Since government is the agency of the state which alone acts for all the people of the state, the term public has come to acquire a particular meaning ‘governmental’. In simple words, we can say, Public Administration’ is the administration which is concerned with the activities of the government. It is the sum total of the activities undertaken by governmental officials to give effect to public policies.

Some popular definitions of Public Administration:

1. “The work which the government does to affect the law is called Public Administration” 3 Source: CMIF basic statistics relating to Indian economy. - Walker
2. “By Public Administration is meant, in common usage, the activities of the executive branch of the national, state and local governments”. -H. Simon
3. “Public Administration is a detailed and systematic application of laws. Every particular application of law is an act of administration”. -Woodrow Wilson.

The scope of administration is very wide. It is not only restricted to public administration that deals with three functionaries, i.e. legislative, executive and judiciary. As administration is universal in nature, its scope is wide. It covers all the areas like school, hospital, business etc., all the managerial activities and functional areas of management and administration like personnel, financial, material and production are covered.

0.01. OBJECTIVE:

1. The main objective of Public Administration is to implement the policy as well as to formulate the policy.

2. The moral purpose of public administration, implicit in its acceptance of its role, is the maximization of the opportunities of the public to satisfy its wants.

3. The pillars of public administration are: economy, efficiency, effectiveness, equity and in times of crisis-speed (or “expedition” if you want another e-).

Finally, it can be said that Public Administration is about to manage (planning, organizing, staffing, directing and coordinating) the public.

0.02. HYPOTHESIS:

It has been hypothesized that the study of public administration is very much important in our society because of the various things happening in our country for example- global issues like war terrorism, pandemic (covid 19) and also the political conflicts and economic crisis of a particular nation.

0.03. METHODOLOGY:

This seminar paper will largely adopt descriptive and analytical method to understand and explain about the various types of importance of studying of public administration. This seminar paper comprises secondary sources which includes books, internet services, references collected from the library of our prestigious college named JORHAT KENDRIYA MAHAVIDYALAYA and lastly the discussion with our respective teachers and fellow classmates has provided a great assistance in making of this seminar paper.

1.00. DISCUSSION:

Importance of the Public Administration can be discussed from two point of views-

1. Importance of Public Administration as a specialized subject of study (as a discipline).
2. Importance of Public Administration as an activity (implementation wing of the state).

* Public administration is basically affecting us in our daily life as well in the long run. For example, if we taking a bus to our office, we are interacting with the bureaucracy directly (govt. bus) or indirectly (fair includes taxes as well).

1. Importance of Public Administration as a specialized subject of study (as a discipline)-

* As a discipline or area of study, public administration is important due to following reasons-

(i) Identifying challenges of administration: It identifies various issues and challenges faced by the administration in delivery public services and upholding public interests.

(ii) Providing solutions to administrative challenges: after identifying the challenges public administration as a discipline conducts studies and provides theories for providing solutions to these challenges.

(iii) Hence, often government commissions many committees and commissions to look into the problems of the administration and recommend suitable administrative machinery to rectify the problems.

2. Importance of Public Administration as an activity (implementation wing of the state)-

(i) The emergence of the ‘Administrative State’ in contemporary times has made public administration an indispensable part of our society.

(ii) Its scope and nature are continuously expanding due to the increasing complexity of administration and the ever-increasing demand for effective and efficient delivery of public services.

(iii) Activities of public administration include the implementation of various welfare measures as well as regulating various aspects of the administration itself.

(iv) Examples of providing welfare services include activities in areas like Health, Education, Employment, Law and Order, etc.

(v) Regulation activities are like RBI governor regulating the banking sector, SEBI regulating trading activities in the country.

2.00 CONCLUSION:

Today in a world where the resources are scarce and there is a dire need for sustainable development, the study of public administration will help to find a solution for economical, effective, and efficient utilization of these resources. Not only this the knowledge of public administration helps to find a link between the policy-making (government institutions) and policy implementation at the grass-root level, it gives us a clear picture of the gap between the requirements of the people and the actual policy

FINDINGS:

In this seminar paper we have found both the positive aspects as well as the negative aspects. The positive aspect contains the potential benefits of studying the public administration system which are already mentioned above in the discussion part. On the other hand in the negative aspects it refers to the limitations or the systematic hurdles of the same.

1. Digitalization is an important aspect for the proper implementation of administrative schemes and policies.(For instance- multimedia, computers, mobiles, IT, etc).
2. Lokpal- It is an institution constituted to prevent corruption at administration, bureaucratic and political levels. It is at the national level to prevent corruption against employees and public works. Right to service- This is a law which ensures services to the people.
3. Strengthening democracy and the rule of law-
Observing elections
Building peace as a trusted partner
Protecting democracy and rights
Upholding the separation of powers
Improving justice systems.
4. Championing small states-
Supporting small states through global advocacy
Building resilience to vulnerability
Securing maritime boundaries and promoting the blue economy
5. Creating economic opportunity-
Managing debt effectively and sustainably
Advocating for a fair and inclusive economic system

Enhancing trade capacity

6. Empowering young leaders-
Promoting youth development and participation
Supporting the youth work sector
7. Promoting inclusive development-
Closing the gender gap
Changing lives through learning
Addressing the brain drain in health and education
8. Achieving human rights for all-
Building capacity to protect human rights
Supporting international human rights mechanisms
Promoting public service reform-
9. Improving public administration and combating corruption
Enhancing legislation and legal co-operation

BIBLIOGRAPHY:

Name- Public Administration.

Title- The importance of the study of Public Administration.

Books-1. Perspectives on Public Administration by K.K Ghai.

2. Public Administration by M. Lakshmikanth.

Publishers and published-

1. Kalyani Publishers, first edition in 2020.

2. McGraw hill Education India in 2014.

REFERENCE:

ARTICLE

An exploration of citizens' professionalism in coproducing social care services Sylke Jaspers, Sanna Tuurnas First published: 03 December 2021

<https://doi.org/10.1111/padm.12821>

AGOONCERLIS NUBILIS

BROWN BUG

Tinku Gogoi
B.Sc. 6th Semester, Deptt. Zoology

0.00

The study was carried out in CENTRAL MUGA ERI RESEARCH AND TRAINING INSTITUTE at the KESERU Plantation sites of Jorhat, Chenijan. The Keseru Plants were harmed by the brown bug in the site. The aim was to study, observe and manage the bug from destroying the Keseru plants. The study showed that the large population of bug were affecting the Keseru plant leaves in different branches. It was observed that the bug affect highly during the period of late May or early June and also the life cycle of a bug was completed within 40 to 60 days. The ratio of the bug was highly increasing during the period in different Keseru plants.

The study showed that the movement of the bug was steady of affecting the Keseru plants, it was possible that the bugs change position during the period having releatively free movement.

Generally the study concluded that the individual bugs in the cluster had different orientation, some facing up, some facing down. And different management methods were used to control the affect of the bugs in Keseru plants.

Agonoscelis is a genus of stink bugs that are native to the Afrotropics and Australia, but one species is established in the New World. Some species are minor or considerable pests. It is also known as Brown Bug it is elongated oval bug with remote and long pilosity, overall coloration brownish cream, body covered with coarse black punctures, central faint blackish band on pronotum which is posterior lateral apex, antennae black, tibia, tarsi, and apices of femora black, similarly a series of lateral black spots on stemum abdomen. They have five nymphal stages, and are 8 to 12 mm long as adults. They attack weeds and hers including horehound, thyme, flax, cotton and Keseru, or the developing seeds of sunflowers or cereals like millet or sorghum. They may swarm on a variety of other shrubs and trees, including coffee and cacao. The scent gland is located at the end of the abdomen.

0.01

The main objective of the present study is to control the spread of the bug from the Keseru plants.

BIOLOGICAL CLASSIFICATION OF BROWN BUG:

- ◆ Kingdom - Anamila
- ◆ Phylum-Arthropoda
- ◆ Class-Insecta
- ◆ Order-Hemiptera
- ◆ Suborder-Heteroptera

- ◆ Family-Pentatomidae
- ◆ Genus-Agonoscelis
- ◆ Species - Agonoscelis nubile

OCCURRENCE :

Agonoscells is a genus of stink bugs that are native to the Afrotropics and Australia, but one species is established in the New World. All over India, Sri Lanka, Burma, also found in China, Indonesia, Macao, Pakistan, Taiwan, Thailand, Vietnam, Japan, Malay peninsula and several islands of the Malayan archipelago. In North-East India this bug is found in Nagaland and Assam.

HOST PLANTS:

It can be seen that the Agonoscelis nubilis or the Brown bug mainly affects on Keseru, Sorghum, Soyabean, Cumin, Coriander, Aniseed, Maize, Ocium spp, Mustard, Seeds of Sunflower, Millets, Coffee, Green beans, Cherries, Raspberries. On Keseru they highly affect in late May or early June.

SYMPTOMS:

The good news is that this bugs don't bite. They also don't harm people or pets, nor do they spread disease. However, some people are allergic to the compounds released by the bug. Brown bugs feed on plant fluids by inserting their needle like mouthparts into stems, leaves or seed pods. While feeding, they inject materials into the plant aid in digestion and sap removal. Penetration by the mouthparts can cause physical damage, much like stabbing the plant with a fine needle. A combination of mechanical and chemical damage to the growing point of the plant may be responsible for the injury and symptoms seen in the field. Adults and nymphs suck the sap from leaves and stem. Heavily infested plants show stunting.

MANAGEMENT:

At first we studied that 150 Keseru plants were there in the field and about 53 plants are being affected by the cluster of the bugs and 194 branches of 53 plants are being damaged by the bugs.

Management of the brown bugs in agriculture settings has primarily relied on the use of broad spectrum insecticides. Excessive chemical control has interrupted established IPM program for several crops because pesticides that are most effective against the brown bug are often toxic to natural enemies, pollinators and other beneficial insects strategies to reduce the amount of pesticides used for control have been developed. Among these is the use of border sprays, which take advantage of the increased pest densities observed on the border rows crops especially when borders are adjacent to forested areas.

Growers achieve equivalent control by directing the pesticides sprays to areas where pest population are highest and reduce the amount of pesticides used in areas where pest densities are lower. The discovery of the Aggregation Pheromone has allowed researchers to design lures which can attract the brown bug to the vicinity of the lure location. When combined with trap, including black pyramid traps.

Using Soapy Water in a Jar -

- ◆ Fill a jar with water and dish detergent. Add enough liquid dish soap to the jar to cover the bottom.
- ◆ Knock the stink bug into the jar. When you come across a stink bug, flick it off its post with a popsicle stick or chopstick and down into the soapy solution.

- ◆ Flush the dead bugs.

By using Pesticides -

- ◆ Spray Dimethoate or Quinalphos 1.5ml/L or controlled with sprays containing 0.03% Dimethoate or Quinalphos.

- ◆ Product Description: Stink Bug invasions have been on a steady rise since they arrived in the U.S from Asia in the late 1990's. Now home owners can protect themselves from these unpleasant smelling pests with TERRO Stink Bug killer. This Stink bug aerosol spray kills on contact and can be used indoors and outdoors.

Traditional Method -

- ◆ By cutting down the branches from the tree where the bugs are present and burn the branches and the bugs.

Above mentioned all the management are being practiced in the Keseru field to save the plants from the Brown bugs. All the chemical, mechanical and traditional method are beneficial and effective to save the Keseru plants from the Brown bugs.

LIFE CYCLE:

The Life Cycle of the Brown bug is completed within 40 to 60 days. They give birth by laying hundreds of eggs at a time, the bugs are 8 to 10 mm long as adults. But the ratio of the bugs increasing is high and they spread at a very steady speed from Keseru plant to plant and the bugs can be seen in Assam during late May or Early June.

RESULTS AND DISCUSSION:

At last by the observation and study it is seen that the bugs comes in a season of the year to lay eggs or in search of food and highly affect is seen in the Keseru plants in the site. And to save the Keseru plants different methods should be used and the highly effected method is Traditional method but the disadvantage is that the plants are also harmed during this method as we have to cut down the branches of the plants to burn the bugs. So the preferred method is to use Pesticides to kill the bugs and the plants is also less harmed during this method. □

Monetary policy and it's Role in controlling inflation in India

Darshona Neog
Department of Economics

0.00 Introduction:

Monetary policy is the macroeconomic policy laid down by the central bank. It involves management of money supply and interest rate and is the demand side economic policy used by the government of a country to achieve macroeconomic objectives like inflation, consumption, growth and liquidity.

In India, monetary policy of the Reserve Bank of India is aimed at managing the quantity of money in order to meet the requirements of different sectors of the economy and to increase the pace of economic growth.

0.01 Review of Literature:

Reddy (2002) remarked that the automatic access of the RBI refinancing facility to achieve greater efficiency in the money market operations of the Reserve Bank through the liquidity Adjustment Facility. Therefore, as the CRR is reduced and the repo market be expand, refinancing facilities may be reduced or fully withdrawn and access to non-collateral call money market may be limited in order to impart greater effectiveness to monetary policy.

Deepak Mohanty (2010) discussed global financial crisis and the response of monetary policy in India. At present, the focus around the world and in India has changed from crisis management to recovery management. RBI steps can now help anchor inflationary expectations, he believes, by reducing the liquidity overhang without jeopardizing the growth process as market liquidity remains comfortable.

0.02 Objective of study:

- (i) Expanding and contracting money supply according to the needs of the economy.
- (ii) Monetary policy maintain the price stability/control over the inflation.
- (iii) Make available credit for the economic growth of the economy.
- (iv) Promotes savings and investment by regulating rate of interest on deposits.

0.03 Methodology:-

The study primarily based on secondary data. The secondary data were collected from different sources such as Internet, You Tube etc.

1.00 Discussion:-

Monetary policy play an important role to manage inflation in a country. They are –

- 1. Credit Control
- 2. Demonetization of Currency
- 3. Issue of New currency

1. Credit Control: It is one of the important role of monetary policy (RBI) for controlling inflation. There are two types of methods employed by the RBI to control credit creation.

1.1. Quantitative Method 1.2. Qualitative Method

1.1. Quantitative Method:-

1.1.1. Bank Rate:- It is the rate of interest at which central bank lends funds to commercial banks. During

excess demand or inflationary gap central bank increase bank rate. Borrowing become costly and commercial banks borrow less from central bank.

During deflationary gap central bank decrease the bank rate.

1.1.2. Open Market Operations:- The open market operations means buying and selling of bonds and shares by RBI is open market.

At the time of inflation the RBI starts selling of government securities in the market. The resources of commercial bank are reduced and they are not in a position to lend more to the business community. This reduce the price and aggregate demand.

1.1.3. Cash Reserve Ratio (CRR) :- It is the ratio of bank deposits that commercial bank has to keep with the central bank.

At the time of inflation, the monetary policy (RBI) increase the rate of CRR.

1.1.4. Statutory Liquidity Ratio (SLR) :- Every bank required to maintain a fixed percentage of its assets in the form of cash or other liquid assets called SLR.

At the time of inflation the RBI increase the SLR, which reduce the price and aggregate demand.

1.2. Qualitative Method :-

1.2.1. Margin Requirement :- It is the difference between the market value of loan and the security of loan.

At the time of inflation the margin requirement value decreases by RBI for discouraging people and commercial banks for approaching more and more amount of loan.

1.2.2. Direct Action :- RBI can stop commercial bank from any type of transaction.

1.2.3. Rationing of Credit :- RBI controls the credit granted/allocated by commercial bank.

1.2.4. RBI Guidelines :- RBI issues oral, written statements, guidelines, warnings to the banks.

2. Demonetization of Currency :-

Demonetization is the act of removing a currency unit of its status as “Legal tender”. Demonetization is necessary whenever there is change of national currency. The old unit of currency must be retired and replaced with a new currency unit.

Inflation arises due to higher liquidity in the market. Because of demonetization there is less liquidity and less cash flow in the market that's why inflation become down. As the black money goes out of the system the money supply will shrink to same degree.

3. Issue of New Currency :

The most extreme monetary measure is the issue of new currency in place of the old currency. Under this system, one new note is exchanged for a number of notes of the old currency. The value of bank deposits is also fixed accordingly. Such a measure is adopted when there is an excessive issue of notes and there is hyperinflation in the country. It is a very effective measure of monetary policy.

- ◆ The Monetary Policy Committee (MPC) of the Reserve Bank of India raised the repo rate by 50 basis points to 5.9% and it reduce to 5.4% on 8 August, 2022.

- ◆ The current cash reserve ratio rate is 4.50%

- ◆ The current SLR rate is 18%

- ◆ The current bank rate is 6.15%

2.00 Conclusion:-

The monetary policy is a policy formulated by the Central Bank i.e., Reserve Bank of India (RBI) and relates to the monetary matters of the country. The policy also oversees distribution of credit among users well as the borrowing and lending rates of interest. In a developing country like India, the monetary policy is significant in the promotion of economic growth. □

"MIGRATION PROBLEM OF ASSAM: ILLEGAL MIGRANTS"

SHALINI GUPTA
B.A 6th Semester

0.00 INTRODUCTION

This paper critically analyses the problem of migration in Assam and illegal migrants. Migration probably started with the coming of Mongoloid and Austro-Mongoloid people. The land was also migrated by the Aryans. Not to forget the very famous ruler Sukapha, who also came to Assam after crossing the Patkai Hills, was instrumental in establishing the Ahom dynasty.

Migration as defined by the Oxford dictionary is the movement of people to a new area or country in order to find work or better living conditions. It mainly takes place in search of better prospects in life which will ensure secured living conditions or to avoid persecution in their country of domicile.

Illegal migration into Assam was the core issue behind the Assam student movement. It was also the prime contributory factor behind the outbreak of insurgency in the State.

It poses a serious threat both to the identity of the Assamese people and to our national security.

0.01 REVIEW OF LITERATURE

There is no dearth of books, articles and research paper regarding the issue of illegal migration and its consequence. There are a number of studies that focus on the socio-ethnic, political, and economic issues related to migration comprehensively analyzed the social and political conflicts and cleavages that have resulted from the responses of the indigenous population to migration into Assam.

1. Chirantan Kumar established the link between migration and refugee. He also analyzed the factors which responsible for the large scale migration from Bangladesh to India and its impact on the demography.

2. Namrata Goswami argues that the presence of a large number of illegal immigrants potentially enables external actors like Pakistan and China to influence events in the Northeast. The evidence of militant groups from Assam and other northeastern states being sheltered in Bangladesh and being aided by Pakistan's Inter Service Intelligence (ISI) only aggravates this fear.

3. Uddipana Goswami reflects on the so-called "lebensraum" theory that sees the influx of Bangladeshi immigrants as a part of a conspiracy to make Assam a part of greater Bangladesh.

0.03 HYPOTHESIS

This paper hypothesizes how the problems of migration in Assam have evolved and changed the dynamics and how illegal migrants have effected the state.

0.04 METHODOLOGY

In preparing the paper have adapted both historical and analytical method. The introductory part is based on historical and the discussion part of the topic is done analytically. Whole paper is based on the secondary data derived from books, journals, articles, websites and government sources. Observational method is also used for analyzing the data.

0.05 OBJECTIVES OF THE PAPER

The objective of the present paper is to highlight the following issues:

- To examine the factors of illegal migration from Bangladesh to Assam.
- To analyze the socio-economic and political consequences of illegal migration.
- To propose some suggestions to control the flow of illegal migration.

1.00 DISCUSSIONS

After independence of India, the affect of migration to Assam was the highest. Illegal migration from Bangladesh is largely responsible for the demographic transformation of Assam. The claim of massive and continuing migration can be proved through the high decadal population growth rate of Assam since 1901. (Table 1)

Period	Assam (in%)	India in (%)
1901-11	+ 11.0	+ 5.8
1911-21	+20.5	-0.3
1921-31	+19.9	+11.0
1931-41	+20.4	+14.2
1941-51	+19.9	+13.3
1951-61	+35.0	+21.6
1961-71	+35.0	+24.8
1971-81	+23.3	+24.7
1981-91	+23.6	+23.5
1991-01	+18.8	+21.3
2001-11	+16.93	+17.6

Source: CMIF, basic statistics relating to Indian Economy.

Table 1: Decadal population growth rate of Assam.

If we compare the decadal growth rate of population in Assam with that of India, the figures would look almost conclusive that such influx of illegal migration must have. continued throughout the history of Assam.

At present out of total 27 districts of Assam, the districts that have been facing mostly the crucial problem of illegal migration are -Dhubri, Goalpara, Barpeta, Morigaon, Nagaon, Dhemaji, Cachar, Karimganj and Hailakandi (Table 2).

Districts	Decadal Growth rate in 2001 (in %)	Decadal growth rate in 2011 (in %)
Dhubri	22.97	24.40
Goalpara	23.03	22.74
Barpeta	19.62	21.40
Morigaon	21.35	23.39

Nagaon	22.26	22.09
Dhemaji	19.45	20.30
Cachar	18.89	20.17
Karimganj	21.87	20.74
Hailakandi	20.89	21.44

Source: Census data Assam.

Table 2: Decadal growth rate of nine districts of Assam.

The trends of population density in Assam since 1901 are one of the major indications to explain how illegal migration may create serious problem for indigenous people. Increasing the density level means more problems of health, sanitation and

Year	Population in lakh	Density per sq. Km.
1901	33	74
1951	80	176
1971	146	186
2001	266	340
2011	311	398

Source: CMIF basic statistics relating to Indian economy.

housing (Table 3). Again according to the 2011 census data Assam recorded the highest increase in share of Muslim from 30.9% (2001) of the state's population to 34.2% (2011).

Table 3: Demographic profile of Assam

1.01 Social consequences of illegal migration

Crisis of identity: The influx of immigrants created a crisis of identity among the indigenous Assamese. Their cultural survival jeopardized, their political control weakened and their employment opportunities undermined by such illegal migration. Assamese found that though the immigrants had settled in Assam, most of them failed to identify themselves with the mainstream. The Bodo-Muslim violence in the BTAD has its root on the issue of illegal migration.

Environmental degradation: Large areas of forest land were encroached upon by the immigrants for settlement and cultivation. The state experienced declining percent of land area under forest from 39% in 1951-52 to about 30%.

Difficult to identify the illegal migrants: Due to the similar language spoken by illegal migrants from Bangladesh and the indigenous Bengali speaking Muslim of Assam, it became difficult to identify and deport the illegal migration from Assam soil.

Community tension: The commission on integration and Cohesion found that tension usually exist with the presence of high levels of migration combine with other forms of social exclusion like poverty, poor housing etc.

1.02 Economic consequences

Increase financial burden: Immigration has increased pressure on the part of state government, as the government has to increase the expenditure on education and health facilities to the immigrants.

Displacing native workers: There is a fear particularly during a recession that immigrants take jobs

which would otherwise be taken by local people; in particular place and circumstances there can be competition and conflict.

Decreases wage level with the increase of population: Illegal immigrants in every year have been adding a good number of people in Assam. It is one of the main reasons of population explosion. Due to this there is a possibility of decreasing wage level.

1.03 Political consequences

Assam agitation: The failure of government to respond the issue of illegal migration led to the agitation by the Assamese under the leadership of All Assam Gana Sangram Parishad (AAGSP) and All Assam Student's Union (AASU). Assam witnessed governmental instability, sustained civil disobedience campaigns and worst cases of ethnic violence. Assam accord was the result of this agitation.

Illegal voters: Most of the Bangladeshi immigrants have got their names enlisted in the voting list illegally, thereby claiming themselves as citizens of the state. The immigrant's population act as a vote bank for the political parties in Assam. The recent initiative NRC (National Register of Citizens) is meant for the detection of illegal Bangladeshi migrants. However success of such initiative will depend on the strong political will.

Issue of terrorism: Pakistan's ISI has been active in Bangladesh supporting militant movements in Assam (Lt Gen SK Sinha, 1998). It is alleged that among the illegal migrants there are also militants, who enter into Assam to carry out the terrorist activities.

1.04 RECOMMENDATIONS AND SUGGESTIONS

Some Recommendations to Meet the Problem

- i. The Central Government should appoint a National Immigration Commission to frame a National Migration Policy and a National Refugee Policy. The Commission should examine ways of strengthening the Foreigners Act 1946, as well as feasibility of Identity Cards for both citizens and non- citizens and Work Permits for migrants.
- ii. Border fencing in Assam must be completed forthwith on a war footing. The existing Border Security Force posts and the BSF water wing should be strengthened.
- iii. Our nationals in the border districts and for that matter in the whole State should be provided multipurpose photo identity card.
- iv. The NRC updating should be completed without delay and proper arrangement for the deportation of illegal migrants should be done.
- v. The Illegal Migrants Determination by Tribunal (IMDT) Act of 1983 should be repealed.

2.00 CONCLUSION AND FINDINGS

In the conclusion I would say a problem which has its historical roots so deep cannot be solved overnight. The dangerous consequences of large scale illegal migration from Bangladesh, both for the people of Assam and more for the Nation as a whole, need to be emphatically stressed. No misconceived and mistaken notions of secularism should be allowed to come in the way of doing so. Illegal migration from Bangladesh is no longer a regional problem which can be pushed under the carpet. These migrants are now spread in several states and distant places such as Rajasthan, Delhi, Madhya Pradesh, Maharashtra and so on. Thus it is high time to solve the problems of illegal migration to save Assamese people in their own land and to save the nation from the threat of immigrants.

NRC REPORT

On July 30th, 2018, the final draft of the Assam NRC was released. 40.07 lakh applicants out of 3.29 crores were excluded from NRC list. This created uncertainty about their citizenship status. On the very next day, the Supreme Court held that this was merely a draft NRC and no action could be taken based on it.

On August 31st, 2019, the final NRC list was published. Of the 3.3 crore applicants, 19 lakh persons were excluded. Some of the excluded individuals were family members of former president Fakhruddin Ali Ahmed, as well as children whose parents were included in the final NRC list. □

REFERENCE

1. Sinha SK (1998) Report on illegal migration into Assam. President of India.
2. Baruah S (1999) India against itself: Assam and the politics of nationality. Oxford University Press, New Delhi, India.
3. Hazarika S (1994) Strangers of the mist. Penguin Books, New Delhi, India.
4. Kumar C (2009) Migration and refugee issues between India and Bangladesh. Scholar's Voice: A new way of thinking 1: 64-82.
5. Goswami N (2006) Illegal migration in Assam: A Concern for India's national security. IDSA Comment.
6. Goswami U (2007) Internal displacement, migration, and policy in northeastern India.
7. Das D, Rajbonshi R (2013) Issue of Illegal Migration from Bangladesh -with special reference to Assam.
8. Gohain R, Handique P, Borpuhari A (2013) Post-1971 Illegal immigration from Bangladesh: A demographic changed scenario of Assam. International Journal of Scientific and Research Publications.
9. Bedanta M, Dutta KR, Das SS (2013) An Inquiry into the problem of illegal migration from Bangladesh and its impact on the security of India. International Journal of Research in Social Sciences and Humanities.
10. Nayak BD, Saikia B (2013) Influx of illegal migrants and its socio- economic and political consequences of Bangladeshi immigration in Assam.

CALLUS INDUCTION AND REGENERATION OF BLACK RICE

Asok Jyoti Doley
B.Sc 6th Semester
Department of Botany

0.00. INTRODUCTION

Black rice (also known as purple rice) is a range of rice types of the species *Oryza sativa* L some of which are glutinous rice. Varieties include Indonesian black rice and Thai jasmine black rice. Black rice is known as chak-hoo in Manipur, an Indian state on the eastern border with Myanmar, where desserts made from black rice are served at major feasts. Black rice is a source of iron, vitamin E, and antioxidants. The bran hull (outermost layer) of black rice contains one of the highest levels of anthocyanins found in food. The grain has a similar amount of fiber to brown rice and, like brown rice, has a mild, nutty taste.

Black rice has a deep black color and usually turns deep purple when cooked. Its dark purple color is primarily due to its anthocyanin content, which is higher by weight than that of other colored grains. It is suitable for creating porridge, dessert, traditional Chinese black rice cake, bread, and noodles. Rice (*Oryza sativa* L.) belonging to the family Gramineae is the most important food crop in the world and feeds over half of the global population (Sasaki, 2005). In Asia it covers half of the arable land used for agriculture in many countries (Cantrell and Hettel, 2004). During the past few decades techniques of tissue culture, like anther culture (Faruque et al., 1998; Asaduzzaman et al., 2003), protoplast culture (Li and Murai, 1990), leaf culture (Boissot et al., 1990), root culture (John and Parathapasenan, 1999) and dehusked grain culture (Ella and Zapata, 1991) are being employed in rice to exploit somaclonal variation for creation of novel rice varieties (Ram and Sing, 1998). About 84% of the production growth has been attributed to the use of modern technologies (Tariq et al., 2008).

Black rice is grown across varied ecological zones ranging from upland (aerobic) to lowland (flooded) conditions. Many of the soils where rice is grown is either highly acidic and alkaline in nature and under these conditions phosphorus is immobilized and becomes unavailable to the crop plant.

0.01. OBJECTIVES

A brief outline of the goals and objectives of project work.

- Standardization of an efficient regeneration protocol of Black rice popular cultivars.
- DNA isolation from different varieties of black rice.

Instruments Used:

- Autoclave
- PH meter
- Laminar hood

Autoclave

Autoclave is an instrument by which applying hot steam sterilization of all glassware, different instrument and the culture media required during various experiment and during medical surgery can be done in short time. By keeping any material within autoclaves and by applying pressure of 15lb/inch the temperature rise to 121°C. In this condition, it is possible to sterilize any material by keeping at 10-15 minute under this condition.

Principle of Autoclave Function:-

Normally water boils at 100°C (depending on the vapour pressure of atmosphere). If the vapour pressure is increased the temperature will be increased. If the steam pressure inside the autoclave is increased to 16 lb/sq inch the temperature will rise to 121°C. Actually there is a close correlation between vapour pressure and increase in temperature. Normally autoclaves are operated in 15lb steam pressure (121°C) for a period of 15 minute. This temperature (i.e. 121°C) is sufficient to destroy vegetative cells and spores in one operation.

In the autoclave operation some considerations are important in order to prevent sterilization failure. The first consideration is the complete evacuation of air from the chamber. Only pressure gauge observation is not sufficient for autoclaving. The proper degree of temperature must also be taken into consideration. The temperature pressure correlation is only true when all air is evacuated from the sterilizing chamber. If air is present in the chamber together with steam, the actual temperature will show less than what it would be in pure steam (i.e. complete air discharged). Autoclaves are used for sterilizing anything which is not injured by steam and high temperature.

pH meter

pH meter, electric device used to measure hydrogen-ion activity (acidity or alkalinity) in solution. Fundamentally, a pH meter consists of a voltmeter attached to a pH-responsive electrode and a reference electrode. The pH-responsive electrode is usually glass, and the reference is usually a mercury-mercurous chloride electrode, although a silver-silver chloride electrode is sometimes used. When the two electrodes are immersed in a solution, they act as a battery. The glass electrode develops an electric potential (charge) that is directly related to the hydrogen-ion activity in the solution, and the voltmeter measures the potential difference between the glass and reference electrodes.

Applications of a pH meter:

pH Meters are used to measure acidity levels in water & wastewater treatment, pharmaceuticals, chemicals & petrochemicals, and other applications are known as pH meters. They are mostly used in food & beverages, pharmaceuticals, mining, water treatment plants, and other industries.

Laminar hood

A laminar flow cabinet or laminar flow closet or tissue culture hood is a carefully enclosed bench designed to prevent contamination of semiconductor wafers, biological samples, or any particle sensitive materials. Air is drawn through a HEPA filter and blown in a very smooth, laminar flow towards the user. The cabinet is usually made of stainless steel with no gaps or joints where spores might collect.

Principle:

The process of laminar air flow can be described as airflow where an entire body of air flows with steady, uniform velocity. Laminar Flow Cabinets work by the use of in-flow laminar air drawn through one or more HEPA filters, designed to create a particle-free working environment and provide product protection. Air is taken through a filtration system and then exhausted across the work surface as part of the laminar flows process. Commonly, the filtration system comprises of a pre-filter and a HEPA filter. The Laminar Flow Cabinet is enclosed on the sides and constant positive air pressure is maintained to prevent the intrusion of contaminated room air.

0.02. METHODOLOGY

1. SOURCE OF SEEDS : Manipuri Black rice chak-hao

2. SEED STERILIZATION PROTOCOL(Black rice) :- Seeds were initially washed in distilled water for 2 times for 3 minutes. Seeds were then washed in HgCl₂ (0.1%) for 5mins and further washed in distilled water for three times for 5mins. The seeds were then kept overnight in distilled water at 32°C.

3. Constituents of 2N6 Medium :

10X MAJOR SALTS	1 L (in grams)	500ml (in g)	250ml (in g)
A. KNO ₃	28.3	14.15	7.075
B. (NH ₄) ₂ SO ₄	4.63	2.315	1.1575
C. CaCl ₂ .2H ₂ O	1.66	0.83	0.415
D. MgSO ₄ .7H ₂ O	1.85	0.925	0.4625
E. KH ₂ PO ₄	4	2	1
100X FeEDTA	1L (in grams)	500ml (in g)	250 ml (in g)
A. FeSO ₄ . 7H ₂ O	2.78	1.39	0.695
B. EFTA	3.73	1.865	0.9325
100X N6 MINOR SALTS	1L (in mg)	500m (in mg)	250ml (in mg)
A. MnSO ₄ .4H ₂ O	440	220	110
B. ZnSO ₄ .7H ₂ O	150	75	37.5
C. H ₃ BO ₃	160	80	40
D. KI	80	40	20
100X N6 VITAMINS	1L (in mg)	500ml (in mg)	250ml (in mg)
A. Thiamine hydrochloride	100	50	25
B. Pyridoxine hydrochloride	50	25	12.5
C. Nicotinic acid	50	25	12.5
D. Glycine	200	100	50
OTHER SALTS	1L (in grams)	500ml (in g)	250ml (in g)
A. Sucrose	30	15	7.5
B. Myo-inositol	0.1	0.05	0.025
C. Pro vitamin assay casa mino acid	0.5	0.25	0.125

- Add 20ml of 100mg/L 24-D to 700ml distilled water.

4.2 N6 Medium Preparation (For Callus Induction and preculture of Indica Rice Type 6)

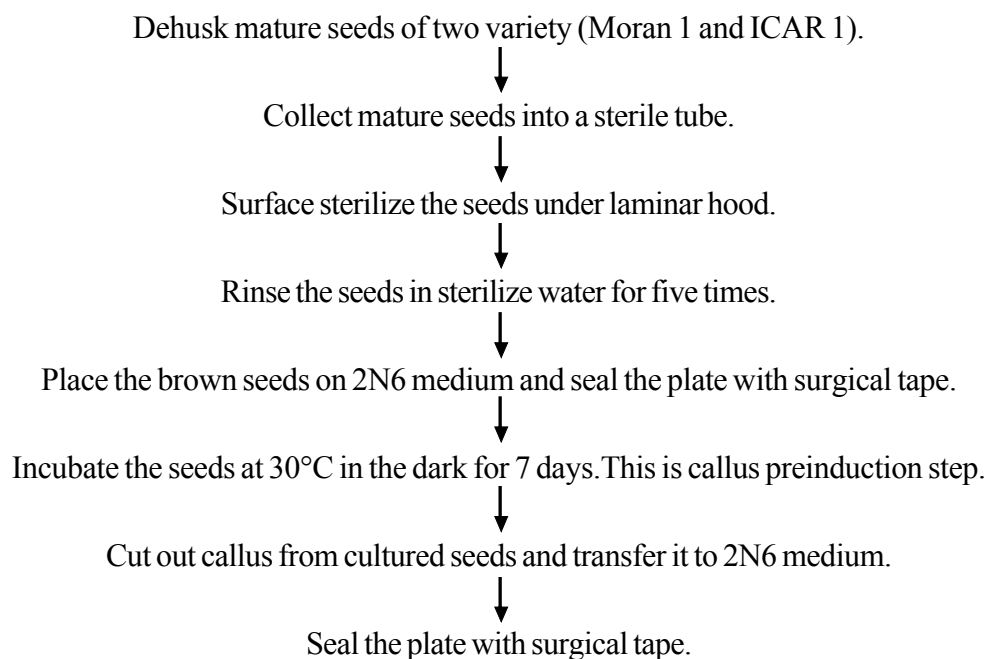

2N6 MEDIUM	1L	250 ml	100 ml
10X Major salts	100 ml	25 ml	10 ml
100 X FeEDTA	10 ml	2.5 ml	1 ml
100 X Minor Salts	10 ml	2.5 ml	1 ml
100 X n6 Vitamins	10 ml	2.5 ml	1 ml
2, 4-D	20ml/15ml	5ml/3.75ml	2ml/1.75ml
Sucrose	30 g	7.5 g	3 g
Myo-inositol	0.1 g	0.025g=25mg	0.01g=10mg
Proline	0.5g	0.125g=125mg	0.05g=50mg
VACA	0.5 g	0.125 g = 125 mg	0.05g = 50 mg
Gelrite	4 g	1g	0.4g

- Adjust pH to 5.8.
- Add gelrite.
- Autoclave at 121°C for 15 minutes.
- Pour 40ml aliquots into petridishes.
- Store in the dark at 25°C

5. CALLUS METHOD FOR INDICA RICE TYPE6

Preinduction, Induction, Preculture of calli:

Incubate the callus at 30°C in dark for 10 days. This is callus induction step.
Soak the actively proliferating calli which are yellowish white in colour and globular in shape in 5ml sterile water in petridishes.

Cut the calli into small piece of 0.5-1mm in diameter using a scalpel in sterile water.

Remove the water and transfer the calli with forceps to 2N6 medium and seal the plate with surgical tape.

Incubate under continuous illumination at 32°C for 3 days. This is callus preculture step.

6. Regeneration Media composition :

S. No.	Reagents	1L	500 ml	250ml	100ml
1	10xN6 major salts	50ml	25ml	12.5ml	5ml
2	100x FeEDTA	10ml	5ml	2.5ml	1ml
3.	100xN6 minor salts	10ml	5ml	2.5ml	1ml
4.	100xN6 vitamins	10ml	5ml	2.5ml	1ml
5.	100mg/l Kinetin	5ml	2.5ml v3=7.5ml	1.25ml	0.5ml
6.	Sucrose	20g	10g	5g	2g
7.	Sorbitol	30g	15g	7.5g	3g
8.	VACA	1g	0.5g	0.25g	0.1g
9	Gelrite	4g	2g	1g	0.4g

- Adjust PH to 5.8.
- Autoclave at 121°C for 15min.
- Cool to 60°C and 100 ml of 10xAA amino acid (pH free).
- Store at dark at 25°C

10xAA amino acid

	1L	500ml	250ml	100ml	50ml
Gln	8.76g	4.38g	2.19g	0.87 g	0.438 g
Asp	2.66g	1.33g	0.665g	0.266 g	0.133 g
Arg	1.74 g	0.87g	0.435 g	0.175 g	0.87 g
Gly	75mg	3.75 mg	18.75 g	7.5 mg	0.00375 g

- Sterilize with 0.22 µm cellulose acetate filter.
- Store at 4°C

Regeneration and rooting

1. Transfer proliferated calli of 0.5-1 mm in diameter with forceps to regeneration medium N6RH50. Seal the plate with surgical tape. Plants are regenerated from yellowish white calli in Indica type 6.
2. Incubate under continuous illumination at 320 for 14 days. This the regeneration step.
3. Rooting (N6FH50) Media composition

- Ph is adjust at 5.8
- Autoclaved at 121⁰c for 15 min
- Colled to 60⁰ c and 100 ml of 10 x AA amino acid (pH=5.8) is added.
- Poured into magenta vessel and stored in dark at 25⁰ c

10xAA amino acid : (pH = 5.8)

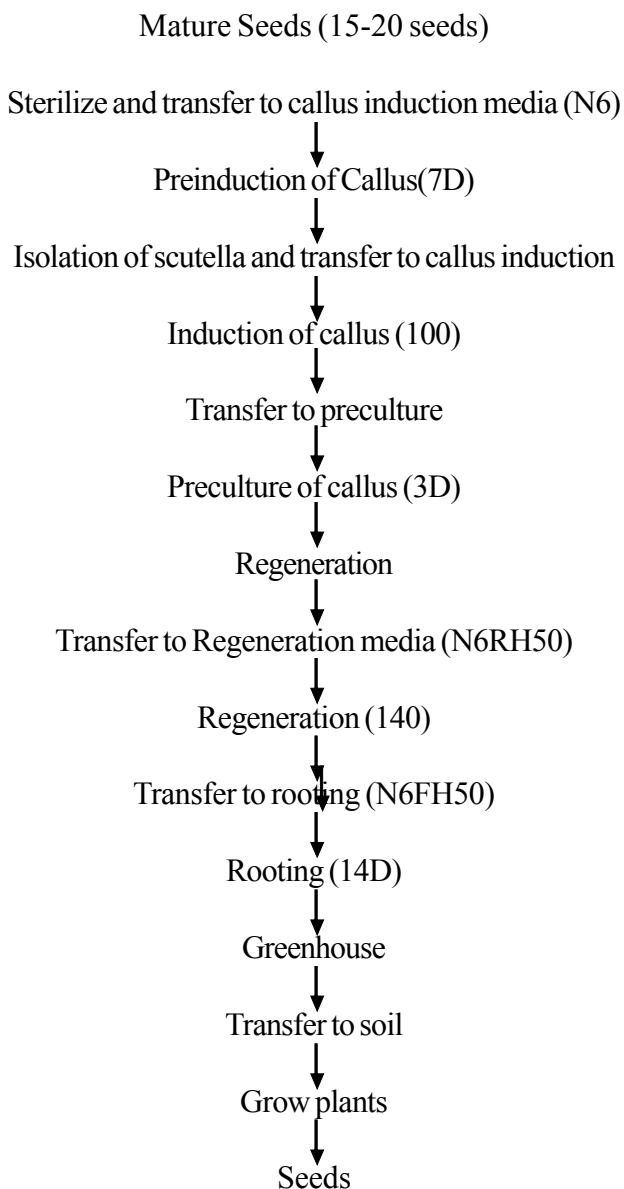
		S. No	Reagents	1L	
	1L	1	10xN6 major salts	50ml	2
		2	100xN6 minor salts	10ml	2
Gln	8.76g	3	100xN6 amino Salts	10ml	2
Asp	2.66g	4	100x N6 vitamins	10ml	2
Arg	1.75g	5	Sucrose	15g	3
Gly	75mg	6	Sorbitol	30g	7
*Sterilized with 0.22 µm cellulose acetate filter.		7	VACA	1g	0
* Stored at 4 ⁰ C.		8	Gelrite	3g	0

Transfer regenerated plantlets to root induction medium N6FH50. Ten regenerated can be transferred to a single magenta vessel.

1. Incubate under continuous illumination at 320 c for 14 days. This is the rooting step.

PROTOCOL OF CALLUS INDUCTION AND REGENERATION:

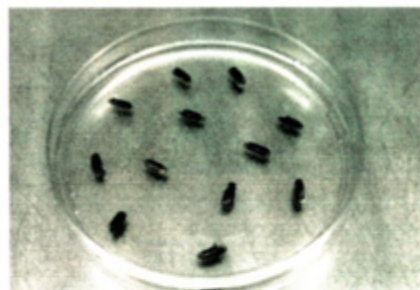

1.00. Observation Results :

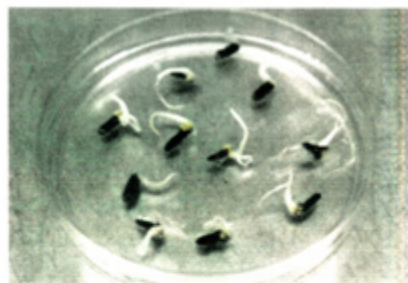
Table 1 : Swowing callus induction Percentage

Variety	Media used	Total no. of seeds taken	Total seeds showing callus induction	Callus induction percentage	No. of Black callus	Total no of callus used for regeneration
Manipuri Black Rice	N6 media	500	350	70%	30	150

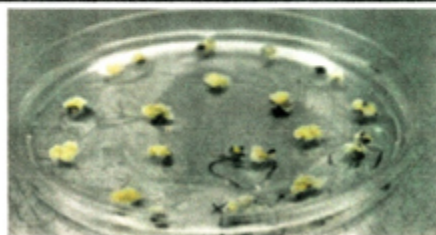
DIFFERENT STAGES OF CALLUS INDUCTION

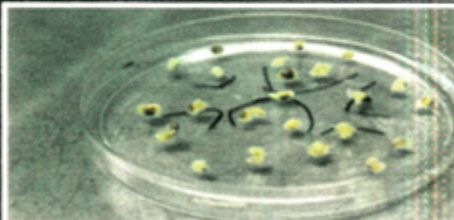
STEP 1: Seeds on N6 media for 7d incubation in 30°C

STEP 2: after 7d of incubation in dark at 30°C

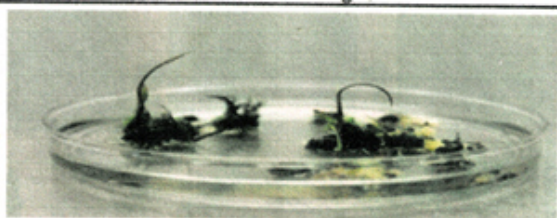
STEP 3: after 10d incubation in dark at 30°C

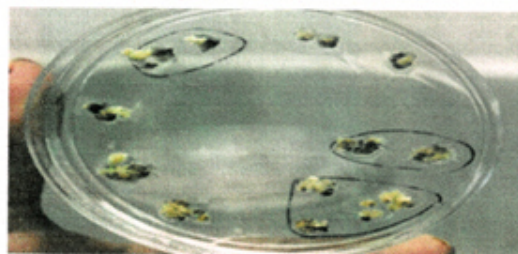
STEP 4: : Callus after 3d incubation at illumination at 32°C.

Table 2 : Regeneration Efficiency :

Variety	Growth regulators	Total no of callus given on regeneration media	No. of calls regenerated	Regeneration efficiency (%)
Manipuri Black rice	Kinetin (1.5mg/l)	75	35	46%
	Kinetin (4.5mg/l)	75	60	80%

Regeneration after 14d of incubation in 30°C illumination when concentration of kinetin is increased 3 times.

Regeneration after 14d of incubation in 30°C illumination at kinetin (1.5mg/l)

Different combination of regeneration Media

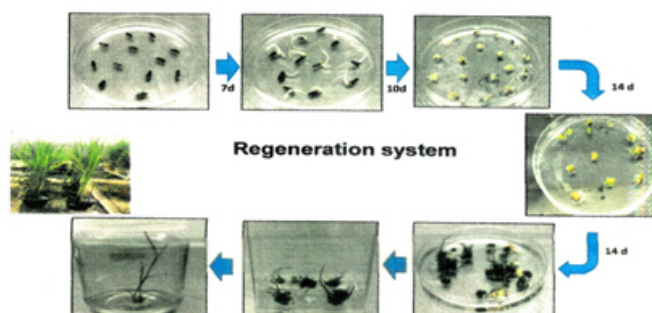
Table 3 : Rooting Percentage

Variety	Media	Total no of Regenerated plants given on Media	No of Plants showing rooting	Rooting Efficiency (%)
Moran	N6FH50	90	90	100%

Fig: Rooting of the plantlet after 14d of incubation in illumination at 32°C

DIAGRAMATIC CYCLE OF REGENERATION SYSTEM:

2.00. SUMMARY:

In an effort towards regeneration of black rice by standardization of an efficient protocol, the black rice from rice cultivars were evaluated. The callus induction percentage was found to be 59.42%. Out of 700 callus 500 were taken for regeneration. Regeneration were done with three different growth regulators combination (kinetin 1.5mg/l, kinetin+ BAP 0.5mg/ml+ 1.5mg/ml, kinetin 4.5mg/l), kinetin 4.5mg/l was found to have highest regeneration percentage (55%). Regenerated plants were. □

REFERENCE

- 1 from the research copy of professor of Biotechnology Department, Assam Agriculture University.
- 2.Others from Wikipedia, internet.

ইতিহাস-চিন্তন

Those who don't history are destined to repeat it.
– Edmund Burke

প্ৰাচীন ভাৰত বুৰঞ্জীৰ প্ৰত্নতাত্ত্বিক আৰু বহুমুখী সাহিত্যিক সমল

মৃগাংক পেণ্ডু

দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক, বুৰঞ্জী বিভাগ

ইতিহাস হৈছে সভ্যতাৰ ক্ৰমবিকাশৰ ধাৰা। মানৱ জাতিৰ গতিশীলতাক লিপিবদ্ধ কৰাই হ'ল ইতিহাসৰ মুখ্য উদ্দেশ্য। আজিৰ পৰা প্ৰায় ৫.৬ নিযুত বৰ্ষ পূৰ্বে পৃথিৱীৰ বুকুত মানৱ জাতীয় প্ৰাণীৰ আৰিভাৰ ঘটিছিল। সেই তেতিয়াৰ পৰা পৃথিৱীৰ বুকুত জীয়াই থকাৰ বাবে মানৱ জাতিৰ যি অহৰহ প্ৰচেষ্টা সেয়া ইতিহাসৰ পাততে পোৱা যায়। প্ৰকৃত ইতিহাস প্ৰণয়ন কৰিবলৈ কিছুমান নিৰ্ভৰযোগ্য তথ্য বা সমলৰ প্ৰয়োজন হয়। প্ৰাচীন ভাৰতৰ এক পূৰ্ণাংগ ইতিহাস ৰচনাৰ বাবে যিবোৰ তথ্য পোৱা গৈছে সেইবোৰৰ এতিয়াও পুংখানুপুংখ অধ্যয়ন হোৱা নাই। যিকি নহওক দেশৰ বুৰঞ্জীবিদসকলে সিদ্ধান্ত কৰি প্ৰাচীন ভাৰত বুৰঞ্জীৰ সমল হিচাপে কেতবোৰ উপাদান গ্ৰহণ কৰিলে। সেইবোৰ হ'ল— প্ৰাচীন সাহিত্য, বৈদেশিক বিৱৰণ, লিপি, মুদ্ৰা, ঐতিহাসিক ভগ্নাবশেষ প্ৰাচীন সাহিত্য: (ক) ধৰ্মীয় সাহিত্য — প্ৰাচীন সাহিত্য আৰু ধৰ্মশাস্ত্ৰবিলাকৰ পৰা ভাৰতৰ ইতিহাস সম্পৰ্কে বহুতো কথা জনা যায়। ভাৰতৰ প্ৰাচীনতম সাহিত্য বিশেষকৈ ঋকবেদৰ পৰা ভাৰতৰ সামাজিক, অৰ্থনৈতিক আৰু সাংস্কৃতিক বহুতো তথ্য পোৱা যায়। উদাহৰণস্বৰূপে বেদৰ পৰা কেইটামান কথা জানিব পাৰোঁ। বেদৰ পৰা আমি জানিব পাৰোঁ যে আৰ্যসকল বাহিৰৰ পৰা

আহিছিল আৰু দাস আৰু দস্যুবিলাক বধ কৰি তেওঁলোকে ভাৰতত বসতি স্থাপন কৰিছিল। তদুপৰি আৰ্যসকলেই যে প্ৰথমে দক্ষিণ পশ্চিম আৰু পঞ্জাবত বসতি স্থাপন কৰিছিল সেই কথা বেদৰ পৰা জানিব পাৰি। ঋকবেদত ৰাজন্যবৰ্গৰ মাজত হোৱা যুদ্ধৰ বিৱৰণ আছে। বেদৰ পৰা জানিব পাৰি যে সেইসময়ৰ সম্ৰাটসকল সাংবিধানিক মুৰব্বীহে আছিল। প্ৰকৃত ক্ষমতা সভা আৰু সমিতিৰ ওপৰতহে ন্যস্ত আছিল। অৱশ্যে পৰৱৰ্তী বৈদিক যুগত ৰজাই সৰ্বসৰ্বা আছিল। ঋকবেদৰ পৰা আৰু জনা যায় যে ঋকবেদৰ সময়ত জাতিভেদ প্ৰথা কটকটীয়া নাছিল। পৰৱৰ্তী বৈদিক যুগত ই এটা সামাজিক অনুষ্ঠানলৈ ৰূপান্তৰিত হয়। আৰ্যসকলৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থাৰ কথাও বেদবিলাকৰ পৰা জানিব পাৰি। অৱশ্যে যদিও বৈদিক সাহিত্যবোৰ মূলতঃ ধৰ্মীয় আছিল তথাপি ইয়াৰ সহায়ত অতীত ভাৰতৰ ইতিহাস জোৰা লগাব পাৰি।

ঋকবেদৰ উপৰিও সামবেদ, যজুৰবেদ আৰু অথৰ্ব বেদৰ পৰাও প্ৰাচীন ভাৰতৰ বিষয়ে ভালেমান কথা জনা যায়। অথৰ্ব বেদৰ পৰা আৰ্যযুগৰ সংস্কৃতিৰ কথা জনা যায়। বেদৰ ব্ৰাহ্মণ, উপনিষদ, আৰণ্যক আদিও ঐতিহাসিক উপাদান বুলি গণ্য কৰিব পাৰি। উপনিষদবিলাকত দৰ্শন আৰু নৈতিক মূল্যবোধৰ

ওপৰত হোৱা আলোচনাৰ বিৱৰণ আছে। ইয়াৰ পৰা আদিতে হিন্দুসকলৰ আধ্যাত্মিক চিন্তাৰ কথা জানিব পাৰি। আত্মা, ভগৱান, মুক্তি লাভ আদিৰ ক্ষেত্ৰত হিন্দুসকলৰ ধাৰণা কেনে আছিল সেই কথা উপনিষদৰ পৰা জানিব পাৰি। তদুপৰি বেদাঙ্গ ছখনৰ পৰা হিন্দুসকলৰ কলা আৰু বিজ্ঞান সম্পৰ্কে থকা ধাৰণাৰ বিষয়ে জানিব পাৰি। বেদাঙ্গ বিলাক আছিল “treatises on science and Art. ইয়াৰ পৰা হিন্দুসকলৰ phonetics, Astronomy, Ritual, ব্যাকৰণ, Etymology, Metrics আদিৰ বিষয়ে জানিব পাৰি। সূত্ৰ বিলাকৰ পৰা পুৰাণ ভাৰতৰ সামাজিক আৰু ধৰ্মীয় জীৱনৰ কথা জানিব পাৰি। সংখ্যাত সূত্ৰ আছিল তিনিখন — যেনে (১) কল্পসূত্ৰ (২) গৃহ সূত্ৰ: আৰু ধৰ্ম সূত্ৰ। (খ) পুৰাণ-পুৰাণবোৰ আছিল প্ৰাচীন যুগৰ ইতিহাস সাহিত্য। এনে পুৰাণ সংখ্যাত ওঁঠৰখন আছিল। ইতিহাস ৰচনাৰ ক্ষেত্ৰত এই পুৰাণবোৰ এটা প্ৰধান উপাদান হিচাপে লোৱা হৈছিল। মগধৰ ৰাজবংশ বিলাকৰ বিষয়ে পুৰাণৰ পৰা ভালেমান তথ্য পোৱা যায়। (গ) পুৰাণৰ গুৰুত্ব- অতীজ ভাৰত সম্পৰ্কে নিৰ্ভৰযোগ্য আৰু ধাৰাবাহিক ঐতিহাসিক তথ্য নথকাৰ কাৰণে পুৰাণ বিলাকৰ পৰা বহুতো কথা জানিব পাৰি। পুৰাণক্ষেত্ৰত আটাইতকৈ মন কৰিবলগীয়া কথা হ’ল যে পুৰাণৰ পুৰণি কালত ৰাজত্বক ৰজাসকলে কিমান সময়ৰ পৰা কিমান সময়লৈকে ৰাজত্ব কৰিছিল সেইটো উল্লেখ আছে। ইয়াৰ দ্বাৰা বংশাৱলী ৰক্ষা কৰাত সহজ হৈছে। তদুপৰি পুৰাণবিলাকে অতীজ ভাৰতৰ ঐতিহাসিক ভূগোল সম্পৰ্কিত ভালেখিনি কথা জানিবলৈ দিয়ে। পুৰাণবিলাকত অতীজ ভাৰতৰ ৰাজনৈতিক, সামাজিক, অৰ্থনৈতিক আৰু ধৰ্মীয় জীৱনৰ এখন সুন্দৰ ছবি দাঙি ধৰা হৈছে। কিন্তু ইতিহাসৰ সম্বল হিচাপে পুৰাণবিলাক ব্যৱহাৰ কৰোঁতে সতৰ্কতা অৱলম্বন কৰা উচিত হ’ব। কাৰণ ইয়াত কিংবদন্তি আৰু ঐতিহাসিক ঘটনা এনেভাৱে সানমিহলি হৈ গৈছে যে তাৰ পৰা ঐতিহাসিক তথ্য বিচাৰি পোৱাটো টান, কিন্তু পুৰাণৰ এনে ধৰণৰ সীমাবদ্ধতা থাকিলেও অভীজ ভাৰতৰ বুৰঞ্জী ৰচনা কৰোঁতে পুৰাণ বিলাকৰ গুৰুত্বক অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰি। (ঘ) মহাকাব্য প্ৰাচীন ভাৰতৰ মহাকাব্য ৰামায়ণ আৰু মহাভাৰতৰ পৰা আমি প্ৰাচীন ভাৰত বুৰঞ্জীৰ কিছু তথ্য সংগ্ৰহ কৰিব পাৰোঁ। এই দুখন মহাকাব্যৰ পৰা ভাৰতীয় বৌদ্ধিক চিন্তাধাৰা আৰু ৰাষ্ট্ৰীয় জীৱনৰ বহুত মূল্যবান তথ্যপাতি পোৱা যায়। উদাহৰণ স্বৰূপে ৰামায়ণৰ পৰা আমি বিশেষভাবে এই কেইটা কথা জানিব পাৰোঁ। ৰামায়ণৰ পৰা জানিব পাৰি যে আৰ্য আৰু অনাৰ্যসকলৰ মাজত যুদ্ধ আৰু যুদ্ধত আৰ্যসকলে

জয়লাভ কৰিছিল। অশ্বমেধ যজ্ঞ পতাৰ পৰা এইটো জানিব পাৰি যে সেইযুগত ৰজাৰ ক্ষমতা বৃদ্ধি পাইছিল। এজন শক্তিশালী ৰজাই অন্য ৰজাৰ ওপৰত আধিপত্য বিস্তাৰ কৰিছিল। ৰামায়ণৰ পৰা এইটো জনা যায় দক্ষিণ ভাৰতৰ পিনেও আৰ্যসকলৰ বিস্তাৰ হৈছিল। (ঙ) বৌদ্ধ আৰু জৈন সাহিত্য বিভিন্ন বৌদ্ধ গ্ৰন্থ যেনে-জৈন আৰু বৌদ্ধ ধৰ্মৰ গ্ৰন্থসমূহৰ পৰা আমি প্ৰাচীন ভাৰত বুৰঞ্জীৰ বিষয়ে কিছু সমল সংগ্ৰহ কৰিব পাৰোঁ। এই বৌদ্ধ সাহিত্যৰ পৰা আমি প্ৰাচীন ভাৰতীয় ধৰ্মীয় চিন্তাধাৰা, সাহিত্য, সংস্কৃতিৰ বিষয়ে জ্ঞান আহৰণ কৰিব পাৰোঁ। বৌদ্ধ সাহিত্যবোৰৰ বেছি ভাগেই পালি আৰু প্ৰাকৃতত লিখা। এতিয়ালৈকে উদ্ধাৰ পাঁচশৰো অধিক বৌদ্ধ জাতব ষষ্ঠ শতিকাৰ ভাৰতৰ ৰাজনৈতিক আৰু সামাজিক জীৱনৰ বিষয়ে বহুত কথা জনা যায়। সিংহলী বৌদ্ধ সাহিত্যৰ পৰা বুদ্ধৰ জীৱন আৰু চন্দ্ৰগুপ্ত মৌৰ্যৰ বিষয়ে ভালেমান মূল্যবান তথ্য পোৱা যায়। বৌদ্ধ সাহিত্যৰ তিনিটা ভাগ আছে। সেইকেইটা হ’ল- জাতক, পিটক, আৰু অংগজ। পিটকত বৌদ্ধধৰ্মৰ মূল নীতি পালি ভাষাত লিখা আছে। “মিলিন্দ পানহত বৌদ্ধ সন্ন্যাসী নাগসেন আৰু গ্ৰীকৰজা মিনান্দাৰৰ মাজত হোৱা কথোপকথনৰ উল্লেখ এইবোৰক ৰাজবৃত্ত বা বজাৰ কাহিনী বোলা হৈছিল। এই গ্ৰন্থবোৰৰ ভিতৰত (বানৰ “হচৰিত”, বিলহাৰ “বিক্ৰমাদ্ধদেৱচৰিত”, সান্দৰ্কৰ্ণন্দীৰ “ৰাচৰিত্ৰ” আৰু পদ্মগুপ্তৰ “নৱসাহস্ৰাচৰিত” উল্লেখযোগ্য। অৱশ্যে এই গ্ৰন্থবোৰক ঐতিহাসিক পুথি বোলাতকৈ “historical romances” হৈ বোলা হৈছে। সংস্কৃত ভাষাত লিখা এই গ্ৰন্থবোৰৰ উপৰিও প্ৰকৃত ভাষাত লিখা “গৌৰৱবাহ” আৰু “হেমচন্দ্ৰ” কুমাৰপালচৰিত গ্ৰন্থ উল্লেখযোগ্য। অন্যান্য ব্যক্তিৰ জীৱনীৰ ভিতৰত অশ্বঘোষৰ দ্বাৰা ৰচিত “বুদ্ধচৰিত”ৰ কথা উল্লেখ কৰিব পাৰি। ইয়াত বুদ্ধদেৱ সম্পৰ্কে ঐতিহাসিক উপাদানো আছে। (ছ) বিদেশী ভ্ৰমণকাৰীৰ টোকা — প্ৰাচীন ভাৰতৰ বিষয়ে জানিবলৈ হ’লে গ্ৰীক, ৰোমান, চীন, তিব্বতীয় আৰু মুছলমান ভ্ৰমণকাৰী আৰু লেখকসকলৰ লিখনীৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিবলগীয়া হয়। এই লেখকসকলে কেতিয়াবা শুনা কথাৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি লিখিছিল আৰু কেতিয়াবা নিজে দেখা কথাৰ বিৱৰণ দিছিল। বিদেশী ভ্ৰমণকাৰীৰ বিৱৰণ সাধাৰণতে দুটা ভাগত বিভক্ত কৰিব পাৰি। এটা হৈছে গ্ৰীক ৰোমান আদি ভ্ৰমণকাৰীসকলে দিয়া বিৱৰণ আৰু আনটো হৈছে চীনা ভ্ৰমণকাৰীসকলে দিয়া বিৱৰণ। গ্ৰীক লিখকসকলৰ বিৱৰণত ৰাজনৈতিক আৰু অন্য তথ্য বেছিকৈ পোৱা যায়।

আনহাতেদি চীনা ভ্ৰমণকাৰীসকলৰ বিৱৰণত ধৰ্মীয় বৃত্তান্ত বেছিকৈ পোৱা যায়। (ইয়াৰ উপৰিও তিব্বতীয় আৰু আৰবীয় লিখকসকলৰ বিৱৰণো প্ৰাচীন ভাৰতীয় ইতিহাসৰ মূল্যবান সম্বল হিচাপে পৰিগণিত হৈছে। গ্ৰীক ঐতিহাসিক “হিৰোডোটচ” আৰু “টেচিয়াচ” (Ctesias) ভাৰতলৈ অহা নাছিল যদিও তেওঁলোকৰ বিৱৰণত পাৰস্যৰ দ্বাৰা উত্তৰ-পশ্চিম ভাৰত অধিকাৰ কৰাৰ কথা উল্লেখ আছে। আলেকজেণ্ডাৰৰ ভাৰত আক্ৰমণৰ কথা তেওঁৰ লগত অহা তিনিজন ঐতিহাসিকৰ বিৱৰণৰ পৰা জনা যায়। তেওঁলোকৰ বিৱৰণৰ পৰা বুটলি আৰু ডিওডোৰাচ, (Diodorus), কুইণ্টাচ কাৰ্টিয়াচ (Quintus Curtius) আৰু জাষ্টিনে (Justin) কিছুমান কথা আমাক জানিবলৈ দিছে। চন্দ্ৰগুপ্ত মৌৰ্যৰ ৰাজসভালৈ চেলুকচৰ দূত হিচাপে আহি মেগেছেনিচে চন্দ্ৰগুপ্তৰ ৰাজসভাত কিছুদিন আছিল আৰু এখন গ্ৰন্থ লিখিছিল। গ্ৰন্থখনৰ নাম আছিল ইণ্ডিকা (Indika)। ইণ্ডিকা ভাৰত বুৰঞ্জীৰ এখন নিৰ্ভৰযোগ্য গ্ৰন্থ। ইণ্ডিকাৰ কিছুমান খণ্ড পোৱা হোৱা নাই যদিও যিকৈইটা খণ্ড পোৱা গৈছে সেই খণ্ড কেইটাতে মৌৰ্যযুগৰ বহুত তথ্য পোৱা গৈছে। প্লটাকে আলেকজেণ্ডাৰৰ জীৱনী লেখিছিল আৰু আলেকজেণ্ডাৰৰ ভাৰত বিজয়ৰ বৰ্ণনা দিছিল। জাষ্টিনে আলেকজেণ্ডাৰৰ ভাৰত আক্ৰমণৰ বৰ্ণনা দিয়াৰ প্ৰসঙ্গতে চন্দ্ৰগুপ্ত মৌৰ্যৰ আদি জীৱন সম্পৰ্কেও ভালেমান তথ্য প্ৰকাশ কৰিছে। (Periplus of the Erythraean Sea) নামৰ গ্ৰন্থৰ পৰা ভাৰতৰ উপকূল, বন্দৰ, বাণিজ্য আৰু অৰ্থনৈতিক জীৱন সম্পৰ্কে বহুত মূল্যবান তথ্য পোৱা যায়।

দ্বিতীয় খৃষ্টাব্দত “টলেমি”-য়ে (Ptolemy), ৰচনা কৰা ভূগোল অতি বিখ্যাত। ৰোমান পণ্ডিত প্লিনি (Pliny) তেওঁৰ “Natural History”-ত (প্ৰকৃতিৰ ইতিহাস) ভাৰতৰ অৰণ্য, জীৱ-জন্তু আৰু খনিজসম্পদ সম্পৰ্কে বহুত মূল্যবান কথা উল্লেখ কৰিছে। মৌৰ্যযুগৰ পিছৰ ভাৰতবৰ্ষৰ ঐতিহাসিক ঘটনাসমূহ জোৰা লগাবৰ কাৰণে চীনা পৰ্যটক আৰু ঐতিহাসিকসকলৰ বিৱৰণ অপৰিহাৰ্য। চীনা পৰ্যটকসকল ভাৰতলৈ নহা হলে শক, কুশাণ আৰু পাৰ্চিয়ানসকলৰ বিষয়ে জনাৰ সুবিধা নাথাকিলেহেতেন। চীনা ঐতিহাসিক “ফ্যান-ই”-ৰ ৰচনাৰ পৰা কুশাণ ৰজাসকলৰ বিষয়ে জনা যায়। চীনা পৰিব্ৰাজক ফাহিয়ান ৩৯৯-৪১৪ খৃষ্টাব্দত ভাৰতৰ গুপ্ত সম্ৰাট দ্বিতীয় চন্দ্ৰগুপ্তৰ ৰাজসভালৈ আহিছিল। তেওঁ পোন্ধৰবছৰ কাল ভাৰতত আছিল আৰু উত্তৰ ভাৰত আৰু মধ্যদেশ পৰিভ্ৰমণ কৰি তথ্যসমৃদ্ধ বিৱৰণ লিপিবদ্ধ কৰিছিল। তেওঁ তেওঁৰ

বিৱৰণত সামাজিক আৰু ধৰ্মীয় কথাবহে উল্লেখ কৰিছিল। ৰাজনৈতিক ঘটনাৰ উল্লেখ নাছিল। সপ্তম শতিকাত (629-645) চীনা পৰিব্ৰাজক হিউৱেনচাঙ হৰ্ষবৰ্দ্ধনৰ ৰাজসভালৈ আহে। তেওঁ ভাৰতৰ বিভিন্ন ঠাই ভ্ৰমণ কৰি “চি নামৰ এখন তথ্যসমৃদ্ধ গ্ৰন্থ ৰচনা কৰি গৈছে। চীনা ভ্ৰমণকাৰী ইং সিঙে (673-695) ভাৰত সম্পৰ্কে তেওঁৰ অভিজ্ঞতা লিখি থৈ গৈছে। বিশেষকৈ বৌদ্ধধৰ্মৰ ইতিহাস লিখিবলৈ হলে চীনা পৰিব্ৰাজকসকলে দি থৈ যোৱা তথ্যৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিবই লাগিব। তিব্বতীয় ঐতিহাসিক তাৰানাথে হৰ্ষবৰ্দ্ধন, শশাঙ্ক আৰু পালবংশৰ ৰজাসকলৰ বিষয়ে বহুতো কথা লিখি থৈ গৈছে। পালবংশৰ ৰজা দেবপাল আৰু মহীপালৰ ৰাজত্বকালত ক্ৰমে আৰবীয় পৰিব্ৰাজক চুলেমান আৰু আলমাসু ভাৰতলৈ আহিছিল। পৰিব্ৰাজক আৰু ঐতিহাসিক আলবেৰণীৰ বৃত্তান্তৰ পৰা মুছলমানসকলৰ দ্বাৰা উত্তৰ ভাৰত আক্ৰমণৰ কথা জনা যায়। আলবেণী চুলতান মামুদৰ সৈতে ভাৰতলৈ আহিছিল। তেওঁ “তহকিক-ই-হিন্দ” নামৰ এখন গ্ৰন্থ ৰচনা কৰিছিল। এই গ্ৰন্থৰ পৰা ভাৰতৰ সামাজিক, সাংস্কৃতিক জীৱনৰ বিষয়ে বহুত কথা জনা যায়।

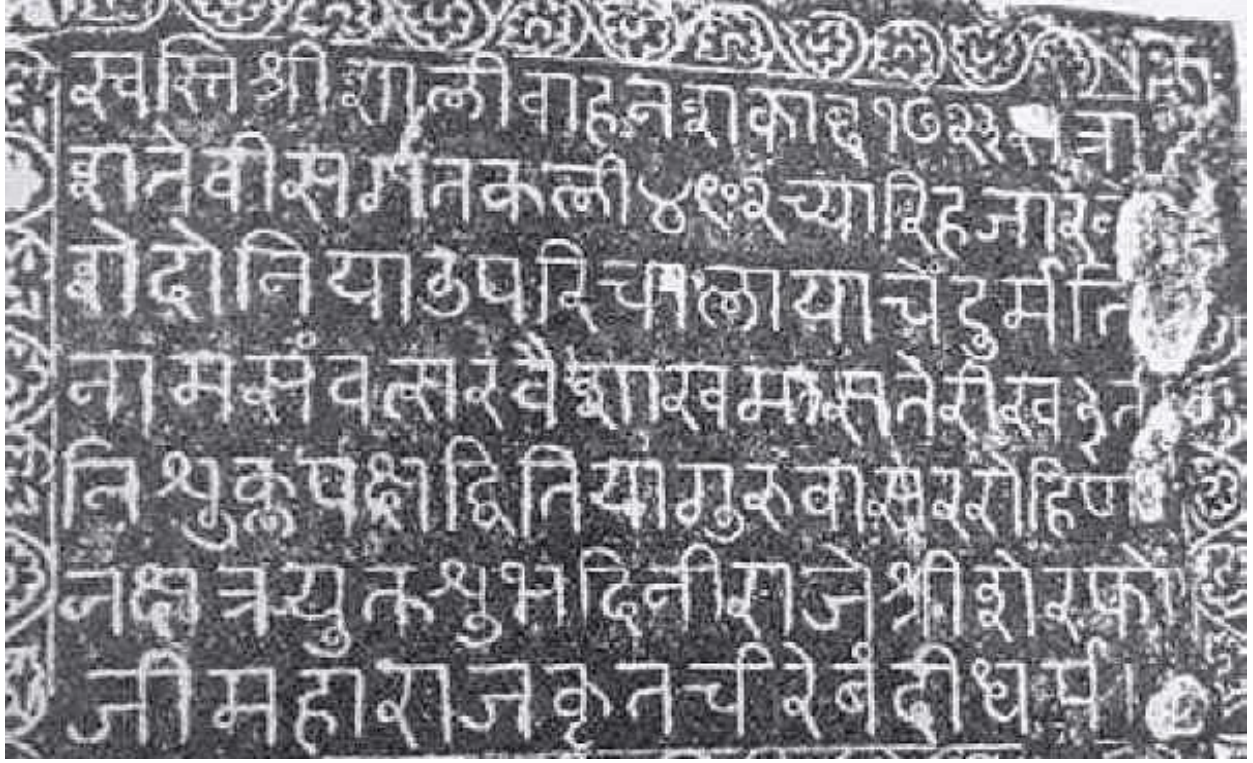
Archaeological sources - Numismatic and epigraph / পুৰাতাত্ত্বিক উৎস - নিউমিচমেটিক আৰু এপিগ্ৰাফ
FID-MAR

Kharoshthi script

প্ৰত্নতাত্ত্বিক উপাদান — ভাৰতীয় ইতিহাসৰ প্ৰাচীন যুগটোৰ কথা জনাৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰত্নতাত্ত্বিক উপাদানে ভালেখিনি সহায় কৰে। সেই কাৰণে প্ৰত্নতাত্ত্বিক উপাদানক “Sheet anchor of Ancient Indian History” বুলি কোৱা হৈছে। প্ৰত্নতাত্ত্বিক উপাদানবিলাকক সাধাৰণতে তিনি ভাগত ভাগ কৰা হয়— (ক) প্ৰাচীন লিপি (খ) প্ৰাচীন মুদ্ৰা (গ) স্মৃতিস্তম্ভ — প্ৰাচীন ধ্বংসাবশেষ।

প্ৰাচীন লিপি (Inscriptions or epigraphs)

প্ৰাচীন ভাৰতবৰ্ষৰ ইতিহাসৰ তথ্য সংগ্ৰহৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰাচীন লিপিবোৰেই সকলোতকৈ নিৰ্ভৰযোগ্য বুলি কব পাৰি। অন্যান্য ক্ষেত্ৰত গৱেষণাৰ কাৰণেও লিপিৰ ওপৰতেই নিৰ্ভৰ কৰিবলগীয়া হয় ফ্লিটৰ মতে প্ৰাচীন লিপিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ নকৰাকৈ কোনো তাৰিখ বা, চিনাক্তকৰণ আদি কৰিব নোৱাৰি। তেওঁৰ মতে “They regulate everything that we can learn from tradition, literature coins, art, architecture, or

any othersource” কোনো এটা ঘটনাৰ বিৱৰণ থাকে। উদাহৰণ স্বৰূপে খাৰভেলৰ হাথীগুম্পা লিপি, সমুদ্ৰগুপ্তৰ এলাহাবাদৰ স্তম্ভলিপিৰ কথা কব পাৰি। এই বিৱৰণবোৰৰ পৰা বুজিব পাৰি যে অতীতত হিন্দুসকলে চমু অথচ নিৰ্দিষ্টভাৱে ঘটনাবোৰ লিপিবদ্ধ কৰিব জানিছিল। এই লিপিবোৰত সাধাৰণতে যদিও সেই বিৱৰণবোৰৰ পৰিসৰ ঠেক আছিল- limited in scope’ বেছিভাগ লিপিতেই ধৰ্মীয় অনুদান, মাটি বৃত্তি দান দিয়াৰ কথা উল্লেখ আছিল আৰু বংশাৱলী লিপিবদ্ধ কৰা হৈছিল। কিন্তু চাব জানিলে সেই বংশাৱলীবোৰৰ পৰাই ৰাজনৈতিক, সামাজিক, অৰ্থনৈতিক ধৰ্মীয় আদি কথা জানিব পাৰি। প্ৰায় সকলোবোৰ ভাৰতীয় ভাষাতে যেনে- সংস্কৃত, পালি, প্ৰাকৃত, তামিল, তেলেগু, মালায়লাম, কানাড়ী আদিত এই প্ৰাচীন লিপিবোৰ লিখা হৈছিল আৰু লিখোতে ব্ৰাহ্মী আৰু খাৰোষ্ঠি লিপি ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল। তদুপৰি ভাৰতৰ বাহিৰত পোৱা লিপি দুই এখনতো ভাৰতৰ বিষয়ে উল্লেখ আছে। এচিয়া মাইনৰ “বগহাৰণ কই”ত (Bog haz koi) পোৱা লিপিত ভাৰতলৈ অহাৰ আগতে আৰ্যসকলৰ প্ৰব্ৰজনৰ কথা উল্লেখ আছে। ইয়াৰ উপৰিও পাটিপোলিস আৰু নাকচ ই ৰুস্তম’ত (ইৰাণ) থকা লিপিত ভাৰত আৰু ইৰাণৰ মাজত স্থাপন হোৱা ৰাজনৈতিক যোগাযোগৰ কথা উল্লেখ আছে।

ভাৰতৰ বাহিৰে চম্পা, জাভা, আনাম, কম্বোডিয়া আদি ঠাইত পোৱা ভাৰতীয় শিলালিপিত সেই অঞ্চলত ভাৰতীয় সভ্যতা বিস্তাৰৰ কথা উল্লেখ আছে। মহেঞ্জদাৰোতো প্ৰাক্‌ঐতিহাসিক যুগৰ লিপি পোৱা গৈছিল কিন্তু সেইবোৰৰ পাঠ উদ্ধাৰ সম্ভৱ হোৱা নাই। মুঠতে লিপিবোৰ আছিল প্ৰাচীন ভাৰতৰ ইতিহাসৰ নিৰ্ভৰযোগ্য সমল। Dr. Smith-ৰ মতে প্ৰাচীন ভাৰতৰ ইতিহাসৰ উপাদান হিচাপে লিপিবোৰক প্ৰথম স্থান দিয়া হয় কাৰণ সেইবোৰ মোটামুটিভাৱে আমাৰ প্ৰয়োজনীয় তথ্যৰ ভিতৰত সৰ্বাধিক গুৰুত্বপূৰ্ণ আৰু বিশ্বাসযোগ্য-most important and trust worthy. যিকি নহওক অশোকৰ শিলা, স্তম্ভ আৰু গুহালিপিবোৰৰ পৰাই লিপি যুগৰ আৰম্ভণি বুলি কোৱা হয়। অশোকৰ ৰাজত্বকালত যিমানবোৰ লিপি পোৱা গৈছিল সিমানবোৰ লিপি অইন কোনো ৰজাৰ ৰাজত্ব কালতে পোৱা নগৈছিল। অশোকৰ শিলালিপি আৰু স্তম্ভলিপিৰ অৱস্থানৰ পৰা মৌৰ্য সাম্ৰাজ্যৰ সীমা, ওচৰ চুবুৰীয়া ৰাজ্যবোৰৰ নাম, অশোকৰ শাসন, ধৰ্মনীতি আদিৰ বিষয়ে জনা যায়। কলিঙ্গ যুদ্ধৰ পিছত অশোকৰ মানসিক পৰিবৰ্তন আৰু ধৰ্মনীতিৰ কথাও এই লিপিবোৰৰ পৰাই জনা যায়। মহাৰাজ অশোকৰ লিপিবোৰ মৌৰ্যযুগৰ ভাৰতৰ মূল্যবান উপাদান আছিল, মৌৰ্যযুগৰ পিছৰ যুগত সাতবাহন ৰজাসকলৰ

‘নানঘাট’ আৰু ‘নাসিক’ লিপি, কলিঙ্গ ৰজা খাৰভেলৰ হাতীগুম্পা লিপি, কদ্রদমনৰ মৌৰ্যযুগৰ পিছৰ লিপি গিৰিনগৰ লিপি উল্লেখযোগ্য। সাতবাহন সম্ৰাট গৌতমীপুত্ৰ সাতকৰ্ণীৰ গৌৰৱোজ্জ্বল শাসনকালৰ কথা নাসিকলিপি তেওঁৰ মাতৃ গৌতমী বালাগ্ৰীয়ে খোদিত কৰাইছিল। নাসিকলিপি এখন উল্লেখযোগ্য ঐতিহাসিক দলিল। এই লিপিত বেপাৰ বাণিজ্য আৰু অৰ্থনৈতিক অৱস্থাৰ কথাও উল্লেখ আছে। হৰিসেনে ৰচনা কৰা সম্ৰাট সমুদ্রগুপ্তৰ এলাহাবাদ প্ৰশস্তি অতীত ভাৰতৰ ইতিহাসৰ অতি মূল্যবান সম্বল। ইয়াত সমুদ্রগুপ্তৰ দিঘীজয় আৰু গুপ্তযুগৰ ভাৰতৰ কথা উল্লেখ কৰা হৈছে।

এলাহাবাদ প্ৰশস্তিত উত্তৰ আৰু দক্ষিণ ভাৰতৰ বহুত ৰজা আৰু ৰাজ্যৰনাসিক আ এলাহাবাদ লিপিৰ উপৰিও স্বন্দগুপ্তৰ “ভিতাৰি লিপি”, কনিষ্কৰ অথবা আম পেচোৱাৰলিপি, হৰ্ষবৰ্দ্ধনৰ নালন্দা লিপি আৰু চালুক্য দ্বিতীয় পুলকেশীৰ আইহোল লিপি অতি বিখ্যাত। বজাৰ লিপিবোৰৰ বাহিৰেও বৰ্তমানলৈকে প্ৰাপ্ত ডেৰ হাজাৰত অধিক বেচৰকাৰী লিপিৰ অতীত ভাৰতৰ ধৰ্মীয় চিন্তা, ভূমি আইন, সামাজিক অৱস্থা আদিৰ বিষয়ে জনা যায়।

(ক) লিপিৰ গুৰুত্ব : (লিপিবিলাকৰ পৰা ৰজাৰ ৰাজ্য জয়, ৰাজ্যৰ সীমা আৰু ৰজাসকলৰ কৃতিত্বৰ কথা জানিব পাৰি।) প্ৰাচীন লিপি বিলাকৰ পৰা বেলেগ বেলেগ যুগত ভাৰতৰ ৰাজনৈতিক, সামাজিক, অৰ্থনৈতিক আৰু ধৰ্মীয় অৱস্থাৰ কথা জানিব পাৰি। লিপিবিলাকৰ পৰা ঐতিহাসিক ভূগোলৰ কথাও জানিব পাৰি যেনে — অশোকৰ ৰুমিতি-পিলাৰ ইন্‌চক্ৰিপশনৰ পৰা জানিব পাৰি যে বুদ্ধদেৱে লুম্বিনী নামৰ ঠাইত জন্ম গ্ৰহণ কৰিছিল। তেনেকৈ গুপ্তযুগৰ লিপিবিলাকৰ পৰা জনা যায় যে গুপ্তযুগত জোষ্ঠানুক্রমৰ (primogeniture) ব্যৱস্থা নাছিল। লিপিবিলাকৰ পৰা অন্য সমলৰ পৰা নজনা কিছুমান কথা জনা যায়। যেনে লিপি বিলাকৰ পৰা জনা যায় যে অতীজকালত নাৰীয়েও শাসনত অংশগ্ৰহণ কৰিছিল। লিপিবিলাকত ৰজা আৰু প্ৰজাৰ সামাজিক জীৱনৰ কথা উল্লেখ থাকে। লিপিবিলাকত উল্লেখ আছে যে ৰজাই বৰ্ণাশ্ৰম ধৰ্ম পালন কৰাতো ৰজাৰ কৰ্তব্যৰ ভিতৰত তদুপৰি লিপিবিলাকৰ পৰা একোটা যুগৰ কৃষি, জলসিঞ্চন, বস্ত্ৰৰ মূল্য, দেশৰ সীমা, জোখনাথ আদিৰ কথাও জনা যায়।

(খ) মুদ্ৰা (Coins) : মুদ্ৰাৰ পৰা অতীজ ভাৰত বুৰঞ্জীৰ ভালেমান নিৰ্ভৰযোগ্য তথ্য পোৱা যায়। মুদ্ৰাবোৰৰ কিছুমান আছিল সাঁচত চলা, কিছুমান আছিল ছাপ কটা। ছাপ এটা মূল্যবোৰত সোণ, ৰূপ, তাম ব্যৱহাৰ কৰা হয় আৰু বাকীবোৰ ভাল যাতুন লগত কেনা বা মিলাই সাঁচত তলা হয়। প্ৰাচীন মুদ্ৰাবিলাকৰ পৰা অতীজ ভাৰতৰ প্ৰায় সকলো দিশৰে কথা জানিব পাৰি। যেনে পৰা সেইযুগৰ লিপি আৰু বৈদেশিক প্ৰভাব, মুদ্ৰাৰ মানৰ পৰা অৰ্থনৈতিক অৱস্থা আৰু মুদ্ৰাৰ গঠনৰীতিৰ পৰা শিল্পকলা আৰু ধৰ্মীয় বিশ্বাসৰ কথা জনা যায়। বেকাৰীয়া, শক, কুষাণ আদি মুদ্ৰাৰ পৰা সেই বংশৰ ৰজাসকলৰ চন তাৰিখ আদিৰ কথা জানিব পাৰি।

কুষাণযুগ আৰু গুপ্তযুগৰ স্বৰ্ণমুদ্ৰাই সেই যুগৰ আৰ্থিক স্বচ্ছলতাৰ কথা কথাক আৰু বোনৰ সৈতে থকা বাণিজ্যৰ স্বাক্ষৰ বহন কৰে। সমুদ্রগুপ্ত বীণা বজাই থকা মুদ্ৰা আৰু যুদ্ধৰ সাজাপোড়াকত থকা মুদ্ৰা সকলোৱে পৰিচিত। সাতবাহন মুদ্ৰাৰ পৰাও সাতবাহন ৰজাসকলৰ দিনপঞ্জী ৰচনা কৰিব পাৰি।

(গ) মুদ্ৰাৰ গুৰুত্ব : মুদ্ৰাৰ পৰা সেই সময়ত ৰাজত্ব কৰা ৰজা আৰু তেওঁ গ্ৰহণ কৰা উপাধিৰ কথা জানিব পাৰি। উদাহৰণ স্বৰূপে সমুদ্রগুপ্তই যে “পৰম ভট্টাবক মহাৰাজধিৰাজ” উপাধি গ্ৰহণ কৰিছিল সেইটো তেওঁৰ মুদ্ৰাৰ পৰা জনা যায়। মুদ্ৰাটো চাই ৰজাজনৰ চাৰিত্ৰিক বৈশিষ্ট্যৰ কথা জানিব পাৰি। যেনে— যুদ্ধৰ সাজত থকা মুদ্ৰাটো চাই কব পাৰি যে সুমদ্রগুপ্ত এজন যোদ্ধা আছিল। তেনেকৈ বীণ বলাই থকা মুদ্ৰাটো চাই কব পাৰি চন্দ্ৰগুপ্ত এজন সঙ্গীতজ্ঞ আছিল। এটা সিংহৰ সৈতে যুদ্ধ কৰি থকা মুদ্ৰাটো চাই ধাৰণা কৰিব পাৰি যে চন্দ্ৰগুপ্ত বিক্রমাদিত্য এজন সাহসী ৰজা আছিল। অতীজ ভানুতন মুদ্ৰাবোৰে গ্ৰীক, ইণ্ডোবেকট্ৰিয়ান, ইণ্ডো পাৰ্থিয়ান, শক আদি জাতিৰ কথাও কয়। মুদ্ৰাবোৰৰ পৰা এটা যুগৰ আৰ্ট সম্পৰ্কেও বহু কথা জনা যায়। কোনো কোনো অৰ্থনীতিবিদ মতে মুদ্ৰাবোৰৰ পৰা বেলেগ বেলেগ সময়ৰ অৰ্থনৈতিক অবস্থান কথা জানিব পাৰি। গুপ্তযুগত সোণৰ মুদ্ৰা ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল। ইয়াৰ পৰা এইটো অনুমান কৰিব পাৰি যে গুপ্তযুগত অৰ্থনৈতিক অবস্থা স্বচ্ছল আছিল। মধ্যযুগৰ বহু সংখ্যক মুদ্ৰা পোৱা গৈছিল আৰু তাৰ পৰা এইটো অনুমান কৰিব পাৰি যে মৌৰ্য যুগতো ব্যৱসায় বাণিজ্য ঠন ধৰি উঠিছিল। □

সমাজ-চিন্তন

We're losing social skills, the human interaction skills, how to read a person's mood, to read their body language, how to be patient until the moment is right to make or press a point. Too much exclusive use of electronic information dehumanises what is a very very important part of community life and living together.

Vincent Nichols

আজিৰ যুৱ তথা ছাত্ৰ সমাজৰ উশৃংখলতা

নিবেদিতা বৰা

ষষ্ঠ বান্ধাসিক, অসমীয়া বিভাগ

বৰ্তমান সময়ত দেখিবলৈ পোৱা এটা সমস্যা হৈছে যুৱ তথা ছাত্ৰসমাজৰ উশৃংখলতা। বৰ্তমান এই সমস্যাই এক ভয়াৱহ ৰূপ ধাৰণ কৰিছে। ই সমাজৰ, অৰ্থনীতি, ৰাজনীতি আদি সকলোতে ঋণাত্মক প্ৰভাৱ পেলাইছে।

এখন দেশৰ সামগ্ৰিক উন্নয়নৰ মূল চালিকাশক্তি হ'ল যুৱ সমাজ। ১৪/১৫ বছৰৰ বয়সৰ পৰা ২৫/৩০ বছৰৰ অনূৰ্দ্ধ যুৱক যুৱতীৰে যুৱ সমাজ গঠিত। আনহাতে, ছাত্ৰ বুলি ক'লে সাধাৰণ প্ৰাক্-প্ৰাথমিক পৰ্যায়ৰ পৰা বিশ্ববিদ্যালয় পৰ্যন্ত অধ্যয়ন কৰা সকলকে বুজায়। সাধাৰণতে দেখা যায় যে এগৰাকী ছাত্ৰ বা ছাত্ৰী হাইস্কুল পৰ্যায়ৰ সমাপ্তিৰ লগে লগে বেছিকৈ উশৃংখল হয়। পৰিৱেশ পৰিস্থিতিৰ প্ৰতিকূলতাত ইয়াৰ এচাম যুৱক-যুৱতী তথা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে আত্মনিয়ন্ত্ৰণ হেৰুৱাব ফলতেই সৃষ্টি হয় যুৱ উশৃংখলতা। এই বিষয়ে বিভিন্ন অভিজ্ঞ ব্যক্তিয়ে মত আগবঢ়াইছে। কিন্তু মই এগৰাকী ছাত্ৰী হিচাপে বৰ্তমান আমাৰ চকুৰ পচাৰতে ঘটি থকা দেখিবলৈ পোৱা দুই এটা কথাৰে উল্লেখ কৰিব বিচাৰিছোঁ। যুৱ তথা ছাত্ৰ সমাজৰ উচ্ছৃংখলতাই ক্ৰমে কৰ্কট ৰোগৰ দৰে সমগ্ৰ পৃথিৱীতে ছানি ধৰিছে। ফলত ই হৈ পৰিছে সমাজৰ এক ব্যাধিস্বৰূপ।

প্ৰথম এটা প্ৰশ্ন হয় যে যুৱ ছাত্ৰ তথা সমাজৰ উশৃংখলতাৰ বাবে প্ৰথম দায়ী কোন? অকল যুৱ সমাজেই নে? নহয়। সাম্প্ৰতিক সমাজত কিশোৰ কিশোৰী তথা কম বয়সীয়া যুৱক যুৱতীক বিনা পৰিশ্ৰমে সৰ্বস্ব জীৱনৰ সহজ পথ দেখুৱাই দিয়াৰ বাবে প্ৰথম দায়ী হ'ল পিতৃ-মাতৃ। অভিভাৱকসকলে সন্তানৰ প্ৰতি থকা স্নেহৰ কাৰণে তেওঁলোকক বিচৰা মতেই সকলো সামগ্ৰী যোগান ধৰিছে। যুৱ তথা ছাত্ৰ সমাজৰ উশৃংখলতাৰ প্ৰথম আৰু প্ৰধান কাৰণ হ'ল অনুশাসনহীনতা। পিতৃৰ ধনেৰে যুৱ সমাজৰ কোনো কোনোৱে বিলাসীতাপূৰ্ণ গাড়ী, বাইকত উঠি হাতে হাতে ম'বাইল লৈ ঘূৰি ফুৰা সততে দেখিবলৈ পোৱা যায়। ৰাস্তাই-ঘাটে অসভ্য মাতেৰে পথৰুৱাক মানসিক ভাৰাক্ৰান্ত কৰা,

হত্যা, লুণ্ঠন, ধৰ্ষণ, অপহৰণ আদিত লিপ্ত থকা কাৰ্য বৰ্তমান চিন্তাৰ বিষয় হৈ পৰিছে। শিক্ষানুষ্ঠান, চিনেমা-গৃহ, সাংস্কৃতিক মঞ্চ আদি আমোদ প্ৰমোদৰ ঠাই বিলাকত দেখা যায় এচাম যুৱক-যুৱতীৰ উচ্ছৃংখল আচৰণ। বৰ্তমান এয়া সঁচাকৈ উদ্বেগৰ কাৰণ হৈ পৰিছে। এনে ক্ষেত্ৰত ইয়াৰ প্ৰতিকাৰ হিচাপে প্ৰাথমিক শিক্ষাৰ পৰ্যায়ৰে পৰা নিয়মানুৱৰ্তিতা, অনুশাসন, সংযম হোৱাৰ প্ৰয়োজন। শিক্ষাগত অৰ্হতা থকা সত্ত্বেও উপযুক্ত সংস্থাপনৰ অভাৱত দেখা দিয়া নিবনুৱা সমস্যাৰ কথাও উল্লেখ নকৰি নোৱাৰি। ইও যুৱক যুৱতীৰ বাবে উচ্ছৃংখলৰ কাৰণ হৈ পৰিছে।

বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তি বিদ্যাৰ অগ্ৰগতিয়ে এচাম যুৱক-যুৱতী তথা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক নিজকে সৎ ব্যক্তি ৰূপে প্ৰতিষ্ঠিত কৰোৱাৰ বিপৰীতে বিভিন্ন কূটঘাতমূলক কাৰ্যতহে জড়িত হোৱা পৰিলক্ষিত হৈছে। এনে দিশবোৰ এৰাই চলিব পাৰিলেহে উঠি অহা নৱ প্ৰজন্মৰ মংগল হ'ব বুলি ক'ব পাৰি।

যুৱ তথা ছাত্ৰ সমাজৰ উশৃংখলতাৰ অন্য এক কাৰণ হ'ল নিচাযুক্ত দ্ৰব্য। মদ, ভাং, চিগাৰেট আদি নিচাযুক্ত ড্ৰাগছ সেৱন কৰি এচাম যুৱক যুৱতীয়ে নিজকে ধ্বংসৰ পথলৈ আগবঢ়াই নিছে। এনে নিচাযুক্ত দ্ৰব্য সেৱনৰ পৰা বিৰত নাথাকিলে ভৱিষ্যতে আৰু সমাজৰ উন্নতি হ'ব বুলি আশা কৰিব নোৱাৰি।

এতিয়া এটা প্ৰশ্ন হয় যে, উশৃংখল সমূহ আঁতৰ কৰিবৰ কাৰণে কেনেধৰণৰ উপায় অৱলম্বন কৰা উচিত। এনে উশৃংখলতা দূৰ কৰাৰ প্ৰথম উপায় হ'ল যুৱ শক্তিক সদায় সৎ কৰ্ম, সৎ চিন্তাত প্ৰৱিষ্ট কৰি ৰখা। যিহেতু দেশৰ ভৱিষ্যৎ যুৱ প্ৰজন্মৰ হাতত। গতিকে যুৱ সমাজ তথা ছাত্ৰ সমাজে এনে উশৃংখলতা ত্যাগ কৰি নিজকে প্ৰকৃত মানুহ হিচাপে গঢ় দিবলৈ প্ৰয়াস কৰা উচিত, যাতে সমাজ তথা সকলোৰে কল্যাণ হয়। আকৌ কোৱা হয় যে, আজিৰ ছাত্ৰ সমাজ কাইলৈ ভৱিষ্যতৰ নাগৰিক। এই কথাষাৰৰ যুক্তি যুক্ততা অক্ষুন্ন থাকিব যদিহে আমি সকলোৱে আমাৰ কৰ্তব্যত থাকোঁ আৰু তেতিয়াহে আমাৰ সমাজখন সুশৃংখলিত হৈ থাকিব। □

Value of Time

Ankita Das

6th sem

Time is the most important factor for the progress of human beings. Time is running continuously. Time once gone is gone forever. It never comes back. Time gives equal opportunity to all. It doesn't say poor or rich, young or old, healthy or sick, etc. It is equally important to all. Time and tide waits for none. Time is precious. We can buy everything with our money but time can't be bought.

Time can be divided into present, past and future. Past is past. It has already gone. We should learn from the past experiences. Past is important for us. If we utilize the present time properly, our future will automatically become bright. So, we should not waste our present time.

We should not waste our time by doing unnecessary things like playing cards, gossiping about other people, watching movie, etc. We should utilize our time doing creative works. like reading good books, helping our family members, Working, etc.

We have to use our time wisely. Loss of time leads us to failure and grief. Some people are foolish. They are wasting their valuable time. Waste of time is a great loss. We should not be idle, we should always be active.

Time is more important for students. They should utilize their time properly. Those students who utilize their time wisely, they will be a great individual in future. They should make the routine and divide their time accordingly. Teachers should teach their students about the value of time. Our life is very short. So, the utilization of our time fruitfully is very essential. □

I Were A Millionaire

Arti Kumari

2nd sem, sociology Deptt.

If we have a close look all around us, we shall realize the pathetic condition of the people who are living below the poverty line. They are so poor that they can't afford even two square meals a day. There are others who have surplus; more than what they require. This is very sad indeed.

If I were a millionaire, I would remove poverty from the world. I would feed, clothe as many poor as possible, open hospital where consultation would be free. Medicines would be supplied at nominal rates. I would do everything in my power to reduce as much poverty and misery as I can. I would also start night sheds for the poor, where they could learn words and arithmetic. This would enable them to read newspapers and take some interest in what is going on around them. It has been rightly said by wise men that 'he who opens a school closes a prison'. In this way education would make them better men.

In this way I would do my best to improve the lot of the poor and less fortunate people of my country and fulfill my dream of a rich and prosperous India. □

Is The Internet Bad for Young People?

Rifa Sabiha

2nd Sem, Sociology Deptt.

It is now easier than ever to have access through the internet, whatever you are using a computer, phone or a tablet. There is no doubt that many young people are spending more and more time online, with both positive and negative consequences.

One advantages of the internet is that young people can do research for their school work and homework. Afterall helps teenagers

to widen their knowledge and improve their grades. Another positive aspects of the internet is that people can practise foreign languages by chatting with their friends who are from other countries. This is also a good way of keeping in touch with their friends and families around the world.

On the other hand, there are also negative censequences. Some young people become addicted to online gaming and this can mean that they waste too much time playing these games. This can have a negative effect on their school work, the amount of exercise they get and their social lives. In addition, excessive internet use can mean that some young people hardly talk to their families because they are always on the computer.

To sum up, spending time on the internet can have a negative impact on young people, but it also has many advantages. Personally, I think the Internet is an incredible tool and the benefits of internet access outweigh the dangers. However we should be careful not to use the internat excessively. □

PROCASTINATION

Anurag Sharma

H.S 2nd year

There is a popular saying, “Time and tides wait for none.” If we don’t complete our tasks within the time, then, we won’t be able to complete them at any cost.

Procastination is the habit of delaying a task or an activity until later time. It is one of the worst habit that affects a person’s character. It has several harmful impact.

Procastination maintains tension in mind; the tension of putting off work for another time and thinking to do later. It makes a person dull. The willingness to do work gets reduced due to procastination. When procastination becomes a habit, all cheerfulness and carefree living go out of life and we live in a life of perpetual tensions.

Some students waste up one third of their time by procastinating. These very students have the excuse of “not having enough time” for completing the tasks assigned by their teachers.

We should do our best to eradicate procastination to live a better, systematic and punctual life. Dividing a big task into small steps will help us in doing so. A well-planned schedule of our daily tasks will keep up time bound and help us in avoiding procastination.

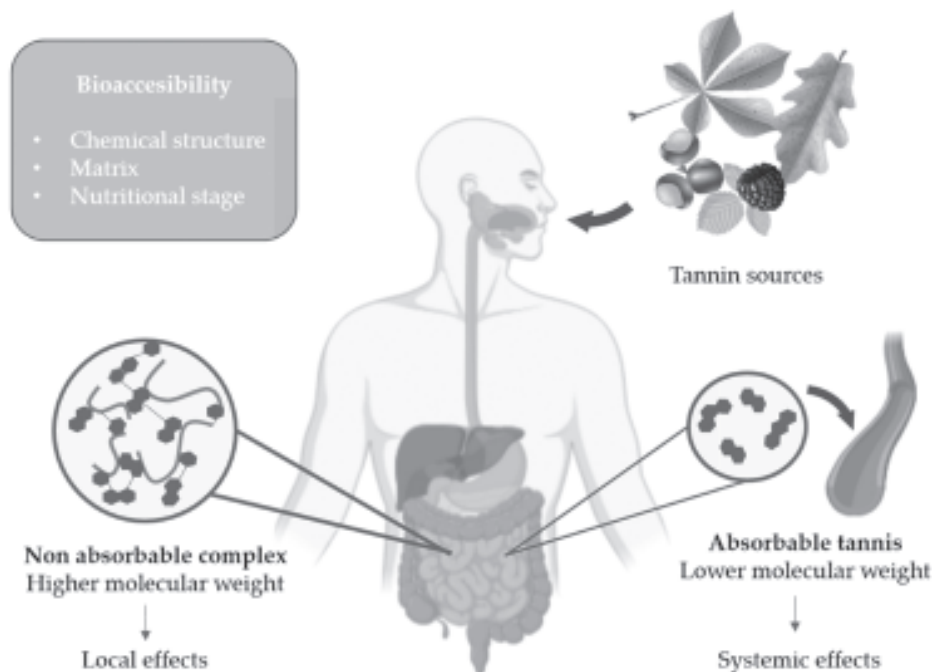
For being successful in life, one must learn the value of time. We shouldn’t turn procastination into a habit, because if we do so, we are just ruining our lives. Lastly, there are some lines of Sant Kalidas in his famous “dohas” about time boundation, “Kal kare so aaj kar, aaj kore so ab. pal mei pralay hoyegi, bahuri karego kab.” These lines mean that whatever we have to do tomorrow, do it today and right now because we don’t know what difficult circumstances might come in the very next moment. □

Tannins and Human Health

Puja Payeng

2nd Sem., Zoology Deptt.

Tannins (commonly referred to as tannic acid) are water-soluble polyphenols that are present in many plants foods. They have been reported to be responsible for decreases in feed intake, growth rate, feed efficiency, net metabolizable energy and protein digestibility in experiment of animals. Therefore, food rich in tannis are considered to be of low nutritional

value. Incidences of certain cancers, such as esophagcal cancer, have been reported to be related to consumption of tannins-rich foods such as betel nuts and herbal teas, suggesting that tannins might be carcinogenic.

Tea polyphenols and many tannin components were suggested to be anticarcinogenic. The anticarcinogenic and antimutagenic potentials of tannis may be related to their antioxidative property, which is important in protecting cellular oxidative damage, including lipid peroxidation. The generation of superoxide radicals was reported to be inhibited by tannis and related compounds. The antimicrobial activities of tannins are wall documentated. We have bacteria, and viruses was inhabited by tannins. We have also found that tannic acids and propyl gallale, but not gallic acid were inhibitory to food borne bacteria, aquatic bacteria; and off-flavour producing microorganisms. Their anti microbial properties seemed to be associated with the hydrolysis of ester linkage between gallic acid and polyols hydrolyzed after ripening of many edible fruits. Tannins in these fruits thus serve as a natural dyense mechanism against microbial infections. Tannins have also been reported to exert other physiological effects, such as to accelerates blood clotting, reduce blood presure, decrease the serum lipid level, produce liner necrosis, and modulate immunoresponses. □

বৰ্তমান সমাজত নাৰী

চন্দন ঠেঙাল
প্ৰাণী বিজ্ঞান বিভাগ

নাৰী সুৰক্ষিত বুলি কোৱাতো টান হৈ পৰিছে। আজিৰ সমাজ ব্যৱস্থাত গোটেই ৰাজ্যখনতেই এই বিষয়টোৱে সমস্যা হিচাপে ঠিয় দিছে। নাৰী আৰু পুৰুষ হ'ল ব্যক্তি সমষ্টিৰ দুই উপকৰণ। নাৰী আৰু পুৰুষসকলক লৈ এখন সমাজ গঠন হয়। বৰ্তমান সমাজত দেখা গৈছে যে নাৰীসকলক কোনো ঠাইতে সুৰক্ষিত বুলি ক'ব নোৱাৰি। কিয় তেওঁলোকে শোষণ, ধৰ্ষণ, নিৰ্যাতন, হত্যাৰ সন্মুখীন হ'ব লগা হয়। আমি নাৰীসকলৰ ধৰ্ষণ, হত্যা, নিৰ্যাতন এইবিলাকৰ বিষয়ে মাত মাতিব লাগিব এনে কৰিবলৈ হ'লে সকলোৱে মিলি আমি ওলাই আহিব লাগিব আৰু দাবী জনাব লাগিব চৰকাৰ আৰু আৰক্ষী প্ৰশাসনক। অকল আমি হাতত প'ষ্টাৰ-বেনাৰ লৈ প্ৰতিবাদ কৰি থাকিলে নহ'ব। জয়মতী, মূলাগাভৰু আৰু সতীসাধনীৰ নিচিনা বীৰাংগনা বৰ্তমান সমাজত প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে।

এটা কথা ঠিক যে আমি চৰকাৰ আৰু প্ৰশাসনক অকল দোষী থাকিলেই নহ'ব। নাৰীসকলৰ কিছুমান কৰণীয় আছে

বুলি মই ভাবো। আগৰে পৰা চলি অহা কিছুমান পুৰণিকলীয়া চিন্তাধাৰা আৰু অন্ধবিশ্বাসত নাৰীসকল বিশ্বাসী। তাৰ ফলত কোনো গাঁও বা চহৰ এখনত কাৰোবাৰ এঘৰ মানুহক ডাইনী সজাই নিৰ্যাতনৰ বলি হ'ব লগা হয়। এইবোৰৰ ক্ষেত্ৰত নাৰীসকল নিজে সজাগ আৰু সচেতন হ'ব লাগিব। যিহেতু কিছু কিছু মহিলা বা যুৱতী স্বভাৱ, চৰিত্ৰ, আচাৰ-ব্যৱহাৰৰ ওপৰতো প্ৰভাৱ পেলাই। যদি সেই মহিলা বা যুৱতীগৰাকীয়ে কোনো এজন ব্যক্তিক ভালদৰে ব্যৱহাৰ কৰিব নাজানে তেতিয়া সেই মহিলা বা যুৱতী গৰাকীৰ ওপৰত সেই ব্যক্তিজনৰ এটা বেয়া প্ৰভাৱ পেলাই বুলি মই ভাবো।

আমাৰ পুৰুষসকলৰো কিছুমান কৰণীয় আছে। কিছুমান পুৰুষে মহিলাসকলক শোষণ আৰু নিষ্পেষণৰ জৰিয়তে তলত থ'বলৈ বিচাৰে। সেই কাৰণে মহিলাসকলে আগবাঢ়ি যাব নোৱাৰে আৰু কিছুমান নীতি, জ্ঞান নথকা ঠেক মনোবৃত্তিৰ পুৰুষে মহিলাসকলক অশ্লীল প্ৰস্তাৱ দিয়াৰ লগতে ধৰ্ষণৰ জঘন্য কাণ্ডত লিপ্ত হয়। মই ইয়াত কাকো দোষ জাপি দিব

বিচৰা নাই। অতীজৰে পৰা চলি অহা নাৰীসকলৰ ওপৰত দমন, শোষণ, ধৰ্ষণ এইবিলাক এৰাই চলিব লাগিব। বৰ্তমান সময়ত এই পুৰণিকলীয়া ব্যৱস্থাবোৰে আমাৰ সমাজত বিৰোধ প্ৰভাৱ পেলাইছে।

পুৰণিকলীয়া সমাজ ব্যৱস্থাত নাৰী সদায় পুৰুষৰ অধীন হৈ আছে। প্ৰাচীনকালৰে পৰা আজিলৈকে অসমতে নহয় আন বহুতো ঠাইত নাৰীসকল শোষণৰ বলি হৈ আহিছে। সেয়েহে নাৰীসকলে এই সমস্যাবোৰৰ পৰা মুক্ত পাবলৈ নিজাববীয়াকৈ এখন আইন প্ৰয়োজনীয় বুলি ভাবো। এই আইনখনত নাৰীসকলৰ বাবে কিছুমান নীতি-নিয়ম উলংঘা কৰা ব্যক্তিৰ বিৰুদ্ধে কঠোৰ শাস্তি প্ৰদান কৰিব লাগে। তেতিয়াহে এই সমস্যাবোৰৰ পৰা কিবা এটা ফলপ্ৰসূ হ'ব বুলি মই ভাবো। নাৰীয়ে মাতৃ হিচাপে ঘৰ-সংসাৰ চলাই সন্তানক শিক্ষা-দীক্ষা দি মানুহ হিচাপে গঢ়ি তুলি গধুৰ দায়িত্ব পালন কৰে। ঘৰখনৰ মূল মানুহগৰাকীয়ে ধৰ্ষণৰ নিচিনা জঘন্য কাণ্ডৰ বলি হ'ব লগা হয় তাতোতকৈ আৰু দুখৰ বিষয় একো হ'ব নোৱাৰে। ৰাজনীতি সমাজ ব্যৱস্থাতো নাৰীসকলৰ

প্ৰয়োজনীয়তা যথেষ্ট গুৰুত্বপূৰ্ণ অথচ ভাৰতৰ দৰে এখন জনবহুল দেশত নাৰীসকল বেছিকৈ নিৰ্যাতনৰ বলি হ'ব লগা হয়।

আইন আৰু প্ৰশাসনিক ক্ষেত্ৰত কিছু কৰণীয় আছে বুলি মই ভাবো। বৰ্তমান প্ৰশাসনিক ব্যৱস্থাতোৱে কিয় ধৰ্ষণকাৰীক কৰায়ত্ত কৰিব নোৱাৰে? ধৰ্ষণকাৰী বিৰুদ্ধে কিয় ফাঁচীৰ ছকুম লগাব নোৱাৰে? এনেকুৱা লাগে যে তেওঁলোকে এই বিষয়টোৰ ওপৰত গা এৰা দিয়ে। ধৰ্ষণ হোৱা কেইদিনমানৰ পাছত দুজন মানক কৰায়ত্ত কৰিব তাৰপাছত একো উম-ঘামেই নাইকিয়া কৰি দিয়ে। নে ধৰ্ষণকাৰীসকলৰ হাতত তেওঁলোক বিক্ৰী যায়। কিয় ভাৰতৰ দৰে এখন দেশত ফাঁচীৰ ছকুম দিব নোৱাৰে? এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ওচৰত আবেদন জনাব লাগিব মহিলাসকলৰ সুৰক্ষাৰ স্বার্থত আৰু এই বিষয়বিলাকত মাতৃ মাতিব পৰা এগৰাকী সৎ, সাহসী মহিলা বিধান সভাত অতিকৈ প্ৰয়োজনীয় আৰু সকলো মহিলা সমিতিয়ে এই বিষয়টো গুৰুত্ব সহকাৰে লৈ চৰকাৰৰ ওচৰত দাবী জনাব লাগিব তেতিয়াহে এই বিষয়টোৰ কিবা এটা ফল ধৰিব বুলি মই ভাবো। □

ধবংসৰ পথত আমি

ঋতুপল বৰা

দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক, সমাজতত্ত্ব বিভাগ

ধৰিত্ৰীৰ মনোমোহা ৰূপ মূলতঃ প্ৰকৃতি। যুগমীয়া ধৰিত্ৰীৰ অপূৰ্ব বৰণ প্ৰকৃতিয়েই প্ৰদান কৰে। আমাৰ ধাৰণাৰ মূল সকলোবোৰ সামগ্ৰী প্ৰকৃতিৰ পৰাই লাভ কৰোঁ। প্ৰকৃতিৰ জীৱ জগতৰ প্ৰতি সৰ্বোত্তম দান পানী। যাৰ অবিহনে জীৱ জগত অসম্ভৱ। সেইদৰে প্ৰকৃতিও জীৱ জগতৰ প্ৰতি আন এক অপূৰ্ব উপাদান। কিন্তু বৰ্তমান সময়ত দেখা গৈছে প্ৰকৃতিৰ এই উপাদানসমূহক আমি ধবংসৰ পথলৈ নি নিজৰ বিপদ মাতি আনিছোঁ।

আমাৰ সকলোৰে জ্ঞাত, গছ-গছনি প্ৰকৃতিৰ অনবদ্য উপাদান। গছ-গছনিসমূহে কাৰ্বন ড্ৰাই অক্সাইড গেছ গ্ৰহণ কৰি আমাক জীয়াই থকাৰ

বাবে প্ৰয়োজনীয় অক্সিজেন গেছ এৰি দিয়ে। গছ-গছনিয়ে আমাক এক প্ৰদূষণ মুক্ত পৰিৱেশ আগবঢ়ায়। কিন্তু বৰ্তমান আমি গছ-গছনিসমূহ কাটি ধবংস কৰিছোঁ ফলত বায়ু প্ৰদূষণ, গোলকীয় উষ্ণতা বৃদ্ধি আদি সমস্যাই দেখা দিছে। অত্যধিক পৰিমাণে বায়ু প্ৰদূষণ হোৱাৰ ফলত বৰ্তমান অ'জন স্তৰত কিছুমান ডাঙৰ বিস্ফাৰ সৃষ্টি হৈছে। ইয়াৰ পৰা নিৰ্গত হোৱা অতি তীব্ৰ বেঙুনীয়া ৰশ্মি ধৰিত্ৰীত প্ৰৱেশ কৰিছে। এই ৰশ্মিয়ে

জীৱজগতত সাংঘাতিক ধৰণে প্ৰভাৱ পেলাব বুলি বিজ্ঞানীসকলে ইতিমধ্যে প্ৰকাশ কৰিছে। তদুপৰি গোলকীয় উষ্ণতা বৃদ্ধিৰ ফলত বৰ্তমান বৰষুণৰ মাত্ৰা কমি অহা, অত্যধিক পৰিমাণে উষ্ণতা বৃদ্ধিৰ সমস্যাই গা কৰি উঠিছে।

আনহাতে বনাঞ্চল ধবংস, প্ৰকৃতি ধবংস আন এক কাৰণ হৈ পৰিছে। বনাঞ্চলৰ গছ-গছনিসমূহ কাটি ধবংস কৰাৰ ফলত বনাঞ্চলত বাস কৰা জীৱ-জন্তুসমূহে খাদ্য আৰু আশ্ৰয়ৰ অভাৱত বিলুপ্তিৰ পথলৈ আগবাঢ়িছে।

প্ৰকৃতিৰ, জীৱ-জগতৰ সৰ্বোত্তম উপাদান পানী। বৰ্তমান পানীৰ সমস্যা তথা পানীৰ প্ৰদূষণে

প্ৰকৃতিৰ ধবংস পথলৈ নিছে। বৰ্তমান পৃথিৱীৰ বিভিন্ন অঞ্চলত পানীৰ অভাৱত বিভিন্ন ৰোগৰ সৃষ্টি হৈছে, ফলত মানুহৰ মৃত্যু হৈছে। আমি যদি আনাগত দিনত প্ৰকৃতিক ধবংসৰ পৰা ঘূৰাই আনিব নোৱাৰোঁ, অৰ্থাৎ প্ৰকৃতিৰ ধবংসৰ প্ৰতি আমি সতৰ্ক নহওঁ তেতিয়া প্ৰকৃতিৰ বৈচিত্ৰ্যময় ৰূপবোৰ হেৰাই যাব পাৰে। লগতে ধৰিত্ৰীৰ মনোমোহা সৌন্দৰ্য হেৰাই যাব পাৰে। □

জীৱনী

পাশ্চাত্য সাহিত্যত মধ্যযুগত চাৰ্চৰ প্ৰভাৱত প্ৰধানকৈ জীৱনী সাহিত্যৰ সৃষ্টি হয়। খ্ৰীষ্টান ধৰ্মৰ বীৰ, সাধু-সন্ত, শ্বহীদসকলৰ জীৱনক লৈ বহুতো জীৱন চৰিত ৰচনা কৰা হয়। সমগ্ৰ ইউৰোপত চাৰ্চ বিলাকৰ প্ৰভাৱ বাঢ়ি অহাৰ লগে লগে সাধু-সন্তসকলৰ জীৱন চৰিত ৰচনাৰ প্ৰভাৱৰ ভেঁটি সুদৃঢ় হৈ পৰে। নৱম শতিকাৰ আগলৈকে জীৱনীসমূহ গ্ৰীক বা লেটিন ভাষাত ৰচনা কৰা হৈছিল আৰু যাজক সম্প্ৰদায়ৰ লোকৰ দ্বাৰা সেইবোৰ পাঠ কৰাৰ ব্যৱস্থা আছিল। ...এই ধৰ্মীয় সন্ত-মহন্তসকলৰ জীৱনীত অলৌকিক ঘটনাৱলী আৰু কাৰ্য স্বাভাৱিক ভাবেই জড়িত হৈ পৰিছিল। এজন সন্তৰ জীৱনৰ কোনো অলৌকিক ঘটনা কালক্ৰমত আন এজনৰ জীৱনলৈও স্থানান্তৰিত কৰা হৈছিল।

—মহিম বৰা

মাদাৰ টেৰেছা আৰু তেওঁৰ বাণী

পদ্মশ্ৰী মণি গগৈ

ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক, অসমীয়া বিভাগ

মাদাৰ টেৰেছা আছিল বিশ্ববৰ্ণ্য এগৰাকী মানৱতাবাদী কৰ্মী। দয়া, কৰুণা আৰু ত্যাগৰ এক জ্বলন্ত প্ৰতিমূৰ্তি। নিংকিন, দীন দৰিদ্ৰ, ৰোগীয়া, পতিত আৰু গৃহহীন লোকসকলৰ সেৱা আৰু কল্যাণ সাধন কৰাই আছিল তেখেতৰ জীৱনৰ একমাত্ৰ লক্ষ্য।

মাদাৰ টেৰেছাই ইংৰাজী ১৯১০ চনৰ আগষ্ট মাহৰ ২৬ তাৰিখে ইউৰোপৰ যুগোস্লাভিয়াত জন্ম গ্ৰহণ কৰে। তেখেতৰ পিতৃৰ নাম আছিল নিকোলাচ আৰু মাতৃৰ নাম আছিল মিচেচ ড্ৰানা। সৰুতে মাদাৰ টেৰেছাক পিতৃ-মাতৃয়ে

‘এগনেছ’ নামেৰে মাতিছিল। মাদাৰ টেৰেছাই পাঁচ বছৰ বয়সত স্থানীয় বিদ্যালয়ত নামভৰ্তি কৰে। সাতবছৰ বয়সত তেওঁৰ পিতৃৰ মৃত্যু হয়। ফলত পৰিয়ালটি আৰ্থিক দিশত কিছু দুৰ্বল হৈ পৰে। মাকৰ তত্বাৱধানতেই মাদাৰ টেৰেছাই স্কুলীয়া শিক্ষা সাং কৰি আনুষ্ঠানিক শিক্ষাৰ সামৰণি মাৰে।

মাদাৰ টেৰেছা এগৰাকী কোমল হৃদয়ৰ মহিলা আছিল। মানুহৰ দুখ, কষ্টৰ প্ৰতি তেওঁ অতি সংবেদনশীল আছিল। সেয়ে তেওঁ মানৱসেৱাত নিজকে আত্মনিয়োজিত কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰি খ্ৰীষ্টান মিছনেৰী সংগঠন এটিত

যোগদান কৰি ভাৰতবৰ্ষলৈ আহে। তেওঁ ১৯২৮ চনত ভাৰতবৰ্ষলৈ আহি দাৰ্জিলিঙ চহৰত ‘লৰেটো’ সংগঠনৰ এখন বিদ্যালয়ত শিক্ষাদান কৰিবলৈ লয়। কলকাতাৰ ‘চেণ্টমেৰীজ স্কুলত’ সহকাৰী শিক্ষয়িত্ৰী হিচাপে যোগদান কৰে। যদিও পাছলৈ টেৰেছাই দৰিদ্ৰ ল’ৰা-ছোৱালীৰ বাবে ‘মিছনেৰী অফ চেৰিটি’ নামৰ এক সংস্থাৰ জন্ম দি দৰিদ্ৰ জনগণৰ সেৱাত মনোনিবেশ কৰে। ১৯৫০ চনৰ পৰা মিছনেৰীজ অফ চেৰিটিৰ জৰিয়তে এখেতে দুখীয়া, অনাথ, ৰোগী আৰু মৃত্যুমুখী মানুহৰ সহায়ৰ বাবে কাম কৰিছিল। ভাৰতত এই কাৰ্যৰ ভেটি স্থাপন হৈ সমগ্ৰ বিশ্বলৈ বিয়পি পৰিছিল। পোৱা জন পল দ্বিতীয়ই টেৰেছাৰ মৃত্যুৰ পিছত ‘কলিকতাৰ স্বৰ্গীয় টেৰেছা (Blessed teresa of calcutta) সন্মানেৰে বিভূষিত কৰে। ইয়াৰ পিছত তেওঁ ‘নিৰ্মল শিশু ভৱন’ আৰু ‘নিৰ্মল হৃদয়’ নামৰ গৃহ স্থাপন কৰে। টেৰেছাই পৃথিৱীৰ বিভিন্ন দেশত যাঠিখন বিদ্যালয় আৰু দুই শতাধিক চিকিৎসালয় স্থাপন কৰে আৰু এইবোৰ অনুষ্ঠানৰ যোগেদি গোটেই জীৱন নিঃ স্ব আৰু দৰিদ্ৰ জনগণৰ সেৱা কৰি ১৯৯৭ চনৰ ৫ ছেপ্তেম্বৰ তাৰিখে মাদাৰ টেৰেছা পৰলোকগামী হয়।

মাদাৰ টেৰেছাই তেওঁৰ মানৱ সেৱাৰ স্বীকৃতি হিচাপে বহুত ৰাষ্ট্ৰীয় আৰু আন্তৰ্জাতিক সন্মান আৰু পুৰস্কাৰেৰে বিভূষিত হয়। তাৰ ভিতৰত ১৯৭৯ চনত শান্তিৰ নোবেল বঁটা, ভাৰত চৰকাৰৰ পৰা ‘পদ্মশ্ৰী’, ভাৰতবৰ্ষ আদি উপাধি লাভ কৰাৰ উপৰিও ‘জৱাহৰলাল নেহৰু এৱাৰ্ড’, ৰাজীৱ গান্ধী বঁটা, ৰমন মেগছেছে বঁটা আদি বিভিন্ন বঁটা লাভ কৰে। তেওঁ নিজেই সাধাৰণ আৰু সহজ সৰলভাৱে জীৱন-যাপন কৰি পুৰস্কাৰ হিচাপে লাভ কৰা সকলো ধন দৰিদ্ৰ জনগণৰ কল্যাণৰ বাবে ব্যয় কৰিছিল।

মাদাৰ টেৰেছাই মানৱ সেৱাত নিজকে ইমানেই

একানপতীয়াকৈ আত্মনিয়োগ কৰিছিল যে, আনকি তেওঁ নিজৰ বৈবাহিক বান্ধোনৰ কথা পাহৰি গোটেই জীৱন অবিবাহিত হৈয়ে কটাইছিল। চিৰকুমাৰী হৈওঁ তেওঁ নিঃ স্ব আৰু দৰিদ্ৰ জনসাধাৰণৰ বিশ্বমাতৃ হিচাপে সকলোৰে পৰা শ্ৰদ্ধা লাভ কৰিছিল। ঠিক তেনেদৰে আমিও তেখেতৰ মহান আদৰ্শৰাজিৰ দ্বাৰা অনুপ্রানিত হোৱা উচিত। মাদাৰ টেৰেছাৰ কেইশাৰীমান সোণসেৰীয়া কথা -

- ক) মানুহ স্বার্থপৰ, যুক্তিহীন আৰু অবিবেচক হ’ব পাৰে, তৎসত্ত্বেও তেওঁলোকক ভালপাই থাকিব।
- খ) তুমি যদি নিঃস্বার্থভাৱে কিবা ভাল কাম কৰি আছা, মানুহে তেতিয়াও তোমাৰ কামত স্বার্থৰ গোন্ধ পাব। তথাপিও ভাল কাম কৰিবলৈ নেৰিবা।
- গ) তুমি যদি সফল হোৱা, বহুত মিছা বন্ধু আৰু সঁচা শত্ৰুৰ সন্মুখীন হ’বা, তথাপিও সফলতাৰ জখলাৰে উঠি যাবলৈ নেৰিবা।
- ঘ) আজি তুমি কৰা ভাল কাম মানুহে কলিলৈ পাহৰি যাব। তথাপিও ভাল কাম কৰি যাব।
- ঙ) সততা আৰু স্পষ্টবাদিতাৰ বাবে বহু সময়ত তুমি হয়তো আঘাত পাব। তথাপিও সৎ আৰু স্পষ্টবাদী হ’বা।
- চ) তোমাৰ বহু বছৰৰ সাধনাৰ অন্তত গঢ়ি উঠা এটা কাম বা প্ৰতিষ্ঠা ক্ষণেকতে তচনচ হ’ব পাৰে, তথাপিও গঢ়াৰ সাধনা নেৰিবা।
- ছ) পৃথিৱীক তোমাৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ অৱদান দিয়া, তোমাৰ কষ্ট হ’ব, তথাপিও পৃথিৱীখনক তোমাৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ অৱদান দি যোৱা।
- জ) মই অকলে পৃথিৱীখন সলাব নোৱাৰো, কিন্তু এটা শিলগুটি দলিয়াই মই পানীত বহুতো তৰঙ্গ সৃষ্টি কৰিব পাৰো।□

মালালা— এক প্রতিবাদী সত্ত্বা

নিশিতা খাউন্দ
সমাজতত্ত্ব বিভাগ

সমগ্ৰ বিশ্বতে এনে বহু ব্যক্তি আছে, যি নিজৰ কৰ্মৰ যোগেদি বিখ্যাত হৈ পৰে। তেনে এগৰাকী দুঃ সাহসী কিশোৰীৰ নাম হ'ল— মালালা ইউচুফজাই। পাকিস্তানৰ উপত্যকাৰ মিনগৰা নামৰ ঠাইত ১৯৯৭ চনত মালালাৰ জন্ম হয়। তেওঁ পিতৃ জিয়াউদ্দিন ইউচুফজাই। একেধাৰে কবি, শিক্ষাবিদ তথা শিক্ষাকৰ্মী। তেওঁ 'খুশাল প্লাবিক স্কুল' নামৰ এক বিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠান পৰিচালনা কৰে। এই প্ৰতিষ্ঠানৰ অধীনত থকা এখন বিদ্যালয়তেই মালালাই শিক্ষা গ্ৰহণ কৰে। সৰুৰে পৰাই মালালাৰ লক্ষ আছিল এগৰাকী চিকিৎসক হোৱাৰ। কিন্তু পিতৃৰ মন আছিল মালালাক এগৰাকী সফল

ৰাজনীতিজ্ঞ পৰিণত কৰাৰ, যাৰ বাবে তেওঁ নিজ কন্যাৰ নাম ৰাখিছিল পাচতুন বিদ্রোহী মহিলা তথা কবি 'মালালা অৱ মাইৱান্দাৰ' নামেৰে। এই মালালাৰ শব্দৰ অৰ্থ হ'ল 'দুৰ্দশা জৰ্জৰ'।

ইতিমধ্যে পাকিস্তানৰ উপত্যকা অঞ্চলত প্ৰথমখন চাত যুদ্ধৰ ধ্বংসলীলা চলিছিল। পুনৰবাৰ এই ধ্বংসলীলা চলাবলৈ সাজু হ'ল মৌলানা ফজলুল্লাহৰ নেতৃত্বাধীন সন্ত্ৰাসবাদীয়ে। ইয়াৰ প্ৰথম পদক্ষেপ ৰূপে তেওঁলোকে বন্ধ কৰি দিলে স্ত্ৰী শিক্ষা, সংগীত আৰু দূৰদৰ্শন। লগতে গোৰ্খা পিন্ধাই নাৰীক ঘৰৰ চাৰিবেৰৰ মাজত আৱদ্ধ কৰি ৰখা হ'ল।

পিতৃৰ ছত্ৰছাঁয়াত গঢ়ি উঠা ব্যক্তিত্বৰ বাবে মালালাৰ এই পৰিৱেশ আছিল অতিকৈ শ্বাসৰুদ্ধকৰ। এই কুশাসনৰ বিৰুদ্ধে মাত মতিবৰ বাবে মালালাই এক সুযোগ লাভ কৰিলে আৰু এই সুযোগ আছিল তেওঁৰ পিতৃৰ বন্ধু আব্দুল হেই কক্কব নামৰ এজন সংবাদিকৰ পৰা। যাৰ ফলশ্ৰুতিত ২০০৯ চনৰ পৰাই তেওঁ ‘গুল মাকাই’ ছদ্মনামত বি বি চি (উৰ্দু)ৰ বাবে ব্লগ লিখিবলৈ ধৰিলে। এই লিখনিৰ জৰিয়তে প্ৰকাশ পালে প্ৰথম স্বাত যুদ্ধই বিধস্ত কৰা জনসাধাৰণৰ দুৰৱস্থাৰ কথা তথা শিক্ষাৰ প্ৰতি আগ্ৰহ থকা এগৰাকী কিশোৰীৰ মনৰ যাতনাৰ কথা।

২০১০ চনৰ জানুৱাৰী মাহৰ ১৫ তাৰিখৰ পৰা সকলো বালিকা বিদ্যালয় তালিবানৰ নিৰ্দেশত বন্ধ হৈ পৰিল। মালালাই নিজৰ বিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষৰ নিৰ্দেশত নিজৰ প্ৰিয় গুলপীয়া সাজ ত্যাগ কৰি অন্য সাজ পৰিধান কৰি বিদ্যালয়লৈ যাবলৈ ধৰিলে। যাতে তালিবানৰ চকুত নপৰে। মালালাই যদিও স্কুলীয়া সাজযোৰ ত্যাগ কৰিলে, তথাপিও কিন্তু কোনো পথে ত্যাগ নকৰিলে নিজৰ প্ৰতিবাদী কলম। যাৰ কাৰণে মালালাৰ জীৱনলৈ তালিবানী সন্ত্ৰাসবাদী ফালৰ পৰা ভাবুকি আহিবলৈ ধৰিলে। ইমানতে ক্ষান্ত নাথাকি তালিবানী সন্ত্ৰাসবাদীয়ে মালালাক হত্যাৰ অপচেষ্টা চলালে। ২০১২ চনৰ ৯ অক্টোবৰ তাৰিখে বিদ্যালয়ৰ পৰা ঘৰ অভিমুখে আহি থাকোতে

তালিবানী বুলেতে মালালাৰ বাওঁফালৰ মস্তিষ্ক ভেদ কৰিলে। সমগ্ৰ বিশ্বৰ সংবাদ মাধ্যমত এগৰাকী চৈধ্য বছৰীয়া কিশোৰীক তালিবানে হত্যাৰ চেষ্টা কৰাৰ কথা প্ৰকাশ পালে। তালিবানৰ এই বৰ্ৰবতাক সকলোকে একেমুখে গৰিহণা দিলে।

সন্ত্ৰাসবাদীৰ এই হত্যাৰ চেষ্টাই কিন্তু মালালাক আমাৰ মাজৰ পৰা হেৰাই যাবলৈ নিদিলে। শত সহস্ৰজনৰ শুভ কামনাত তথা লগুণৰ প্ৰখ্যাত কুইন এলিজাবেথ অৱ বাৰ্মিংহামৰ চিকিৎসকৰ আশাশুধীয়া প্ৰচেষ্টাত মালালা পুনৰ শক্তিশালী ৰূপত উভতি আহিল।

নিজৰ দুঃ সাহসিক কৰ্মৰ যোগেদি আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ত স্বীকৃতি লাভ কৰা মালালাই সম্প্ৰতি ২০১৩ বৰ্ষৰ শান্তিৰ নবেল বঁটাৰ বাবেও মনোনয়ন লাভ কৰিছে।

ৰাষ্ট্ৰ সংঘৰ সচিব প্ৰধান বেন-কিন-মুনে 'Global Symbol' ৰূপে মালালাক অভিহিত কৰি ১০ নৱেম্বৰ দিনটো ‘মালালা দিৱস’ ৰূপে উদ্‌যাপন কৰে। যাতে স্ত্ৰী শিক্ষাৰ প্ৰসাৰ, গোড়ামী আৰু অন্ধবিশ্বাসৰ বিৰুদ্ধে জনজাগৰণ সৃষ্টি কৰিব পৰা যায়। মালালাৰ এই সংগ্ৰামত সহযোগিতা আগবঢ়াই ৰাষ্ট্ৰসংঘই শিশুৰ শিক্ষা সম্পৰ্কীয় এক বিস্তৃত কাৰ্যসূচী গ্ৰহণ কৰিছে। এই সম্পূৰ্ণ কাৰ্যসূচীৰ স্ল’গান হ’ল এটাই আৰু সেইটো হ’ল— ‘আই এম মালালা’।□

নিউক্লীয় বিজ্ঞানী “লিঅ’ জিলাৰ্দ”

নন্দিনী গোস্বামী

দ্বিতীয় যোগাসিক, সমাজতত্ত্ব বিভাগ

বৰ্তমান পৰিস্থিতিৰ গতিগোত্র বিশ্লেষণ কৰি ভৱিষ্যবাণী কৰিব পৰাৰ অদ্ভুত ক্ষমতা থকা এজন হাংগেৰীয় পদাৰ্থবিদ আছিল। বৈজ্ঞানিক গৱেষণা তেওঁ যিমান ভাল পাইছিল সিমানেই ভাল পাইছিল এই গৱেষণাসমূহ, ৰাজনীতিৰ ওপৰত পৰিব পৰা প্ৰভাৱৰ সম্ভাৱনীয়তা সম্পৰ্কে চিন্তা কৰিবলৈ। নিউক্লীয় বিজ্ঞানীসকলৰ ভিতৰত এওঁ আছিল আটাইতকৈ চতুৰ আৰু ৰাজনীতি সচেতন। এওঁৰ নাম হ’ল লিঅ’ জিলাৰ্দ।

হাংগেৰীৰ ৰাজধানী বুদাপেষ্ট চহৰত ১৮৯৮ চনৰ ১১ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে জিলাৰ্দৰ জন্ম হয়। তেওঁ ইলেক্ট্ৰিকেল

ইঞ্জিনিয়াৰিং অধ্যয়ন কৰিছিল আৰু প্ৰথম মহাসমৰত (১৯১৪-১৯১৮) অষ্ট্ৰিয়া-হাংগেৰীৰ সেনা বাহিনীৰ সেৱা আগবঢ়াইছিল। তাৰপাছত তেওঁ জাৰ্মানীৰ ৰাজধানী বাৰ্লিনলৈ যায় আৰু তাত এলবাৰ্ট আইনষ্টাইন, ভন লাৱে, ৱাল্টাৰ নাৰ্নষ্ট, মেক্স প্লাংক আদি প্ৰসিদ্ধ পদাৰ্থবিদসকলৰ অধীনত শিক্ষা লাভ কৰে। প্ৰথম অৱস্থাত জিলাৰ্দে এজন অসামৰিক ইঞ্জিনিয়াৰ হোৱাৰ সপোন দেখিছিল, কিন্তু পাছত উক্ত মনীষীসকলৰ সান্নিধ্যলৈ আহি তেওঁৰ মন মনতাত্ত্বিক পদাৰ্থবিজ্ঞানৰ প্ৰতি ঢাল খালে। জাৰ্মান জাতীয়তাবাদী

ছাত্ৰসকলে ইহুদীৰ বিৰুদ্ধে কৰা আন্দোলনৰ সময়ত জিলাৰ্দে বাল্ৰিনত প্লাংক আৰু আইনষ্টাইনৰ লগত থাকি গৱেষণা কৰিছিল। এই ছাত্ৰসকলে এদিন বাল্ৰিনত আপেক্ষিকতাবাদৰ ওপৰত বক্তৃতা দি থকা আইনষ্টাইনক অপমান কৰি মঞ্চৰ পৰা আঁতৰাই পঠিয়াইছিল। এই দৃশ্যই জিলাৰ্দৰ অন্তৰত বৰ আঘাত হানিছিল। চাৰিওফালে তেওঁ হিটলাৰৰ বৰ্ণ-বৈষম্য নীতিৰ প্ৰচলন দেখিবলৈ পাইছিল। হোটেল, থিয়েটাৰ আদি ৰাজহুৱা স্থান ইহুদী নিষেধ, “ইহুদীৰ বাবে প্ৰৱেশ বন্ধ” আদি আখৰেৰে ভূমুকি মাৰিবলৈ ধৰিছিল, লাহে লাহে ইহুদীৰ কাৰণে চৰকাৰী বৃত্তিৰ সকলো পথ ৰুদ্ধ হৈ আহিছিল। এইবিলাক দেখি শুনি জিলাৰ্দ জাৰ্মান এৰি অষ্ট্ৰিয়াৰ ৰাজধানী ভিয়েনা পালেহি। ৰাজনৈতিক দলসমূহৰ গতি গোৱালৈ লক্ষ্য কৰি তেওঁ আগতীয়াকৈ উপলব্ধি কৰিব পাৰিলে যে অতি সোনকালেই অষ্ট্ৰিয়া হিটলাৰৰ গ্ৰাসত পৰিব। তেওঁ ভিয়েনাত ছয় সপ্তাহ থাকিয়েই ইংলেণ্ডলৈ ৰাওনা হ’ল। ইংলেণ্ডত ১৯৩৩ চনত তেওঁ লৰ্ড ৰাদাৰফৰ্ডৰ বক্তৃতা শুনে। কথা প্ৰসংগত ৰাদাৰফৰ্দে এই কথা কৈছিল যে পৰমাণুৰ নিউক্লিয়াচত অজস্ৰ পৰিমাণৰ শক্তি নিহিত হৈ থাকে সঁচা, কিন্তু নিউক্লিয়াচত নিহিত হৈ থকা এই শক্তিক বিজ্ঞানীসকলে কাহানিও কামত নিয়োগ কৰিবলৈ সক্ষম নহ’ব।

জাৰ্মানিত হিটলাৰ আৰু ইটালিত মুচলিনিৰ স্বেচ্ছাচাৰিতাৰ বাবে ইউৰোপ এৰি আমেৰিকালৈ যোৱা পদাৰ্থবিদ জিলাৰ্দৰ দৰে আৰু কেইবাজনো আছিল। এইসকলৰ ভিতৰত হাংগেৰীৰ ইউজিনৰ উইগনাৰ, এডৱাৰ্ড তেলাৰ আৰু ইটালীৰ এনৰিক ফাৰ্মিৰ নাম বিশেষ উল্লেখযোগ্য। ১৯৩৮ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰি নিলচ ব’ৰ (Neils Bohr)ৰ পৰামৰ্শ অনুসৰি, ইটালীয় পদাৰ্থবিদ এনৰিক ফাৰ্মিয়ে স্তৰকহমৰ পৰা পোনে-পোনেই আমেৰিকালৈ ৰাওনা কৰিলে আৰু তাত নিউইয়ৰ্কৰ কলম্বিয়া বিশ্ববিদ্যালয়ত পদাৰ্থবিজ্ঞান বিভাগত পূৰ্ণ অধ্যাপক হিচাপে যোগদান কৰে। সেই সময়ত বাল্ৰিনত সমগ্ৰ ইউৰোপৰে সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ ৰসায়নবিদ অত’হান (Otto Hahn) আৰু তেখেতৰ সহকৰ্মী লিজে মাইতনাৰ এ ইউৰেনিয়াম নিউক্লিয়াচ সম্পৰ্কে কৰা পৰীক্ষামূলক গৱেষণা, দেনমাৰ্কৰ

ৰাজধানী কোপেনহেগেনত নিলচ ব’ৰ আৰু মাইচনাৰৰ ভতিজাক অত’ফ্ৰিচ (Otto Frish) এ এইবিলাক পৰীক্ষালব্ধ তথ্যপাতি সম্পৰ্কে আগবঢ়োৱা তাত্ত্বিক বিশ্লেষণ আৰু এইবিলাকৰ আঁৰত লুকাই থকা নিউক্লীয় শক্তি উদ্ভৱ হোৱাৰ সম্ভাবনীয়তা আমেৰিকাত জিলাৰ্দে পৰম নিষ্ঠা সহকাৰে অনুসৰণ কৰিছিল। তেওঁ এনৰিক ফাৰ্মিকো এই বিষয়ৰ গৱেষণাত লিপ্ত হ’বলৈ অনুৰোধ কৰিছিল। আমেৰিকাৰ ভালেমান বাহুৰবনিয়া পদাৰ্থবিদ আৰু ৰসায়নবিদৰ সহযোগত ফাৰ্মিয়ে এই দিশৰ গৱেষণাত মনোনিবেশ কৰে আৰু ১৯৪২ চনৰ ২ ডিচেম্বৰ তাৰিখে তেওঁৰ তত্ত্বাৱধানত আৰু ভালেসংখ্যক নামজ্বলা বিজ্ঞানীৰ উপস্থিতিত চিকাগো বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ষ্টেডিয়ামৰ একন এৰাপৰলীয়া স্কোৱাচ ক’ৰ্টত সজা আনবিক স্তম্ভত পোন প্ৰথমবাৰৰ কাৰণে পৃথিৱীত নিমজ্জিত পৰিস্থিতিত নিউক্লীয় শক্তি উদ্ভৱন হ’ল।

১৯৩৯ চনত, জিলাৰ্দে আইনষ্টাইনক অনুৰোধ কৰে মাৰ্কিন ৰাষ্ট্ৰপতি ৰুজভেল্টলৈ এখন চিঠি লিখিবৰ বাবে। উইগনাৰ আৰু তেলাৰৰ সহায়ত জিলাৰ্দে এই চিঠি আৰ্হি প্ৰস্তুত কৰে। আইনষ্টাইনে স্বাক্ষৰ কৰা এই চিঠি আলেকজেন্ডাৰ চেক্সে ১৯৩৯ চনৰ অক্টোবৰ মাহৰ ১১ তাৰিখে ৰুজভেল্টক হাতে হাতে দিয়েগৈ।

আমেৰিকা আৰু ইউৰোপৰ নিউক্লীয়ক বিজ্ঞানীসকলৰ সহযোগত মাৰ্কিন চৰকাৰে ১৯৪৫ চনৰ জুলাই মাহত বোমা প্ৰস্তুত কৰি উলিয়ালে। আইনষ্টাইনকে আদি কৰি সকলো বিজ্ঞানীয়ে যুদ্ধত বোমা ব্যৱহাৰ নকৰিব বাবে অশেষ চেষ্টা কৰিছিল। এইসকলৰ ভিতৰত জিলাৰ্দৰ প্ৰচেষ্টা বিশেষ উল্লেখযোগ্য। কিন্তু সকলোৰে অনুৰোধ আওকাণ কৰি জাপানৰ হিৰোচিমা আৰু নাগাচাকিত বোমা বিস্ফোৰণ কৰোৱা হ’ল ১৯৪৫ চনৰ আগষ্ট মাহৰ ৬ আৰু ৯ তাৰিখে। এই কাৰ্যত জিলাৰ্দ ইমানেই অনুতপ্ত হৈছিল যে যুদ্ধৰ পাচত তেওঁ পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ অধ্যয়নকে বাদ দি জীৱবিজ্ঞানৰ অধ্যয়নত ব্ৰতী হৈছিল।

১৯৪৬ চনৰ ৩০ মে’ তাৰিখে কেলিফৰ্নিয়াৰ লা-জোলা নামে ঠাইত ৬৬ বছৰ বয়সত ‘লিঅ’ জিলাৰ্দৰ মৃত্যু হয়। □

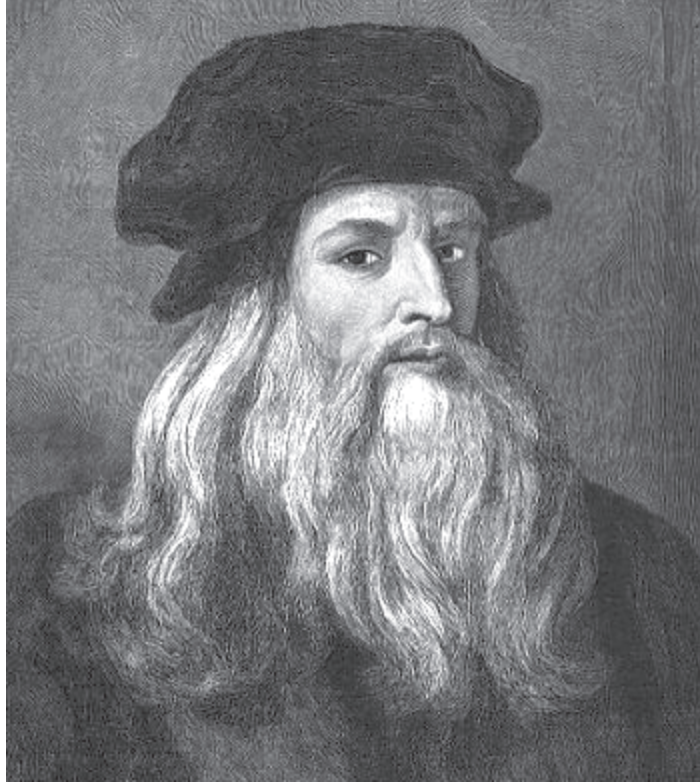
লিওনাৰ্ডো-ডা-ভিন্সি

(১৪৫২—১৫১৯ খ্রীঃ)

উপাসনা শইকীয়া

পঞ্চম ষাণ্মাসিক, অসমীয়া বিভাগ

শিল্পী লিওনাৰ্ডো-ডা-ভিন্সি আছিল ইটালীৰ নৱজাগৰণৰ যুগৰ মহান শিল্পীসকলৰ এজন। তেওঁ আছিল বহুমুখী প্ৰতিভা সম্পন্ন ব্যক্তি। বিজ্ঞান, কলা-সাহিত্য, সংগীত, স্থাপত্যশিল্প আদি সকলো দিশতে তেওঁৰ বিশেষ দক্ষতা আছিল। ভিন্সি আছিল উচ্চ নৱজাগৰণ যুগৰ এক অন্যতম প্ৰতিভা। তেওঁৰ শিল্পশৈলীয়ে ইটালীৰ লগতে সমগ্ৰ ইউৰোপৰ শিল্পধাৰাক আধুনিক যুগলৈ আগুৱাই আনিছিল। বিখ্যাত চিত্ৰ ‘মনালিছা’ৰ স্ৰষ্টা শিল্পী আছিল লিওনাৰ্ডো-ডা-ভিন্সি। সেয়ে তেওঁ তেওঁৰ সমসাময়িক শিল্পীসকলতকৈ বেছি জনপ্ৰিয় হ’ব পাৰিছিল।

ইটালীৰ ফ্লোৰেন্স

চহৰৰ পৰা কিছু দূৰত থকা এখন পাহাৰীয়া গাঁৱত ১৪৫২ খ্রীঃত ভিন্সিৰ জন্ম হয়। তেওঁৰ পিতাক পীয়াৰো-দা-ভিন্সি আছিল এজন আইনজীৱী। লিওনাৰ্ডোৰে কোনো দুখ-কষ্ট নোপোৱাকৈ লাহ-বিলাহৰ মাজেদি ডাঙৰ-দীঘল হৈছিল। সৰুৰে পৰাই তেওঁৰ শিল্পকলা আৰু বিজ্ঞান বিষয়ৰ প্ৰতি ধাউতি আছিল। প্ৰকৃতিক তেওঁ বৰ ভাল পাইছিল।

১৪ বছৰ বয়সত ভিন্সিক সেই সময়ৰ ফ্লোৰেন্সৰ

আটাইতকৈ নামজ্বলা শিল্পী অদ্ৰিয়া ডেল ভেৰোচিয়োৰ ষ্টুডিঅ’ত চিত্ৰকলা শিক্ষাৰ বাবে নামভৰ্তি কৰোৱা হয়।

ভেৰোচিচ যোঁৰ ষ্টুডিঅ’ত থকা সময়ত ভিন্সি য়ে, ভেৰোচিয়োকো চিত্ৰ অংকনত সহায় কৰিছিল। ভেৰোচিচ যোঁৰ ‘ব্যপাৰ্টিজন অফ খ্ৰীষ্ট’ ছবিখনত বাওঁহাতে থকা দেৱদূতজনৰ ছবি সম্ভৱত ভিন্সিয়েই আঁকিছিল। ষ্টুডিঅ’ত থকা অৱস্থাতে তেওঁৰ ‘সেই’ সময়ৰ কেইজনমান বিখ্যাত শিল্পীৰ লগত পৰিচয় হৈছিল।

১৯৪৭ খ্রীঃত

তেওঁ চিত্ৰশিক্ষা সাংকৰি পিতাকৰ ধনেৰে

এটা ষ্টুডিঅ’ ভাড়া কৰি লয়। ১৪৮১ খ্রীঃত ভিন্সিয়ে ‘এডৰেশ্বন অফ দা মেজি’ (Adoration of the Magi) নামৰ চিত্ৰখন অংকন কৰে। এই চিত্ৰখন আঁকিছিল ৭ ফুট ৩ ইঞ্চি বৰ্গাকাৰ এখন কাঠৰ পটত। টেম্পেৰা পদ্ধতিত কৰা এই চিত্ৰখন অংকন কৰোঁতে মুঠ ২৫ বছৰ কাল লাগে যদিও এই চিত্ৰখন অসমাপ্ত অৱস্থাতে ৰয়। ১৪৮২ খ্রীঃত তেওঁ ফ্লোৰেন্স এৰি মিলানলৈ যায়। তাত তেওঁ প্ৰতিকৃতি অংকন অনুশীলন

কৰে। ১৪৮৩ খ্ৰীঃত তেওঁ ‘ভাৰজিন অৱ দা ৰকছ’ নামৰ চিত্ৰখন অংকন কৰে। এই চলচিত্ৰখনত ভিগ্লিৰ সবল ডিজাইনে তেওঁৰ নক্সা জ্ঞানৰ পৰিচয় দিয়ে। চিত্ৰখনৰ কম্পজিচন বা সজ্জাবিন্যাস আছিল ত্ৰিভূজাকাৰ। এই চিত্ৰখনত মায়াময় ছাঁ পোহৰ প্ৰকাশ পাইছে। ধাতুৰ মূৰ্তি নিৰ্মাণতো ভিগ্লিৰ দক্ষতা আছিল। মিলানত থকা কালছোৱাত তেওঁ ব্ৰঞ্জৰ এটা অশ্বাৰোহীৰ মূৰ্তি নিৰ্মাণ কৰিছিল। ১৪৯৫-৯৭ খ্ৰীঃত ভিগ্লিয়ে বিখ্যাত দেৱালচিত্ৰ ‘দ্যা লাষ্ট চাপাৰ’ নামৰ ছবিখন অংকন কৰে। ছবিখনত যীশু আৰু তেওঁৰ বাৰজন শিষ্য এখন দীঘল মেজত বহি ভোজন কৰি থকা দেখা গৈছে। খ্ৰীষ্টান ধৰ্মবিশ্বাসমতে যীশুৱে এটুকুৰা ৰুটি হাতত লৈ শিষ্যসকললৈ চাই কৈছিল— ‘যিয়েই মোৰ হাতৰ পৰা ৰুটি টুকুৰা ল’ব তেওঁৰেই আজি ৰাতি মোক বিশ্বাসঘাটকতা কৰিব।’ এই কথা শুনি শিষ্যসকলৰ মনত আতংকৰ সৃষ্টি হৈছিল তাকে চিত্ৰখনত প্ৰকাশ কৰা হৈছে। শিষ্যসকলৰ চকুৰ চাৱনি, মুখ আৰু হাতৰ ভংগীত আতংক আৰু বিহ্বলতা প্ৰকাশ পাইছে। এই চিত্ৰখন টেম্পৰা পদ্ধতিত অঁকা হৈছিল বুলি বহুতে কয় যদিও কোনো কোনোৱে চিত্ৰখন তেলৰঙেৰে অঁকা বুলিহে ক’বলৈ বিচাৰে। ভিগ্লিৰ আন এখন প্ৰখ্যাত ছবি হ’ল ‘মনালিছা’। ১৫০৫ খ্ৰীঃত অংকন কৰা এই চিত্ৰখন আছিল ফ্লোৰেঞ্চৰ এজন ধনী ব্যৱসায়ীৰ পত্নী মনালিছাৰ প্ৰকৃতি। মনালিছাৰ ৰূপ আছিল অতি মোহনীয়। তেওঁক সন্মুখত বহুৱাই লৈ ভিগ্লিয়ে তেওঁৰ এই প্ৰতিকৃতি অংকন কৰিছিল। ভিগ্লিৰ আন আন চিত্ৰসমূহ

হ’ল—‘ভাৰজিন এণ্ড দা চেণ্ট আনে’ লেডা এণ্ড স্বান, বেটল অৱ আংঘিয়াৰ, মেডোনা অফ দা ৰকস ইত্যাদি। ১৫১৯ খ্ৰীঃত ৬৭ বছৰ বয়সত এইজন মহান শিল্পীৰ মৃত্যু হয়।

ভিগ্লি আছিল এজন গৱেষক শিল্পী। আন আন ক্ষেত্ৰৰ দৰে চিত্ৰকলাৰ ক্ষেত্ৰতো তেওঁৰ বিশেষ আৰু অশেষ অৱদান আছে। তেওঁৰ শিল্পশৈলীৰ নৱজাগৰণ যুগটোক এক উচ্চ স্থানলৈ উন্নীত কৰিছিল। ৰঙৰ সহায়ত চিত্ৰত ছাঁ পোহৰৰ সৃষ্টি কৰাত তেওঁ আছিল দক্ষ। ভিগ্লিৰ দ্বাৰা অংকিত মানৱদেহবোৰ বাস্তৱ দিশত অতি উন্নত। বিশেষকৈ তেওঁৰ শৰীৰ বিদ্যাৰ যি জ্ঞান আছিল তেওঁৰ চিত্ৰত তাৰ প্ৰতিফলন ঘটিছিল। তেওঁ অঁকা মানৱ দেহাবোৰে চিত্ৰকলাৰ ইতিহাসত এক বিশেষ স্থান অধিকাৰ কৰিছে। শৰীৰ অধ্যয়ন বা এনাটমি ষ্টাডিৰ ক্ষেত্ৰত তেওঁ তেওঁৰ সমসাময়িক চিকিৎসকসকলতকৈ আগবাঢ়ি আছিল। মানৱ দেহৰ মাংসপেশী, সিৰা-উপসিৰা আদিৰ গঠন অধ্যয়ন কৰিব বাবে তেওঁ মানুহৰ মৃতদেহ ফালি লৈ পুংখানুপুংখকৈ পৰীক্ষা কৰি চাইছিল। চিত্ৰকলাৰ ক্ষেত্ৰলৈ ভিগ্লিৰ আন এটা উল্লেখযোগ্য অৱদান হৈছে বিজ্ঞানসন্মত জ্যামিতিক পৰিপ্ৰেক্ষিতৰ ব্যৱহাৰ। ফিলিপ্পো ব্ৰোনেলচিৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতৰ ধাৰণাক প্ৰথমে ভিগ্লিয়ে চিত্ৰকলাত প্ৰয়োগ কৰিছিল। ১৫০০ খ্ৰীঃত তেওঁ উৰাজাহাজৰ এখন ছবি অংকন কৰিছিল। তাৰ পাছত এই উৰাজাহাজৰ এটা মডেলো তৈয়াৰ কৰিছিল। তেওঁৰ এই পদক্ষেপেই পাছৰ কালত উৰাজাহাজৰ ধাৰণা দিয়ে বুলি ভবাৰ থল আছে।□

কবিতা

গভীৰ বেদনাবোধ কবিতা সৃষ্টিৰ উৎস। আদি কবি বাণ্মিকীৰ হৃদয়ত বিচ্ছেদ কাতৰা ত্ৰৌধী পখীৰ বেদনাই যি অন্তৰ্দৰ্হী ব্যথাৰ সৃষ্টি কৰিছিল, সেই ব্যথা, সেই শোকেই শ্লোকৰূপে প্ৰকাশ পাইছিল। ত্ৰৌধীৰ দুখত শ্ৰিয়মান মুনিৰ অন্তৰত তীব্ৰ বেদনাৰ সঞ্চাৰ হ'ল। এই বেদনাবোধে তেওঁৰ চিত্ৰক ভাৰাবিষ্ট কৰি তুলিলে। বেদনা সন্তপ্ত চিত্ত আত্মপ্ৰকাশৰ আনন্দ বেদনাত উদ্বেলিত হৈ উঠিল। কবি হৃদয়ৰ আনন্দ বেদনাই প্ৰকাশৰ পথ পোৱাত কবিতাৰ জন্ম হ'ল।

— নলিনীধৰ ভট্টাচাৰ্য

বাৰিষাৰ দিনবোৰত পিতাইলৈ মনত পৰে

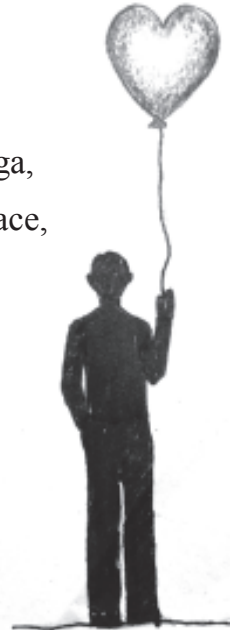
ড° গায়ত্ৰী চুতীয়া
সহযোগী অধ্যাপিকা, অসমীয়া বিভাগ

Will You Come

Cinthiya Borah
Assistant Profesor
Department of English

বাৰিষাৰ দিনবোৰত পিতাইলৈ মনত পৰে
সেইদিনা বেলি উঠাৰ আগতেই পিতাই ঢপলিয়াই গৈছিল
সেইদিনা পিতাইৰ কান্ধত নাঙল যুঁৱলি
হাতত ভলুকা বাঁহৰ এছাৰি
আগে আগে কজলা গৰুহাল
...ঘুৰি আহ, ঘূৰ ঘূৰ...
পিতাইৰ ক'লা হাত দুখন একেবাৰে কঠুৰা হৈ পৰিছিল
কিয় নহ'ব?
মা আৰু মোৰ ভাৰখন পিতাইৰ কান্ধত পেন্দুলামৰ দৰে আছিল
পিতাইৰ দুভৰিত বাৰিষাৰ সাজ পিন্ধা পথাৰ
সেই সাজত মোৰ ভৰি উঠে বুকুৰ ভঁৰাল
এনেকৈ দিন আহে আৰু যায়
নৈখনো ওফন্দি উঠে
পিতাই
মই সেইদিনা ভবা নাছিলোঁ
তই মথাউৰি গৈ নোপোৱাৰ আগতেই যে
জুইৰ শেলডাল আহিল
চাৰিওফালে আৰ্তনাদ...
পিতাই, পিতাই... মোৰ পিতাই
হয়, হয়, মোৰেই পিতাই
নিথৰ হৈ পৰি থকা দেহটোত তেতিয়া পথাৰৰ গোল্ক
মই বুকু ভুকুৰাই কান্দিছিলোঁ
উৰুখা ঘৰটোত এতিয়া পিতাইৰ গোল্ক
বুকুত সোপা মাৰি থৈ দিছোঁ পিতাইৰ গোল্ক
সেই গোল্ক
এৰা, এটা চিনাকী গোল্ক
আজি ঘূণে ধৰা নাঙলটো চুই চাইছো
পিতাইৰ গোল্ক পথাৰৰ গোল্ক
এৰা, পিতাই বাৰিষাৰ দিনবোৰত তোলৈ বৰ মনত পৰে..
মনত পৰে। □

Meet me in that Shahar
near the Ganga ghat,
in the morning hours
during the aarti period
with all the colourful flowers on your hands,
carefully lighting the diya.
and coming close to me.
I will wait for you,
wearing that red minakari saree,
I am more surili than
the morning chirping birds
I will wear that gold earring
and red bangles
I will wait like the calm Ganga,
like the soothing gold necklace,
I will wait patiently
Will you come, my lover?

বোপাই

প্ৰব্ৰজ্যোতি নাথ

চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক, অসমীয়া বিভাগ

হ'ব দে বোপাই,
একেবাৰে নকৰিব দুখ।
সিহঁতে ধৈই নম্বৰ পাইছে, পাওঁক দে।
সেইবুলি নকমাৰি ওঠৰ হাঁহি।

মোৰ ল'ৰা হৈ পৰীক্ষাত পাছ কৰিছ?
আখৰ নজনাব পুতেক হৈ
বুকুৰ চিন্তা গুচাইছ?
যেনে তেনে হ'লেও পৰীক্ষাত পাছ কৰিছ
তাতকৈ নো মোৰ আৰু লাগিছে কি?
ডাক্তৰ, ইঞ্জিনিয়াৰ আমাৰ পৰা বহু দূৰত
মন্ত্ৰী হৈ ৰাইজৰ তেজ শুহি
নালাগে মাৰিব ধুনীয়া হাঁহি।

চোকা বোৰকো দেখিছো নহয়
নিবনুৱা হৈ ঘৰতে আছে পৰি।
বাপেৰৰ সম্পত্তি বুলি যি আছে মাটি
তাকে লৈ থাকিব সুখী।
নাঙলৰ মুঠিটো থাকে বহু শক্তি
বাৰীৰ কাষৰ পথাৰখন সেউজীয়া কৰিব
সোণগুটিৰে ভৰাবি ভৰাঁল।
তাকে লৈ ৰাইজৰ গুছাবি ভাতৰ আকাল।

নালাগে দে বিদেশত গঢ়িব সম্পত্তি।
গঢ়িব নালাগে আটালিকা
খাব নালাগে দামী ৰেষ্টুৰাত
পঁজা ঘৰতে থাকিব
পইতা ভাত আৰু গৰৈ মাছৰ পোৰা খাবি।

দেখিছো নহয় বৰমুৰীয়া বুজোৱাবোৰৰ
বাপেক মাকক এৰিছে ফুটপাথত নি।
মোৰ ল'ৰা বৰ মানুহ নহ'লেও হ'ব
মাথো বৃদ্ধ কালত অন্ধৰ লাখুটি হ'বি।
হ'ব দে বোপা
নকলেও বুজি ল'বি মনৰ ভাষা।□

স্মৃতি আৰু স্মৃতি

অংশুমান পূজাৰী
ৰাজনীতি বিভাগ, ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক

মৃত আকাশ

দিশাজ্যোতি হাতীবৰুৱা
দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক, দৰ্শন বিভাগ

আৰু একো বাকী নাই
ৰাতিটোক দুফাল কৰি বাঢ়ি অহা পোহৰৰ
কোনো তাপ নাই।

বেৰৰ জলঙাইদি সোমাই অহা পানীখিনিৰ
কোনো পিয়াহ নাই।

নৈৰ ওপৰেৰে বৈ থকা বতাহজাকৰ
কোনো দিশ নাই

জুইৰ দৰে জ্বলি আছে
পোৰা পোৰা গোল্কৰ তুমুনিয়াহ

সুখ নাই, দুখ নাই
কোনো গ্লানি নাই

কেৱল আছে
বাটৰ কাষৰ প্ৰতিজোপা গছৰ তলত
একোখন মৃত আকাশ□

আশা তেতিয়ালৈকে আছিল,
যেতিয়ালৈকে সপোনৰ জেউতি চৰাত
বাস্তৱৰ তিক্ততাই বাহৰ পতা নাছিল...
চেপ্টা চলিছিল...
হৃদয়ৰ সুৰংগইদি উলিয়াই দিয়াৰ...
হৃদয়ৰ অতিকৈ আপোন অনুভৱক।
বিফল ইয়াতো...
স্মৃতিৰ মালাডালিৰ
আকৌ এপাহ নতুন কুসুম।
পিছে ই কিছু পৃথক...
আৱেগৰ আৱতৰীয়া বানত
উটি ভাঁহি আহি
হৈ পৰিছোঁ সীমাহীন নিৰাশাৰে ভৰা
বেদনাক্লিষ্ট এখন অজান পৃথিৱীৰ বাসিন্দা,
স্মৃতিয়ে যেতিয়া হৃদয় আৱৰে,
চকুৱেদি যেতিয়া ৰক্ত নিগৰে
নীৰৱতা ভাঙি হৃদয় খনে
আৰ্তনাদ কৰি উঠে।
প্ৰশ্ন অজস্ৰ...
উত্তৰ মাথো শূণ্যতা।
মৌনতাৰ সুযোগ লৈ
জীয়া কাহিনীবোৰে উচুপি উঠে,
আশাবোৰ অতীতৰ
কোনোবা খিনিতে খুপনি পুতি বৈ গ'ল...!!
সপোনৰ জেউতি চৰাত
আছে মাথোঁ এতিয়া স্মৃতি আৰু স্মৃতি।□

শাৰদী ৰাণী

শিল্পীকা শইকীয়া
দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক, দৰ্শন বিভাগ

শৰত মানে শাৰদী ৰাণী
নীলিম আকাশৰ বুকুত ভাঁহিছে
শুকুলা শৰতৰ মিঠা হাঁহি
শৰৎ তুমি শাৰদী ৰাণী।

অস্ত বেলি ৰঙীন কিৰণত
পদূলিৰ শেৰালি জোপাই মেলিছে পাহি।
জোনাকৰ ঢল ধৰাৰ বুকুলৈ আহিছে নামি।
টিপি টিপি জোনাকী পৰুৱাই যেন ক'লে আহি
শৰৎ তুমি শাৰদী ৰাণী।

শৰতৰ পৰশত হালি-জালি নাচে কহুঁৱা বননি
গছ-লতিকাৰ সেউজীয়া সুৰাসে
আমোল-মোল কৰে ধৰণী।
শৰতৰ বালিমাহী চৰাইজনীয়ে
নাচি-বাগি পখালে বালিতেই গা।
দুৰৰি দলিচাত নিয়ৰে যেন মুকুতাৰ মালা গাঁঠে।
শৰৎ তুমি শাৰদী ৰাণী।

তলসৰা শেৰালীৰ সুগন্ধিয়ে বতাহৰ সৈতে মিলি,
পুৱাতে ভাঙি তুলে চিকুন টোপনি
বিলাই ধৰাত শৰতৰ বাতৰি।
সন্ধিয়াৰ আকাশত গীতৰ লহৰ তুলি উৰি যায় এজাক শৰালি।
আকাশ শুকুলা মেঘবোৰে লৰি-ঢাপৰি দিয়েহি
এক নতুন ঋতুৰ আৰম্ভণি।
শৰৎ তুমি শাৰদী ৰাণী।□

জীৱন, শব্দবিহীন আবৃত্তি

সুদৰ্শনা নেওগ
ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ, চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক

অনন্ত কামনাৰ মেটমৰা বোজাৰ
অন্য এক নাম 'জীৱন'।
মানুহৰ সুখ-দুখ, কামনাৰ পৰিতৃপ্তি
জন্ম, মৃত্যুৰ অস্তিত্বই জীৱন।
এই বিনন্দীয়া ধৰাৰ ৰঞ্জে ৰঞ্জে
নিহিত হৈ আছে জীৱনৰ নাম।
যেনেকৈ উদয় নহ'লে অস্তৰ,
নাথাকে দিনটোৰ অৰ্থ
পূৰ্ণিমা নহ'লে আঁউসী অৰ্থহীন,
জনম-মৰা গ'লে জীৱনৰ হাবিলাষ
নাথাকিব এই পৃথিৱীত
শূণ্যত বিয়পি শূণ্যতেই মাৰ যায়,
ভাগ্যহীন জীৱনৰ সুৰহীন গান।
সপোন শেষ হ'লে, মায়াজাল আঁতৰিলে,
থাকিব জানো জীৱন নামৰ
এই সুন্দৰ গান।□

স্বপ্ন সমাধি

বন্ধুত্ব

অংশুমান পূজাৰী

ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ, চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক

ৰাণী হাজৰীকা

দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক, অসমীয়া বিভাগ

(১)

মৃতুৱে এতিয়া আহ্বান দিছে
সমাধিবোৰত বিলীন হৈ গৈছে
সপোনৰ এককাল পৰিধি...
আন একো নহয়
এয়া যে স্বপ্ন সমাধি।

(২)

জীৱনৰ শেষ আছে
কিন্তু অন্ত নাই জিজ্ঞাসাৰ,
কুটুম্বৰ বুকুত দাৱানল জ্বলে
জীৱন জীয়াৰ দুৰ্নিবাৰ হেঁপাহ সাৰি
কতজনৰ স্বপ্নৰ সমাধি ঘটে।

(৩)

মৃত্যু বোলে এটি শিল্প
অথচ ই কঢ়িয়াই আনে বিষাদ,
স্বপ্নৰ আৱেস্তনী শিথিল হয়
এনে মৃত্যু শিল্প হ'ব পাৰে জানো?
যি হয় স্বপ্ন সমাধিস্থল।□

সঁচাই নিভাঁজ শব্দৰ স্বার্থহীন ভাষাৰ
তিনিটা মাথোঁ বৰ্ণৰ গাঁথনি বন্ধুত্ব...
হয়টো সমগ্ৰ ধৰাত এজনো এনে ব্যক্তিৰ সন্ধান পোৱা নাযাব
যি বেয়া পাই বন্ধুত্ব।
যেতিয়া তুমি নিঃসংগতাত ভোগা,
তেতিয়া হয়টো কোনো নোলাব
যি দূৰ কৰিব পাৰে তোমাৰ
নিঃ সংগতাক, কিন্তু...
স্বার্থহীনভাৱে তোমাৰ লগত জীৱন কটাব,
প্ৰতিটো খোজত খোজ
মিলাব তোমাৰ বন্ধুত্বই
হে! পৃথিৱীৰ সৃষ্টিকৰ্তা
শতকোটি প্ৰণামো তোমাক
কিয়নো তুমিয়ে সৃষ্টি কৰিলা
বন্ধুত্ব।□

আই

ৰূপক দাস
দ্বাদশ শ্ৰেণী

কি দৰে থাকিম মই
তই নহ'লে জীয়াই...
তোৰ সমান আপোন দেখোন এই ধৰাত
আৰু কোনোৱেই নাই।

তোৰ অবিহনে মোৰ জনমেই বিফল
তয়ে শিকাইছিলি সোঁতৰ বিপৰীতে,
কেনেদৰে মেলি দিব পাৰি,
জীৱনৰ নৌকা।

দুখত পাখি কাটি কেনেদৰে উৰুৱাব পাৰি
সুখ-দুখ আৰু আনন্দৰ
সাতো ৰঙৰ ৰঙী চিলা।

দেহ-মন শাত পৰা আইৰ মাতষাৰ শুনিবলৈ
আই তোৰ কাষলৈ আহোঁ ধপলিয়াই,

ৰোগৰ পথ, ভোকৰ ভাত মুঠি বিচাৰি
তাকেই ৰোমন্থন কৰোঁ।

তোক হেৰুৱাই কেনেকৈ থাকিম জীয়াই
তোৰ সমান আৰু যে এই ধৰাত কোনোৱেই নাই।□

শৰতৰ আগমন

অনুশ্ৰী দলৈ
দ্বাদশ শ্ৰেণী

শৰতৰ শেৰালীয়ে চৌদিশে আমোল মোলাইছে
খালী ভৰিত বননিৰ নিয়ৰৰ টোপালবোৰে
দুভৰি তিয়াই পেলাইছে।
ক'ৰবাত লুকাই গৈছে মাথো এটি স্মৃতিৰ মিঠা হাঁহি
মোৰ মনত এটি উকা ভাব
নিয়ৰৰ টোপালৰ লগত মোৰ যে কিবা হেৰাই গৈছে।
ৰাতিৰ নিজানত জিলিকিছে মাথো আকাশৰ তৰাটি
উকা মনে তৰাটিক সুধিলোঁ—
“শৰৎ বাৰু এনেকৈয়ে আহে নেকি”?□

অনুভৱৰ গুণগুণনি

সুপ্ৰিয়া বৰা
ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

জীৱনৰ আশা

হৃদয়ত এতিয়াও আছে তোমাৰ নাম
অনুভৱবোৰে খুন্দিয়াই আছে হৃদয়ৰ মণিকোঠাত
হৃদয়ৰ নিভৃত কোণত হেঁচি ৰখা অনুভৱবোৰৰ গুণগুণিবোৰ
পাৰ ভাঙি ওলাই আহিব খোজে।
কিন্তু....
ইমান সাহসী যে মই নহয়
অনুভৱবোৰ শব্দৰে প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰো
হৃদয় স্পৰ্শ কৰাকৈ কথা কবও মই নাজানো
কিন্তু হৃদয়ৰ প্ৰতি কোণে কোণে
সদায়ে বৈ আছে
এক অজান অনুভৱ
অনুভৱৰ গুণগুণিবোৰ..□

উপাসনা বৰদলৈ
ষষ্ঠ যোগাসিক, ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

জীৱনৰ পৰিক্ৰমা
কেতিয়া? ক'ত শেষ হ'ব?
হয়তো কোনেও নাজানে।

এই জীৱন মেঘাছন্ন
কালিকা লগা ডাৱৰৰ দৰে
জুইৰ উত্তাপত গলি যোৱা দেহাৰ
লগে লগে হেৰাই যাব শূণ্যত।

প্ৰতিদিন, প্ৰতি ৰাতি
বিষাক্ত উশাহে জানো,
জীয়াই ৰাখিব পাৰে?

স্মৃতিবোৰ জীপাল হৈ থাকক,
নীলা চিয়াঁহীৰ মাজে মাজে।
সপোনবোৰ দাহ্য।

এই জীৱন
এটা নতুন বাট।
সময়ৰ প্ৰতিটো পলে কঢ়িয়াই আনক
জীৱনৰ ছাঁত লুকাই থকা
অনুৰাগ অনামিকা□

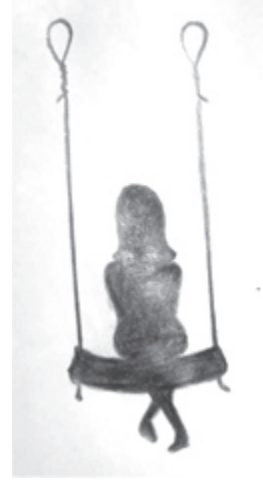
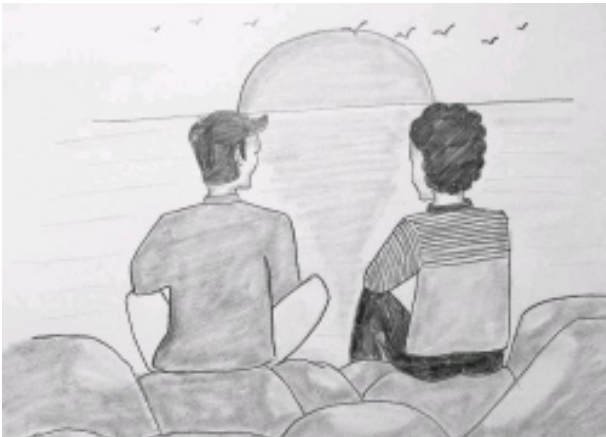

বন্ধুত্ব

বিশাল দাস

ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক, অসমীয়াবিভাগ

কিমান যে মধুৰ আছিল আমাৰ সম্পৰ্ক
 সময়ৰ সোঁতে সলনি কৰি দিলে সকলো
 সময় বৰ নিষ্ঠুৰ
 সময়ৰ লগে লগে যেন আমাৰ সম্পৰ্ক
 অচিনাকি হৈ গ'ল।
 কিমান সপোন দেখিছিলোঁ আমি
 একে লগে, একেখন মহাবিদ্যালয়তে
 ভৱিষ্যৎৰো সপোন আছিল প্ৰায় একেই
 কিন্তু সেই আশা যেন সপোন হৈয়ে ব'ল।
 একেটা মুদ্ৰাৰ দুটা পিঠি আছিলোঁ আমি
 সময়ৰ গতিত যেন মুদ্ৰাটোও
 অচিনাকি হৈ পৰিল।
 আকৌ মন গৈছে সেই মধুৰ স্মৃতি বোৰ
 ঘূৰাই আনিবলৈ
 কিন্তু সময়ে যেন আকৌ আমাক
 লগ হ'ব নিদিয়ৈ।
 শেষত ভগৱানৰ ওচৰত এটাই প্ৰাৰ্থনা যে
 মোৰ সেই পাহৰিব নোৱাৰা মৰমৰ বন্ধুক
 ভগৱানে কুশলে ৰাখক।□

নিস্তন্ধতা

ঋতুৰাজ বৰুৱা

ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক, অসমীয়া বিভাগ

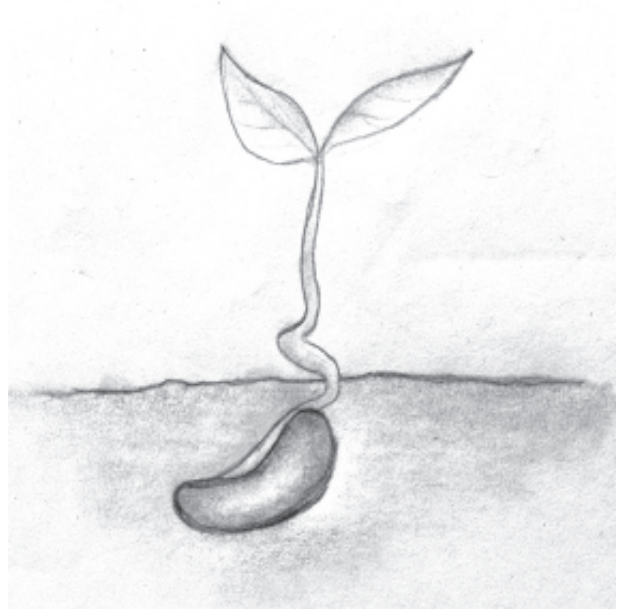
হেঁপাহবোৰ কিমাননো সামৰি ৰাখিম
 হৃদয়ৰ সোণ বৰণীয়া সপোন বোৰক,
 কিমাননো বান্ধি ৰাখিম সেই মামৰে ধৰা শিকলি ডালত।
 আহিবা এদিন....
 চাই যাবাহি,
 কেনেদৰে অন্ধকাৰ কোঠালিৰ মাজত আজি আৱদ্ধ মই।
 মুক্ত কৰিব নালাগে মোক,
 নালাগে মুক্ত কৰিব মোৰ হেঁপাহবোৰক আৰু সপোনবোৰক
 মাথো এবাৰ চাই যাবাহি
 থিৰিকীৰ ফাকেৰে,
 কিজানি সপোনবোৰে এক নতুন সন্ধান পায়েই।
 মোৰ জীৱন যুদ্ধৰ সংগী হ'ব নালাগে তুমি,
 মোৰ জীৱনৰ কাহিনীবোৰত হাত বুলাবলৈ নকওঁ মই,
 মোক বিজয়ী কৰি থৈ যোৱা
 মাত্ৰ মোৰ সাহসৰ কাৰণ তুমি হৈ ৰোৱা ...□

তলাবন্ধ

ৰিচিতা কলিতা

তিনিমহীয়া এই তলাবন্ধত
 সকলোবোৰ বিচলিত, ভাল বেয়া স্মৃতিৰ মাজত।
 দিনতে জনপথ আজিশূন্য
 প্রকৃতিত আৰম্ভ হ'ল নৱদিগন্ত
 মহামাৰীয়ে সৃষ্টি কৰিছে প্রলয়
 সকলোতে মাথো ভয় আৰু সংশয়।
 দেশ সেৱাত সকলো ব্যস্ত
 চাৰিওফালে নিমাত-নিস্তন্ধ ৰাজপথ
 জনতাৰ মৃত্যুৰ চিৎকাৰ
 দেশ মাতৃক হেৰুৱাৰ তাড়নাত
 বহুতে ঢাপলি মেলি আহিছে বিশ্বব্যাপী সন্ত্ৰাস সৃষ্টি কৰি
 কৰুণাই এক নতুন ইতিহাস ৰচিছে।
 তলাবন্ধত দেশবোৰ শুই পৰিছে
 ভোকত, বেমাৰত চটফটাই মানুহ টিল টিলকৈ মৃত্যু গনিছে।
 তলাবন্ধ হৈ পৰিল বিশ্ব
 প্রকৃতিয়ে আকৌ প্রাণ পাই উঠিল সেউজীয়াৰ ৰঙেৰে নিজক
 সজাই
 প্রদূষণমুক্ত হৈ পৰিল।
 জ্ঞাতে অজ্ঞাতে আমাক তলাবন্ধই দিলে বহুত বাৰ্তা
 ভাল বেয়াৰ মাজতেই
 স্মৃতিৰে জীপাল হৈ ৰ'ল তিনিমহীয়া তলাবন্ধ □

জীৱন

প্ৰিয়াক্ষী দত্ত
 চতুৰ্থ যান্মাসিক

যদিওবা দৈৰ্ঘ্যৰ মাপকাঠিৰে
 জুখিব নোৱাৰি জীৱন
 তথাপিও হেতা-ওপৰা লাগে জীয়াই থাকিবলৈ
 যৌৱনৰ দীঘেৰে আজীৱন।
 গৰকাত ভৰি থলেহে কৰিব পাৰি
 তল-ওপৰ, ওপৰ-তল প্ৰতিটো ক্ষণ জীৱনৰ
 যৌৱন আনন্দীয়া, যৌৱন বিনন্দীয়া,
 যদিহে তাতে একগি দুকণিকৈ
 পিৰীতিয়ে বাছে হেঁপাহৰ ফুল ভমকা ফুলীয়া
 আধাতে নালাগিলে কেণা
 একোহালি একোহালি কৈ
 সময়ে চপাই আনে জীৱনৰ নাট বাৰে-বহনীয়া। □

মা

বসুন্ধৰা

ৰাজশ্ৰী দাস
দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক

ঋতু বৰুৱা
ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক

পৃথিৱীৰ সুন্দৰতম নাৰী গৰাকী
কৰ্তব্য, দায়িত্ব
নিষ্ঠাৰে পালন কৰা মহিলা গৰাকী
ভোকৰ ভাতমুঠি সঠিক সময়ত দিয়া
দেৱী অন্নপূৰ্ণা গৰাকী
ঘৰখনৰ লক্ষ্মীদেৱী তেওঁ
সন্তানৰ বাবে আই সৰস্বতী
প্ৰয়োজনত শিলৰ দৰেই কঠিন
কাচৰ দৰে থুনুকা তেওঁৰ হৃদয়
সুদিনত কোন ক'লৈ যায় খবৰ নাৰাখিলেও
দুদিনত-ডেউকা মেলি আৱৰে তেওঁ
সাগৰৰ দৰেই বিশাল
আকাশৰ দৰেই উদাৰ
পৃথিৱীৰ দৰেই সহনশীল তেওঁ
নিজৰ ভাল লগা বোৰৰ জলাঞ্জলী দি
সন্তানৰ ভালৰ বাবে জীয়াই থাকে তেওঁ
তেওঁ শক্তি
তেওঁ ধৰিত্ৰী
তেওঁ নাৰী
তেওঁ মাতৃ।
সেইগৰাকীয়ে হল পৃথিৱীৰ সুন্দৰতম নাৰী
মোৰ মৰমৰ 'মা' □

মই প্ৰকৃতিয়ে কৈছোঁ
তহঁতক জন্ম দিয়া বসুন্ধৰাই কৈছোঁ,
মোক বশ নকৰিবি।
তহঁতক জীয়াই থাকিব পৰাকৈ সকলো দিছিলোঁ
কিন্তু,
তহঁতি মোৰেই বুকুত জন্ম লৈ
মোকেই গচকি আজি মাৰিলি।
মোৰ ওপৰত বৰবৰ নিৰ্যাতন কৰিলি
মোৰ দেহৰ বস্ত্ৰ আজি দেখোন আজুৰি আনিলি।
ভাবিছিলো মাতৃ পুত্ৰৰ বাবে
দেৱীৰ তুল্য বুলি,
তহঁতি মাতৃ তুল্য দেৱীকো আজি!!
ছিঃ...
এটাৰ পিছত এটাকৈ জপিয়াই
নিঃশেষ কৰি পেলালি মোক।
কেৱল নিজৰ স্বার্থৰ বাবে
মাথো স্বার্থৰ বাবে। □

প্ৰকৃতি গীত

চাহিনুৰ খাতুন
সমাজতত্ত্ব বিভাগ

সেই কলা ডাৰৰে আৱৰি ধৰা
গলি যোৱা আকাশখন দেখি,
যেন মোৰ হৃদয়খন জীপাল হৈ উঠিল।
জিৰ জিৰ কৈ বলা বতাহ জাক
আৰু বতাহত নাছি উঠা ফুল কেইপাহেও
যেন কিবা কব বিচাৰিছিল।
মই শুনিছিলো
কেৱল, বতাহৰ জিৰ জিৰনিত
আৰু বৰষুণৰ টোপ, টোপ শব্দত
দেখিছিলো সেই জীপাল হৈ উঠা
সেউজীয়া পৃথিৱীখন
অমৃত হৈ অহা বৰষুণ জাকেই যেন
আকৌ এই ধৰাক নতুন জীৱন দিছিল।
গোটাই পৰিৱেশটোৱেই যেন স্নিগ্ধ হৈ ৰৈছিল
আৰু মই
মই যেন এই স্নিগ্ধতাৰ মাজত
কিবা বিচাৰি ফুৰিছিলোঁ,
মই বিচাৰিছিলো অলপ সুখ, অলপ শান্তি
মই যেন এই কোমল প্ৰকৃতিৰ মাজত
অলপ শান্তি লভিছিলোঁ
বিচাৰি পাইছিলোঁ,
এক ক্ষণ্তকীয়া সুখ।।
আৰু মই বিচাৰি পাইছোঁ
স্নিগ্ধতাৰ মাজত প্ৰকৃতি গীত।।□

স্মৃতি

ৰূপম চুতীয়া
পৰিসংখ্যা বিভাগ

তোমাক শেষ বাৰ দেখা
এতিয়াও মোৰ মনত আছে।
মোৰ কলিজাৰ ভঙা ঘৰত
এই স্মৃতি এতিয়াও সযতনে সাঁচি থোৱা আছে।
দুপৰীয়া সোণৰ সোলেঙ ৰ'দৰ দৰে
তোমাৰ উজ্জ্বল মুখ এতিয়াও
দুয়ো নয়নৰ আগত বাঢ়ি থাকে।
চকু ছাত মৰা উজ্জ্বল বগা কাপোৰেৰে ঢাকি থোৱা,
তোমাৰ সৰ্পগন্ধা শৰীৰ
শেষবাৰ দেখা এতিয়াও মোৰ মনত আছে।
মৰহা ফুলৰ দৰে তোমাৰ লানি মুখ খন মনত পৰিলে,
মই নজনাকৈয়ে
মোৰ দুই নয়নৰ পৰা লোতক বাগৰি পৰে।
তোমাক শেষ বাৰ দেখা এতিয়াও মোৰ মনত আছে।
ফৰিংফুটা জোনাকত তোমাৰ স্মৃতি মনত পৰিলে,
মোৰ ভগ্নহৃদয়ত প্ৰজ্ঞাৰ পদুম ফুলে।
চকু মুদিলেই তোমাৰ স্মৃতিয়ে
মোৰ ভগ্ন হৃদয়ত চুৰী হৈ আঘাত কৰে।
দুপৰ নিশা তোমাক বিচাৰি, এতিয়াও
মোৰ অৱৰুদ্ধ প্ৰেমে নিশব্দ ভাৱে
সুৰাস্য উপত্যকা ভ্ৰমণ কৰে।
মোৰ হৃদয়ত,
তুমি আৰু তোমাৰ স্মৃতি নতুনত্বত
শৰৎৰ শেৱালী ফুল হৈ ফুলি আছে।
তোমাক শেষ বাৰ দেখা এতিয়াও মোৰ মনত আছে।।□

পৰিসমাপ্তি

FAITH IN GOD

ৰীমা বৰা

দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক, অসমীয়া বিভাগ

Diya Sarkar
B.Sc. 2nd Semester

গছকি ধূলিময় নকৰিবা মোৰ চোতালৰ দুবৰি
 মোৰ জীৱনৰ পৰিসমাপ্তিত
 দুবৰি কেইজোপাও যে মৰিব মোৰ মৃত শৰীৰৰ তলত।
 সেই নিশা অৰ্ধ-জোনটোৱেও থাকিব সুখত
 কলীয়া ডাৱৰৰ আৰঁত।।
 কাঞ্চনবুলীয়া হাঁহিবোৰো সৰি পৰিব
 ফাগুণৰ পছোৱা বতাহৰ লগত।

অকল্পনীয় এটি পৰিৱেশে বিৰাজ কৰিব কাৰোবাৰ কোমল
 হৃদয়ত...।।

মাথোঁ পৰিসমাপ্তি ঘটিব মোৰ জীৱনৰ
 ৰৈ যাব ধূলিকণা হৈ উৰি যোৱা সেই দৃশ্য
 মোৰ মৃত চেচাঁ শৰীৰৰ পূৰে ৰোৱা
 সেই তুলসীজোপা।।
 চিতাৰ জুইয়ে মোৰ শৰীৰৰ
 অস্তিত্বক মুহাৰি নিব নিমিষতে।
 মাথোঁ ৰৈই যাব ভাল-বেয়া, ব্যক্তিত্বৰে মই গঢ়া
 মানুহৰ হৃদয়ত মোৰ সেই সৰু ডায়েৰীখন।।
 মোৰ জীৱনৰ পৰিসমাপ্তি ঘটিলে
 নিশ্চয় মৰহিব মোৰ চোতালৰ দুবৰি বন।।
 মোৰ মৃত শৰীৰৰ তলত।□

Never lose faith
 In life, there is never a time
 When God leaves our side,
 All you got to do is trust in him
 and the bad times will glide.
 Never lose hope in God and
 above all in yourself,
 For God has blessed everyone
 with a magical elf.
 This little friend will protect
 you in times of distress,
 he will lead you where you ought
 to go, because he knows best
 Completely lost and without a clue,
 Just smile my friend, and
 a new door will open for you□

MY DREAMS

Nibedita Roy

B.Sc. 1st Semester

I dream a dream last night
It had made me to awaken
my dream book that I write.

Some dreams are about life,
about a love lost and broken
A dream I dream last night;

I had heartache and strife
The dream I felt is now taken
The dream I felt is now taken,
To my dream, book I write

Some dreams are very light
Good dreams come only now and then.
Most dreams I dream at night

I wish not to highlight
They leave me sad and crestfallen
In my dream book, I write

How dreams will come tonight;
Until, I have reawaken
I dreamt a dream last night.
In my dream book, I write. □

LIFE

Arati Kumari

Life is race
With full of grace
Where we are the runners,
Trying to be the winner
Where, helping others is duty,
And working with others nicely is a beauty.
Where we struggle for our right,
And it makes our future bright.

Life has value of time.
Not using it becomes a crime,
Life have some duties to follow.
Otherwise it gives us only sorrow.

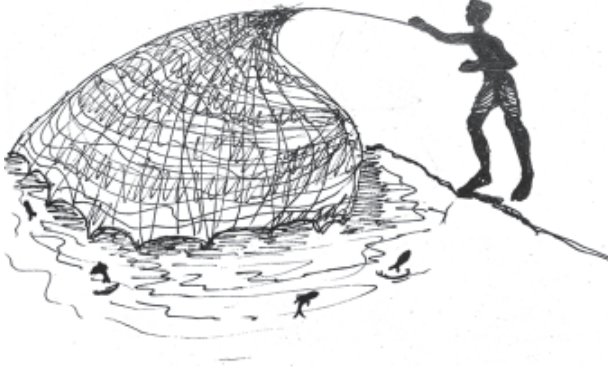
Life is very precious,
It is a gift of God
We should do good work and
Oh! God thanks a lot.
For giving me this wonderful life. □

ANGLONG

Porag Jyoti Saikia
2nd Semester, Sociology Department

ফাগুনৰ ঠিকনা

ৰঞ্জিত দত্ত

দ্বিতীয় যাত্ৰাসিক, সমাজতত্ত্ব বিভাগ

I fly in the sky of Anglong
I look onto the place where you belong.
Today I'm going to say that I want to have a portrait
of you, dear.

I will look on you from the clouds,
I will be bird and I will sing with you around
And I will be cold air, will touch you for sure.
I will tell you "you're mine" by thunder sounds.

Ingchm! My spirit is in your behind
And I quickly change my look to see you, my pie,
I will be broken if I see cry,
Don't dear don't, I will come anytime.

I fly in the sky of Anglong
I look onto the place where you belong. □

প্রকৃতিৰ ৰঙা আঁচলত শুভ্র তুলা বৰ্ষাই
গাৰ নিহালী আৰুৰণ আঁতৰাবলৈ
আকৌ আহিল উন্মনা ফাগুন।
নাওঠ বিৰিখত বিৰিঙালেহি
ফাগুণে উমান-পৰশ
মতলীয়া পছেৰাজকে সৰাপাতৰ মাজত
বিচাৰিবলে ল'লে ফাগুণৰ ঠিকনা
নিশাৰ অন্ধকাৰবোৰ বিয়পি পৰিল গভীৰভাৱে
বাংময় হৈ পৰিল মোৰ শব্দৰ প্ৰহেলিকা।
আলহী পখীৰ নানা সুৰৰ কাকলী
ধূলিময় হৈ ৰয় আলি-কেকুৰী
সঁচাকৈয়ে ফাগুণ
তুমি "নষ্টালজিক"। □

On the spot poem writing

Silence: The essence

Dibakar Dutta
5th Semester
English Department

Silence, the thing keeps one
Eternal suspense,
Silence, which becomes
Sometimes a vengeance.

It can be sometime
The cause of one's wounds;
It may also be the
Depressed often found.

It is said that
Silence reigns over darkness;
It thus snatches everything
When one is in extreme happiness. □

গল্প

চুটি গল্প উনবিংশ শতাব্দীৰ অভিনৱ সৃষ্টি। উপন্যাসৰ দৰে ইয়াক সামগ্ৰিকতা আৰু বিশালতা নায়। চুটি গল্পৰ প্ৰথম সমালোচক Brander Matthews এ চুটি গল্পক সাহিত্য কৰ্ম হিচাপে তাৰ শেষ ফলশ্ৰুতি আৰু শিল্পগুণৰ ফালৰ পৰা অন্যান্য গদ্য সাহিত্যৰ পৰা পৃথক বুলি কৈছে। W.H. Hudson এ Matthews সংজ্ঞাকেই বহুলাই কৈছে যে চুটিগল্পত এটা মাত্ৰ মূলভাৱ (Idea) থাকিব লাগিব আৰু সেই ভাবটোকে একান্তভাৱে একমুখী কৰি প্ৰকাশ কৰিব লাগিব।

ড° নগেন শইকীয়া

সাগৰ আৰু পাথৰ

তাতকৈ ওখ, এজন স্বাস্থ্যৱান ডেকা।
এড্ৰিনে এইবোৰ ৰুটিন ফ'ল' কৰা,
খোৱাত হকা-বন্ধা, খোজ কাঢ়িবলৈ
যোৱা আদি কামবোৰ ভাল নাপাইছিল।
অৱশ্যে খোজ কাঢ়িবলৈ গৈ বেয়া পোৱাৰ
কাৰণটো আছিল তাৰ লগত সকলো
সময়তে লগত থকা বডীগাৰ্ড চাৰিজন,
যাৰ বাবে সি মুকলি আকাশক শান্তিৰে
উপভোগ কৰিব পৰা নাছিল।

এদিন ট্ৰেইনিঙৰ মাজতে এড্ৰিনে
ট্ৰেইনাৰ মাইকেলক মাতি ক'লে—

“মোক অলপ অলপ সাধাৰণ কাম
কৰিবলৈ দিয়া চোন। নহ'লে মই মৰিয়ে
থাকিম” এড্ৰিনে অতি ভাগৰুৱা মতেৰে
ক'লে।

‘নাই ইয়াতকৈ সৰু দিলে নহ'ব

পৰাগজ্যোতি শইকীয়া
দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক, সমাজতত্ত্ব বিভাগ

বাবা, অলপ কষ্ট তোমাক ওজন চাইয়েই দিছো। মই আছো
নহয়। মাইকেলে ক'লে।

“তুমি সঁচাকৈ পাথৰ দেই! মই নোৱাৰোঁ ইমানখিনি।
আহ্!” এড্ৰিনে আমনি পাই ক'লে।

“অ'কে বাবা, মই অলপ কমকৈ দিম বাৰু। কিন্তু অলপ
চাই চিতি দিবই লাগিব। ইমানো সহজ নহ'ব।” মাইকেলে
মিচিকিয়াই হাঁহি ক'লে।

“ঠিক আছে বঢ়িয়া।” এড্ৰিনে ফুৰ্তিৰে ক'লে।

এড্ৰিনে সদায় সুখী হৈ থকা ভাও জুৰি জীৱন পাৰ কৰে।
কিয়নো এজন শিল্পী হিচাপে এটা প্ৰজন্মলৈ তাৰ দায়িত্ব বহুত।
এড্ৰিনৰ জিম্ ট্ৰেইনাৰ মাইকেলৰ সৈতে এক ভাল বন্ধুত্ব গঢ়ি
উঠিছিল। এদিন ফুৰ্তিৰ মাজতে এড্ৰিনে নিচুপ হৈ পৰা দেখি

এজন ওঁঠৰ বছৰীয়া ল'ৰা, নাম তাৰ এড্ৰিন। অজনা
ল'ৰাটোৰ কথা বতৰাত কেতিয়াবা কিছুমান বিষাদৰ শব্দ প্ৰায়
লক্ষ্য কৰিবলৈ পোৱা যায়। ল'ৰাজন প্ৰায় কম বয়সতে বহুত
খিনি অৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হ'ল যদিও সুখী হ'ব কেতিয়াও
শিকা নাছিল। ল'ৰাজন এজন গায়ক। আমেৰিকাৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ
গায়ক বুলি খ্যাত।

ল'ৰাজনক তেওঁৰ এছিছটেণ্টে এদিন এজন জিম্
ট্ৰেইনাৰৰ সৈতে চিনাকি কৰাই দিলে যিহেতু তেওঁক এটা
স্বাস্থ্যকৰ ৰুটিনৰ প্ৰয়োজন হৈছিল। যাৰ নাম আছিল মাইকেল,

মাইকেলে সুধিলে—

“কি হ’ল এড্ৰিন?”

এড্ৰিন হঠাৎ আশ্চৰ্য হৈ পৰিল আৰু একো নজনাব ভাও জুৰি ক’লে,

“একো নাই হোৱাটো?”

মাইকেলে এইবাৰ কোনো প্ৰশ্ন নকৰিলে আৰু তাক এখন শান্তিপূৰ্ণ ঠাইলৈ নি সুধিলে—

“আৰু কিমান দিন?”

“কি কৈছা এইবোৰ মই বুজি পোৱা নাই। আৰু মোক ইয়ালৈ কিয় লৈ আহিছা?” এড্ৰিনৰ প্ৰশ্ন।

“মোক মোৰ প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লাগে। মই যি কোনো কাম কৰিব পাৰোঁ। মই পাথৰ যে।” মাইকেলৰ উত্তৰ।

“কি প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লাগে তোমাক মাইকেল?” এড্ৰিনে সুধিলে।

এইবাৰ মাইকেল কিছু উগ্ৰ হৈ পৰিল আৰু অলপ চিঞৰি ক’লে,

“নিজক এবাৰ সুধি চোৱা, নিজক এবাৰ চোৱাঙ্গ তুমি সুখী?”

এড্ৰিন স্তব্ধ হৈ ৰোৱা দেখি মাইকেলে আকৌ প্ৰশ্ন কৰিলে,

“তোমাৰ আগে পিছে হাজাৰজন লোক, গোটেই পৃথিৱীৰ প্ৰিয় তুমি। তথাপিও তুমি সুখী নে? হাজাৰজন মানুহৰ মাজতো তুমি অকলশৰীয়া হৈ পৰা কিয়?”

এইবোৰ কথা শুনি এড্ৰিনে এটা দীঘল উশাহ হৈ হাঁহি কলে,

“মই চোন সকলো সময়তে হাঁহিয়েই থাকো। ব’লা ব’লা যাওঁ এতিয়া ইয়াৰপৰা, পাৰ্টি আছে নহয়। মোৰ নাচিবৰ মন গৈছে।”

সেইবুলি কৈ সি পাৰ্টিলৈ যাব লওঁতেই মাইকেলে তাৰ হাতত ধৰি কিছু কাষ চাপি আহি সুধিলে—

“মিছলীয়া হ’বলৈ চেষ্টা নকৰিবা। মিছা ক’ব নাজানা তুমি। কোৱা মোক!”

এড্ৰিনে এটা দীঘল উশাহ লৈ এটাই শব্দ ক’লে—

“সাগৰ”

“সাগৰ? মানে?” মাইকেলে একো নুবুজি সুধিলে।

“মোৰ হাতত এই পানীৰ গিলাছটো দেখিছা? কিমান চাফা শীতল পানী। ইয়াত আছে নে কিবা দাগ? নাই নহয়? সাগৰখন মন কৰিছা? কিমান ধুনীয়া! নীলা, জিলিকা জিলিকা, ৰাতিপুৱা মুকুতাৰ দৰে ৰং, তাৰ পাছত দুপৰীয়া গভীৰ নীলা আৰু সন্ধিয়া সেন্দূৰীয়া আৰু সোণৰ বৰণ। সাগৰ, বিভিন্ন সময়ত বিভিন্ন ৰং, সুন্দৰতা! মাজে মাজে আকৌ টো, কিমান ফুৰ্তি নহয়! কিন্তু সাগৰৰ তলখন দেখিছা কেতিয়াবা? ভিতৰলৈ? যিমান গভীৰলৈকে যাবা খলা, বমা, গাঁত, অতিপাত গভীৰলৈকে গ’লে চিনেমা জগতৰ দৰে সুন্দৰ নেদেখি। অন্ধকাৰ দেখি আৰু তললৈ গ’লে, আৰু অন্ধকাৰ। সেই সাগৰখন মই। মানুহে কয় যে দুখবোৰ প্ৰকাশ কৰি দিব লাগে, পাতল লাগে হেনো। কিন্তু সদায় জানো তোমাৰ দৰে কোনোবা শ্ৰোতা বিচাৰি পাম?”

মাইকেলে এড্ৰিনক মাথো সাৰটি ধৰিলে। এড্ৰিনে নিজৰ দুখৰ কাৰণ কোৱাৰ প্ৰয়োজনীয়তা অনুভৱ নকৰি কেৱল কান্দি উঠিল মাইকেলৰ সঁহাৰি পাই।

“পাথৰত দেখোন আজি আকৌ সাগৰৰ পানী খুন্দা মাৰি পানী চিটিকি পৰিছে।” মাইকেলে ক’লে।

“মোৰ চকুপানী এইবোৰ।” এড্ৰিনে হাঁহি ক’লে।

দুয়ো সাৰটি থকাৰ মাজতে হাঁহিব ধৰিলে।

“আজি এনেকৈয়ে থকা হ’ব নেকি? যাওঁ ব’লা এতিয়া?” মাইকেলে ক’লে।

“নাযাওঁ ৰ’বা, আকৌ এনেকুৱা পাথৰ পাওঁ নে নাপাওঁ বা বিচাৰি?” এড্ৰিনে ক’লে।

মাইকেলে হাঁহিলে।

দুয়ো পাৰ্টিলৈ গ’ল আৰু সকলোৱে সিহঁতক দেখি সুধিলে,

“ইমান দেৰি হ’ল যে?”

“সাগৰ আৰু পাথৰৰ বন্ধুত্ব হয় নে নহয় চাব গৈছিলোঁ।”

মাইকেলে মিচিকিয়াই হাঁহিলে। তাত থকা লোকসকলে একো বুজি নাপায় পুনৰ নচাত ব্যস্ত হৈ পৰিল। □

Guests

Rajballabh Shyam

6th semester, English department

“Meena, it has nothing to do with our love for our son! We both know that we love him dearly!”

“But Ramesh, my instincts are telling me the opposite. My heart cannot bear such a crime! I am a mother after all! Ajay will be watching us do this...and despite of his death? How can we even call ourselves parents Ramesh? Doesn't it pain you to even think of such a thing?”

“I am a father too Meena! He has grown up sitting on my lap. I have fed him, I have played with him, I have educated him, and what not? Do you think this won't hurt me as well? But only listening to the heart can sometimes ruin us. We will have no one by our side. People will gossip all sorts of things behind our backs. Who knows, if our families, friends, all might abandon us in shame? Would you like that to happen? Will the truth be worth at the end?”

Meena and Ramesh has had uncountable arguments about this certain issue. It is not just because of their son, Ajay's death; It was now what they will answer to society's questions who will now visit their house to console them. Some would say, “Ajay was such a lovely boy! It is hard to believe that he would do this to himself.”, while the others would ask, “How did it happen Ramesh? Were there

any signs?”. These type of questions would make Ajay's parents very uneasy. They'd almost break into tears back again, but still won't be ready to talk about it. Their maid servant would reply, “It's about time Radha *di*. They'll need time to tackle such a unfortunate phase in their life”. But sometimes, Meena would answer them all at a spike in her emotions - “Joy of the house he was...had quite a number of good friends. Everyone loved him. In fact, Ajay once told me about his new friend who was bigger than him in age....they've met quite a few times. Rahul was his name. He seemed like a fine boy. But you know Radha, looks deceive when you least expect them. I can never, ever forget the day when Ajay went to his house, and that *haram*...” A tight grasp by her husband. Meena would realise. She would immediately look at Ramesh. She might have revealed too much. Lucky, no one noticed. “So Meena, you were saying? Another neighbour would ask. “Yeah...and um...(stuttering) Ajay had too many tensions. The regret of not being able to crack his JEE entrance 3 times repeatedly...you know how much pressure he had dealt with...” Ramesh would add, “It was too much for his age. Went to Rahul's house that day in the hope that he could help overcome all of that stress. It is disappointing to see no one could.”

It has been another tough day for them. Ramesh, back in his room, at 12 o'clock, midnight, walks towards his locked drawer with trembling feet. He feels to have labelled himself as the guiltiest father on earth. Slowly, he unlocks his drawer, and picks up a crumpled note. A suicide note. Ajay must have written it the night he freed himself from all the noise of the world; Now, his father keeps it away from the same. It read-

“The more I try to repress it, the louder it gets. Mumma, Papa, sorry, I let you down. It's been six months, yet I cannot escape from the truth that I, a boy, has been raped by another! I put the blame on none but me.”

Since his son's death, Ramesh has spent numerous sleepless nights with that note in his hands, trying his best to convince himself and justify those half-truths he tells to the outside world- “Ajay was

depressed”, “Ajay had many tensions”, “Ajay had trouble cracking entrance exams”, and so on and on. And why wouldn't he? Won't the society's pity looks on them turn into strangeness? They would reckon, “A man, molested by a man!”. It is funny for both Ramesh and Meena to wonder that things would have been at least a little different if Ajay was a girl instead. “I would have gone to the police then, of course!”, Ramesh mutters. Sometimes Meena asks him though, “Would this day have come Ramesh, if we tried to help Ajay instead of persuading him to speak nothing at all?” Of course it wouldn't have, and now they know it well amidst those lies, that persuasion, the justification they try to live in, trying to convince themselves that what they now speak to their guests is the best they can to survive in this society. Outsiders must be by their side, and a mere truth can't do any greater good to them anyways. □

Amorphous love

Dibakar Dutta
6th semester, Dept. of English

“The twinkling pined lights are magnificent” Sam exclaimed in sheer joy. It was Sam’s first Diwali at his new rented house. Shoyam brings sweets as per his mother’s advice. He wants to celebrate this Diwali with Sam to the fullest. He even plans to propose to Sam on this auspicious occasion.

Sam is making a rangoli at the doorstep with wonderful colors.

: “Wonderful! Wow, Sam! It’s really beautiful..(like you)” Shoyam comes to Sam...

: “Really? I didn’t think it would impress you. It was all for you, Shoyam.”

Shoyam then touches Sam just for the first time which produces pleasurable sensations in Sam. The pleasant odor of that vermillion-shaded rose that Sam is hiding behind his back, made him lost in the world of his memories, the first encounter with his dearest Shoyam.

: “Hello! Yeah yeah, I am on my way... It just a few minutes to reach there.

: Oh! Ok, inform me about reaching your room. Will miss you, my best best best friend. Don’t forget to have your lunch on time.

: Ok Ok will remember that. Will talk to you later. Goodbye!”

Sam is on a phone call with his best friend Shruti on the way to his new room. He then gets off the rickshaw and asks the puller about the fare. He pays the fare and walks towards his room. He has come to Gauhati for his higher studies. After a long journey from Dhapkota village Sam has finally reached his new rented house. Sam then knocks on the door.

“: “Don’t know yaar, what type of person he would be. What kind of likes and dislikes he would

have? Oh god! I hope he would not be too sentimental. I can just hope for the best.”

: “Don’t worry.. everything will be okay. Be happy to see him and welcome him with a joyous face”.

Here, Shoyam is talking to his mother. Well, he considers her as a best friend more than as a mother. She is very kind and has very friendly behavior toward her son. Shoyam shares everything with his mother. He hears the knocking on his door just when he cuts the call. He opens the door and sees an attractive face with a sheen over shine.

: “Hi! I am Sam. Your new roommate.”

Shoyam stared into his eyes and was lost somewhere. He forgets to wish him Hello.

: “Oh Hello! Where are you lost into? Let’s come out of your imagination. Hello !”

: “Oh sorry! Yes, what were you talking about? Oh! I am Shoyam! Welcome welcome! Welcome to my room. Don’t mind it is dirty and unfurnished right now. arrange everything just in the blink of an eye. You get fresh and I will make a cup of tea.”

: “Ok thank you! It will be okay. Hope you don’t smoke and drink at all. I can’t bear a roommate who smokes and drinks. Do you?”

Sam asks walking towards the bathroom. Shoyam hides the matches and cigarettes all in a rush. And says,

: “No! No! I don’t smoke or drink. My parents would not have let me stay here if I do that. I don’t I don’t.”

Sam comes out and they have cups of tea together. After having tea, they arrange the room. Sam then urges him to check the rooms, the kitchen, and all. Shoyam then says

: “It is all yours... Check the rooms and all. Arrange everything as you like.”

Sam is then surprised to see only one bedroom. He thought there would be a different bedroom for him. He shouts surprisingly,

: “Oh shit! Only one bedroom! How will we manage? Oh, God !”

: “Why Sam? I can share the bedroom with you... No problem!”

: “Is that so? You are too good Shoyam. Thank you so much”

They then shift Sam’s luggage to the bedroom. And they started living together. All with fun and joy they rejoice every moment like two love birds. One is ready to help the other at any moment. Cooking, cleaning, playing games, shopping everything has become difficult to do alone. One day Shoyam and Sam go shopping together. Shoyam gives Sam a perfume bottle. Sam says,

: “Pretty!”

Shoyam says in an inquisitive time as if he is accepting a love token. They go for a candle dinner too. After all, it was a very happy day for both of them.

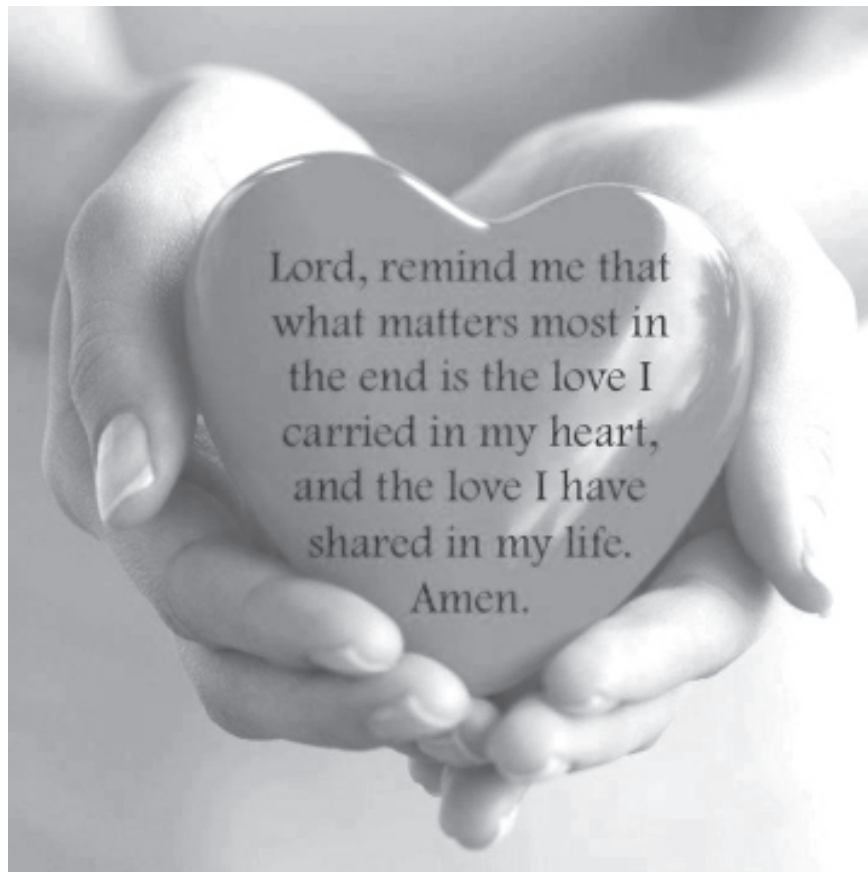
Shoyam lifts Sam upward and wants to say something,

: “Sam! Listen. Sam, I want to tell you something....”

: “Yes, please tell me.”

: “Sam! Sam....! Actually.....! Sam, will you be my valentine?”

Sam then smiles curiously and rushes away playfully. Shoyam is curious and confused at the same time, “If Sam would accept him or not?”. Shoyam too then walked toward the balcony which was blooming with varied shades of fairy lights, earthen lamps, and the night sky filled with the sparkling essence of illuminating crackers. □

অপেক্ষাৰ অন্ত

সুদৰ্শনা নেওগ

ষষ্ঠ যোগাসিক, ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

পূণ্যলতাই হঠাৎ নঙলা খোলাৰ শব্দ শুনিলে। ৰাতি ২ মান বাজিছিল। ৰেৰকান্ত তেতিয়াও টোপনিতে লালকাল। বিছনাৰ কাষতে থকা কেৰাচিনৰ লেমটো লৈ উঠি আছিল। কুঁৱলীৰ ঘন আন্ধাৰত তাই একো ভালকৈ দেখা পোৱা নাই। কিন্তু কোনোবা দুজন যেন আহিছে সেয়া উমান পাইছে। ওচৰ চাপি অহাত সন্মুখৰ মানুহ দুজন দেখি পূণ্যলতাৰ দুগালেৰে চকুলো বাগৰি আহিল। মাঘৰ বিহুতৈ তেতিয়াও এসপ্তাহ বাকী। যোৱা ছয়-সাত বছৰে বুঢ়া-বুঢ়ীয়ে অকলেই সেই পঁজাটোত বিহু পাতি আহিছে। কথাবোৰ ভাবিয়েই তাইৰ মন সেমেকি উঠিছিল। কিন্তু হঠাতে সন্মুখত পুতেক বোৱাৰীয়েকক দেখা পাই আনন্দত যেন মন নভৰা হৈছে। লৰালৰিকৈ সিহঁতক ভিতৰলৈ আনিলে।

আজি উৰুকা, পূণ্যলতাৰ আনন্দৰ যেন সীমা নাই। পুতেক নোহোৱাকৈ কিমান যে এনেকৈ ভোগালী বিহু পাৰ কৰিলে। আজি ৰেৰকান্তৰো মনত বহুত স্মৃতি, চুবীয়া-চোলা পিন্ধি আগফালৰ চোতালতে বহি চাহ খাইছে। ভোগালী বিহু ভোগ কৰাৰ বিহু বুলি কোৱা হয়। কিন্তু ইমানদিনে তেওঁলোকে একো ভোগেই কৰিবলৈ পোৱা নাছিল। যেতিয়াৰ পৰাই পুতেকে চাকৰিৰ কাৰণে গুচি গৈছিল। আজি ভোগালী বিহুৰ দিনাই সিহঁতক কাষত পাই কিমান যে সুখী। পূণ্যলতাই পুৱাই উঠি সকলোৰে কাৰণে খোৱাৰ যোগাৰ কৰিলে। ঘৰখন যেন আজিহে পূৰ্ণ হ'ল। বাপেক-পুতেক কথাত ব্যস্ত। ইমান দিনে চাকৰিৰ জেগাত কি কৰিলে— তেওঁলোকে পুতেক নোহোৱাকৈ কিমান বেজাৰেৰে বিহু সংক্ৰান্তিবোৰ পাৰ কৰিলে। মুঠতে ভোগালী বিহুতো এইবাৰ সুখে-সন্তোষে পাৰ কৰিব।

ভোগালীয়ে ভোগ কঢ়িয়াই আনে। কথাটো যেন সঁচা প্ৰমাণিত হ'ল। পূণ্যলতা ৰেৰকান্তৰ কপাললৈ যেন ঈশ্বৰে ভোগালীৰ ভোগ লিখি পঠিয়ালে। পুতেক-বোৱাৰীয়েকক ওচৰত পাই দুয়ো সঁচাই সুখী হ'ল। ভোগালী বিহুত পূণ্যলতাৰ হেঁপাহবোৰ পূৰ হ'ল, অপেক্ষাৰ অন্ত পৰিল...।□

কৰণাকালীন মোবাইল

ধ্ৰুৱজ্যোতি নাথ

কলাশাখা

কৰণৰ হৃদয়খন আজি সাঁচকৈয়ে কৰণ। নহবনো কিয়? কৰুনা মহামাৰীৰ বাবে সমগ্ৰ বিদ্যালয় বন্ধ। শ্ৰেণী পাঠদান বন্ধ থকাৰ কাৰণে সকলোৱে ঘৰতে থাকি পঢ়া আৰম্ভ কৰিছে কিন্তু সেই দিনা বিশেষ খবৰ আহিল যে সেই দিনাৰ পৰা সিহঁতৰ অনলাইন পাঠদান আৰম্ভ হ'ব। লগৰ সকলোৱে মোবাইলৰ যোগেদি অনলাইন পাঠদান ঘৰতে ল'বলৈ সাজু হৈছে। যাৰ মোবাইল নাই সিহঁতে মোবাইল কিনিছে। কৰণৰ ঘৰৰ কাষৰে তাৰ লগৰ হৰিয়ে মোবাইল কিনিবলৈ যাওঁতে নিজেই কৰণক চিঞৰি কৈছে 'কৰণ মই আজি মোবাইল কিনিবলৈ যাওঁ, তই পাঠ নল'ব নেকি?'

“এতিয়ালৈকে ফোন কিনাৰ কথা চিন্তা কৰা নাই।”

কথাটো কৈ হৰিয়ে মোবাইল কিনাৰ আনন্দত অতি আনন্দমানেৰে দৌৰ মাৰিলে। কিন্তু হৰিৰ সেই আনন্দই এপাট যেন শেল মাৰি গ'ল কৰণৰ অন্তৰত। কাৰণ কৰণে ভালকৈ জানে তাক মাকে দহ হাজাৰ দি মোবাইল কিনি দিব নোৱাৰে। দেউতাকৰ মৃত্যুৰ পাছৰে পৰা মাকে যেনে তেনে তাক ভাত মুঠি যোগাৰ দি পঢ়াই আছে। ভাতমুঠি যোগাৰ দি আহিছে বুলিওনো একেধাৰে সি কেনেকৈ কয় কত দিন যে অনাহাৰে টোপনি যাব লগা হৈছে সি। কত দিন বহী নথকাৰ বাবে বিদ্যালয়ৰ কলিতা ছাৰৰ পৰা মাৰ খাব লগা হৈছে। তথাপি তাৰ মাকৰ ওপৰত কোনো আক্ষেপ নাই। কাৰণ সি দেখিছে কিমান কষ্টৰে মাকে তাক তুলি তালি ডাঙৰ কৰিছে। বৰষুণ দিলে আগতীয়াকৈ সিহঁতৰ ঘৰৰ ভিতৰত পৰে। ৰাতি আকাশৰ তৰা লিখিব পাৰি বিচনাত শুই। কত ৰাতি মাকে তৰাৰ সৈতে কথা পতা শুনিছে সি।

হৰিয়ে কোৱা প্ৰতিটো কথা শুনি আছিল কৰণৰ মাকে। কৰণৰ কৰুণ মুখলৈ মাকে এপাক চালে। হয় মাকে ভবাৰ দৰেই কৰণৰ অন্তৰখন আজি দুখেৰে ভৰা। কৰণৰ মুখত থকা সেই অন্তহীন বেদনা দেখি মাকৰ চকুলৈকে নামি আহিল

বাৰিষাৰ ভৰা লুইতৰ ধাৰ। কন্দাৰ বাহিৰে যে মাকৰ কোনো আজি উপায় নাই। কাৰণ মাকে ইচ্ছা কৰিয়ো দিব নোৱাৰে এটা মোবাইল ফোন। সেইদিনা কৰণৰ মাকে বিচনাত শুই শুই ভাবিলে যে আমাৰ দৰে দৰিদ্ৰ ঘৰৰ ল'ৰা-ছোৱালীৰ বাৰু পঢ়াৰ অধিকাৰ নাই নেকি? কৰুণাটো আহিছে মাত্ৰ আমাৰ দৰে দৰিদ্ৰ মানুহৰ জীৱন ধ্বংস কৰিবলৈ?

পাছদিনাৰ পৰা সিহঁতৰ অনলাইন পাঠদান আৰম্ভ হ'ল। তাৰ লগত সকলোৱে পাঠদান গ্ৰহণ কৰিলে। কিন্তু গ্ৰহণ কৰিবপৰা নাই মাত্ৰ কৰণে। ভৱিষ্যত দিনৰ এটা সম্ভাৱনাময় প্ৰতিশ্ৰুতি কেৱল মাত্ৰ দৰিদ্ৰতাৰ কাৰণেই যেন ধ্বংস।

মাকে চাব পৰা নাই ভৱিষ্যত দিনলৈ প্ৰতিশ্ৰুতি দি পোখা মেলা এটা স্নেহৰ গজালি এনেকৈ ধ্বংস হোৱা কথা। মানি ল'ব পৰা নাই যিমানেই বেমাৰ নহওক, যিমানেই অসুবিধা নহওক সদায় শ্ৰেণী পাঠ দানত উপস্থিত থকা তাইৰ নয়নৰ মণি, ভৱিষ্যত দিনৰ আশাৰ বতৰা, দীপ্ত প্ৰাণৰ কৰণে যে পাঠদান গ্ৰহণ কৰিব পৰা নাই। তথাপি তাই সৰুতে জানিছিল যে কৰণে আগলৈ হাজাৰ বাধা আকোঁৱালি ল'ব লাগিব।

মাকে সেই বিষাদ মনেৰে বহি থাকোতেই গাঁৱৰ সকলোৰে গণ্য-মান্য গাঁওবুঢ়া দেউতা আহিল। আহি কৰণৰ মাকৰ মনৰ দুখ দেখি সুধিলে

গাঁওবুঢ়া— কি হ'ল? ইমান দুখ মনেৰে আছ যে?

গাঁওবুঢ়াৰ কথাত কৰণৰ মাকে সকলো কথা বিৱৰি ক'লে। কৰণৰ মাকৰ দুখৰ কথা বুজিব পাৰি কৰণৰ মাকক গাঁওবুঢ়া দেউতাই ক'লে—

হ'ব ইমান চিন্তা কৰিব নালাগে। আমিবোৰ আছো নহয়। মই বাৰু আজি মোবাইল এটা কিনি দিম।

কথা মতে গধূলি গাঁওবুঢ়াই এটা ফোন দি গ'ল। ফোনটো পায় কৰণ আৰু মাক বৰ আনন্দিত হ'ল। তথাপি এটা চিন্তা আকৌ আহিল। মাহে মাহে পইচা এতিয়া কেনেকৈ ভৰাব। বিধিয়ে দিলেও যেন বিধাতাই নিদিয়। □

অভিশপ্ত এটা দিন

ময়ূৰীমা ভঞা
কলাশাখা

ভদ্রকান্ত চহৰীয়া ডিউতিৰ পৰা আহি ক্লান্তমনে চকীত বহি পৰিল। দিনটোৰ কামৰ অন্তত তেওঁ ভাগৰে-জোগৰে বহাতে তেওঁৰ পৰিবাৰে হাতত একাপ চাহ তেওঁক দিলে। দুয়ো কিছু আলোচনা কৰাত ব্যস্ত হ'ল। ভদ্রকান্তই তেওঁৰ পত্নীক বাতিৰ কাৰণে বজাৰৰ পৰা কিবা আনিবলগা আছে নেকি সুধিলে। লগতে বজাৰৰ বাবে মোনাটো আনিবলৈ ক'লে। তেওঁৰ পৰিয়ালৰ চাৰিজনীয়া সদস্যৰে তেওঁলোক সুখেৰে জীৱন নিৰ্বাহ কৰি আছে। তেওঁৰ পাঁচ বছৰীয়া দিপু আৰু সাত মহীয়া বিয়া এই দুই সন্তান বুকুত বান্ধি সুখেৰে জীৱন-যাপন কৰি আছে।

ভদ্রকান্তই অস্ত্ৰোপচাৰ বিভাগৰ সহায়ক হিচাপে চাকৰি কৰে। ভদ্রকান্ত বজাৰলৈ বুলি ওলাল। তেওঁৰ কৰ্মৰত ব্যৱহাৰ কৰা সামগ্ৰীৰ বেগটো পৰিবাৰ মিনা চহৰীয়াক ভিতৰত থ'বলৈ দিলে। এনেতে দিপু ওলাই আহিল আৰু দেউতাকক এটা চুমা দিলে। দিপুৱে দেউতাকক সদায় যাবলৈ ওলোৱাৰ সময়ত চুমা দিয়ে। লগতে দিপুৱে দেউতাকৰ সামগ্ৰী থকা বেগটো খুলি চালে আৰু বেগটোৰ ভিতৰত থকা বস্তুবোৰ দেখি এইবোৰ কি বস্তু বুলি প্ৰশ্ন কৰাত দেউতাকে সামগ্ৰীবোৰৰ বিষয়ে বিতংকৈ ক'লে আৰু লগতে ক'লে যে এই বস্তুবোৰে মানুহৰ বেমাৰ হ'লে পেট কাটি ভাল কৰে। কথাষাৰে দিপুৰ মনত দ-কৈ সোমাই গ'ল।

বাতি পুৱাল। সকলো নিজৰ নিজৰ কামত ব্যস্ত হ'ল।

ভদ্রকান্তও কামলৈ বুলি ওলাই গ'ল। মীনাও নিজৰ কামত ব্যস্ত হ'ল। কিন্তু আজি প্ৰায় ৩/৪ দিনমানৰ পৰা দিপুৰ ভনীয়েক জ্বৰত ভুগি আছিল। মনে মনে দিপুৱেও ভনীয়েকৰ অসুখৰ কথা ভাবি আছে।

বতৰতো ক'লা ডাৱৰে ঢাকি পেলাইছে। মীনাৰ গা ধোৱাৰ সময় হ'ল। মীনাই শিশু বিচনাখনত কণমানিজনীক গুৱাই দিপুক ৰখীয়া দি থৈ গ'ল। মীনা গা-ধোৱা ঘৰত সোমাল। ভনীয়েকে কান্দি থকা দেখি দিপুৰ মনত দেউতাকে কোৱা কথাবোৰে আউল লগালে। দিপুৱে দেউতাকৰ সেই বেগটো আনি ভনীয়েকৰ অস্ত্ৰোপচাৰৰ কামত ব্যস্ত হ'ল। ভনীয়েকৰ কাতৰ চিঞৰ শুনি মীনা ততাতৈয়াকৈ ওলাই আহি দেখে যে ভনীয়েক তেজেৰে লুতুৰি পুতুৰি হৈ পৰি আছে। এই দৃশ্য দেখি মীনা মুৰ্ছা গ'ল, লগে লগে মীনাৰ মৃত্যু ঘটিল। দিপুৱে ভয় খাই আত্মবিক্ষাৰ বাবে ঘৰৰ পৰা অন্তৰ্ধান হৈ কাষৰে মানুহ এঘৰৰ মাটি কঢ়িওৱা গাড়ী এখনৰ চকাৰ পিছফালে লুকাই থাকিল। সেই গাড়ীখনৰ চালকজন আহি তেনেতে গাড়ীখন ষ্টাৰ্ট দিলে আৰু গাড়ীখন লৈ গ'ল দিপুও লগে লগে চেপেটা হৈ শেষ হৈ গ'ল।

ভদ্রকান্তই খবৰ পাই লৰা-লৰিকৈ ঘৰলৈ আহি তিনিওকে মৃত্যু অৱস্থাত পাই হিয়া ভাঙি কান্দিছে। ভদ্রকান্তৰো 'ষ্টক' হ'ল। ঘৰখনৰ চাৰিওটি প্ৰাণীক অভিশপ্ত এটা দিনে শেষ কৰি দিলে। ভদ্রকান্ত চহৰীয়াৰ সংসাৰখনৰ এক বৰ্ণিল যাত্ৰাৰ অন্ত পৰিল। □

বিষণ্ণ পৃথিৱী

যুনানী শইকীয়া
যষ্ঠ ষাণ্মাসিক, কলাশাখা

তাইৰ আজি জন্মদিন। সেই অকণমানি জনীৰ পৰা চকুৰ আগতেই কেনেকৈনো তাই সোতৰ বছৰত ভৰি দিলে ধৰিবই নোৱাৰি। তাই হ'ল আমাৰ বংশৰ একমাত্ৰ ছোৱালী, সকলোৰে মৰমৰ লাড়লী। সকলোৰে মৰমৰ কাৰণেই চাগে আজিলৈকে তাই কিবা এটা বস্তু লাগে বুলি কান্দিব লগা হোৱা নাই। সৰুৰে পৰা তাই সকলোৰে লগত খেলা-ধূলা কৰি, মৰম আদৰ পায়ে ডাঙৰ হৈছে।

কিন্তু এতিয়া তাই সেই আগৰ লাড়লী জনী হৈ থকা নাই। ইয়াৰ আচল কাৰণ হ'ল তাই নিজতকৈও আপোন বুলি ভবা মোবাইল ফোনটো। মাক-দেউতাকে তাইক ইমান সৰুতেই মোবাইলটো হাতত তুলি নিদিও বুলি ভাবিছিল যদিও কভিড মহামাৰীৰ ফলত সকলোবোৰ শিক্ষানুষ্ঠান বন্ধ হোৱা বাবে মোবাইলতে অনলাইন ক্লাছৰ জৰিয়তে শিক্ষাদান কৰা হৈছিল। ফলস্বৰূপে মাক-দেউতাকে তাইক মোবাইলটোৰ সৈতে স্বাধীনভাৱে এৰি দিব লগা হৈছিল।

লাড়লীয়ে পঢ়াৰ সময়কন ভালদৰে ব্যৱহাৰ কৰিছিল যদিও বাকী সময়খিনিও অকল মোবাইলৰ মাজতে কটাইছিল। অন্য প্ৰয়োজন নহলে তাই কোঠাটোৰ পৰাও নোলাইছিল। তাইৰ এই অৱস্থাটো দেখি মাক-দেউতাকৰ লগতে বৰদেউতাক-বৰমাক, আইতাক সকলো চিন্তাত পৰিছিল। মাকহঁতে তাইক বহুত বুজাইছিল যে মোবাইলটোৰ ভাল ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে। তাই লাহে লাহে ঘৰৰ মানুহবোৰক শত্ৰু জ্ঞান কৰি ল'লে।

আজি তাইৰ জন্মদিন উপলক্ষে মাকে তাইৰ মংগলৰ বাবে শৰাই এখন আগবঢ়াই তাইক মন্দিৰলৈ লগ ধৰিছিল।

কিন্তু তাই পোনচাটেই মানা কৰি ক'লে যে আজি তাই লগৰবোৰক হোটেলত পাৰ্টি দিব যাব। মাকে হাজাৰ চেষ্টা কৰিও তাইক মন্দিৰলৈ নিব নোৱাৰিলে। ওলোটাই তাই মাকক পাঁচ হাজাৰ টকা খুজিলে পাৰ্টি দিবৰ বাবে। উপায়হীন হৈ মাকে দিব লগা হ'ল। তেওঁলোকে মাথো তাই সুখত থকাটোৱে বিচাৰে। কিন্তু সেই দিনটোৱেই যে তেওঁলোকৰ জীৱনলৈ এজাক কাল ধুমুহা নমাই আনিব কোনেও ভবা নাছিল।

এঘাৰমান বজাত তাই লৈ গ'ল লগৰবোৰক পাৰ্টি দিবলৈ। ছোৱালীবোৰৰ সৈতে তাই চিনেমা হলত চিনেমা চাব গ'ল। লগত লৰাও আছিল দুটামান। তাৰ পৰা আহি সিহঁত ৰেষ্টুৰেণ্টত খাবলৈ বুলি সোমাল। নানা বিধ দামী দামী খাদ্য অৰ্ডাৰ কৰি পিছত খাব নোৱাৰো বুলি আভি জাত্যৰ ঢং লৈ সকলোবোৰ খাদ্য পেলাই থৈ আহিল। আকৌ শ্বপিং কৰোঁ বুলি শ্বপিং মলত সোমাল।

অঘটনটো ঘটিল তেতিয়াই যেতিয়া তাই ঘৰলৈ বুলি খোজ ল'লে। সকলো সমনীয়াকে বিদায় দি আহিব লওঁতে প্ৰায় সন্ধিয়া পাঁচমান বাজিল। লাড়লী তেতিয়াও মোবাইলৰ পৃথিৱীতে সোমাই আছিল। তেনেতে তাই মোবাইলটো টিপি টিপিয়ে ৰাস্তাটো পাৰ হওঁতেই সন্মুখৰ পৰা এখন ট্ৰাক আহি তাইক খুন্দিয়াই থৈ গ'ল।

মাক-দেউতাকে খবৰটো পাই মূৰত সৰগখন পৰাৰ দৰে লাগিল। তাইক এখনৰ পৰা আন এখন হস্পিতাললৈ লৈ গ'ল। কিন্তু ৰাস্তাতে তাই প্ৰাণ ত্যাগ কৰে। ঘৰখনৰ মৰমৰ লাড়লীয়ে সকলোকে এৰি গুচি গ'ল চিৰদিনলৈ।

আশাৰ ৰেঙণি

নৱৰূপা কলিতা

ষষ্ঠ যাত্ৰাসিক, অসমীয়া বিভাগ

“দেউতা, মোক বাধা নিদিবা, মই যামেই।”

দপ্ দপাই ঘৰৰ পৰা ওলাই বাইকখন ষ্টাৰ্ট দি গুচি যোৱা সীমান্তলৈ চাই বিশিষ্ট ব্যৱসায়ী সমীৰণ বৰুৱা শুদ্ধ হৈ ৰ’ল।

আচলতে তেওঁৰ জীৱনটোত এইবোৰ কি হ’বলৈ গৈ আছে। সীমান্ত কি শুদ্ধ পথলৈ নাহিবই নেকি?

ভাৰি ভাৰি সমীৰণ বৰুৱা অতীতত বুৰ গ’ল। অতি দ্ৰুত ঘৰৰ ল’ৰা সমীৰণ বৰুৱাই সৰুৰে পৰা অতি কষ্টৰে পঢ়া-শুনা কৰি একো চাকৰি বিচাৰি নাপাই ব্যৱসায়ত মন মেলিলে। অতি কম মূলধনেৰে আৰম্ভ কৰি নিজৰ অধ্যৱসায়ৰ বলত তেওঁ দোপত দোপে উন্নতি কৰি আজি প্রতিষ্ঠিত ব্যৱসায়ী সমীৰণ বৰুৱা ৰূপে পৰিচিত হ’ল। মাকে পচণ্ড কৰি দিয়া মতে পূৰ্বে পৰিচিত মেঘালীৰ লগত বিবাহ পাশত আবদ্ধ হ’ল। সু-শিক্ষিত মেঘালী ওচৰৰে বেচৰকাৰী বিদ্যালয় এখনত সহকাৰী শিক্ষয়িত্ৰী হিচাপে কাম কৰিছিল। বিয়াৰ তিনি বছৰৰ পাছত সীমান্ত জন্ম হয়। সন্তান পালনত অসুবিধা হোৱাৰ ভয়ত মেঘালীয়ে বৰুৱাৰ লগত আলোচনা কৰি বিদ্যালয়ৰ পৰা অব্যাহতি লৈ ঘৰতে থাকিবলৈ লৈছিল।

“পল অনুপল কৰি সময় গৈছে উৰি

পাখি লগা কাড়ৰ দৰে অবিৰাম...

সীমান্ত এতিয়া নৱম শ্ৰেণীত। চহৰখনৰ বিখ্যাত মিছনেৰী স্কুলখনৰ প্ৰায় সকলো শিক্ষক শিক্ষয়িত্ৰীৰে মৰমৰ ছাত্ৰ সীমান্ত বৰুৱা। খেলা-ধূলা, পঢ়া-শুনা, সাংস্কৃতিক ক্ষেত্ৰ আদি সকলোতে আগৰণুৱা সীমান্তৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰো অতি নম্ৰ। ইমান ধনী ঘৰৰ একমাত্ৰ সন্তান হ’লেও সীমান্তই কোনো দিন অহংকাৰ কৰি পোৱা নাছিল। সেইবাবে সকলোৰে প্ৰিয় আছিল।

সেইদিনা আছিল ২৫ মে’ বৃহস্পতিবাৰ। সীমান্তহঁতৰ বিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠা দিৱস। সীমান্তৰ এসপ্তাহমান আগৰে পৰা ব্যস্ততাৰ অন্ত নাছিল। সু-গীটাৰিষ্ট সীমান্তই নিজে অংশগ্ৰহণ

কৰিবলগীয়া অনুষ্ঠানসমূহৰ উপৰি তাৰ সহপাঠী ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ লগতে গীটাৰ সংগত কৰিবলগীয়া হোৱাৰ বাবে বিহাৰ্চেল হোৱাৰে পৰা তাৰ খাৱন শোৱন নাইকীয়া হৈছিল। সেইদিনা ৰাতিপুৱাই মাক-দেউতাকক সোনকালে স্কুললৈ যাবলৈ কৈ সীমান্ত বিদ্যালয় পালেগৈ। হঠাৎ এক ব্যৱসায় সংক্ৰান্তীয় জৰুৰী কাম ওলোৱাৰ বাবে সমীৰণ বৰুৱা গুৱাহাটীলৈ যাব লগা হ’ল আৰু সীমান্তৰ মাক মেঘালী অকলেই তাৰ বিদ্যালয় যাবলৈ সাজু হ’ল। বিদ্যালয়লৈ গৈ থকাৰ বাটত হঠাৎ সন্মুখৰ পৰা অহা এখন ট্ৰাকৰ লগত মুখামুখী সংঘৰ্ষ হোৱাত মেঘালী বৰুৱা থিতাতে নিহত হ’ল। সমীৰণ বৰুৱা তথা সীমান্তৰ জীৱনলৈ যেন ঘোৰ অমানিশা নামি আহিল।

পত্নীৰ বিয়োগৰ পাছৰে পৰা সমীৰণ বৰুৱা মানুহজন বৰ আনমনা হৈ থাকিবলৈ ধৰিছিল। সৰুৰে পৰা মাকৰ তত্ত্বাৱধানত ডাঙৰ হোৱা সীমান্ত হঠাৎ কুসংগত পৰি অনুশাসনহীন হ’বলৈ ধৰিলে। পঢ়াত তাৰ গুৰুত্ব ক্ৰমাৎ কমি আহিছিল। অতি নম্ৰ বাধ্য ল’ৰাটো হঠাৎ কাৰো কথা বতৰা নুশুনা হৈ এদল উশৃংখল যুৱকৰ সংগ ল’বলৈ ধৰিলে। লাহে লাহে সি ৰাগীয়াল বস্ত্ৰ মুখত ল’বলৈ ধৰিলে। সমীৰণ বৰুৱাই প্ৰথমে একো ভূ পোৱাই নাছিল। যেতিয়া বৰুৱা সচেতন হ’ল তেতিয়ালৈ বহু দেৰী হৈ গৈছিল। ইতিমধ্যে সীমান্ত বিদ্যালয়খনৰ ভিতৰতে নহয় গোটেই অঞ্চলটোতে এটা অবাটে যোৱা ল’ৰা হিচাপে পৰিচিত হৈ গৈছিল। ৰাতিপুৱাই বাইকখনলৈ ওলাই যোৱা সীমান্ত বহু ৰাতি ঘৰ সোমাইহি। বিদ্যালয়লৈ প্ৰায়ে নাযায়হি।

এইদৰে তাৰ নৱম শ্ৰেণীৰ পৰীক্ষাৰ সময় আহি পৰিল। অতি কম নম্বৰ পাই সি দশম শ্ৰেণীলৈ উত্তীৰ্ণ হ’ল। তথাপিও সীমান্তৰ চেতনা নাছিল। আজি (২৫ মে’) মাকৰ বছেৰেকীয়া। দেউতাকে ভকত কেইজনমান মাতি এভাগি নাম পাতিছিল। তাক আজি দেউতাকে ওলাই নাযাবলৈ কৈছিল,

কিন্তু সি দেউতাকৰ বাধা নামানি গ'ল যে গ'লেই।

সীমান্তক শুদ্ধ পথলৈ আনিবলৈ সমীৰণ বৰুৱাৰ সকলো চেষ্টা বিফল হৈছিল। শেষত তেওঁ নীতি শিক্ষাৰ আশ্ৰয় লৈ চালে। কেতিয়াবা কিছুমান সৰু সৰু কথাই মানুহৰ মনত ডাঙৰ প্ৰতিক্ৰিয়াৰ সৃষ্টি কৰে। কিজানি তেওঁ সফল হয়েই, তাতে সীমান্তও কুমলীয়া ল'ৰাহে। তেওঁ এদিন এটা খাংত এক খাং আপেল কিনি তাৰ মাজত দুটা গেলা আপেল ভৰাই পুতেকক গোটেই আপেলখিনি থৈ দিবলৈ দিলে। কেইদিন মানৰ পাছত এদিন তেওঁ হঠাৎ পুতেকক মাতি আনি সি সেইদিনা থোৱা আপেলৰ খাংটো লৈ আনিবলৈ ক'লে, আপেলখিনি আনিবলৈ গৈ পুতেক অতি আচৰিত হ'ল তাত থকা গোটেই আপেলখিনি গেলি আছে। সি দেউতাকক আহি ক'লে-

“দেউতা গোটেই আপেলবোৰ দেখোন গেলি গ'ল?”

পুতেকৰ কথা শুনি সমীৰণ বৰুৱাই ক'লে -“বাবা, আপেলখিনি গেলি গ'ল কাৰণ মই তাত দুটা গেলা আপেল থৈ দিছিলো। দেখিলা কেনেকৈ মাত্ৰ দুটা গেলা আপেলে

গোটেই আপেলখিনি গেলাই পেলালে, সেইদৰে এজন মাত্ৰ বেয়া ল'ৰাই বহুতো ভাল ল'ৰাক বেয়া কৰি পেলাব পাৰে। আজি তুমি যিকেইটা ল'ৰাৰ সংগ লৈছা সঁচাকৈ বেয়া ল'ৰা, আৰু সিহঁতি তোমাক কেনেকৈ কু-পথলৈ লৈ গৈছে তুমি নিজেই ধৰিব পাৰিছা। তুমি পঢ়া শুনাৰ দিনক দিনে বেয়া হৈ গৈছা তোমাৰ গান, খেলা-ধূলাৰ প্ৰতি ধাউতি কমি গৈছে। কিমান দিন তুমি তোমাৰ গীটাৰখন বজোৱা নাই, তোমাৰ মনত আছেনে? তোমাৰ এইবোৰ অধঃপতন দেখি তোমাৰ মা মেঘালীৰ আত্মাই শাস্তি পাব নে?”

সঁচাকৈ তেওঁৰ কথাখিনিয়ে দৰবৰ দৰে কাম কৰিলে। সীমান্তৰ মনত কথাখিনিয়ে বৰ গভীৰভাৱে ৰেখাপাত কৰিলে। সি অনুশোচনাত দগ্ধ হ'ল। সি লাহে লাহে আহি দেউতাক বহি থকা চকীখনৰ ওচৰতে বহি দেউতাকৰ কোলাত মূৰটো থৈ কান্দি কান্দি দেউতাকক ক'বলৈ ধৰিলে,-“দেউতা মোক ক্ষমা কৰা, মই আজিৰে পৰা সঁচাই ভাল ল'ৰা হ'ম”। সমীৰণ বৰুৱাই সীমান্তক সাবট মাৰি ধৰিলে। তেওঁৰ চকুৰ পৰা ওলোৱা আনন্দৰ চকুপানী টপ টপকৈ সীমান্তৰ মূৰত পৰিল।□

ককাকে ৰাজক দোকমোকালি সময়তেই পঢ়িবলৈ জগাই দিয়ে। কাৰণ পঢ়াৰ বাবে এই সময়খিনি আটাইতকৈ ভাল সময়। ককাকে দোকমোকালিতে উঠি সদায় খোজ কাঢ়িবলৈ যায়। স্কুলৰ শিক্ষকতাৰ পৰা অৱসৰ লোৱাৰ পিছত ককাকে পুৰা খোজকাঢ়াতো অভ্যাসত পৰিণত কৰিছে। আজি খোজকাঢ়িবলৈ ওলাওতেই ৰাজে ককাকক ক'লে, 'ককা, আজি আপোনাৰ লগত মোৰো খোজকাঢ়িবলৈ যাবলৈ মন গৈছে। যাবলৈ দিবনে?'

“ওলা তেনেহ'লে। ভাল লাগিব তোৰ।” এই বুলি ককা-নাতি দুয়ো ওলাল।

চহৰৰ পৰা কিছু দূৰত ৰাজহঁতৰ ঘৰ। ঘৰৰ পৰা অলপ দূৰ ওলাই গৈয়েই ৰাজে ক'লে, 'ককা ৰাতিপুৱা ফুৰি ইমান ভাল লাগে। আগতে জনা হ'লে মই সদায়ে সোনকালে উঠি ফুৰিবলৈ গ'লোহেঁতেন।'

“ককা, কথাবোৰ শুনি বৰ আচৰিত লাগিছে আৰু কওঁকচোন ককা।” ৰাজে ককাকক বৰ আগ্ৰহেৰে ক'লে।

“দোকমোকালিৰ সময়খিনিক অমৃতবেলা বুলিও কোৱা হয়। ককাকে ক'লে।

চাৰে তিনি বজাৰ পৰা পাঁচ বজালৈকে এই সময়খিনিয়েই অমৃতবেলা বা ব্ৰহ্মমুহুৰ্ত। এই সময়ত উঠিলে অমৃত পান কৰিব পাৰে বুলি জ্ঞানী লোকে কয়। এই অমৃতবেলা প্ৰকৃততে কি কওঁ শুন এইবুলি ককাকে খোজকাঢ়ি গৈ থাকোতেই ৰাজক কৈ গ'ল, “তইটো দেখিছই প্ৰকৃতিয়ে অনাদিকালৰে পৰা নিজৰ নিয়ম মানি চলি আহিছে। দিনৰ পিছত ৰাতি, ৰাতিৰ পিছত দিন হয়। গ্ৰীষ্ম, বৰ্ষা, শৰৎ, হেমন্ত, শীত, বসন্ত আদি ঋতুৰ পৰিৱৰ্তন প্ৰকৃতিৰ নিয়ম অনুসৰিয়েই হয়। ৰাতি প্ৰকৃতিয়ে অক্সিজেন গেছ গ্ৰহণ কৰে আৰু 'কাৰ্বন-ডাই-অক্সাইড' গেছ এৰি দিয়ে। ব্ৰহ্মমুহুৰ্তৰ সময়ত প্ৰকৃতিয়ে

দোকমোকালিৰ ৰং

সুভাষী বৰা

উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষ

‘আজিৰ পৰাই আৰম্ভ কৰচোন ফুৰিবলৈ। ৰাজ সোনকালে উঠি ফুৰিবলৈ কিয় ভাল লাগে জননে?’ ‘ক’তো হাইউৰুমি নাই। ৰাস্তাত গাড়ী মটৰ নাই।

চাওকচোন ককা, মৌবোৰে কেনেকৈ গুণ গুণ কৰি মৌ চুহি ফুৰিছে। চৰাই চিৰিকতিবোৰে কিচিৰ-মিচিৰি কৰি জাকে জাকে উৰি ফুৰিছে।” এই বুলি চাৰিওফালে ৰাজে ঘূৰি ঘূৰি চাই আপোন পাহৰা হৈ ককাকক কথাবোৰ কৈ গ'ল।

“আৰু এটা জানিবলগীয়া কথা কি জান?” ককাকে ক'লে।

দোকমোকালিৰ লগত প্ৰকৃতিৰ গভীৰ সম্পৰ্ক আছে। এই সময়ত চৰাই চিৰিকতিবোৰে সাৰ পায়। সিহঁতৰ মধুৰ কলৰৰে গোটেই পৰিৱেশটো মুখৰিত কৰি তোলে। বিলত পদুম ফুল ফুলিবলৈ ধৰে। ভেটফুলবোৰ আকৌ জাপ খায় যায়। কুকুৰাই ডাক দিয়ে।”

কাৰ্বন-ডাই অক্সাইড গ্ৰহণ কৰে আৰু অক্সিজেন গেছ এৰি দিয়ে। এই অক্সিজেন গেছ নাপালে আমি জীয়াই থাকিব নোৱাৰো। ব্ৰহ্মাণ্ডত প্ৰকৃতিয়ে এৰি দিয়া এই গেছ অতি শুদ্ধ আৰু ইমান সতেজ যে পুৰা পৰিৱ আৰু শুদ্ধ বায়ুমণ্ডলে পৰিৱেশটো অতি শুদ্ধ কৰি তোলে।” ককাকে কৈ যোৱা কথাবোৰ ৰাজে একান্ত মনেৰে শুনি গৈ আছে।

ককা, সেইবাবে দোকমোকালিৰ সময়খিনি ইমান ভাল লাগে নহয়?”

“হয়, আৰু এটা তহঁতে জানিবলগীয়া কথা হ'ল-এই শুদ্ধ অক্সিজেন গেছে মানুহক সুস্থ সবল কৰি তোলাৰ লগতে স্মৃতিশক্তিও বৃদ্ধি কৰে। এইখিনি সময়ত পঢ়া-শুনা কৰিলে মনত ৰয়। সেই বাবেই তোক সোনকালে উঠি পঢ়িবলৈ জগাই দিওঁ আৰু শু-, সোনকালে উঠিবলৈ হ'লে সোনকালে শুবও লাগে। সেইবুলি ফুট গধূলিতে শুবলৈ কোৱা নাই। সোনকালে

শোৱা সোনকালে উঠাজন জ্ঞানী, স্বাস্থ্যৱান আৰু ধনী বুলি জ্ঞানীলোকে কয়। ইংৰাজীতো আছে- Early to bed and early to rise makes a man healthy wealthy and wise.

গোটেই নিশা শোৱাৰ পিছত পুৱা উঠি মনটো মুকলি লাগে। কাৰণ নিশা শৰীৰৰে নহয়, মনৰো জিৰণি হয়। পুৱা উঠি খোজকাঢ়োতে শুদ্ধ বায়ুসেৱন কৰি মানুহে অপাৰ আনন্দ অনুভৱ কৰে আৰু দিনটোৰ বাবে মন শান্ত আৰু প্ৰফুল্লিত হৈ থাকে। তদুপৰি ৰাতিপুৱা খোজকঢ়াটো স্বাস্থ্যৰ বাবে আটাইতকৈ ভাল ব্যায়াম।”

“অ’ সেই কাৰণে আপুনি সোনকালে উঠি সদায় ফুৰিবলৈ যায় নহয়নে ককা?” ৰাজে ককাকক প্ৰশ্ন কৰিলে।

“এৰা, নহ’লেনো চাৰিকুৰি বছৰ বয়সত এনেকৈ ঘূৰি ফুৰিব পাৰোনে? ৰাতিপুৱা সোনকালে উঠি মুকলি বতাহত খোজকঢ়া অভ্যাস ল’বা, ডেকা-বুঢ়া সকলোৰে বাবে ভাল। কিন্তু আজিকালি চিটিবাছ, ট্ৰেকাৰ, অট’ৰিক্সা, ৰিক্সা আদিৰ সুবিধা থকা বাবে মানুহে খোজকাঢ়িবলৈ মনকে নকৰা হ’ল। তহঁতেও স্কুললৈ যাওঁতে দেখোন ঘণ্টাৰ পাছত ঘণ্টা বাছলৈ বৈ থাক। এখোজো যাব নোখোজ। হয়নে নহয় কথাতো?”

ৰাজে সেমেনা সেমেনিকৈ ক’লে, “হয়। সকলো বৈ থকাৰ বাবে আমিও বৈ থাকো।”

“অন্য ব্যায়াম কৰিবলৈ সকলো মানুহৰ বাবে সহজ নহয়। কিন্তু খোজকঢ়াটো কেৱল ব্যায়ামেই নহয়, খোজ কঢ়া মানুহে প্ৰাকৃতিক দৃশ্য, গছ, ফল, ফুল, চৰাই-চিৰিকতি, জীৱ-জন্তু আদি চাই ফুৰিব পাৰে। নানা কথা দেখি লেখিব পাৰে।

সঁচা ককা, আজি প্ৰথম দিনা আহিয়েই মই আপোনাৰ পৰা বহুতো কথা জানিলো। এনেকৈ যদি মই সদায় আপোনাৰ লগত ৰাতিপুৱা খোজকাঢ়ো, তেতিয়া বহুত বস্তু দেখিম আৰু বহুত নতুন কথা জানিব পাৰিম নহয়নে ককা? আঃ ইমান ধুনীয়া গোন্ধাইছে।” এই বুলি ৰাজে গোন্ধ ল’বলৈ দীঘলকৈ উশাহ টানিলে।”

বতাহত ফুলৰ গোন্ধ ভাহি আহিছে। দোকমোকালিৰ

সময়ত ফুলবোৰৰ গোন্ধ চৌদিশ আমোল-মোলাই থাকে। এই সময়ত বায়ু, পৰিৱেশ শুদ্ধ আৰু নিৰিবিৰি হৈ থাকে। এনে নিৰিবিৰি পৰিৱেশ সকলোৰে ভাল পায়। এই সময়টো আৰু কিহৰ কাৰণে ভাল জান ?

ওঁহো নাজানো। কওকচোন ককা।” বৰ আগহেৰে ৰাজে ককাকক ক’লে

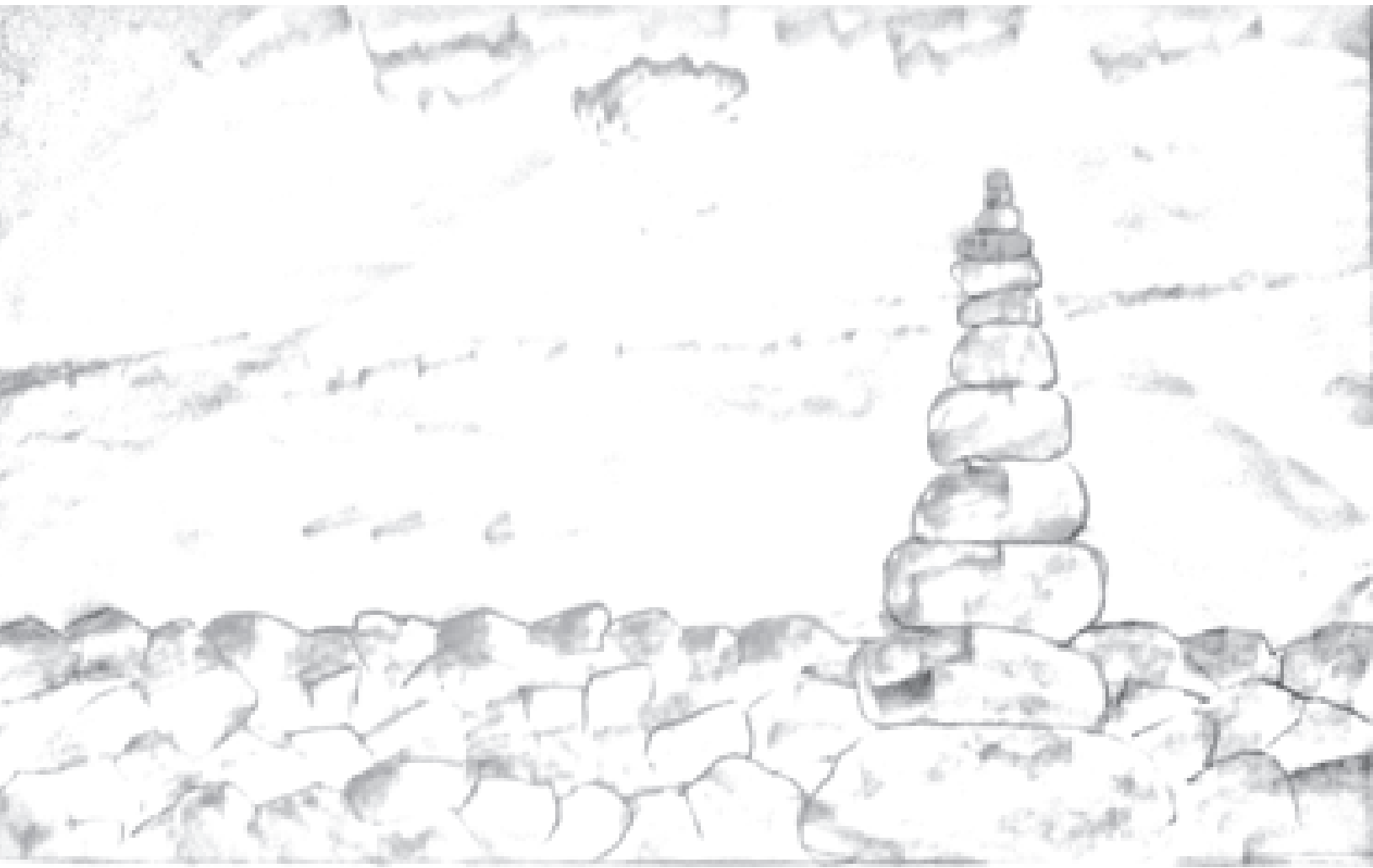
“ভগৱানক পাবৰ বাবে এই সময়খিনিকেই আটাইতকৈ ভাল সময়। এই সময়ত ঋষি-মুনি, ৰাজযোগী সকলে ধ্যান কৰে। ভক্তসকলে ভগৱানক স্তুতি প্ৰাৰ্থনা কৰে। দোক-মোকালি সময়ত মন শান্ত হৈ থাকে বাবে মনত শুদ্ধ ভাব চিন্তা উদয় হয়। পৰচিন্তা, আনৰ প্ৰতি খং, ঈৰ্ষা আদি বেয়া ভাব থাকিলে আঁতৰি যায়। এনে সময়ত ধ্যান, প্ৰাৰ্থনা কৰিলে মনত শক্তি পোৱা যায়। সেয়েহে পঢ়া-শুনা বা ভাল কাম কৰিবলৈ মন একাগ্ৰ কৰিবৰ বাবে সহজ হয়। আৰু এটা কথা জাননে? “পৃথিৱীৰ বিখ্যাত লোকসকল ৰাতিপুৱা তিনিমান বজাতেই উঠে। মহাত্মা গান্ধী, জৱাহৰলাল নেহেৰু, লাল বাহাদুৰ শাস্ত্ৰী আদি লোকসকলেও সদায় সোনকালে শুই উঠিছিল। বিখ্যাত লোকসকলে কম সময়হে শোৱে, বুজিছ?”

“আমাৰ মায়ে কয়, ৰাতি কামবোৰ কৰিলে কামবোৰ টুটে হেনো। ডাঙৰ মানুহৰ কাম বৰ বেছি। সেয়েহে ৰাতিয়েই কৰি থয় নহয়নে বাৰু ককা?”

“ঠিকেই কৈছ। ডাঙৰ মানুহৰ জীৱনী পঢ়িলে তেওঁলোকৰ বিষয়ে বহুত কথা জানিব পাৰিবি। এতিয়া ব’ল ঘূৰি যাওঁ। কাইলৈৰ পৰা সদায় দোকমোকালিতে উঠি মোৰ লগত ওলাবি।”

“ককা চাওকচোন। আকাশখন ইমান ৰঙচুৱা হৈ পৰিছে। ইমান ধুনীয়া দেখাইছে।”

“অলপ পিছতে বেলি ওলাব। সেয়া বেলি উদয় হোৱাৰ পোহৰহে। বল এতিয়া, বেলি ওলোৱাৰ আগতে ঘৰ সোমাওগৈ। বহলকৈ চকু দুটা মেলি ককাক আৰু নাতিনীয়েকে পূৰ আকাশলৈ চাই ঘৰ মূৰা হ’ল।□

ওখ-চাপৰ চহৰ

মিনাক্ষী দত্ত
কলাশাখা

এইবাৰ যদুৱে যিটো কাম কৰিলে আৰু, মধু তেনেই চোঁচা পৰি গ'ল। পৰিবৰে কথা, যদুৱে নিজৰ বাৰীখন ওখ কৰি পেলালে। দুটা মানুহ বহা কোঠা আছিল বাহিৰৰ ফালে। তাতো মাটি ভৰাই ওখ কৰি পেলালে। লগে লগে ভিতৰৰকোঠা দুটাতো মাটি ভৰাই ওখ কৰি পেলালে। তাৰ চোতালখনো ওখ কৰি পেলালে। ভিতৰৰ কোঠাকেইটাৰ সজ্জা অলপ সাল সলনি কৰিলে। পুতেক বোৱাৰীয়েক মাজে মাজে আহে। ওপৰৰ মহলাত এটা কোঠা ভালকৈ সজাই দিলে। গতিকে সমস্যাৰ সমাধান হৈ গ'ল। সমাধান হৈ গ'ল বুলিয়ে

যদুৱে ভাবিলে। সমাধান হৈ গলনে নাই সেয়া এপ্ৰিলমানৰ পৰাহে বুজিব পৰা যাব। এতিয়া শুকান দিন। যোৱা বাৰিষাটোত যদুহঁত ডুবিয়েই থাকিল পানীত।

প্ৰথম বৰষুণজাক দিওঁতেই যি পানী জমা হ'ল যদুৰ বাৰীত সেই পানী আৰু ওলাই যোৱাৰ নাম নললে। নিজেই প্ৰথম পানী যোৱা নলা বন্ধ কৰি ৰাল দি ঘৰ সজাইছিল। তাৰ বাবে অন্য মানুহৰ বিপদ হৈছিল। লাহে লাহে আনেও ঘৰ সজাই দিলে। বচ, ক'ৰো পানী কলৈকো নেযায়। ঘৰবোৰ একো একোটা ডুবিলে ৰূপান্তৰিত হ'ল। বহুত ডাঙৰ মানুহ তেওঁলোক।

কোনে কি কথা ক'ব? সকলোৰে সমাজত উচ্চ স্থান। গতিকে কোনোও একো ক'ব নোৱাৰে, শাসনৰ অধীনলৈ আনিবও নোৱাৰে। সেয়ে সকলো পানীৰ তলত থাকিব লগা হ'ল। যদুৰ ঘৰৰ মূল্যবান ফুলগছবোৰ এমাহমান পানীৰ তলত থকাত মৰি শেষ হ'ল। এই সকলোবোৰ দেখি মধুৰ আনন্দ লাগিছিল। মধুৱে যদুৰ দৰে ফুল কৰিব নোৱাৰে। তেওঁৰ ঘৰত নহয়। যদুৱে পাৰে। তাতে তেওঁৰ ভিতৰি

ভিতৰি হিংসা। দুই এখন সভাত যদুৱে মধুক চেৰাই গৈ সভাপতি হৈছিলগৈ। গতিকে যদুলৈ এপাট খং মধুৰ আছিলেই। যদুৰ ঘৰত পানী সোমালত মধুৱে ভাল পাইছিল। কিন্তু বাৰী ওখ কৰি দিলত মধু টোঁচা পৰি গ'ল। মধুৰ ঘৰত পানী নোসোমায়। সি অলপ সুবিধাজনক স্থানত আছে। যদুৰ ঘৰ চাই থাকোঁতেই মাটি ভৰ্তি ট্ৰাক এখন সোমাই আহি যদুৰ ঘৰৰ কাষৰ পিটনিখনত মাটি পেলাবলৈ ধৰিলে। মধুৰ মনত হঠাৎ ৰং লাগিবলৈ ধৰিলে। তেনে এইবাৰ এইখন পিটনি পুতিব? মধুৱে খবৰ লবলৈ ধৰিলে, পিটনিখন

কোনোবাই কিনিলে নেকি? হয় হয়, কিনিলে কিনিলে, বহুত ডাঙৰ মানুহ এজনে কিনিছে। তেওঁ তাত কিবা সাজিব। বিজিনেছ কৰিব। ট্ৰাকৰ পিছত ট্ৰাকে মাটি পৰিবলৈ ধৰিলে। যদুৰ বাউণ্ডেৰী ৰালৰ আধাতকৈ বেছি অংশ পুতি পেলালে। যদুৰ এইবাৰ ৰক্ষা নাই। বাৰী ওখ কৰিও ৰক্ষা নাই। তেওঁৰ বাৰীৰ পানী ওলাই যাবলৈ আৰু ৰাস্তা নাই। চৰকাৰী নলা ৰাস্তাৰ সমান উচ্চতাত পানী ক'লৈ যাব? মধুৰ মন পুনৰ

আনন্দত নধৰা হ'ল। যদুৱে ইমান যত্ন কৰি ঘৰবোৰ নতুনকৈ সজালে, সকলো অথলে গ'ল। সকলো অথলে গ'ল।

যদুৱে দেখিলে তেওঁৰ ঘৰৰ কাষৰ পিটনিখন ইতিমধ্যে পুটিবলৈ আৰম্ভ কৰিছে। তাত কিবা ঘৰ হ'ব। মাটি খুব ওখকৈ পেলাইছে। তেওঁৰ বাৰীত এইবাৰো পানী হ'ব। তেওঁ পুতেক বোৱাৰীয়েকক আহিবলৈ মানা কৰি দিব। খৰালি আহিব। বাৰিষা

নালাগে আহিব। তেওঁলোক ওপৰৰ মহলাত থাকিব। তাত থাকিলে সিমান সমস্যা নহয়। ফুলৰ টাব কিছুমান কৰি বেৰত ৰাখিব। তেনে কৰিলেই হ'ল। পত্নীয়ে মনত অলপ দুখ পাব। পত্নীৰ মনত অলপ আনন্দ দিবলৈকে যদুৱে পত্নীক চিঞৰি মাতিলে, পত্নীয়ে ইমান চিঞৰি মতা শুনা নাই আগতে। আজিনো কি হ'ল বুলি দৌৰি আহিল। যদুৱে পত্নী ওচৰ পালত ক'লে 'চোৱা আমাৰ ৰালৰ আধালৈকে সিহঁতে বাৰীৰ মাটি উঠাইছে। পত্নীয়ে চকুৰ পানী টুকি কলে - 'ইমান কষ্ট অথলে গ'ল। এই বাৰো বাৰিষা পানী উঠিব বাৰীত। একেবাৰে ঘৰখনত পানীয়ে ভৰি

থাকিব।

যদুৱে ক'লে আমি পানীত থকা মানুহ, কিন্তু ভালকৈ চোৱাচোন মাটি ইমান ওখকৈ দিলে মধুহঁতৰ বাৰীত পানী কেনি ওলাব। সিহঁতো এইবাৰ পানীৰ তলত থাকিব। আমাতকৈ পানী বেছি হ'ব সিহঁতৰ। মধুহঁতৰ ঘৰতো এইবাৰ পানী সোমাব।

“তেনেহঁলে আমি সকলো একেখন নাৱৰে যাবী। সকলো পানীৰ তলৰ চহৰৰ মানুহ।” পত্নীয়েও যদুলৈ চাই এটা ৰহস্যপূৰ্ণ হাঁহিৰে কথাষাৰৰ প্ৰত্যুত্তৰ দিলে। □

স্মৃতিৰ এখিলা পাত

মিনাক্ষী শইকীয়া

ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক, উদ্ভিদ বিজ্ঞান বিভাগ

নিৰ্জনতা আজিকালি খুবৈই প্ৰিয় তাইৰ।

কোলাহলপূৰ্ণ পৰিৱেশৰ পৰা ৰিয়াই নিজকে

অলপ আছুতীয়াকৈ ৰাখে। অতীতৰ স্মৃতিবোৰ বুকুত বান্ধি তাই যেন এতিয়া জীয়াই থাকিবলৈ বাধ্য হৈছে। আগতে পাৰ হৈ যোৱা দিনবোৰৰ কথা ভাবি তাইৰ নিজকে পাগলীৰ দৰে লাগিল। ৰিয়াই কেতিয়াও ভবা নাছিল যে, মানুহৰ জীৱনটো হাঁহি, বেদনাৰ লগতে দুখ-বেজাৰে ভৰপূৰ। মাক-দেউতাকৰ সৈতে সিহঁতৰ ঘৰখন বৰ সুখৰ আছিল। সেই সুখৰ সংসাৰখনত যেন দপ্‌দপ্‌কৈ জুইকুৰাহে জ্বলিল। তাই মাকক হেৰুৱাব লগা হৈছিল। মাকৰ অকাল মৃত্যুত তাই দেউতাকৰ শীতল বুকুখনত মুখ লুকুৱাই কেৱল ফঁকুৰিছিল। দেউতাকে তাইৰ ফঁকুৰি থকা মুখখন দেখি কেতিয়াও সামুনা ল'ব পৰা নাছিল। সেই দৃশ্যটো ৰিয়াৰ দুচকুত স্পষ্ট হৈ থাকে দিনৰ পাছত দিন পাৰ হৈ যোৱাটো যেন তাইৰ উদাসীন মনটোৱে কেতিয়াও সহ্য কৰিব পৰা

চিঞৰ

প্ৰিয়ানুজ বৰা

দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক

বি. বৰুৱা হস্পিতালত ৰমেনক এডমিড কৰি মাকে হস্পিতেলৰ বিছনাত পৰি থকা পুতেকৰ মুখলৈ চাই চকুৰ পানীৰে বাট নেদেখা হ'ল, কিজানি তাৰ দেউতাকক অকালতে হেৰুৱাৰ দৰে তাকো হেৰুৱাই অকলশৰীয়া হ'ব লগা হয়।

ৰমেনক জন্ম দি মাকে বছেৰেকীয়া বেজীটো দিবলৈ নিওঁতে মাকৰ বুকুখন ভাঙি পৰিছিল। ডাক্তৰে ৰমেনৰ কুমলীয়া কলাফুলত ভৰাবলৈ লোৱা বেজীটো দেখি তাই চিঞৰি উঠিছিল। তাইৰ বুকুখন খুন্দা মাৰি ধৰিছিল। কিন্তু সেই একে সময়ৰ ব্যৱধানত লোৱা বেজীটো সি আজি নিজেই ল'ব পৰা হ'ল। এবাৰো নাভাবিলে যে সেই চিৰিঞ্জত আছিল তাৰ জীৱনৰ ঔষধৰ মৃত্যুৰ সংকেট (ড্ৰাগছ)। □

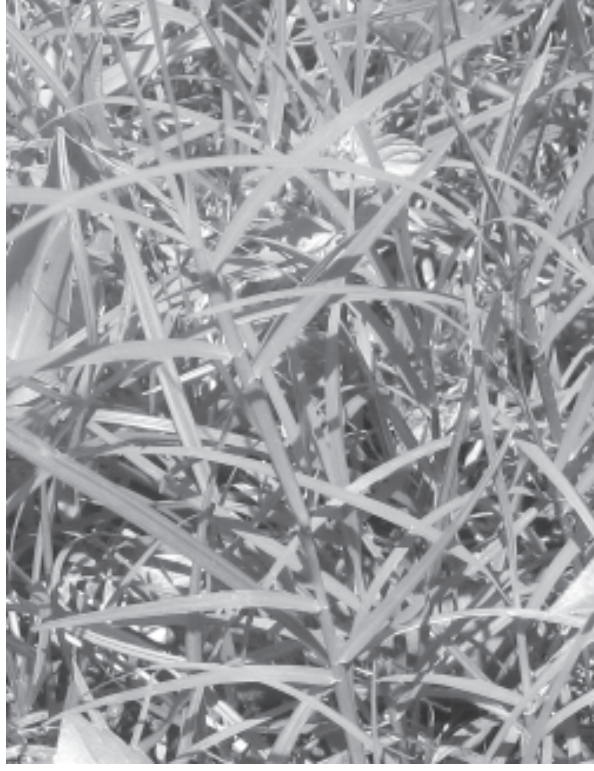
স্বাস্থ্য শিতান

স্বাস্থ্যৰ সাধনা হ'ল ইতিবাচক কথা। গতিকে আহক আমি সকলোৰেই আলস্যৰ নিচা, বাগীয়াল বস্ত্ৰৰ নিচা, কু-অভ্যাসৰ নিচা, নৈৰাশ্য আৰু অৱসাদৰ নিচা ত্যাগ কৰি একমাত্ৰ স্বাস্থ্যৰ নিচাত মতলীয়া হ'বলৈ চেষ্টা কৰোঁক। ...সহজ আৰু সংক্ষেপে ক'বলৈ গ'লে স্বাস্থ্যৰ মূল উপাদান হ'ল চাৰিটা—

- ১) পুষ্টিৰ আৰু সহজে হজম কৰিবপৰা সুষম আহাৰ।
- ২) নিয়মিত ব্যায়াম তথা শাৰীৰিক পৰিশ্ৰম।
- ৩) আনন্দদায়ক জিৰণী আৰু টোপনি।
- ৪) মানসিক প্ৰশান্তি আৰু প্ৰফুল্লতা।

স্বাস্থ্যৰ সাধনা ইচ্ছা শক্তিৰ সাধনা মাত্ৰ। একমাত্ৰ ইচ্ছা শক্তিৰ সহায়েৰে মানুহে বাহিৰৰ বাধা-বিঘিনি আৰু নিজৰ ভিতৰৰ নানাবিধ দুৰ্বলতা জয় কৰি স্বাস্থ্যৰ সাধনাত সিদ্ধি লাভ কৰিব পাৰে।

— হোমেন বৰগোঁহাই

দূবৰি বনৰ উপকাৰিতা আৰু গুণাগুণ

প্ৰাঞ্জল বৰা

কলাশাখা

আমাৰ অসমীয়া সমাজত মাংগলিক কাৰ্যসমূহত যেনে— পূজা-পাতল, বিয়া-বাৰু আদিত দূবৰি বন ব্যৱহাৰ হোৱা দেখা যায়। এইবিধক বিশেষকৈ শুকান আৰু সেমেকা দুয়ো ঠাইতে গজি উঠা দেখা যায়। বহুতে দূবৰি বনক ‘দূৰ্বা’ বুলিও কয়। উদ্ভিদ বিজ্ঞানৰ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ত ইয়াক *Cynodon Dactylon* নামেৰে জনা যায়। এই বনবিধৰ পাতবোৰ মিহি আৰু দীঘলীয়া। দূবৰি গছজোপা মাটিত বহলভাৱে বিস্তৃত হয়। কাণ্ড দীঘলীয়া আৰু গাঁঠিযুক্ত হোৱা বাবে প্ৰতিটো গাঁঠিৰ পৰাই শিপা ওলাই মাটি খামুচি ধৰি থাকে।

হিন্দুসকলে দূবৰি বনক বৰ পবিত্ৰ হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰে। বৈজ্ঞানিক দৃষ্টিৰে লক্ষ্য কৰিলেও অনুমান কৰিব পাৰি যে পূজা-পাতল আদিত দূবৰি বহুল ব্যৱহাৰৰ মূলতে হয়তো এই গছজোপাত থকা বিশেষ গুণসমূহ। বহু ৰোগত এইবিধ বন ব্যৱহাৰ কৰি সুফল পাব পাৰি। বিশেষকৈ অৰ্শৰোগত দূবৰিৰ শিপাৰ ৰস বৰ উপকাৰী। তদুপৰি কটা-ছিঙাতো দূবৰি বনৰ পাত মিহিকৈ বাটি প্ৰলেপ দিলে ৰক্তক্ষৰণ বন্ধ হয়। এঁৱা ৰোগত আক্ৰান্তসকলে নাইবা কিবা কাৰণত নাকৰ পৰা ৰক্তক্ষৰণ হ’লে দূবৰিবনৰ ৰস উলিয়াই নাকেৰে উজাই দিলে লগে লগে তেজ ওলোৱা বন্ধ হয়। চৰ্ম ৰোগতো দূবৰি বনৰ ৰস অতি সুফলদায়ক। প্ৰাকৃতিক ভাবে পোৱা এই দূবৰি বনজোপা নিষ্ঠুৰভাৱে উঠাই দূৰলৈ দলিয়াই পেলাই দিয়াতকৈ সুন্দৰভাৱে সংৰক্ষণ কৰিব নোৱাৰিনে? আমাৰ সন্মুখভাগ দূবৰিডৰাই দেখাতো শুৱনি কৰিব আৰু আমাৰ বিভিন্ন ৰোগত পথ্য হিচাপেও ব্যৱহৃত হ’ব। □

(সংগ্ৰহ)

আমলখিৰ উপকাৰিতা

আকাংক্ষা বৰগোঁহাই
কলাশাখা

আমলখি এবিধ ঔষধি গুণসম্পন্ন গছ, আমলখি গছবিধৰ পাতবোৰ সৰু সৰু, ঠাৰিডালৰ দুয়োফালে সৰু সৰু পাতবোৰ ঘনাই থাকে। বাৰিষাকালত আমলখি গছত ফল আৰু ফুল ধৰে আৰু ফলবোৰ খৰালি কালতহে পুৰঠ হয়। এটা আমলখিয়ে এটা কুকুৰা কণী বা এগিলাছ গাখীৰতকৈ ভাল ফল দিয়ে।

বিভিন্ন ৰোগ আৰোগ্যৰ পৰা পৰিত্ৰাণ পাবলৈ আমলখি ঔষধি হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰা হয় বা ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰে।

- ১) মূৰ কামোৰণিত আমলখি ৰস বগা চন্দনৰ লগত মিহলি কৰি কপালত সানিলে মূৰ কামোৰণি ভাল হয়।
- ২) দৃষ্টিশক্তি বৃদ্ধিৰ কাৰণে নিয়মীয়াকৈ দুটা বা তিনিটা আমলখি ৰাতিপুৱা খালে দৃষ্টিশক্তি বৃদ্ধি পায়।
- ৩) উচ্চ ৰক্তচাপৰ কাৰণে আমলখি তাল মিচিৰিৰ সৈতে খালে ৰোগৰ পৰা উপশম পোৱা যায়।
- ৪) ডায়েবেটিছ ৰোগীৰ বাবে আমলখি উত্তম মহৌষধ আমলখিয়ে ব্লাড চুগাৰ নিয়ন্ত্ৰণ কৰে। নিতৌ আমলখি ৰস সেৱন কৰিয়েই সুফল পোৱা যায়।
- ৫) সাধাৰণ বিষ কোব : এক চামুচ আমলখি ৰসৰ লগত আধা গিলাচ পানী মিহলি কৰি গাখীৰ মিশ্ৰণ কৰি দিনে দুবাৰকৈ খালেই সাধাৰণ বিষ-কোব নাইকিয়া হয়।
- ৬) চুলিসৰা : কেইটামান আমলখি খেতেলিয়াই এৰাতি মূৰত বান্ধি ৰাখিলে চুলি সৰা বন্ধ হয়।
- ৭) মগজুৰ দুৰ্বলতা নাশ কৰিবলৈ : আমলখি প্ৰতিদিনে ৪/৫ টাকৈ খোৱা উচিত।
- ৮) হৃদৰোগ : আমলখিৰ ৰস ৫-৬ চামুচ আধা গিলাচ গৰুৰ গাখীৰৰ লগত মিহলাই নিয়মিত খালে মাৰাত্মক ৰোগ ভাল হয়।
- ৯) শৰীৰৰ ছাল নিমজ কৰিবলৈ : যিসকলৰ ছাল খহটা তেওঁলোকে প্ৰতিদিনে চাৰি পাঁচটা আমলখি খালে সুফল পোৱা যায়।□

(সংগ্ৰহ)

বেল গছৰ উপকাৰিতা

আস্থা বৰা
কলাশাখা

বেলগছৰ বৈজ্ঞানিক নাম Aegle Marmelos। বেলগছ জোপাৰ কেঁচা, পৈণত, আধা পকা বেল, গছৰ ছাল এই সকলোবোৰতে ঔষধি গুণ আছে। পকা বেলতকৈ আধা পকা বেলৰ ঔষধি গুণ বেছি। বেল বিধ ভালকৈ বাকলিটো চকলীয়াই ব'দত শুকুৱাই গুড়ি কৰি বটলত ভৰাই ভালকৈ সাফৰ মাৰি থৈ এই গুড়িবোৰ প্ৰায় ১৫ গ্ৰাম পানীৰে সৈতে দুই-তিনিবাৰ খাই থাকিলে পেটৰ সকলো অসুখ ভাল হয়।

ইয়াৰ উপৰিও তলত দিয়া ধৰণৰে খালে যিকোনো অসুখৰ পৰা পৰিত্ৰাণ পাব পাৰি—

১) পনীয়া পায়খানা হৈ পেটত একো নৰলে কেইটামান বেলপাত লৈ খুন্দি তাৰ বস উলিয়াই অকনমান নিমখ দি অলপমান গৰম কৰি খালে লগে লগে বন্ধ হৈ যায়।

২) বেলগছৰ কেঁচা পাত পিহি পানী নিদিয়াকৈ বিহ ফোঁহাত লগাই থলে জামৰি যায়।

৩) বেল গছৰপাত ব'দত শুকুৱাই গুড়ি কৰি বহু দিন ৰাখিব পৰা হয় আৰু বহুদিনলৈ ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰি।

৪) বেলগছৰ কেঁচাপাত কেইটামান লৈ ৩/৪ ঘণ্টা পানীত তিয়াই থৈ দিয়া পানীখিনি খালে জ্বৰ নাইকিয়া হয় আৰু বুকুত জমা হৈ থকা কফখিনি বাহিৰবলৈ ওলায় যায়।

৫) কেঁচা পাতৰ বসৰ লগত দুটা বা তিনিটা জালুক দি খালে জপ্তিছ ৰোগ ভাল হয়।

৬) কেঁচাপাত পিহি চকুত তলে-ওপৰে লগালে চকু সকলো ৰোগ ভাল হয়।

৭) ৰাতিপুৱা পঁকা বেল খালে অজীৰ্ণ ভাল হয়। আৰু পঁকা বেল হজমি শক্তিবৰ্দ্ধক।

৮) কেঁচা বেল, চফ, আদা পানীত তিয়াই থৈ সেই পানী খালে অৰ্শৰোগ ভাল হয়।□

গ্ৰন্থ সমালোচনা

মানৱৰ মন, অন্তঃ কৰণ আৰু শৰীৰৰ ওপৰতে সাহিত্যৰ স্থিতি, সাহিত্যকে আশ্ৰয় কৰি সমালোচনা জীয়াই থাকে। সমালোচনা যি দৰে সাহিত্যৰ ওপৰত টিকি থাকে, সেইদৰে সাহিত্যও টিকি থাকে মানৱ জীৱনৰ ওপৰত। আন কথাত জীৱনৰ বিচাৰেই সাহিত্য আৰু সাহিত্যৰ বিচাৰেই সমালোচনা। এইসকলোৰে মূল ৰস। ৰস বা আনন্দক বাদ দি জীৱন নাথাকে আৰু ৰসেই হ'ল সাহিত্যৰো মূল বস্তু— সমালোচনাৰো অন্যতম লক্ষ্য।

অতুল চন্দ্ৰ বৰুৱা

Mary Shelly's *Frankenstein* as a mirror of Social Prejudice

Rajballabh Shyam
6th semester, Dept. of English

Mary Shelly's 1818 novel *Frankenstein*, tells us the thrilling story of a scientist's successful experiment in his laboratory, bringing a dead creature back to life out of body parts from different corpses in the graveyard, and the daunting incidents that precedes in their lives after that. The great thing about this novel is that it is not just a gothic science fiction, but also a reflection of somebody's experience in a society where he/she is not seen as equal, but as different, ugly, and dangerous. This novel is an example of the consequences that erupt in a society due to certain stereotypical beliefs or standards, set up and regulated solely by a dominant group of people based solely on their backgrounds and mentalities. It is hard for people to consider looking at certain things that are out of the common or usual, from a positive outlook, due to the reason of what they have been taught since birth by their elder generations and what they most probably will continue to teach to their new ones. In this society therefore, it is a probable cause why some people are totally secluded due to their incapability of being unable to align their behaviours with the dominant party's stereotypical beliefs. Mary Shelly's *Frankenstein* is a mirror showing this aspect of social prejudice, portraying mainly in the character of Victor Frankenstein's creation, the 'monster', and how he lives a tormenting life because of the way he is born and seen as by the society.

If I ask someone, if he/she shall ever see a monster, why fear? Why would somebody fear a monster, or what made them to be afraid of a monster? An answer to this silly question would be, "Well, 'cause monsters are really weird and ugly and

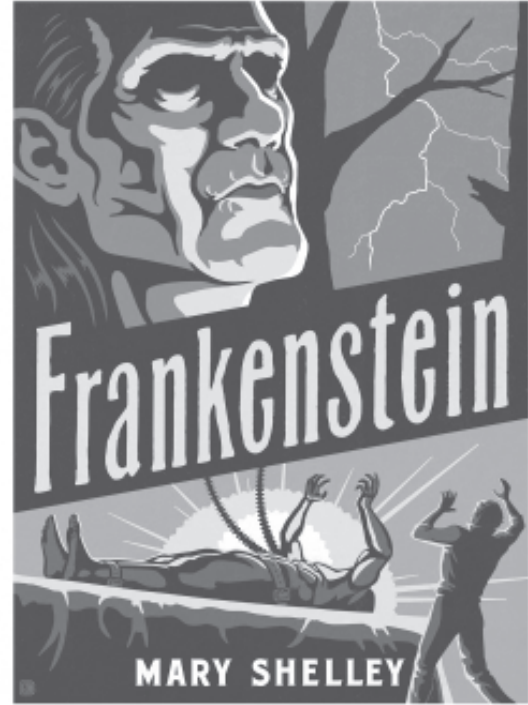
fearful!" It would sound very awkward if I shall ever refer to a monster as "pretty and beautiful". We know what ugliness or fearful or weird is, the same way we know what beautiful, pretty, or attractive is. We can exactly imagine someone or something in a particular form if it is simply described as either "ugly" or "beautiful"; Because we know what ugliness looks like, what something that is not normal looks like. This belief that we have for the concept of a monster, as a creature that looks hideous and fearful, is what we as a society has implemented upon based on similar ideologies. Since humans don't look like monsters, it is easy for us to figure out what possibly might a monster look like. In the novel *Frankenstein*, the society that is present there already has the idea of the image of a monster, probably through all the fairy tales and gothic stories they have heard in their childhood, and how monsters are all evil and need to be destroyed. So when Victor's monster is one day witnessed by Felix, Safie, and Agatha, the residents of the cottage home where the monster took shelter in, hidden in the attached hovel, their horror and consternation is indescribable, as the lines in the book quote:

"Agatha fainted, and Safie...rushed out of the cottage. Felix darted forward...he dashed me to the ground and struck me violently with a stick." (Shelly, 137)

This aspect of the society, where certain beliefs and norms are adopted and exercised by a dominant group of people, is the effect of what we call as Civic Power. And in this case, the beliefs of us, humans regarding the idea of a 'monster'. Power in the civic arena, according to Eric Liu, the founder

and CEO of Citizen University and former White House speechwriter is, “Civic Power means getting a community to make the choices and to take the actions that you want”. Mr. Liu lays out six different sources of Civic Power, out of which, one is Social Norms. This is a soft and lighter way to exercise power in a society. We create norms and practice them by learning from our elder generation, i.e. our parents or grandparents, and tend to pass onto the younger generation, i.e. our children. While social norms can be cause to bring positive change or preserve moral values within social groups, it can also be responsible for the influence of stereotypical beliefs among people. Such can be observed in the novel *Frankenstein*, where the monster, something that was not “normal”, was seen by the society as evil and dangerous, where in reality it was actually never cruel and deadly in the initial stages after its creation in Victor’s laboratory and had the emotions and behaviour of a real being right after it’s birth; its want for parental aid and discovering bodily sensations and the world around. The monster was “dependent on none and related to none”. He flees away from every village and city where he is not welcomed, and desperately seeks for belongingness. He faces prejudice everywhere he goes. Not one place in the society, till the very end of the story provides a space for him to prove himself as good, to be more than his outward appearance. In the modern world we find similar cases happening around where someone is judged by the social norms that have been circulated and believed since ages. A simple example will be of the *Fairy Tales* by the Grimm Brothers. Not very long ago, the idea of stepmoms that we had in our minds as children were often as wicked or cruel, because we have read or watched the tales of Cinderella and Rapunzel, where stepmothers play the role as villains. This aspect goes as well for the portray of love stories in such tales, where the ladies are shown to have a happy ending only when they marry a rich man from a royalty class. Such notions, created by the dominant majority in a society influences the people, and the ones who are likely to be different are victims of a prejudice and

self-hatred caused by those stereotypical beliefs. So reverting back to the novel *Frankenstein*, the fear and discrimination held by the society against the monster was inevitable, as it was a consequence of social norms and beliefs, labelling the concept of a monster as a deadly, ugly and dangerous creature.

Any idea in fact, of a fixed centre is only a structure of power imposed on us by our past or by institutions of society, and does not in reality exist at all. Nothing in this world therefore, can never be labelled as “the ultimate truth”, but rather can be referred to as perspectives. But this doesn’t mean we need to unacknowledge all of our hierarchies. We can follow kindness over cruelty, peace over conflict, wit over dullness, and so much more that our history has tried to teach us. But limitations should definitely exist when we tend to place ourselves in an authority to control other peoples’ lives to an extent where we think that they need permission from the society literally in every period of their lives. We shall always be open to listen and understand the “invisible” side of the society and learn to grow together. □

VICTORIAN SOCIETY AS REFLECTED IN *HARD TIMES*

Dibakar Dutta

B.A. 6th sem, Dept of English

Hard Times : For These Times (Commonly known as *Hard Times*) is a Victorian novel by Charles Dickens, first published in the year 1854. The book portrays the English society and satirises the social and economic conditions of the Victorian era. The Victorian age itself was so remarkable in its achievements and transition, development and problems in its panorama and landscape that the novelists like Charles Dickens and Thackeray significantly influenced by it. In Dickens's literary works, the burning problems of the Victorian society are reflected such as growing industrialization, utilitarianism, problems of orphans and child labour, love- marriage and divorce. The development of industries were giving rise to problems between labours and capitalists. It was also an age of hypocrisy and snobbery. These are certain aspects of the Victorian life received a powerful expression at the hands of Charles Dickens in *Hard Times*.

Victorian period of 19th century was the time when advancement in science made people skeptical about their traditional values and beliefs. It is the time when people of science refused to accept that, there are many other phenomena in the world that is beyond the scope of current scientific development. They completely reject the human aspect of life. Therefore it is not much surprising that utilitarianism came to be the governing factor in all sphere of

Victorian England. The novel *Hard Times* depicts the industrialized world of England. Dickens, one of the novelists of the time doesn't believe in utilitarianism. He shows his attitude towards the utilitarianism based Victorian society and reveals the most of vital issues of the era in his novel.

Fact based Education system :

The novel *Hard Times* begins in a classroom where the objective 'fact' and 'fact alone' is highlighted and the ideas of artistic beauty, imagination, emotions and individual appreciation have no place. Mr. Thomas Gradgrind has so much faith in his system that his two children Louisa and Tom count among his students. "Now what I want is Facts." (Chapter I, *Hard Times*) is the opening line of the novel. The novelist describes Mr. Thomas Gradgrind "with a mouth which was wide, thin and hard set." Dickens also describes Gradgrind's home as 'Stone Lodge', 'a great square house, with a heavy portico darkening the principal windows.' (Chapter III, *Hard Times*). The novelist gives a factual description of Thomas Gradgrind as he only believes in facts and only facts. He wants his children to be taught only facts; but not imagination or creativity. The concept of education is greatly ridiculed here. Education is meant for attaining freedom and individuality. But the Mr. Grandgrind believes that facts only can rule the life. By interfering

the education and teaching method being used in the institution, Mr. Grandgrind and Mr. Bounderby suppress the creative energy and freedom of the innocent school students. And the schoolteacher Mr. M' Choakumchild also joins his hands with them underestimating the child asking them to define a horse. For him the students are like a container to be filled up with 'facts'. Dickens offers a sample of this fact in the description of 'horse' rendered by the star student Bitzer. He defines a horse as "Quadruped. Graminivorous. Forty teeth, namely, twenty four grinders, four eye teeth, and twelve incisive." (Chapter II, *Hard Times*).

Materialistic Mindset :

The materialistic mindset is the attitude of the Victorian society. In the novel *Hard Times*, characters like Gradgrind and Josiah Bounderby are perfect examples of materialistic mindset who are wealthy and rich. They only believe in the idea of facts and rationality. Thomas Gradgrind is a man who even tries to build his house with a precise and calculated design reflecting the practical nature of materialistic mindset. This type of attitude clearly projects the behavior of the people of Victorian society and it is finely projected in the characterization of various characters like Thomas Gradgrind, Josiah Bounderby, Bitzer.

Utilitarianism : The theme of utilitarianism is significant in the novel where the development of facts is merely a system of practicality. Thomas Gradgrind imbues such belief of utilitarianism and influenced the development of his children Louisa and Tom with rationality and facts. The utilitarian approach to marriage is reflected by Bounderby's getting married to Louisa, it re-enforces the readers' impression of him as a man devoid of any human emotions. Gradgrind tires by quoting statistics to

convince Louisa of the desirability of her agreeing to marry Bounderby. The scene in which he succeeds in getting her consent to the proposed marriage is a trumph of utilitarian approach to life. Dickens satirizes the utilitarianism in his novel where Louisa is unable to understand the idea of feelings and emotions which was later confronted with Thomas Gradgrind making him to realize his mistake on growing and developing a child without a fanciful world. The failure of utilitarianism is reflected in the character of Tom who robbed Bounderbys' bank but he was saved with the help of Sissy Jupes' circus community.

Industrialization :

The Victorian society was growing rapidly with the development of railways, roads and factories. The novel contains graphic pictures of the ugliness of industrialization which was raising its head in the era. Coketown is depicted as a town of machineries and tall chimneys out of which unending smoke rose upward for ever and ever. The streets of the town are like those of any major industrial town of Victorian England and so are the people. The need for any relaxation is never realized by the employers, in fact they are not considered as man at all, they are considered as "hands" – "so many hundreds house steam power."

Class Consciousness :

The class consciousness is another element of Victorian society where the class structure is divided based on middle class and lower class of society. Mr. Stephen Blackpool lives a hard and devastating lifestyle where his wife, who is a drunker disappears for months and is unable to divorce her because he can't afford the money. Bounderby clearly stated that a poor pauper like Blackpool cannot afford to file a divorce against his wife. The upper class people have a notion that poor pauper can even steal the money from them, and its finely depicted in the novel where Blackpool is accused of robbing Bounderby's bank but Dickens gives a twist in an ironical overview where it was Tom who robbed Bounderby's bank sympathizing the state of Blackpools' position.

Influence of Marxism :

Charles Dickens has also showed a lot of influences of Marxism in his novel. The novel projects Marxist analysis of the capitalism and labourers. Marxist believed that the labourers will unite together and overthrow the capitalists one day and Dickens also projects the unity of labourers and fighting for equal wages and distribution of money. Mr. Slackbridge is one of the workers uniting labourers against the capitalists which reflects the influences of Marxist attitude and beliefs. Mr. Slackbridge is a shameless agitator who not only organizes the workers against the capitalists but also prevails upon the union to ostracise Stephens for having refused to join the union. Thus the blackmailing practices and violent attitudes of the workers' union are reflected in the novel in a realistic way.

Hypocrisy and snobbery : The picture of Victorian Upper-middle class, snobbery, vanity, hypocrisy, jealousy and spiteful nature is given through the character of Mrs. Sparsit, the housekeeper of Mr. Bounderby. She never misses

an occasion to mention her husband as a 'powler' belonging to an aristocratic family. She humours, flatters and cringes to Bounderby all the time with an eye to pounce upon him as his wife some day. She doesn't allow anyone to call her wage as wage, but she considers it as an annual compliment from Bounderby. She Bounderby him a 'noddle'. She spies upon Louisa and wants to create misunderstanding between the husband and the wife. Mrs. Sparsit makes use of Bitzer as a kind of spy and gives him a Christmas Gift every year for the service he renders to her. Harthouse and Louisas' affair is watched by Mrs. Sparsit as a police detective. Ultimately Mrs. Sparsit in *Hard Times* is a living embodiment of Victorian sham hypocrisy and snobbery.

CONCLUSION :

Among his novels, Dickens's *Hard Times* according to many critics, has occupied a unique space. It speaks of many issues such as education, relationship between workers and owners, growing industrialization, utilitarian philosophy, and many more vital issues of the Victorian era. To depict the cruelties of Victorian urban society he used irony and wit very subtly. The novelist has subtly showed how dreams and aspirations of innocent students are murdered by the utilitarian values and facts. Victorian society had given space and importance for ideology and theory but not for individual choice and freedom. So the result is their life is full of hard times. Victorian Period's philosophy like Utilitarianism and materialistic attitude have been critically portrayed in this novel. When this novel was written, urban societies were growing very fast attracting people. And also, the period was of transition. That transition was in a detail manner observed by the novelist Charles Dickens. This novel can be regarded as an epitome of the Victorian urban society. □

The Color Purple – Book Review

Sahnaz Begum

6th Semester, Department of English

Alice Walker's *The Color Purple* was first published by Harcourt Brace

Jovanovich, U.S.A in 1982. In 1983, she became the first African-American woman to win the Pulitzer Prize for Fiction and the National Book Award for Fiction. *The Color Purple* is an epistolary novel, which was later adapted into a film and musical by the same name.

The story begins with Celie, the protagonist of the story, writing a letter to God. In this novel Alice Walker depicts the stories of African-American women through Celie and her life in the deep American South between WWI and WWII. A world where domestic violence is normalised, rape is common, and black people live under constant threat from white people. Celie like other women are used as baby-makers, cleaners, caretakers, cooks, labourers, and get nothing in return, not even a loving home. Not only abused by the white, but black men too. The plot of Celie — as the survivor of rape by both her father and husband, a trap loveless marriage — is heart-wrenching.

The title—*The Color Purple*, has a strong relation with the character, just as the colour purple itself, it reflects the life of the main characters like Celie and others in the novel. Alice Walker, in the novel, shows a cruel world and also upholds goodness like— friendship, love and the hardest act of all i.e.

forgiveness that helps them to survive. At first Shug Avery influences and helps to transform Celie herself, later the goodness of each character helps each other to transform themselves and get freedom at the end.

Why do I like the novel *The Color Purple* ?

Firstly, the novel highlights the real and cruel parts of people's lives and experiences and how everything is not as clear as it might at first seem.

Secondly, The novel gives a space to spirituality. I believe, like Celie, people today are also seeking for a spiritual connection with God, as a ray of hope amidst darkness.

Thirdly, the way Celie's voice in the writing grows and changes as she grows and changes. Letter gives Celie a way to express her feelings in word, it also helps Celie and her sister Nettie reunite after a long period of time.

Fourthly, more than Celie, I like the character, Sofia, who stands firmly for herself against any kind of abuse or injustice. Walker, through Sofia, taught us, which is the main message of the novel, to take a stand for ourselves to face any kind of hardship; to earn justice and freedom with our own strength.

Lastly, how it explored the American “justice” system and the belief system about God and other aspects has its real impact on people's lives and how often responses to crimes are racially motivated.

This novel is good and motivating for women, especially those who are facing any kind of male dominance and abuse as this novel indicates the right path for them to earn their freedom in the existing patriarchal society.

চলচ্চিত্ৰ

চলচ্চিত্ৰ মূলতে এলানি ক্ৰমিক স্থিৰ চিত্ৰ। প্ৰতিখন স্থিৰ ছবিক ফ্ৰেম (Frame) বোলা হয়। এই ক্ৰমিক স্থিৰ ছবিসমূহক ইখনৰ পাছত সিখনকৈ খৰ গতিৰে দেখুৱাই গ'লে আমাৰ চকুত দৃষ্টি জড়তাৰ বাবে ইখনৰ পাছত সিখন অহাতো ধৰিব নোৱাৰি। আন এটা পৰিঘটনা 'বিটা গতি'ৰ বাবে (Beat Movement) ক্ৰমে সলনি হৈ থকা এই ছবিসমূহ প্ৰত্যক্ষ কৰিলে গতিৰ ভ্ৰমৰ সৃষ্টি হয়। অৰ্থাৎ স্থিৰ চিত্ৰৰ ক্ৰমটোৱে গতি কৰা দেখিবলৈ পোৱা যায়।

“ৱিকিপিডিয়া”

অসমীয়া চলচ্চিত্ৰৰ বৰ্ণিল যাত্ৰা

কৃষ্ণাশ্ৰী দাস

ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক, সমাজতত্ত্ব বিভাগ

অসমীয়া চলচ্চিত্ৰৰ এক বৰ্ণিল ইতিহাস আছে। ১৯৩৫ চনত ৰূপকোঁৱৰ জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালাৰ দ্বাৰা নিৰ্মিত ‘জয়মতী’ চলচ্চিত্ৰই এক নতুন দুৱাৰ মুকলি কৰিছিল। ভাৰতীয় চলচ্চিত্ৰ ইতিহাসৰ চতুৰ্থখন চলচ্চিত্ৰ হিচাবে চিহ্নিত ‘জয়মতী’ৰ সমসাময়িকভাৱে দেশৰ বিভিন্ন প্ৰান্তত ঠন ধৰি উঠিছিল বিভিন্ন আঞ্চলিক ভাষাৰ চলচ্চিত্ৰৰ উদ্যোগসমূহ। সেয়াই আছিল আৰম্ভণি।

১৯৩৫ চনৰ পৰা বৰ্তমান সময়লৈকে অসমীয়া চিনেমা জগতত বিভিন্ন উত্থান-পতনৰ ঘটনা ঘটিছিল। বিভিন্ন সময়ত স্থবিৰ হৈ পৰা চলচ্চিত্ৰ উদ্যোগটো বিভিন্ন সময়ত বিভিন্ন সন্মানেৰে জীপাল হৈ উঠিল।

চল্লিশৰ দশকত ১৯৩৫ চনৰ পাছত জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালাৰ ‘ইন্দ্ৰমালতী’, ৰোহিণী কুমাৰ বৰুৱাৰ ‘মনোমতী’ পাৰ্বতী প্ৰসাদ বৰুৱাৰ ‘ৰূপহী’ কমল নাৰায়ণ চৌধুৰীৰ ‘বদন বৰফুকন’, সুৰেশ চন্দ্ৰ গোস্বামীৰ ‘ৰংগুমী’ ফণী শৰ্মাৰ ‘চিৰাজ’য়ে অসমীয়া চিনেমাৰ ধাৰাটোক আগবঢ়াই লৈ যায়।

পঞ্চদশকত অসমীয়া চিনেমাৰ সাফল্যৰ এক নতুন ধাৰা আৰম্ভ কৰিছিল। ফণী শৰ্মা পৰিচালিত পিয়লি ফুকনে পোন প্ৰথমবাৰৰ বাবে আঞ্চলিক ভাষাৰ শ্ৰেষ্ঠ ছবি শিতানত ৰাষ্ট্ৰীয় চলচ্চিত্ৰ বঁটাৰে স্বীকৃতি লাভ কৰে। যশস্বী পৰিচালক নিপ বৰুৱা আছিল পঞ্চাশৰ দশকৰ অভিনেতা। তেখেতে পৰিচালনা কৰা প্ৰথমখন চিনেমা আছিল ‘স্মৃতিৰ পৰশ’। এইটো দশকতে বিখ্যাত সংগীতজ্ঞ ড° ভূপেন হাজৰিকাই

চলচ্চিত্ৰ পৰিচালক হিচাপে আত্মপ্ৰকাশ কৰে। ড° ভূপেন হাজৰিকাৰ পৰিচালিত ‘এৰা বাটৰ সুৰ’-য়ে অসমীয়া চলচ্চিত্ৰ জগতত এক আধুনিক ধাৰা আৰম্ভ কৰে। বাৰ্লিন চলচ্চিত্ৰ মহোৎসৱত প্ৰদৰ্শিত ‘পূবেৰুনে’ অসমীয়া চলচ্চিত্ৰৰ বাবে আন্তৰ্জাতিক ক্ষেত্ৰত এক নতুন দুৱাৰ মুকলি কৰে।

ষাঠি আৰু সত্তৰৰ দশকত অসমীয়া চিনেমা নতুনত্বৰ দিশে অগ্ৰসৰ হয়। বহুকেইখন জীৱনীমূলক চিনেমাৰ লগতে বিভিন্ন ধাৰাৰ চিনেমাৰ বিকাশ ঘটে। সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ চত্ৰবৰ্তীৰ ‘মণিৰাম দেৱান’, নিপ বৰুৱাৰ ‘নৰকাসুৰ’, ড° ভূপেন হাজৰিকাৰ সাংগীতিক সৃষ্টি ‘শকুন্তলা’ৰ লগতে ‘প্ৰতিধ্বনি’, ‘লটিঘটি’, ‘চিকমিক বিজুলী’ আদি চিনেমায়ে ভুমুকি মাৰে। লগতে নিৰ্মাণ হয় প্ৰথমখন অসমীয়া খুঁটিয়া চিনেমা ব্ৰজেন বৰুৱাৰ ‘ইটো সিটো বহুতো’। প্ৰথমখন অসমীয়া থ্ৰীলাৰ হিচাপে ‘ড° বেজবৰুৱা’য়ে বাণিজ্যিক ভাবে অভাৱনীয় সফলতা লাভ কৰে। সত্তৰ আৰু আশী দশকত সমৰেন্দ্ৰ নাৰায়ণ দেৱৰ ‘অৰণ্য’, ব্ৰজেন বৰুৱাৰ ‘ওপজা সোণৰ মাটি’, আব্দুল মজিদৰ ‘চামেলি মেমচাব’, অতুল বৰদলৈৰ ‘কল্লোল’, ড° ভবেন্দ্ৰ নাথ শইকীয়াৰ ‘সন্ধ্যাৰাগ’ আদিৰ দৰে কেইবাখনো অসমীয়া চিনেমাই ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ত সন্মান কঢ়িয়াবলৈ সক্ষম হয়। ১৯৭৬ চনত নিৰ্মিত পদুম বৰুৱাই অসমীয়া চিনেমাত এক নতুন বাস্তৱধৰ্মী চলচ্চিত্ৰৰ সমান্তৰাল ধাৰা এটাৰ সৃষ্টি কৰে। অসমীয়া চিনেমাত পোন প্ৰথমবাৰৰ বাবে কলাত্মক ধাৰাৰ প্ৰৱৰ্তনেৰে ‘গঙা চিলনীৰ পাখি’ সদায়েই অসমীয়া

চিনেমাত এক মাইল খুটি হৈ ব'ব। সত্তৰ আৰু আশী দশকৰ প্ৰায় আটাইবোৰ চিনেমাই আছিল সংগীতমধুৰ। ড° ভূপেন হাজৰিকা, ৰমেন বৰুৱা, জয়ন্ত হাজৰিকা, খগেন মহন্ত আদিৰ সংগীত পৰিচালনাৰে বহুকেইখন অসমীয়া চলচ্চিত্ৰই অদ্ভুত জনপ্ৰিয়তা অৰ্জন কৰিছিল। ১৯৮২ চনত 'অপৰূপা' চলচ্চিত্ৰৰে অসমীয়া চিনেমা জগতত খোজ দিয়ে জাহ্নু বৰুৱাই। পৰৱৰ্তী সময়ত জাহ্নু বৰুৱাৰ 'হালধীয়া চৰায়ে বাওধান খায়', 'ফিৰিঙতি', 'সাগৰলৈ বহুদূৰ', 'কণিকাৰ ৰামধেনু' আদিৰে বিভিন্ন ৰাষ্ট্ৰীয় আৰু আন্তৰাষ্ট্ৰীয় বঁটা বুটলিবলৈ সক্ষম হয়।

আশী দশকৰ আন কেইখনমান উল্লেখযোগ্য ছবি হৈছে শিবপ্ৰসাদ ঠাকুৰৰ 'বোৱাৰী' (১৯৮২), আৰু 'সোণ মইনা' (১৯৮৪), নিপ বৰুৱাৰ 'ককাদেউতা নাতি আৰু হাতী' (১৯৮০), চাৰুকমল হাজৰিকাৰ 'আলোকৰ আহবান' (১৯৮৩), আৰু 'বান' (১৯৮৬), জনছ মহলীয়াৰ 'বহাগৰ দুপৰীয়া' (১৯৮৪), ধীৰু ভূঞাৰ 'প্ৰথম ৰাগিনী' (১৯৮৭) আদি।

নব্বৈ দশকত ছবিঘৰলৈ কেইবাখনো উল্লেখযোগ্য ছবি আহে। ১৯৯৮ চনত মুক্তি পায় অশোক কুমাৰ বিষয়াৰ 'যৌৱনে আমনি কৰে' যাৰ নাম ১৯৬১ চনৰ ছবি লাচিত বৰফুকনৰ এটি গীতৰ কলিৰ পৰা ৰখা হৈছিল। এই ছবিখনে অনেক নৱাগত শিল্পীক অসমীয়া ছবি নিৰ্মাণৰ প্ৰতি আকৃষ্ট কৰে। সেয়ে এই ছবিখনক অসমীয়া চলচ্চিত্ৰ জগতৰ এক মাইলষ্ট'ন বুলিব পাৰি।

'যৌৱনে আমনি কৰে'ৰ সফলতাৰ পাছত ২০০০ দশকৰ প্ৰথমৰ্ধত বহুতো বাণিজ্যিকধৰ্মী অসমীয়া ছবি নিৰ্মাণ হয়। তাৰ মাজৰে মুনিৰ বৰুৱাৰ ছবিসমূহ দৰ্শকৰ মাজত অধিক জনপ্ৰিয় হয়। ইয়াৰ উদাহৰণ 'হিয়া দিয়া নিয়া' (২০০০), 'দাগ' (২০০১), 'নায়ক' (২০০১), 'কন্যাদান' (২০০২), 'দীনবন্ধু' (২০০৪) আদি। আন জনপ্ৰিয় ছবিসমূহৰ মাজত মুন্না আহমেদৰ 'জোন জ্বলে কপালত' (২০০৩) সুমন হৰিপ্ৰিয়াৰ 'কইনা মোৰ ধুনীয়া' (২০০১), চন্দ্ৰ মুদৈৰ 'মাঘত মামনিৰ বিয়া' (২০০২), 'চুৰেন চোৰৰ পুতেক' (২০০৫) আৰু 'জেনাদা ইমান গুণ্ডা' (২০০৭) আদি অন্যতম।

এই দশকৰ শেষাৰ্ধৰ পৰা চলচ্চিত্ৰ নিৰ্মাণ স্থবিৰ হৈ পৰে। তাৰ কাৰণ বহুতো। ইয়াৰ ভিতৰত প্ৰধান কাৰণবোৰ হৈছে চিত্ৰগৃহৰ অভাৱ, ডাঙৰ চলচ্চিত্ৰ উদ্যোগ ইত্যাদি।

অসমীয়া ছবিজগতৰ বাবে ২০১০ দশকৰ আৰম্ভণি

সুখকৰ নাছিল। ২০১০ চনত মাত্ৰ তিনিখন ছবিহে মুক্তি পায়। ২০১১ ৰ আৰম্ভণিতেই মুক্তি লাভ কৰে 'ৰামধেনু'ৱে। প্ৰায় আঠ বছৰৰ বিৰতিৰ পিছত মুনিৰ বৰুৱাই এই ছবিখন পৰিচালনা কৰে। 'ৰামধেনু'ৰ সফলতাত উৎসাহিত হৈ অসমীয়া ছবি নিৰ্মাণ কাৰ্য পুনৰ আৰম্ভ হয়। পৰৱৰ্তী কালৰ কেইখনমান উল্লেখযোগ্য ছবি হৈছে চন্দ্ৰ মুদৈৰ 'বাঁকৰ পুতেক', সমৰেন্দ্ৰ নাৰায়ণ দেৱৰ 'বীৰ চিলাৰায়', মানস হাজৰিকাৰ 'আকাশ চুবলে মন', প্ৰণৱজ্যোতি ভৰালীৰ 'ৰণাংগন', সদানন্দ গগৈ 'মনে মোৰ কইনা বিচাৰে', ৰীমা দাসৰ 'ভিলেজ ৰকষ্টাৰ্চ' আদি। ৰাষ্ট্ৰীয় চলচ্চিত্ৰ বঁটাত স্বৰ্ণকমল বঁটাৰ লগতে দেশে-বিদেশে বিভিন্ন খ্যাতনামা আন্তৰ্জাতিক চলচ্চিত্ৰ মহোৎসৱত উচ্চ প্ৰশংসিত 'ভিলেজ ৰকষ্টাৰ্চ'য়ে অসমীয়া চিনেমাক এক নতুন পৰিচয় দিছে।

কণ্ঠশিল্পী জুবিন গাৰ্গৰ সংগীত পৰিচালনা আৰু ৰাজেশ যশপালৰ পৰিচালিত 'গানে কি আনে' (২০১৬), ২০১৭ চনত জুবিন গাৰ্গৰ পৰিচালনাৰে 'মিশ্যন ছাইনা' ছবিয়ে ছবিগৃহলৈ দৰ্শকক পুনৰ আমন্ত্ৰণ কৰে। ২০১৯ চনত মুক্তি পোৱা জুবিন গাৰ্গৰ 'কাঞ্চনজংঘা' ব্যৱসায়িক দিশত সফল হয়। বৰ্তমান সময়ত অসমৰ লগতে দেশৰ কেইবাটাও ছবিগৃহত বহুচৰ্চিত অসমীয়া বোলছবি 'ডঃ বেজবৰুৱা-২' এ মুক্তি লাভ কৰিছে। ১৯৬৯ চনৰ ছবি ব্ৰজেন বৰুৱাৰ 'ডক্তৰ বেজবৰুৱা'ক মুক্তিৰ পাঁচ দশকৰ পিছত পুনৰ নতুন ৰূপ দিয়া হৈছে। সমগ্ৰ অসমতে ছবিখনৰ কলা-কুশলীয়ে প্ৰচাৰ চলাইছে। আদিল হুছেইনে মুখ্য চৰিত্ৰত অভিনয় কৰা ছবিখনত জুবিন গাৰ্গ, নিপন গোস্বামী, সিদ্ধাৰ্থ গোস্বামী, কিংকিনি আদিয়ে অভিনয় কৰিছে। 'ডক্তৰ বেজবৰুৱা ২' ক লৈ ইতিমধ্যে সামাজিক মাধ্যমত যথেষ্ট চৰ্চা পৰিলক্ষিত হৈছে।

অসমীয়া চলচ্চিত্ৰ নিৰ্মাণত আৰ্থিকভাৱে সহায় কৰাৰ লক্ষ্যৰে আৰম্ভ কৰা অসম ৰাজ্যিক চলচ্চিত্ৰ নিগমে বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত অসমীয়া চিনেমাৰ উত্তৰণত সহায় কৰি আহিছে। এখন শক্তিশালী চিনেমা আঁচনি প্ৰস্তুত কৰিবলৈ অসম চৰকাৰে ইতিমধ্যে যো-জা চলাইছে। এই চিনেমা আঁচনিয়ে নিশ্চিতভাৱে অসমৰ চলচ্চিত্ৰ নিৰ্মাতাসকলক বহুলাংশে সহায় কৰিব।

সামগ্ৰিকভাৱে আঠটা দশক অতিক্ৰম কৰা অসমীয়া চিনেমাই এতিয়াও আন্তৰ্জাতিক প্ৰেক্ষাপটত সবল খোজ দিব পৰা নাই। ইয়াৰ বাবে প্ৰয়োজন হয় ছবিৰ কাৰিকৰী উচ্চ মান দিশৰ আৰু বিষয়বস্তুৰ বৌদ্ধিক আৰু দাৰ্শনিক সমলৰ। □

বিজ্ঞান

We live in a society exquisitely dependent on science and technology. In which hardly anyone knows any things about science and technology.

Albert Einstein

WAVE FUNCTION

SUBHAM SANTANU BORDOLOI
6th Semester Physics Deptt.

What is meant by dual nature of particles in class 11?

Dual Nature of Particle de- Broglie Hypothesis: In 1924, Louis de Broglie suggested that matter exhibit dual behavior i.e., both particle and wave nature. This meant that it has momentum and wave-length.

Heisenberg Uncertainty Principle

According to Heisenberg's Uncertainty principle, " Position and momentum of an electron cannot be determined simultaneously with absolute accuracy."

What are wave packets and particles?

A wave packet is a combination of waves with about the same momentum. Combining waves into wave packets can provide localization of particles. The envelope of the wave packet shows the region where the particle is likely to be found. This region propagates with the classical particle velocity.

What is a wave function?

Wave function, in quantum mechanics, variable quantity that mathematically describes the wave characteristics of a particle. The value of the wave function of a particle at a given point of space and time is related to the likelihood of the particle's being there at the time.

Understanding Wave function from an example.

$$Y=4x+3$$

Slope-
y-intercept

Wave function

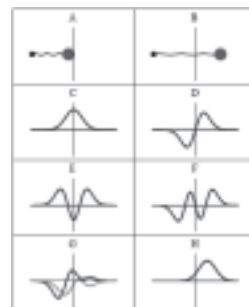
Position of electron

Velocity of electrons

What is wave probable density?

denotes the probability of finding an electron in the space around the nucleus.

Hamiltonian Operator Energy eigenvalue
(Energy operator)

$$\begin{array}{ccc} \hat{H} \Psi & = & E \Psi \\ \downarrow & & \downarrow \\ \text{Hamiltonian} & & \text{Energy} \\ \text{Operator} & & \text{eigenvalue} \\ \text{(Energy operator)} & & \end{array}$$

LIFE CYCLE AND PATHOGENICITY OF PLASMODIUM VIVAX

Santanu Bora

1. Systematic position of Plasmodium :

Kingdom ----Protista
Group ----- Protozoa
Phylum ----- Apicomplexa (sporozoans)
Class ----- Sporozoa
Subclass ----- Coccidia
Genus ----- Plasmodium
Species ----- P. vivax, P. falciparum, P. malaria, P. ovale

2. Geographic distribution of Malaria causing Plasmodium :

Globally, 4 species of the genus Plasmodium are found to infect human by entering the blood stream. Geographic distribution of these species are as follows -

- (i) P. vivax (Grassi & Feletti, 1890) : Cosmopolitan in distribution and is the most prevalent malarial parasite of human.
- (ii) P. falciparum, watch 1987 : Distributed throughout the tropical Africa, Asia and Latin America.
- (iii) P. malariae (Laveram, 1881) : It is also distributed worldwide but present in some patches.
- (iv) P. ovale, Stephens, 1922 : It is dominantly distributed in tropical West Africa. It is also reported from Vietnam and India (Koraput/Kalahandi area of Orissa)

3. Life cycle of Plasmodium Vivax :

Malarial parasite Plasmodium vivax completes its life cycle in two different hosts-

- A. Man (or intermediate host)
- B. Mosquito (or definite host)

A. Life cycle in Man :

Life cycle of Plasmodium vivax in man is called asexual cycle which begins with the bite of a female Anopheles mosquito packed with sporozoites in its salivary glands. Sporozoites are introduced in the peripheral blood stream of man where they undergo further development through the following stages :

(a) Pre-erythrocytic cycle :

Pre-erythrocytic cycle is also called hepatic phase. In this phase spindle shaped sporozoite attacks the hepatic cell (liver cell), feeds by phagocytosis and grows into a spherical shaped cryptoschizont. The cryptoschizont multiplies by asexual reproduction (or schizogony) to form cryptomerozoites. This cycle continues for a period of about 8 days.

(b) Exo-erythrocytic cycle :

Cryptomerozoite attacks a fresh liver cell, feeds by phagocytosis, and grows into sperical shaped metacryptoschizont which multiplies by schizogony to form metacryptomerozoites. At this stage metacryptomerozoites may either enters a red blood corpuscle or attacks a fresh liver cell.

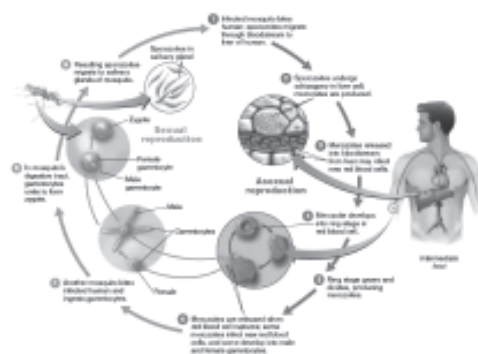

Fig. Life cycle of plasmodium viva in man.
a. Pre crythocytic phase, b) Exo-crythocytic phase.

(c) Erythrocytic cycle :

The metacryptomerozoites inside the red blood corpuscles obtain nutrients and undergoes erythrocytic schizogony. The parasite passes through the following stages-trophozoite, signetring, amoeboid, schizont, rosette and merozoites. Duration of erythrocytic schizogony is about 48 hours. Normally one parasite invades one red blood corpuscles. The trophozoita activity feeds on the red blood cells with the pseudopodia and accumulates some granules in their cytoplasm. After development of a vacuole the trophozoite looks like a ring called signetring. Pseudopodia are developed from all sides of the signet ring to form amoeboid stage, which transformed to a round shaped schizont. Some toxic pigment granules called haemozoin are accumulated in the schizont.

The schizont lost its vacuole and amoeboid nature and transforms into rosette stage by repeated nuclear division. Each nucleus with a small portion of cytoplasm developed into an oval shaped merozoite. The free merozoites either attack fresh red blood corpuscles for continuation of erythrocytic schizogony or transform into gametes by gametogony for sexual reproduction. Two types of gametocytes are formed. Smaller or micro-gametocytes and larger or macro-gametocytes. Duration of erythrocytic phase is 48 hours in Plasmodium falcipurum, Plasmodium vivax and Plasmodium ovale but 72 hours in Plasmodium malariae.

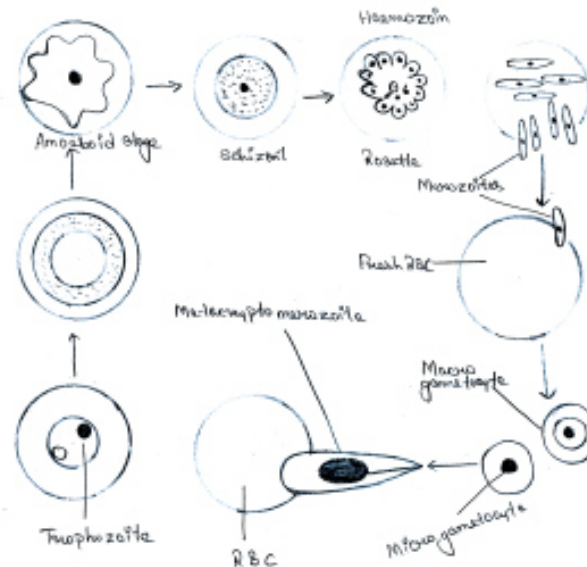

Fig : Erythrocytic cycle of plasmodium Vivax

B. Life cycle in Mosquito :

Globally a little over 60 species of Anopheles mosquitoes are reported as vectors for malaria. Some of the most important species of Anopheles are-

Anopheles gambiae, Anopheles atroparous, Anopheles macculippanis, Anopheles culicifacies and

Anopheles stephensi (Tyagi, 2004)

However, according to Nagpal Sharma (1995) and Tyagi (2002) in India only 9 species (6 primary and 3 secondary vectors) of *Anopheles* are important from the viewpoint of human malaria transmission.

Life cycle in mosquito is called sexual cycle or sporogony. It begins with the ingestion of gametocytes during sucking of blood of an infected person by a female *Anopheles* mosquito. Following development stages are found in the mosquito :

1. Gametogenesis :

In the stomach of mosquito Gametogenesis occurs by the following process.

* Exflagellation :

In the stomach of mosquito, a micro-gametocyte produces 4-8 flagella like micro-gametes (or male gametes). They detached by exflagellation and enter the macro-gametes (or female gametes) through the reception cone. One male gamete enters one female gamete.

* Ookinete :

The macro-gametocyte releases polar body and develop into a macro-gamete (or female gamete). The macro-gamete forms a reception cone through which micro-gamete enters to form a zygote known as Ookinete.

Gametogenesis completed within 24 hours.

2. Sporogony : Phenomenon of sporogony occurs through the following stages :

* Formation of Oocyst :

The Ookinete penetrate the wall of the stomach and forms a cyst wall around it and converted to an Oocyst.

* Formation of Sporozoites :

The Oocyst grows rapidly and produces numerous sporozoites within it by multiple division of the zygotic nucleus. The Oocyst burst and releases mature sporozoites into the body cavity of mosquito. The sporozoites migrate and enter the salivary gland of the host mosquito for further infection to man. Sporogony completed within about 12 days. However, depending on the environmental conditions, duration of “extrinsic incubation period” or period of development from gametocytes to sporozoites is found to be about 10-20 days.

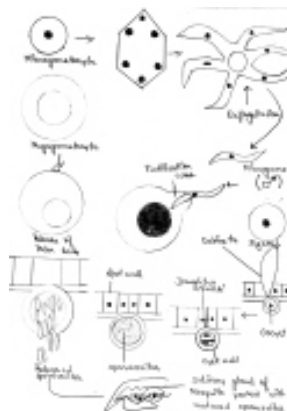

Fig. : Sexual life cycle of plasmodium viva in anopheles female

4. Pathogenicity of plasmodium vivax :

(a) Clinical complication and related pathogenesis :

- * P. vivax causes anaemia due to mass destruction of erythrocytes right from early stage of infection enhancing increased mortality among children and pregnant woman.
- * Respiratory distress is another most common complication characterized by injury to the endothelium of the lung, accumulation of protein rich fluid, and collapse of alveoli leading to difficult rapid breathing and very low levels of oxygen in the blood.
- * Causes of Rhabdomyolysis characterized by destruction or degeneration of muscle tissue and release of breakdown products into the bloodstream leading to acute renal failure.
- * Causes Idiopathic thrombocytopenic purpura characterized by bleeding from small blood vessels especially into the skin and mucous membranes resulting bleeding from nose, gums, etc. due to reduction in circulating blood platelets.
- * Causes splenic rupture resulting enlargement of spleen.
- * Enhance deficiency of glucose-6-phosphate dehydrogenase, a mutation prevailed mostly among males of endemic areas.
- * Infects reticulocytes marked by the prevention of revival of normal erythrocytes.
- * Increased Chloroquine resistance resulting longer persistence of P. vivax in blood circulation and in bone marrow.
- * P. vivax also infects the Duffy-ve individuals. Normally individuals with Duffy-ve Fy (a+b) phenotype possess 30-80% reduced risk of clinical P. vivax.
- * Enhance G6PD deficiency (African type) and protect against malaria.

(b) Histopathogenicity :

- * P. vivax infection enhance accumulation of parasitized erythrocytes and malarial pigments in the intervillous spaces of the placenta resulting low birth weight of the infant, abortion and premature delivery.
- * P. vivax infection enhance occurrence of heterogeneous existence of comorbidities such as syphilis, toxoplasmosis, cytomegalovirus, etc.

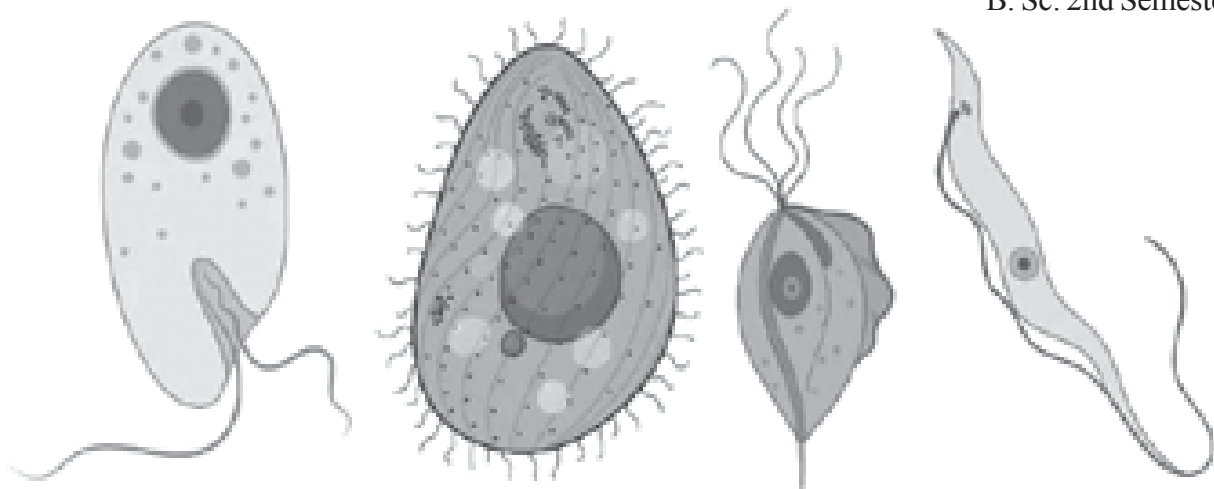
(c) Cytoadhesion and rosetting phenomena :

- * P. falciparum infected erythrocytes (IRBCs) cytoadhere to the endothelial cells living in the micro-vessels a phenomenon called sequestration is a virulent cause of malaria death. Due to cytoadhesion, Plasmodium cleared by the spleen could not reach the peripheral blood the basic reason for less presence of P. vivax in peripheral blood. Cytoadhesion chiefly includes in cerebral malaria, respiratory distress, and malaria in pregnancy.
- * Rosetting of normal erythrocytes with a malarial parasite infected erythrocyte is mostly found in P. falciparum, P. malariae, and P. ovale, which is fatal to the patients. Rosetting is also reported in P. vivax with less frequency and not associated with disease severity. □

Locomotory organelles and mode of locomotion in protozoa

Karan Bhadra
B. Sc. 2nd Semester

LOCOMOTORY ORGANELLES IN PROTOZOA

Four major types of locomotor organelles occur among protozoa; and usually each type of them is characterized by a class.

1. Pseudopodia are characteristics of Sarcodina.
2. Flagella are characteristics of Flagellata.
3. Cilia are characteristics of ciliata.
4. Myonemes are characteristics of sporozoa.

i) PSEUDPODIA: Pseudopodia are temporary extension of cytoplasm from any part of the body. They occur in those protozoa which are 'naked' or have a very thin pellicle. Pseudopodia are formed from ectoplasm but also have a core of endoplasm. Among Sarcodina, the following kinds of pseudopodia are found.

1. Lobopodia: These are short finger shaped

round tipped pseudopodia containing both ectoplasm. (e.g., Amoeba, Entamoeba, Arcella and Diffugia.)

2. Filopodia: These are slender, filamentous hyaline projections formed exclusively of ectoplasm. Filopodia have pointed tips and a tendency to branch and radiate in all directions.

3. Reticulopodia: These are thin long filamentous structures of endoplasm which branch extensively and fuse together to form mesh works that act as food traps. (e.g. Elphidium, Globigerina and Allogromia)

4. Axopodia: These are long, slender stiff extensions of ectoplasm which radiate from circular body in all directions. The fibrils are like flagellar fibrils and cause axopodial movement. (e.g. Actinophrys,)

ii) FLAGELLA: Flagella are long, delicate, whip-like structures. They are found in flagellates (class Mastigophora) and the flagellate stages of sarcodina

protozoans, Each flagellum arises from a basal granule/ body kinetosome.

Ultrastructure The outer covering of a flagellum is continuous with plasma membrane of the body surface. It contains a matrix in which a ring of nine doublet microtubules; Surrounds two central microtubules a 9+2 arrangement also seen in cilia. Both central fibrils are connected by a bridge and are enclosed in a common central sheath.

Number of flagella: The number and arrangement of flagella varies greatly in Mastigophora they may be on the eight in number; several flagella occur in parasitic forms. The tractellum is situated at the end that is anterior when the organism is in motion and drags the body along the pulsellum is generally situated posteriorly and pushes or propels the body forward. One is directed forward, drags the body and is called tractellum. While the other is directed backward along the side of the body and acts as an organ of propulsion. It is known as trailing flagellum.

Origin: Flagella commonly arise from the anterior end of body either directly or from a groove or depression. The kinetosomes are centriole like structures and often lie at the bottom of flagellar pockets or reservoirs. Kinetoplast is the dark staining contraction of mitochondrial DNA. It is generally found in the part of mitochondrion lying close to the kinetosomes although there is no known relationship between these two structures.

iii) CILIA: The cilia are highly vibratile small ectoplasmic process. They arise from the basal granules (or blepharoplast or kinetosomes) into ectoplasm. Cilia form a characteristic feature of ciliates but they are also found in the larval stages of suctorians. They are commonly arranged in longitudinal, diagonal or spiral rows. Cilia may be of equal length all over the body or may be longer at definite spots.

Difference of cilia from flagella: Cilia are exactly like flagella in structure but different from them in the following points:

1. The cilia are relatively very shorter than flagella.

2. They are comparatively more numerous than flagella.

3. The Basal granules of cilia are not connected with the nucleus but in case of flagella, the rhizoplasts join the basal granules to the nucleus.

4. Cilia have no mastigonemes as in flagella. The cilia may form the following composite motile organelles which are found in several protozoan groups. These are membranelles of ciliates, undulating membrane of spirotricha and peritricha and cirri of Hypotricha. Cirri are tuft like bristles of functionally fused somatic cilia. The kinetosomes form a basal plate. Undulating membranes are formed of a row of oral cilia. Membranella is flat plate of oral cilia with basal fibre plate. They are arranged in a longitudinal series and beat in a coordinated fashion.

iv) Myonemes: The myonemes are very fine contractile fibrils in the pellicle of flagellates, ciliates, sporozoans and infusorians. In more complex ciliates, myonemes may extend into the endoplasm. They may be arranged longitudinally, transversely or spirally. Myonemes are primarily organelles for the metabolism, paramecium and secondary for locomotion by muscle like contraction in monocystis and sporozoan such as plasmodium.

Method of locomotion in Protozoa

There are 4 methods by which protozoa move

- i) Amoeboid movement
- ii) Flagellon movement
- iii) Ciliary movement
- iv) Metabolic movement.

i) Amoeboid movement : It is the characteristics of Sarcodina and Mastigophora and sporozoa. It consists in the form of pseudopodia by the streaming flow of cytoplasm. Locomotion by pseudopodia is possible only over a surface. Mainly this locomotion depends upon active construction of actoplasmic tube (plasmodium) at the posterior end of the body. This

lead to the endoplasm (plasmasol) to flow forward into the expanding pseudopodium. This process involves continuous solation at the posterior end and gelation at the anterior ends. This is called sol-gel theory and eg - Amoeba.

ii) Flagellar movement: It is the characteristics of mostigophora which have 1 or more flagella. The flagella need liquid medium for movement, then three types of flagellar movement have been recognised.

a) Paddle stroke: Ulehl and Kriysman (1925) observed that the common movement of Kriysman flagella is sideways lash consisting of an effective downstroke and a relax recovery stroke in which flagellum strongly curved is brought again as a result the animal moves forward.

b) Undulating motion: Wave like undulation in flagellum when proceeds from tip to base pulls the animal forward. Backward movement is caused when undulation passes from base to tip.

c) Simple conical gyration : Butschli's screw theory postulates spiral turning of flagellum like a screw. This exerts propellion action, pulling the animal forward through water with spiral rotation.

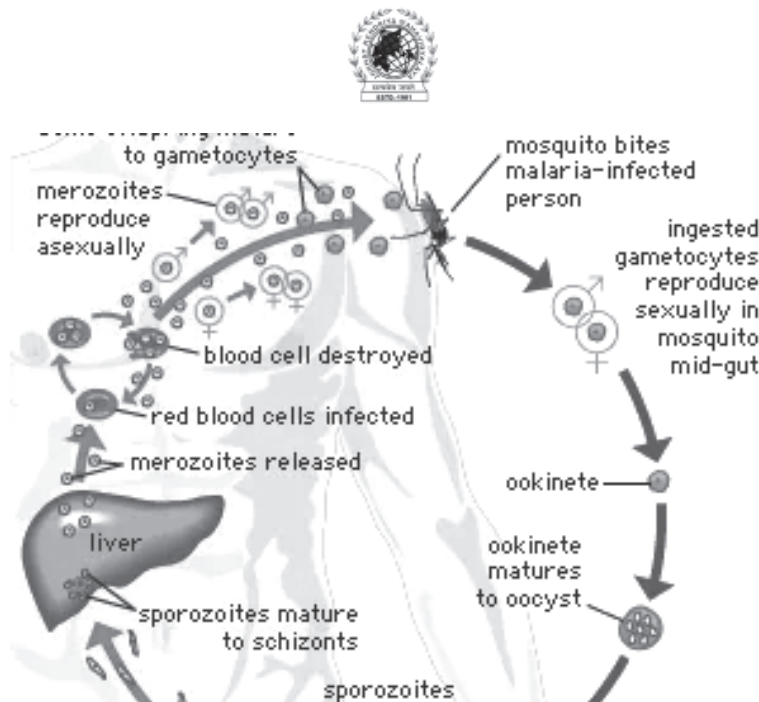
iii) Ciliary movement : Ciliary movement is performed by extremely fine and very fine thread-like processes of ectoplasm in ciliates (e.g., Paramecium) and larval suctorians. The ciliary movement is very much similar to that of flagellar movement. Consist-

ing of same effective stroke and recovery stroke but the cilia bend throughout their length. The water moves in the opposite direction. Every cilium of the body moves independently and slightly in advance of the cilium behind it. Thus the cilia of a longitudinal row do not move simultaneously but metachronously one end of body to the other whereas cilia of a transverse row beat synchronously all together. Since in Paramecium the direction of the effective ciliary stroke is oblique to the long axis of the body (This causes the ciliate to swim in a spiral course and at the same time to rotate on its longitudinal axis).

Ciliates are the fastest moving of the protozoa. The speed of ciliary locomotion varies from 400 to 200 cm per second.

iv) Metabolic Movement (Locomotion in Euglena and Monocystics) : Metabolic movement is also called gliding, wriggling, peristaltic or gregarine movement. It occurs in sporozoans (Monocystic) and certain sporozoans (Euglena). The contractile myonemes of the body contract and expand to bring about a change in shape of the body and relative displacement from the original place. Such gliding movement is performed by parastical from such as Monocystics in the body fluid of host.

Euglena shows wriggling movement by the alternative wave of contraction and expansion passing over the body from its anterior to the posterior end. Such short of movement is called euglenoid movement and is performed by the help of myonemal fibrils. □

PATHOGENICITY OF PLASMODIUM VIVAX

*Antara Alee Baruah
B.SC 2nd Semester*

Plasmodium vivax is a protozoan causing malaria. It is a parasite. It is carried by female *Anopheles* mosquitoes to humans. Different species of *Plasmodium* cause different types of malaria.

Classification : *Plasmodium* is placed under the phylum Apicomplexa. The phylum Apicomplexa contains all the parasitic alveolates. They are mostly obligate endoparasites. They are sporeforming and unicellular. The characteristic feature is the presence of apicoplast, which is a non-photosynthetic plastid. It is used for the penetration of the host cells. The classification of *Plasmodium* is as follows,

1. Domain ---- Eukarya
2. Kingdom ---- Protista
3. Sub-kingdom ---- Protozoa
4. Infra-kingdom ---- Alveolata

5. Phylum ---- Apicomplexa
6. Class ---- Aconoidasida
7. Order ---- Haemosporida
8. Family ---- Plasmodiidae
9. Species ---- *P. vivax*

Characteristics : *Plasmodium* is a unicellular eukaryote ; hence it comes under the kingdom Protista. It is a parasite. All Protozoans are heterotrophs. They are parasites or predators. The four main groups of protozoans are amoebae, ciliates, flagellates and sporozoa. *Plasmodium* comes under sporozoa. They are motile and spore - producing parasites.

Plasmodium is classified under infra-kingdom Alveolata. Alveolates are protists. They are characterised by the presence of flattened vesicles or alveoli under the membrane, forming a pellicle.

The different species of Plasmodium that cause malaria are -

- (1) *P. falciparum*,
- (2) *P. ovale*,
- (3) *P. malariae*,
- (4) *P. vivax*,
- (5) *P. knowlesi*.

P. falciparum causes malignant malaria and it is the most lethal type of malaria.

The various forms in the life cycle of Plasmodium are as follows,

(i) Sporozoite = The sporozoite of Plasmodium vivax is elongated and around 15 μm long. It is stored in the salivary glands of mosquitoes and gets transferred from a mosquito to a human. They have thick pellicles and have peripheral fibres that help in locomotion.

(ii) Schizont = The mature liver schizont measures 40-80 μm in diameter. They release merozoites on rupture. The erythrocytic schizont is 7-8 μm in length and as big as RBCs. They are multinucleate and contain multiple merozoites.

(iii) Immature trophozoites = The Plasmodium vivax trophozoites are ring-shaped and are produced in the erythrocytes. They are about 1-2 μm in diameter.

(iv) Mature Plasmodium trophozoites = They are irregular in shape (amoeboid). They contain a brown pigment or haemozoin which is derived from the haemoglobin of the infected RBCs.

(v) Gametocytes = The gametocytes are around 7-14 μm . The shape and size of gametocytes differ in different species of Plasmodium. The gametocytes are produced in the RBCs.

(vi) Zygote = Formed by the combination of micro and mega gametocytes.

(vii) Ookinete = The zygote develops into

motile ookinetes. They are elongated and around 15-20 μm length. They migrate through the midgut wall of the mosquito and develop into oocysts.

(viii) Oocyst = It is around 50 μm in diameter. The oocysts develop into sporozoites that enter the salivary glands and are stored here.

The sporozoite, schizont and trophozoites are asexual stages, whereas gametocytes, zygote, ookinetes and oocyst are the sexual stages in the lifecycle of plasmodium.

Life Cycle : Plasmodium vivax completes its life cycle in two hosts. The sexual phase of the life cycle occurs in humans. The female Anopheles mosquito also acts as a vector or transmitting agent.

Asexual stage : Sporozoite is the asexual stage of the Plasmodium. It is the infectious stage that infects humans. Sporozoites get transmitted from the female Anopheles to humans when the infected mosquito bites. The sporozoites reach the human liver cells and mature into schizonts. The cells burst and it releases merozoites into the blood. The initial multiplication in the liver is called exo-erythrocytic schizogony. In Plasmodium vivax, a dormant stage may persist for weeks to even years, if remain untreated. It is known as hypnozoites. Merozoites attack RBCs and multiply asexually leading to the rupture of RBCs. The asexual multiplication in the Erythrocytes is known as erythrocytic schizogony. The merozoites change into the ring-stage immature trophozoites, which mature into schizonts. Schizonts rupture and release merozoites. They release a toxic substance known as haemozoin. Haemozoin is responsible for recurring chills and high fever during malaria.

Sexual stage: The male and female gametocytes are produced in the RBCs of humans. Some of the trophozoites in erythrocytes differentiate into gametocytes, which is the sexual stage. It forms microgametocytes (male) and megagametocytes (fe-

male).

When a female *Anopheles mosquito* bites an infected human, it takes up the gametocytes with blood. Further fertilisation and development take place in the gut of the female mosquitoes. The multiplication in mosquitoes is known as the sporogonic cycle.

The male gametocytes penetrate the female gametocytes leading to the formation of zygotes in the stomach of mosquitoes. Zygotes develop into ookinetes as they become motile and elongated. Ookinetes enter the midgut wall and develop into oocysts. Oocysts rupture and release sporozoites, which is the infective stage for humans.

The sporozoites migrate to salivary glands and stored there. When an infected mosquito bites a human, these sporozoites enter the human blood and the cycle continues.

1. Transmission to human (injects sporozoites)
2. Sporozoites enter liver and infect hepatocytes.
3. Liver cells rupture and merozoites released
4. Intraerythrocytic cycle
5. Sexual cycle
6. Transmission to mosquito.

The life cycle is almost the same for all the five species that infect humans and follows three stages :-

- (i) Infection of a human with sporozoites
- (ii) Asexual reproduction
- (iii) Sexual reproduction

The two first stages take place exclusively into the human body, while the third one starts in the human body and is completed into the mosquito organism.

The human infection begins when an infected female *Anopheles mosquito* bites a person and in-

jects infected with sporozoites saliva into the blood circulation. That is the first life stage of *Plasmodium* (stage of infestation).

The next stage in malaria life cycle is the one of asexual reproduction that is divided into different phases; the pre-erythrocytic (exoerythrocytic) and the erythrocytic phase. Within only 30-60 minutes after the parasites inoculation, sporozoites find their first target, the liver. The sporozoites enter the liver cells and start leading to schizonts creations in 6-7 days. Each schizont gives birth to thousands of merozoites that are then released into the blood stream marking the end of the exoerythrocytic phase of the asexual reproductive stage.

It is worth mentioning that, concerning *P. vivax* and *P. ovale*, sporozoites may not follow the reproduction step and stay dormant (hypnozoites) in the liver, they may be activated after a long time leading to relapses entering the blood stream (as merozoites) after weeks, month or even years. The exoerythrocytic phase is not pathogenic and does not produce symptoms or signs of the disease. Its duration is not the same for all parasite species.

Symptoms/Pathology : Infestation with *Plasmodium* species leads to characteristic fever and chills, often accompanied by headache, muscle soreness, weakness, vomiting and diarrhea.

Other symptoms include an enlarged spleen, anemia, lung or kidney dysfunction and neurological problems.

Infestation with *Plasmodium falciparum* is often the most severe and involves infestation in brain (cerebral malaria), kidney failure, and severe anemia that may lead to death. Infestation with *P. vivax* often leads to complications of the spleen or spleen rupture. A dormant stage of *P. ovale* and *P. vivax* may remain in the liver for weeks or years after the initial infection. These parasites may then enter the bloodstream and cause relapses long afterwards. □

LOTKA - VOLTERRA EQUATION

Santanu Bora
B Sc. 2nd semester

The Lotka - Volterra equations, also known as the predator prey equations, are a pair of first order, non-linear, differential equations frequently used to describe the dynamics of biological systems in which two species interact, one as a predator and the other as prey. The populations change through time according to the pair of equations:

$$\frac{dx}{dt} = -y(\gamma - \delta x)$$

where,

- * X is the number of prey (for example, rabbits);
- * Y is the number of some predator (for example, foxes);
- * $\frac{dy}{dt}$ and $\frac{dx}{dt}$ represent the growth rates of the two populations over time;
- * t represents time; and
- * α, β, γ and δ are parameters describing the interaction of the two species.

The Lotka- Volterra system of equation is an example of a Kolmogorov model, ^{[1][2][3]} which is a more general framework that can model the dynamics of ecological systems with predator-prey interactions, competition, disease and mutualism.

History :

The Lotka- Volterra predator - prey model was initially proposed by Alfred J. Lotka “in the theory of autocatalytic chemical reactions” in 1910.^{[4][5]} This was effectively the logistic equation, ^[6] which was originally derived by pierre Francois Verhulst.^[7] In 1920 Lotka extended, via kolmogorov, the model to “organic systems” using a plant species and a herbivorous animal species as an example ^[8] and in 1925 he utilised the equations to analyse predator - prey interactions in his book on biomathematics ^[9] arriving at the equations that we know today. Vito Volterra, who made a statistical analysis of fish catches in the Adriatic independently investigated the equations in 1926^{[10][11]} C. S. Holling extended this model yet again, in two 1959 papers, in which he proposed the idea of functional response. Both the Lotka-Volterra model and Holling’s extensions have been used to model the moose and wolf populations in Isle Royale National Park, which with over 50 published papers is one of the best studied predator-prey relationships. In the late 1980’s, a credible, simple alternative to the Lotka-Volterra predator-prey model (and its common prey dependent generalizations) emerged, the ratio dependent or Arditi-Ginzburg model. The two are the extremes of the spectrum of predator interference models. According to the authors of the alternative view, the data show that true interactions in nature are so far from the Lotka-Volterra extreme on the interference spectrum that the model can simply be discounted as wrong. They are much closer to the ratio dependent

extreme, so if a simple model is needed one can use the Arditi-Ginzburg model as the first approximation.

In economics :

The Lotka-Volterra equations have a long history of use in economic theory; their initial application is commonly credited to Richard Goodwin in 1965 or 1967. In economics, links are between many if not all industries; a proposed way to model the dynamics of various industries has been by introducing trophic functions between various sectors, and ignoring smaller sectors by considering the interactions of only two industrial sectors.

Physical meanings of the equations :

The Lotka-Volterra model makes a number of assumptions about the environment and evolution of the predator and prey populations :

1. The prey populations find ample food at all times.
2. The food supply of the predator population depends entirely on the prey population.
3. The rate of change of population is proportional to its size.
4. During the process, the environmental does not change in favour of one species and the genetic adaptation is sufficiently slow.
5. Predators have limitless appetite. As differential equations are used, the solution is deterministic and continuous. This in turn, implies that the generations of both the predator and prey are continually overlapping.

Prey :

When multiplied out, the prey equation becomes ;

The prey are assumed to have an unlimited food supply and to reproduce exponentially unless subject to predation; this exponential growth is represented in the equation above by the term β, x . The rate of predation upon the prey is assumed to be proportional to the rate at which the predators and the prey meet; this is represented above by δxy . If either x or y is zero then there can be no predation. With these two terms the equation above can be interpreted as; the change in the prey's numbers is given by its own growth minus the rate at which it is preyed upon.

Predators :

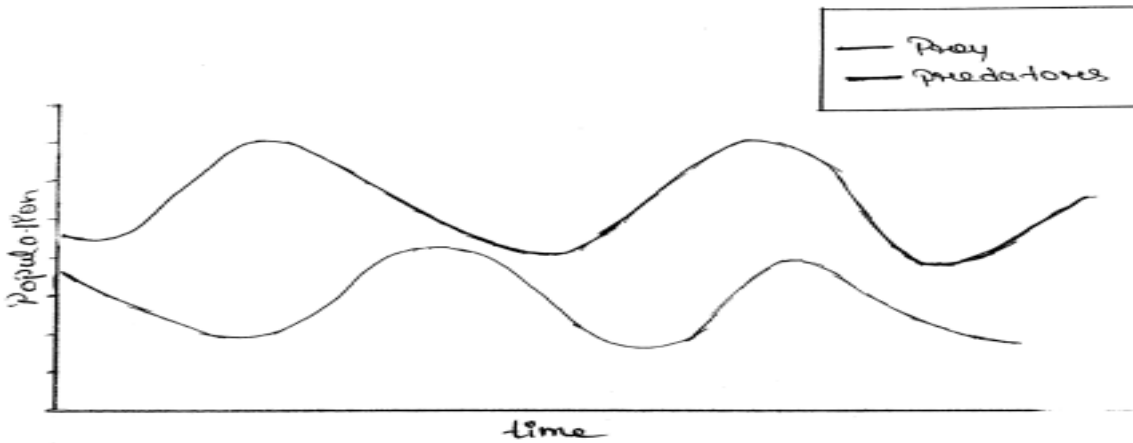
The predator equation becomes ;

In this equation, δxy represents the loss rate of the predators due to either natural death or emigration; it leads to an exponential decay in the absence of prey.

Hence, the equation expresses the change in the predator population as growth fueled by the food supply, minus natural death.

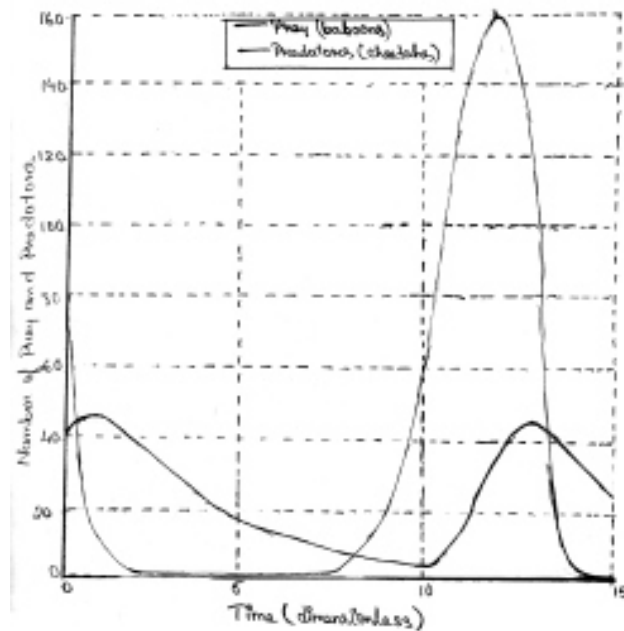
Solutions to the equations :

The equations have periodic solutions and do not have a simple expression in terms of the usual trigonometric functions. However, a linearization of the equations yields a solution similar to simple harmonic motion with the population of predators following that of prey by 90° .

An example problem :

Suppose there are two species of animals, a baboon (prey) and a cheetah (predator). If the initial conditions are 80 baboons and 40 cheetahs, one can plot the progression of the two species over time. The choice of time interval is arbitrary.

Dynamics of the system :

In the model system, the predators thrive when there are plentiful prey but, ultimately, outstrip their food supply and decline. As the predator population is low the prey population will increase again. These dynamics continue in a cycle of growth and decline.

Population equilibrium :

Population equilibrium occurs in the model when neither of the population level is changing. i.e., when both of the derivatives are equal to 0

when solved for x and y the above system of equations yields

and

Hence, there are two equilibria.

The first solution effectively represents the extinction of both species. If both populations are at 0, then they will continue to be so indefinitely. The second solution represents a fixed point at which both populations sustain their current, non-zero numbers, and in the simplified model, do so indefinitely. The levels of population at which this equilibrium is achieved depend on the chosen values of the parameters, $\alpha, \beta, \gamma, \delta$

Stability of fixed points :

The stability of the fixed point at the origin can be determined by performing a linearization using partial derivatives while the other fixed point requires a slightly more sophisticated method.

The Jacobian matrix of the predator-prey model is $\gamma = \frac{\alpha}{\beta}, x = \frac{\gamma}{\delta}$

$$J(0,0) = \begin{bmatrix} \alpha - \beta y - \beta x \\ \delta y - \gamma \end{bmatrix}$$

First fixed point (extinction)

when evaluated at the steady state of (0,0) the Jacobian matrix J becomes

$$J(0,0) = \begin{bmatrix} \alpha & 0 \\ 0 & -\gamma \end{bmatrix}$$

The eigenvalues of this matrix are

$$\lambda_1 = \alpha, \lambda_2 = -\gamma$$

In the model α and γ are always greater than zero, and as such the sign of the eigenvalues above will always differ. Hence the fixed point at the origin is a saddle point.

The stability of this fixed point is of importance. If it were stable, non-zero populations might be attracted towards it, and as such the dynamics of the system might lead towards the extinction of both species is difficult in the model.

Second fixed point(oscillation)

Evaluating J at the second fixed point we get

The eigenvalues of this matrix are

$$\lambda_1 = i\sqrt{\alpha\gamma}, \quad \lambda_2 = -i\sqrt{\alpha\gamma}$$

As the eigenvalues are both purely imaginary, this fixed point is not hyperbolic, so no conclusions can be drawn from the linear analysis. However, the system admits a constant of motion.

$$K = y^\alpha e^{-\beta y} x^\gamma e^{-\delta x}$$

and the level curves, where $K = \text{constant}$, are closed trajectories surrounding the fixed point. The largest value of the constant K can be obtained by solving the optimization problem.

$$y^\alpha e^{-\beta y} x^\gamma e^{-\delta x} = \frac{y^\alpha x^\gamma}{e^{\delta x} + \beta y} \rightarrow \max_{x, y > 0}$$

The maximal value of K is attained at the stationary point $\frac{\gamma}{\delta}, \frac{\alpha}{\beta}$ and it is given by

$$k^* = \left(\frac{\alpha}{\beta Q} \right)^x \left(\frac{\gamma}{\delta e} \right)^y$$

where e is Euler's Number.

$$J\left(\frac{\gamma}{\delta}, \frac{\alpha}{\beta}\right) = \begin{bmatrix} 0 - \frac{\beta\gamma}{\delta^2} \\ \frac{\alpha\delta}{\beta} \end{bmatrix}$$

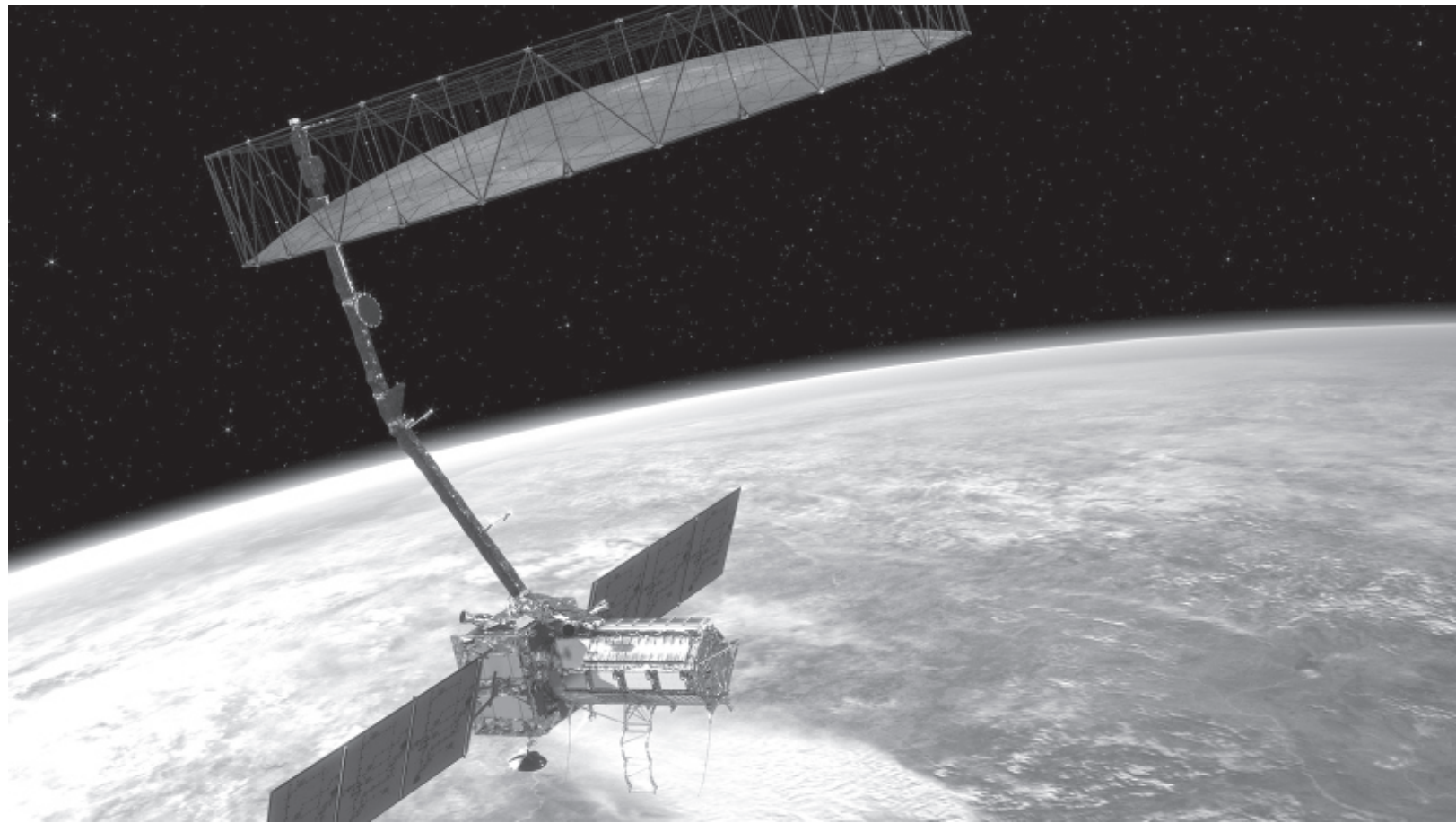
Cellular automata

A rule-based automation model is equivalent to a Lotka-Volterra system and introduces 2D space, with either periodic or fixed boundaries. Each site has three states, fox, bare, rabbit.

Rules are as follows:

1. Pick a site (only stochastic updates allowed) and a neighbour.
2. If fox is adjacent to rabbit, rabbit gets eaten (becomes fox with probability r) Else fox dies with probability P .
3. If rabbit is adjacent to bare ground, reproduces with probability q .
4. If bare ground is adjacent to anything, the thing moves into bare ground.

These rules give a model like Lotka-Volterra, but the additional feature of a correlation length between regions oscillating differently. The correlation length is very long and the model develops a wave structure. \square

NISAR

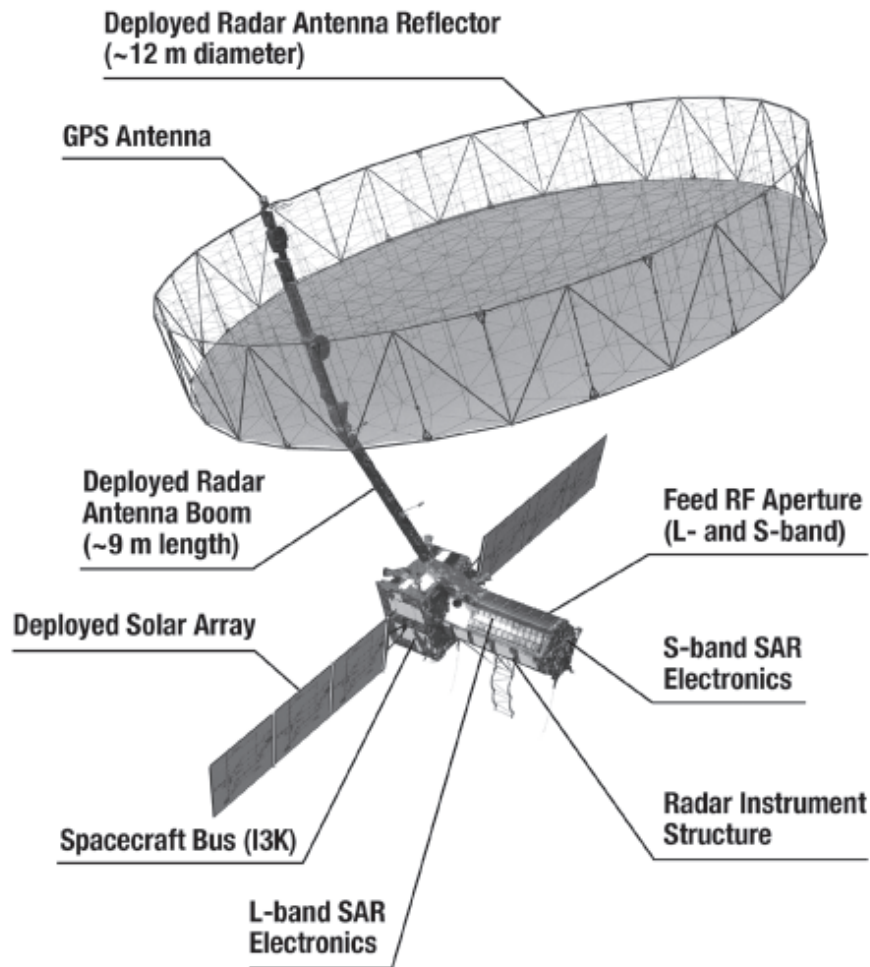
Gourav Thapa
2nd Sem, Zoology deptt

The US Air Force C-17 aircraft landed in Bengaluru on Wednesday and handed over NASA-ISRO Synthetic Aperture Radar (NISAR) to the Indian space agency which marks a milestone in the US-India ties in space collaboration. “Touchdown in Bengaluru ! ISRO receives NISAR (NASA-ISRO Synthetic Aperture Radar) on a US Airforce C-17 from NASAJPL in California, setting the stage for final integration of the Earth observation satellite, a true symbol of USINDIA civil space collaboration,” tweeted US Consulate General Chennai. NISAR, an earth-observation satellite, is being jointly developed by the National Aeronautics and Space Administration (NASA) and the Indian Space Research Organisation (ISRO). NISAR was envisioned by NASA and ISRO eight years ago in 2014 as a powerful demonstration of the capability of radar as a science tool and help us study Earth’s dynamic land and ice surface in greater detail than ever before. It is expected to be launched in January 2024 from Satish Dhawan Space Centre into a near polar orbit. The satellite will operate for a minimum of 3 years. It is a Low Earth Orbit (LEO) observatory. NISAR will map the entire globe in 12 days. NISAR will be the first radar of its kind in space to systematically map Earth, using two different radar frequencies (L-band and S-band) to measure changes in our planet’s surface less than a centimeter across. NISAR will provide a wealth of data and information about the Earth’s surface changes, natural hazard, and ecosystem disturbances, helping to advance our understanding of Earth system processes and climate change. The mission

will provide critical information to help manage natural disasters such as earthquakes, tsunamis and volcanic eruptions, enabling faster response times and better risk assessments. NISAR data will be used to improve agricultural management and food security by providing information about crop growth, soil moisture, and land uses changes. The mission will provide data for infrastructure monitoring and management, such as monitoring of oil spills, urbanization and deforestation.

NISAR is a low earth orbit observatory jointly developed by NASA and ISRO. NISAR carries L and S dual-band synthetic Aperture Radar which operates with the Sweep SAR technique to achieve large swaths with high resolution data. The SAR payloads mounted on integrated Radar instrument structure (IRIS) and the spacecraft bus are together called observatory. NISAR will provide a wealth of data and information about the earth's surface changes, natural hazards and ecosystem disturbances helping to advance our understanding of Earth system processes and climate change. NISAR will be used by ISRO for a variety of purposes including agricultural mapping, and landslide prone areas. NISAR will help to monitor and understand the impacts of climate change on the earth's land surface, including meeting glaciers, Sea-level rise, and changes in carbon storage. □

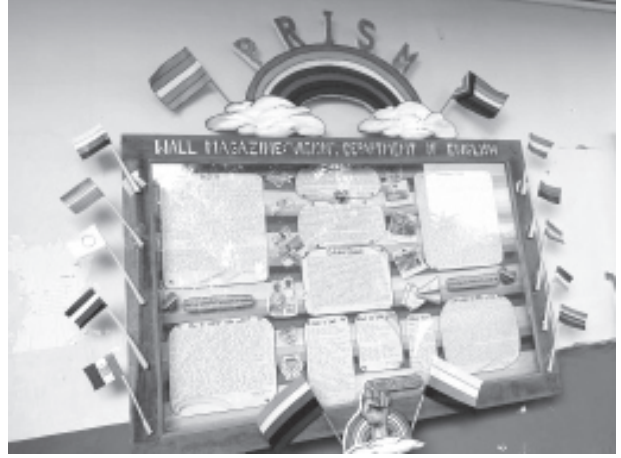

কলা বীথিকা

মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাচীৰপত্ৰিকা প্ৰতিযোগিতাত শ্ৰেষ্ঠ

প্ৰথম স্থান
ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

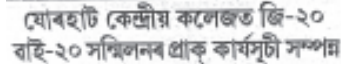
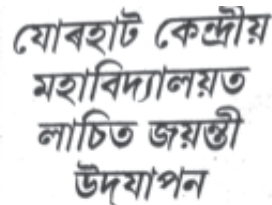
দ্বিতীয় স্থান
ইংৰাজী বিভাগ

তৃতীয় স্থান
অসমীয়া বিভাগ

তৃতীয় স্থান
অৰ্থনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

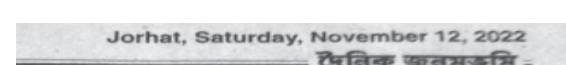
[illegible]

যোৰহাট : ২৫ নৱেম্বৰ : যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰশাসন আৰু বুৰঞ্জী বিভাগৰ উদ্যোগত আৰু এনে এহে এহে আৰু এনে চি কোষৰ সহযোগত মহাবীৰ লাচিত বৰফুকনৰ ৪০০ বছৰীয়া জয়ন্তী চাৰিদিনীয়াৰ উদ্‌যাপন কৰা হয় ১৯ নৱেম্বৰত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু শিক্ষক-কৰ্মচাৰীসকলৰ মাজত বচনা লিখা কাৰ্যসূচীৰে আৰম্ভ হোৱাৰ পিছত আজি বক্তৃতি মহাবিদ্যালয়ৰ চৌহদত শুদ্ধি প্ৰজ্ঞানদেৱে সামৰণি পৰে। ২১ নৱেম্বৰত এনে এহে এহে আৰু এনে চি কেডাৰসকলৰ মহাবিদ্যালয়ৰ চৌহদত বুদ্ধৰূপেণ আৰু পৰিকল্পণ কাৰ্যসূচী সম্পন্ন কৰে। মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° দুৰ্গেশ শইকীয়াই উভাৰম্ব কৰা এই কাৰ্যসূচীত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু শিক্ষক-কৰ্মচাৰীসকলে ভাগ লয়। ২২ নৱেম্বৰৰ পূৰ্ণা শিক্ষক-কৰ্মচাৰী আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে কবি দেৱকান্ত বৰুৱাৰ 'লাচিত বৰফুকন' কবিতা আবৃত্তি কৰে। ইয়াৰ পিছতে সকলোৰে উপস্থিতিত অনলাইনৰোপে বক্তৃতা প্ৰদান কাৰ্যসূচী অনুষ্ঠিত হয়। ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ প্ৰাক্তন প্ৰাধ্যাপক তথা মাজুলী সাংস্কৃতিক বিশ্ববিদ্যালয়ৰ প্ৰাক্তন উপাচাৰ্য ড° ডম্বকেশ নাথৰ 'জনমানসত লাচিত বৰফুকন' শীৰ্ষক বক্তৃতা আগবঢ়ায়। অধ্যাপিকা নিৰেদিতা বৰুৱাই আঁতৰা অনুষ্ঠানটো উদ্বোধন কৰে অধ্যক্ষ ড° দুৰ্গেশ শইকীয়াই।

কেন্দ্রীয় মহাবিদ্যালয়ত
 বাণ্ট্রীয় শিক্ষা দিবস উদযাপন

যোৰহাট ঃ ১ নৱেম্বৰ ২ যোৰহাট কেন্দ্ৰীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ ইনকুবেছন হাউচখন চৌপ্ৰান্ত আৰু অজস্ৰীয়া মান নিৰূপণ কোষৰ উদ্যোগত মৌলিক আনুষ্ঠানিক শিক্ষা আৰম্ভণৰ অৰ্থনৈতিক প্ৰৱণতা শিক্ষা বিষয় হিচাপে অতি উৎসাহজনক কথা হয়। মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক ড° দুৰ্গেশ শইকীয়াৰ সভাপতিত্বত অনুষ্ঠিত সভাখনত উচ্চশিক্ষা আয়তন শইকীয়া জিলাৰ শান্তি বাতৰীৰ অৰূপিত শিক্ষা ব্যৱস্থাত লেবৰ প্ৰথম শিক্ষা মন্ত্ৰী হিচাপে পৰিচয়ন আৰু পৰিচয়ন কৰা উপস্থিত মৌলিক আনুষ্ঠানিক শিক্ষা বিষয় হিচাপে পৰিচয়ন আৰু অৰূপিত গঠন, সংগীত নাট একাডেমি, চিত্ৰকলা বিষয়ক লিঙ্গত কলা একাডেমি আদি ভৱিষ্যত কৰা তেওঁৰ বক্তব্যত দৃষ্টি আকৰ্ষণ লগতে নতুন শিক্ষা নীতি-২০২০-ৰে অনুষ্ঠিত শিক্ষা ব্যৱস্থাত অৰূপিত মান নিৰূপণ সম্পৰ্কিত আভাস প্ৰদান। সভাখনত মুখ্য বক্তা শিক্ষাৰ অধ্যাপক ড° অতুল কুমাৰ নৰাই মৌলিক আনুষ্ঠানিক শিক্ষাৰ আৰম্ভণৰ শিক্ষাৰ প্ৰকৃত ধাৰণা কি হ'ব পাৰে, সেই কথা ব্যাখ্যাৰূপে দুৰ্ভাগ্যবশতঃ বাক্য্য কৰে। সভাখনত প্ৰাক্তন উপাধ্যাপক ড° গণেশ চন্দ্ৰ বৰুৱায়ে সমল ব্যক্তিৰূপে অৰূপিত কৰে। শেষত অধ্যাপক মান নিৰূপণ কোষৰ সমন্বয়ক প্ৰজ্ঞাল দত্তই শলাগ জনাব কৰে।

কেন্দ্রীয় মহাবিদ্যালয়ত
 বাষ্ট্রীয় শিক্ষা দিবস উদ্‌যাপন

যোহাৎহে : ১১তম অধ্যায় : যোহাৎহে কেন্দ্রীয় মহাবিদ্যালয়ের উল্লেখযোগ্য
নীতিভেদে ঊণ্টার অথক অভ্যন্তরীণ মান নিয়ন্ত্রণ কোষের উদ্দেশ্যেও 'মৌলানা
আবুল কালাম আজাদ'র জমিদানিতে "ব্যক্তিগত শিক্ষা দিবস" হিসাবে আজি
উদ্ভাষণ করা হয়। মহাবিদ্যালয়ের অধ্যাপক ড. দুর্গেশ চন্দ্রকীয়ার সভাপতিত্বে
অনুষ্ঠিত সভাব্যবস্থায় ঊণ্টারনীতি ভাবগত শিক্ষাক্ষেত্রটি ব্রিটিশ শাসিত ভারতবর্ষের
অবদ্যনিত শিক্ষা ব্যবস্থারূপে দেশের প্রথমে শ্রেষ্ঠ মান শিক্ষা মন্ত্রী হিসাবে পরিচিন্তন অথক
পরিবর্তন করার উদ্দেশ্যে 'মৌলানা আব্দুল কামিলে সাহিত্যে অনুষ্ঠান সাহিত্যে
অকাদেমি গঠন, সংগঠিত নাট্য একাডেমি, চিত্রকলা বিষয়ক ললিত কলা
একাডেমি আদি জন্ম দিয়ার কথা তেওঁ বক্তব্যত বড়ি ধরতে লগতে নতুন
শিক্ষা নীতি-২০২০-এর ভবিষ্যৎ শিক্ষা ব্যবস্থারূপে আশির পূর্ণা পরিবর্তন সম্পর্কে
আভাস দিয়ে। সভাব্যবস্থা মুখ্য বক্তা 'জিইস' অধ্যাপক ড. অরুণ কুমার দত্তই
মৌলানা আবুল কালাম আশ্রমের শিক্ষার প্রকৃত ধারক। কী উই পাবে, সেই
কথা ব্যাখ্যাকরে দৃষ্টিভঙ্গীয়ে ব্যাখ্যা করে। সভাব্যবস্থা প্রাক্তন উপাধ্যাপক ড.
গণেশ চন্দ্র বারোয়াল সমল ব্যক্তিকালে অংশ গ্রহণ করে। শেষে অভ্যন্তরীণ
নিয়ন্ত্রণ কোষের সমন্বয়ক প্রজ্ঞাল দত্তই শালগা আশ্রান করে।

বহুলা অনুলীন(ONLINE MODE):
বিষয়: "জালালাতের মাহিতি বহুলাত"

ড. অণিল কুমার হলেন বাংলাদেশের প্রথম জেনেটিক ইঞ্জিনিয়ার। তিনি বাংলাদেশ জেনেটিক ইঞ্জিনিয়ারিং সোসাইটির প্রতিষ্ঠাতা সভাপতি এবং বাংলাদেশ জেনেটিক ইঞ্জিনিয়ারিং সোসাইটির প্রথম সভাপতি। তিনি বাংলাদেশ জেনেটিক ইঞ্জিনিয়ারিং সোসাইটির প্রথম সভাপতি।

কণিকা: ভবকথার লব্ধ

© 2010 Scholastic
www.scholastic.com

কোম্পানী কোর্টের মহানির্বাহক

‘জ্যোতিষ্য’

যোগাযোগ

যোৰহাটত আন্তৰাষ্ট্ৰীয়
আৰু বিশ্ব

Jorhat, Wednesday, February 15, 2023

মৈত্ৰিক আলমকুঠি =

[illegible]

খোশখবর, ১৪ ফেব্রুয়ারীঃ যোগসূত্র
কেন্দ্রীয়, মঙ্গলগিরি, কলকাতা-৭০০০০১

অধ্যাপক আক উম্মান কোষ আক NCCB টীসোপক মহাবিদ্যালয়ত

বাণীঃ মহিলা বিবাস উদ্ভাষন করা হয়। ই বাণী বিকাশ অব্যাহত।

বঙ্গবন্ধু জাতীয় বিশ্ববিদ্যালয়, ঢাকা-১০০। ই-মেইল: info@bnu.ac.bd।
 মহাবিদ্যালয়, বঙ্গবন্ধু জাতীয় বিশ্ববিদ্যালয়, ঢাকা-১০০।
 ই-মেইল: info@bnu.ac.bd।

কবি বজ্রবাণ যোগেন্দ্র বাট্টায় মহিলা
দিবস উদ্‌যাপনের স্বাগত্বর্ষ বাখ্যা

কবে। এই সভার লক্ষ্যের মূল বিষয়
‘আছিল— ‘নারী’র সাংবিধানিক
‘অধিকার’।’

উপস্থিত থাকা যোৰহাটৰ বিশিষ্ট
অধিবক্তা মিৰ্জাছোজাতি শইকীয়াই

নাট্যের সাংলিঙ্গিক অধিকারমূল
কিন্তু তাতে ব্যাধি করে।

[illegible]

মহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী ২০২১-২২ বৰ্ষ ১৮০

স্বাচল্যে ন্যায়বিচারের বাস্তব আয়োজন। ২০২২ ২০২৩ ২০২৪

‘জ্যোতিৰ্শল’ যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী ২০২২-২৩ বৰ্ষ ১৮০

ছাত্র একতা সভাৰ প্ৰতিবেদন...

উপ সভাপতিৰ প্ৰতিবেদন

কৰবী বৰা

উপ-সভাপতি

ছাত্ৰ একতা সভা, ২০২২-২৩ বৰ্ষ

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে
যিসকল নমস্য ব্যক্তিৰ প্ৰচেষ্টাত
'যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়' নামৰ
জ্ঞানৰ মন্দিৰ স্থাপন হ'ল,

তেওঁলোকৰ প্ৰতি মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।
মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয়কে প্ৰমুখ্যে কৰি শিক্ষাগুৰু সকল
তথা কৰ্মচাৰীবৃন্দ আৰু মোৰ অনুজ সকলোলৈকে পাত্ৰভেদে
শ্ৰদ্ধা, মৰম আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ৰ ২০২২-২৩ বৰ্ষৰ
ছাত্ৰ একতা সভাৰ নিৰ্বাচনত উপসভাপতিৰ পদত নিৰ্বাচিত
হৈ মই বহুতো সুখী অনুভৱ কৰিছোঁ। উপ-সভাপতিৰ গুৰু
দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰাৰ পৰা মই কৰ্তব্য পালনৰ বাবে যৎপৰোনাস্তি
চেষ্টা কৰিছিলোঁ। ছাত্ৰ একতা সভাৰ অন্য বিষয়ববীয়া সকলৰ
সৈতে সমন্বয় ৰক্ষা কৰি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ আকাংক্ষা
বাস্তৱায়িত কৰাৰ বাবে পূৰ্ণ প্ৰয়াস কৰিছিলোঁ। মহাবিদ্যালয়ৰ
শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলোৰে পৰামৰ্শ তথা সহায়
সহযোগিতাৰ ভিত্তিত আগবাঢ়ি যোৱাৰ চেষ্টা কৰিছিলোঁ।

বিগত বছৰত মহাবিদ্যালয়ৰ ছাৰ, বাইদেউ তথা
কৰ্মচাৰীবৃন্দৰ পৰা পোৱা মৰম আৰু আদৰখিনি মোৰ জীৱনৰ
স্মৃতিপাতত সোঁৱৰণি হৈ থাকিব। লগতে সকলোৰে আশীৰ্বাদ
কামনা কৰিলোঁ। লগতে বিগত কাৰ্যকালত যদি অজানিতে
কিবা ভুল-ভ্ৰান্তি হৈছিল তাৰ কাৰণে এই সুযোগতে মাৰ্জনা
বিচাৰিছোঁ। শেষত আগন্তুক সময়ছোৱাত মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বতো
প্ৰকাৰৰ প্ৰগতি কামনা কৰি মোৰ চমু প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি
মাৰিছোঁ।

জয়তু যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়

জয়তু ছাত্ৰ একতা সভা।

সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

মদিন দলে

সম্পাদক, ছাত্ৰ একতা সভা

২০২২-২৩

শ্ৰেষ্ঠত্বৰ শিখৰত আৰোহণ কৰা
জীৱশ্ৰেষ্ঠ মানৱৰ অনুসন্ধিৎসু মনত
বিভিন্ন কল্পনা আৰু সপোন
অবিৰামভাৱে ত্ৰিগ্ৰা কৰি থাকে।
জীৱনত কিবা এটা কৰাৰ আৰু এই

জটিল পথক সুকলমে অতিক্ৰম কৰাৰ মানসেৰে জীৱনৰ বাটত
আৰু এথোজ আগুৱাই যাবৰ বাবেই ২০২০ বৰ্ষত মই এই
মহাবিদ্যালয়ত নাম ভৰ্তি কৰিছিলোঁ। অনুভৱ কৰা নাছিলোঁ
যে ভৱিষ্যতে মহাবিদ্যালয়ৰ এক গুৰুদায়িত্ব বহন কৰিবলগীয়া
হব। ঠিক তেনে সময়তে ২০২২-২৩ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ
সাধাৰণ নিৰ্বাচনত জয়ী হলোঁ আৰু মোক অৰ্পন কৰা হল
সাধাৰণ সম্পাদকৰ দায়িত্ব। মই শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষাগুৰুসকলৰ
উৎসাহ উদ্দীপনাত মহাবিদ্যালয়ৰ সাধাৰণ সম্পাদকৰ দায়িত্ব
গ্ৰহণ কৰিলোঁ। মোৰ বাবে এনে দায়িত্ব পালন কৰাটো
সহজসাধ্য নাছিল যদিও সফলভাৱে মোৰ এই কাৰ্যকাল সমাপ্ত
কৰিব পাৰিছিলোঁ।

সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে আমাৰ কাৰ্যকালৰ বৰ্ষটিত
কৰা কাৰ্যৰ এক খতিয়ান -

সৰস্বতী পূজা -

৫ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ
উদ্যোগত সৰস্বতী পূজা উদ্‌যাপন কৰা হয়। উক্ত দিনাখন
মহাবিদ্যালয়ৰ সন্মানীয় অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ লগতে প্ৰতিজন
শিক্ষাগুৰু আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল উপস্থিত থাকে।

শিক্ষক দিৱস -

৫ ছেপ্তেম্বৰ তাৰিখে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ
উদ্যোগত শিক্ষক দিৱস উদ্‌যাপন কৰা হয়। উক্ত দিনাখন
মহাবিদ্যালয়ৰ সন্মানীয় অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ লগতে প্ৰতিটো
বিভাগৰ শিক্ষকসকলক সন্মান জনোৱা হয়।

বিশ্বকৰ্মা পূজা -

১৭ ছেপ্তেম্বৰ ২০২২ তাৰিখে মহাবিদ্যালয়ৰ বিজ্ঞান
শাখাৰ পদাৰ্থ বিজ্ঞান বিভাগৰ শ্ৰেণীকোঠাত শ্ৰীশ্ৰী বিশ্বকৰ্মা
পূজা অনুষ্ঠিত কৰা হয়।

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ -

ছাত্র-ছাত্রীসকলৰ প্ৰতিভা বিকাশ কৰাৰ উদ্দেশ্যৰে সাহিত্য, সাংস্কৃতিক আৰু ক্ৰীড়া প্ৰতিযোগিতাৰ জৰিয়তে ২১ জানুৱাৰীৰ পৰা ২৭ জানুৱাৰীলৈ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ ছাত্র একতা সভাৰ উদ্যোগত অনুষ্ঠিত কৰা হয়। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ পতাকা উত্তোলন কৰে ছাত্র একতা সভাৰ সাধাৰণ সম্পাদক মদিন দলে আৰু উপ-সভানেত্ৰী শ্ৰীমতী কৰবী বৰাই। মহাবিদ্যালয় ক্ৰীড়া প্ৰতিযোগিতাৰ শুভাৰম্ভ তথা উদ্বোধন কৰে অধ্যক্ষ ড° দুলেন শইকীয়া ছাৰে। ২৮ জানুৱাৰী তাৰিখে বাঁটা বিতৰণী সভা অনুষ্ঠিত হয়। বাঁটা বিতৰণী সভাত সভাপতি আসন অলংকৃত কৰে সন্মানীয় অধ্যক্ষ মহোদয়ে।

৭৫ তম আজাদি কা অমৃত মহোৎসৱ উদ্‌যাপন :

যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ৰ উদ্যোগত ৭৫ তম আজাদি কা অমৃত মহোৎসৱ মহাবিদ্যালয়ৰ চৌহদত ৭৫ খন ৰাষ্ট্ৰীয় পতাকা মহাবিদ্যালয়ৰ সন্মানীয় অধ্যক্ষৰ দ্বাৰা উত্তোলন কৰা হয়। উক্ত দিনাখন মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষাগুৰু আৰু ছাত্র-ছাত্রীসকল উপস্থিত থাকে।

বহাগ বিহু -

২৯ এপ্ৰিল ২০২২ তাৰিখে ছাত্র একতা সভাৰ উদ্যোগত মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰেক্ষাগৃহত বহাগ বিহুৰ আয়োজন কৰা হয়। উক্ত সভাত ৪০০ ৰো অধিক ছাত্র-ছাত্রী উপস্থিত থাকে। আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° দুলেন শইকীয়া ছাৰ উপস্থিত থাকি উদ্বোধনী ভাষণ প্ৰদান কৰে।

নৱাগত আদৰণি সভা -

২০২২ চনৰ ১৩ ছেপ্তেম্বৰ তাৰিখে যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ত নৱাগত ছাত্র-ছাত্রীসকলৰ বাবে নৱাগত আদৰণি সভাখন অনুষ্ঠিত কৰা হয়।

মহাবিদ্যালয় পৰিয়ালৰ সদস্যসকলে, যিসকলে তেওঁলোকৰ পৰিয়ালৰ ব্যক্তিৰ সোঁৱৰণিত বিভিন্ন বাঁটা আগবঢ়াই সেইসকল ছাত্র-ছাত্রীক, যিসকলে স্নাতক চূড়ান্ত পৰীক্ষা সৰ্বোচ্চ নম্বৰ লাভ কৰে, এনে ছাত্র-ছাত্রীসকলক

মহাবিদ্যালয়ৰ পৰিয়ালে অতি সুন্দৰভাৱে বিভিন্ন সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানৰ মাজেৰে আদৰণি জনায়। নৱাগত আদৰণি সভাখনৰ সভাপতিত্ব কৰিছিল মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয়ে। নিমন্ত্ৰিত অতিথি হিচাপে আমি আমন্ত্ৰণ জনাইছিলো বিশিষ্ট লেখক ময়ূৰ বৰাদেৱক।

ৰাষ্ট্ৰীয় একতা দিৱস -

২০২২ চনৰ ৩১ অক্টোবৰ তাৰিখে যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ত মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্র একতা সভা আৰু অর্থনীতি বিজ্ঞান বিভাগ, NCC আৰু NSS ৰ সহযোগত এক্সৰ বাবে দৌৰাৰ (Run for Unity) এক অনুষ্ঠান আয়োজন কৰা হৈছিল। উক্ত দিনা ৰাষ্ট্ৰীয় একতা দিৱসৰ উপলক্ষে ভাষণ প্ৰদান কৰে মহাবিদ্যালয়ৰ উপাধ্যক্ষ ড° বৰ্ণালী শইকীয়া বাইদেৱে।

বিশ্ব পৰিবেশ দিৱস :

২০২২ চনৰ ৫ জুন তাৰিখে মহাবিদ্যালয় ছাত্র- একতা সভা NCC আৰু NSS আৰু Sewa, Uxah, Ayush আৰু Nabami সংস্থাৰ সহযোগত মহাবিদ্যালয়ত বিশ্ব পৰিবেশ দিৱসৰ আয়োজন কৰা হৈছিল। আৰু উক্ত দিনা ১০০ ৰো অধিক গছপুলি ৰোপণ কৰা হৈছিল। মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° দুলেন শইকীয়া ছাৰে উদ্বোধনীমূলক প্ৰথম গছপুলি ৰোপণ কৰিছিল। উপাধ্যক্ষ ড° গণেশ বৰা ছাৰো উপস্থিত থাকি গছপুলি ৰোপণ কৰিছিল। মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষাগুৰু সকলো উপস্থিত থাকি গছপুলি ৰোপণ কাৰ্যক সফল ৰূপ দিছিল।

আন্তঃ মহাবিদ্যালয় যুৱ মহোৎসৱত অংশ গ্ৰহণ :

ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়তে অনুষ্ঠিত কৰা ২০২২-২৩ বৰ্ষৰ আন্তঃ মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতাত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্র-ছাত্রীসকলে অংশ গ্ৰহণ কৰি বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতাত পুৰস্কাৰ লাভ কৰে।

ক) সাংস্কৃতিক শোভাযাত্ৰাৰ প্ৰতিযোগিতাত দ্বিতীয় স্থান লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল।

খ) ক'লাজ প্ৰতিযোগিতাত প্ৰথম পুৰস্কাৰ লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল ৰাজবল্লভ শ্যামে। □

আলোচনী সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

উপাসনা শইকীয়া

আলোচনী সম্পাদিকা, ছাত্ৰ একতা সভা
২০২২-২৩

যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ৰ
বাৰ্ষিক আলোচনী “জ্যোতিৰ্ময়” খন
প্ৰকাশ কৰিবলৈ পাই আমি গৌৰৱ
অনুভৱ কৰিছো। বাৰ্ষিক
আলোচনীখনে প্ৰতিষ্ঠানটোৰ হৈ
যোৱা, পাহৰিব নোৱাৰা আৰু অতি

মূল্যবান মুহূৰ্তবোৰ ধৰি ৰাখিব।

আলোচনীখন শিক্ষানুষ্ঠানৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, শিক্ষক-
শিক্ষয়িত্ৰী, শিক্ষানুষ্ঠানৰ লগত জড়িত সকলোৰে সাহিত্যিক
আৰু মানসিক বিকাশত পটভূমি। আমি আশাবাদী যে এই
আলোচনীখনৰ দ্বাৰা সকলোৰে নিজৰ প্ৰতিভা প্ৰদৰ্শনৰ মঞ্চ
পাব।

বিগত কাৰ্যকালত আলোচনী সম্পাদকৰ গধুৰ
দায়িত্ব আগবঢ়াই নিয়াৰ বাবে আমি পূৰ্ণ চেষ্টা চলাইছিলোঁ।
আলোচনী সম্পাদকৰ পদৰ কৰ্তব্য সমূহ পালন কৰাত চেষ্টাৰ
একটি কৰা নাছিলো। মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী
“জ্যোতিৰ্ময়”ৰ ২০২২-২৩ সংখ্যাক সফলতাৰে প্ৰকাশ
কৰিবলৈ পূৰ্ণ চেষ্টা কৰিছো। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ ২০২২-২৩
বৰ্ষৰ লগত সংগতি ৰাখি প্ৰাচীৰ পত্ৰিকা প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত
কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিলো। আলোচনী সম্পাদক হিচাপে আমাৰ
সফলতা-বিফলতা বিচাৰৰ দায়িত্ব মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-
ছাত্ৰীসকলৰ শেষত আমাৰ পূৰ্ণ চেষ্টা সত্ত্বেও যদি অজানিতে
কোনো ভুল-ভ্ৰান্তি হৈছিল তাৰ বাবে ক্ষমাপ্ৰাৰ্থী।

প্ৰাচীৰ পত্ৰিকাৰ ফলাফল সমূহ এনেধৰণৰ -

সময় - ১১ বজাৰ পৰা ১২-৩০ বজালৈ

প্ৰথম - ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

দ্বিতীয় - ইংৰাজী বিভাগ

তৃতীয় - অসমীয়া আৰু অৰ্থনীতি বিভাগ

“জয়তু যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়”

“জয়তু অসম”

সাহিত্য সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

ডিম্পল পেগু

সাহিত্য সম্পাদিকা, ছাত্ৰ একতা সভা,
২০২২-২৩ বৰ্ষ

জয়জয়তে যিসকল মহান
মনিষীৰ কষ্টৰ বলত যোৰহাট কেন্দ্ৰীয়
মহাবিদ্যালয়ে আজিৰ অৱস্থাত
উপনীত হ’লহি তেওঁলোকৰ প্ৰতি
প্ৰণিপাত জনাইছোঁ। মহাবিদ্যালয়
পৰিয়ালৰ প্ৰতিজন সদস্যৰ প্ৰতি শ্ৰদ্ধা
তথা আন্তৰিক অভিনন্দন জনাইছোঁ।

যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ

২০২২ - ২৩ বৰ্ষৰ নিৰ্বাচনত মোক সাহিত্য সম্পাদকৰ পদত
বিপুল ভোটত নিৰ্বাচিত কৰাৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-
ছাত্ৰীৰ প্ৰতি আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জনাইছোঁ। বিগত সময়ছোৱাত
সাহিত্য সম্পাদক হিচাপে মোৰ কৰ্তব্য পালন কৰিবলৈ পূৰ্ণ
চেষ্টা কৰিছিলোঁ। মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সাহিত্য
প্ৰতিভা বিকাশৰ বাবে এখন মঞ্চ সৃষ্টি কৰাৰ বাবে প্ৰয়াস
কৰিছিলোঁ।

বিগত প্ৰতি বছৰৰ দৰে এইবাৰো অনুষ্ঠিত হোৱা
মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ সাহিত্য বিভাগৰ বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতা
অনুষ্ঠিত হয়। প্ৰতিবেদনৰ এইখিনিতে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত
অনুষ্ঠিত বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতা আৰু ইয়াৰ ফলাফল তলত
দিয়া হ’ল:

খলিতে লিখা কবিতা:

প্ৰথম : ধ্ৰুৱজ্যোতি নাথ

দ্বিতীয় - সুপ্ৰীয়া বৰুৱা

তৃতীয় : দিবাকৰ দত্ত।

খলিতে লিখা গল্প:

প্ৰথম : সুদৰ্শনা নেওগ,

দ্বিতীয় : ধ্ৰুৱজ্যোতি নাথ

তৃতীয় : পৰাণজ্যোতি শইকীয়া,

চতুৰ্থ : ৰাজৱল্লভ শ্যাম

বাতৰি কাকত পঢ়া :

প্ৰথম : দিবাকৰ দত্ত

দ্বিতীয় : মানসপ্ৰতীম বৰবৰা

তৃতীয় : সঞ্চিতা দাস

চতুৰ্থ : জোনানী শইকীয়া

প্ৰথম : মীনাক্ষী শইকীয়া

দ্বিতীয় : সুদৰ্শনা নেওগ

তৃতীয় : ধ্ৰুৱজ্যোতি নাথ।

জমা দিয়া কবিতাঃ

প্ৰথম : মীনাক্ষী শইকীয়া

দ্বিতীয় : সুপ্ৰিয়া বৰুৱা

তৃতীয় : উপাসনা বৰদলৈ

সদৌ শেষত অজানিতে ৰৈ যোৱা ভুল ত্ৰুটিবোৰৰ বাবে আপোনালোকৰ ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা বিচাৰিছোঁ। ইয়াকে কৈ বিভাগীয় প্ৰতিবেদন সামৰনি মাৰিছোঁ।

জয়তু যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়

জয়তু ছাত্ৰ একতা সভা

সমাজসেৱা সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

সাগৰিকা দত্ত

সমাজসেৱা সম্পাদিকা, ছাত্ৰ একতা সভা,

২০২২-২৩ বৰ্ষ

জয়জয়তে যিসকল মহান মনিষীৰ কষ্টৰ বলত যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ে আজিৰ অৱস্থাত উপনীত হ'লহি তেওঁলোকৰ প্ৰতি প্ৰণিপাত জনাইছোঁ। মহাবিদ্যালয়ৰ পৰিয়ালৰ প্ৰতিজন সদস্যৰ প্ৰতি শ্ৰদ্ধা তথা

আন্তৰিক অভিনন্দন জনাইছোঁ।

যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ ২০২২-২৩ বৰ্ষৰ নিৰ্বাচনত মোক সমাজসেৱাৰ সম্পাদিকাৰ পদত বিপুল ভোটত নিৰ্বাচিত কৰাৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ প্ৰতি আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জনাইছোঁ। বিগত সময়ছোৱাত সমাজসেৱাৰ সম্পাদিকা হিচাপে মোৰ কৰ্তব্য পালন কৰিবলৈ পূৰ্ণ চেষ্টা কৰিছিলোঁ। মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সমাজসেৱাৰ দ্বাৰা প্ৰতিভা বিকাশৰ বাবে এখন

মঞ্চ সৃষ্টি কৰাৰ বাবে প্ৰয়াস কৰিছিলোঁ।

বিগত কাৰ্যকালত অনুষ্ঠিত মহাবিদ্যালয়ৰ সপ্তাহৰ ভিন্ন সমাজসেৱা প্ৰতিযোগিতা সমূহৰ এক চমু খতিয়ান দাঙি ধৰিলোঁ-

সমাজসেৱা প্ৰতিযোগিতা-

প্ৰথম : চাৰফ্ৰাৰজ আচিফ, চতুৰ্থ যান্মাসিক, কলা

শাখা

দ্বিতীয় : জুলিয়ায পেণ্ড, চতুৰ্থ যান্মাসিক, বিজ্ঞান

শাখা

তৃতীয় : কৰবী বৰা, ষষ্ঠ যান্মাসিক, বিজ্ঞান শাখা

থিতাতে হোৱা ফটোগ্ৰাফী

প্ৰথম : ৰাজবল্লভ শ্যাম, ষষ্ঠ যান্মাসিক, কলা শাখা

দ্বিতীয় : স্বৰ্ণাত নয়ন দত্ত, চতুৰ্থ যান্মাসিক, কলা

শাখা

তৃতীয় : প্ৰণৱ দাস, দ্বিতীয় যান্মাসিক, কলা শাখা

আইডিয়া ড্ৰপ

উদগনি বঁটা : আনন্দ কুমাৰ মাহতো, চতুৰ্থ

যান্মাসিক, বিজ্ঞান শাখা

সাংস্কৃতিক সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰিয়াংকু জ্যোতি বৰা

সাংস্কৃতিক সম্পাদক, ছাত্ৰ একতা সভা

২০২২-২৩ বৰ্ষ

পোহৰ পোহৰ জ্ঞানৰ পোহৰ

সঁচা সমল হওক এই জীৱনৰ

১৯৮১ চনৰ পৰা উজনি অসমৰ

শিক্ষাৰ অনিৰ্বাণ শলিতাগছি জ্বলাই

ৰখা যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়

আমাৰ সকলোৰে হৃদয়ৰ স্পন্দন।

যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ৰ

২০২২-২৩ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাংস্কৃতিক সম্পাদক হিচাপে মোৰ বাৰ্ষিক প্ৰতিবেদন দাখিল কৰাৰ পূৰ্বেই যি সকল মহান ব্যক্তিৰ প্ৰচেষ্টাত আজিও যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয় গৌৰবোজ্জ্বল হৈ আছে তেখেতসকললৈ মই সহস্ৰ শ্ৰদ্ধা নিবেদিতছোঁ। ২০২০ চনৰ জুন মাহত মহাবিদ্যালয়ত ৰাজনীতি

বিজ্ঞান বিভাগত নামভৰ্তি কৰিছিলোঁ আৰু কম সময়ৰ ভিতৰতে আপোন হৈ পৰিছিলোঁ মহাবিদ্যালয়ৰ পৰিয়ালটোৰ সৈতে। মহাবিদ্যালয়খনত প্ৰথম ভৰি থোৱাৰ দিনৰ পৰাই মহাবিদ্যালয়খনৰ প্ৰতি এক মোহ সোমাই গৈছিল। কলেজীয়া জীৱন মধুৰতম হৈ পৰিছিল এইখন মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাংগণত। মহাবিদ্যালয়ৰ ২০২২-২৩ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ নিৰ্বাচনত মোক সাংস্কৃতিক সম্পাদক পদত অধিষ্ঠিত কৰি মহাবিদ্যালয়ৰ উন্নয়নত সেৱা আগবঢ়াবলৈ যি সুবিধা দিছিল তাৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ মাননীয় অধ্যক্ষ ড° দুলেন শইকীয়া ছাৰকে প্ৰমুখ্যে কৰি সমূহ শিক্ষাগুৰু, কৰ্মচাৰীবৃন্দ আৰু মোৰ সহপাঠী তথা সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীলৈ মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু স্নেহ প্ৰেৰণ কৰিলোঁ।

সাংস্কৃতিক সম্পাদক হিচাপে মোৰ কাৰ্যকালত কিমান সফল হ'লোঁ বা কিমান বিফল হ'লোঁ সেয়া ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে নিৰ্মোহভাবে বিশ্লেষণ কৰিব। কিন্তু প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে স্বীকাৰ কৰোঁ যে ব্যস্ত যাত্ৰাসিক ব্যৱস্থাৰ মাজত সকলো পৰিকল্পনা বাস্তৱত পৰিণত কৰিব নোৱাৰিলোঁ। আশা ৰাখিছোঁ পৰৱৰ্তী সময়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাই এইবোৰ পূৰণ কৰিব।

কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ :

প্ৰতিবেদন এখনত কেইটামান বাক্যৰে সেই কেইজন শিক্ষাগুৰু, বন্ধু, জেষ্ঠ্য, কনিষ্ঠক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰি হয়তো শেষ নহ'ব। যাৰ সহায় সহযোগ অবিহনে হয়তো আগবাঢ়িবই নোৱাৰিলোহেঁতেন। সহদয়ৰে তেওঁলোকক গভীৰ শ্ৰদ্ধা আৰু আন্তৰিকতা পুনৰবাৰ এই আপাহতে জ্ঞাপন কৰিলোঁ। প্ৰত্যেক খোজতে তেওঁলোকৰ উপদেশ, সহায় সঁচাই চিৰস্মৰণীয়। পোনপ্ৰথমে কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° দুলেন শইকীয়া ছাৰক। তেখেতৰ প্ৰত্যেক অনুষ্ঠান, প্ৰত্যেক কৰ্মৰ উপদেশ সঁচাই গঠনমূলক। লগতে মোৰ সাংস্কৃতিক সম্পাদকৰ পদৰ বিভাগীয় উপদেষ্টা শ্ৰী যুতা কৰবী বৰুৱা বাইদেউ আৰু ড° স্বপ্নালী বৰা বাইদেউৰ তেওঁলোকৰ নিঃস্বার্থ ত্যাগ আৰু দিহা পৰামৰ্শ তথা উৎসাহ অবিহনে মোৰ এই এবছৰীয়া কাৰ্যকাল সফলতাৰে পাৰ কৰা সম্ভৱ নহ'ল হেতেন। লগে লগে প্ৰত্যেক সময়ত প্ৰেৰণা, শুভেচ্ছা আৰু পৰামৰ্শৰ বাবে ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগৰ সকলো শিক্ষাগুৰু লগতে মোৰ সতীৰ্থ, জেষ্ঠ্য, কনিষ্ঠ সকলোলৈকে কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ। অৰ্থনীতি বিজ্ঞান বিভাগৰ অধ্যাপিকা শ্ৰীযুতা পল্লৱী হাজৰীকা বাইদেউ আৰু শিক্ষা বিভাগৰ অধ্যাপিকা শ্ৰীযুতা

পূৰ্বী কলিতা বাইদেউক এই সুযোগতে গভীৰ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ। তেওঁলোকে কৰা নিষ্ঠা আৰু সহযোগ হয়তো ধন্যবাদ নামৰ শব্দটোতকৈ বহু গুণেই ওপৰত। আৰম্ভণিৰ পৰা শেষৰলৈকে মই আয়োজন কৰা সকলো অনুষ্ঠানতে সকলো সময়তে বিশেষভাৱে সহায় কৰা সাধাৰণ সম্পাদক ৰ লগতে ছাত্ৰ একতা সভাৰ সমূহ সদস্য-সদস্যাবৃন্দ, মোৰ সহপাঠী সকল আৰু সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীলৈ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ। শেষত পুনৰ বাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ শ্ৰদ্ধাৰ সকলো শিক্ষাগুৰু কৰ্মচাৰীবৃন্দ সকলোৰে ওচৰত মই কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

সামৰণি ত অজানিতে কিবা ভুলৰ বাবে সকলোৰে ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা বিচাৰিলোঁ। সদৌ শেষত জন্মলগ্নৰে পৰা বৰ্তমানলৈকে মহাবিদ্যালয়খনৰ উন্নয়নৰ হকে নিজৰ জীৱনৰ অমূল্য সময় প্ৰদান কৰি অহা প্ৰত্যেকজন ব্যক্তিলৈ আমাৰ শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

জয়তু যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়

জয়তু যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভা

বিগত বৰ্ষৰ দৰেই এইবছৰো অনুষ্ঠিত হোৱা মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ সাংস্কৃতিক বিভাগৰ বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতাৰ ফলাফল সমূহ এনেধৰণৰ-

সংগীত প্ৰতিযোগিতা ফলাফল -

ক) জ্যোতি সংগীত :

প্ৰথম -সৌৰভ কাশ্যপ

দ্বিতীয়- কল্যাণী বৰা

তৃতীয় - সন্প্ৰীতি নেওগ

খ) পাৰ্বতী প্ৰসাদ বৰুৱা গীত :

প্ৰথম- সৌৰভ কাশ্যপ

দ্বিতীয় -প্ৰজ্ঞা বৰদলৈ

তৃতীয় - সন্প্ৰীতি নেওগ

গ) ৰাভা সংগীত :

প্ৰথম-সৌৰভ কাশ্যপ

দ্বিতীয়- সন্প্ৰীতি নেওগ

তৃতীয় - কল্যাণী বৰা

ঘ) ভূপেন্দ্ৰ সংগীত :

প্ৰথম-সৌৰভ কাশ্যপ

দ্বিতীয় - কল্যাণী বৰা

তৃতীয়- বাবু বৰুৱা

ঙ) জয়ন্ত সংগীত :

প্রথম-সৌৰভ কাশ্যপ
 দ্বিতীয় -কল্যাণী বৰা
 তৃতীয়- সম্প্রীতি নেওগ

চ) আধুনিক গীত :

প্রথম- সৌৰভ কাশ্যপ
 দ্বিতীয়-সম্প্রীতি নেওগ
 তৃতীয় - কল্যাণী বৰা

২০২২-২৩ বৰ্ষৰ শ্ৰেষ্ঠ সংগীত প্ৰতিযোগী সৌৰভ কাশ্যপ।

নৃত্য প্ৰতিযোগিতাৰ ফলাফলসমূহঃ

ক) একক নৃত্য :

প্রথম - পৰাগজ্যোতি শইকীয়া
 দ্বিতীয়-নিশিতা শইকীয়া
 তৃতীয় - আকাংক্ষা বৰা
 স্নিগ্ধাৰাণী বৰা

খ) দলীয় নৃত্য :

প্রথম-ইংৰাজী বিভাগ
 দ্বিতীয় - সমাজতত্ত্ব বিভাগ
 তৃতীয় - শিক্ষা বিভাগ

তৰ্ক শাখাৰ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

অংকিতা দাস

তৰ্ক শাখাৰ সম্পাদিকা, ছাত্ৰ একতা সভা
 ২০২২ -২৩ বৰ্ষ

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে
 সেইসকল ব্যক্তিলৈ শ্ৰদ্ধা নিবেদিত্তো
 যিসকল মহান মনিষীৰ কণ্ঠৰ বলত
 যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ে আজিৰ
 অৱস্থাত উপনীত হ'লহি। তেওঁলোকক
 সত-সহস্ৰ প্ৰণিপাত জনাই ছোঁ।
 মহাবিদ্যালয়ৰ পৰিয়ালৰ প্ৰতিজন

সদস্যৰ প্ৰতি শ্ৰদ্ধা তথা আন্তৰিক অভিনন্দন জনাইছোঁ।

যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ

২০২২-২৩ বৰ্ষৰ নিৰ্বাচনত মোক তৰ্কৰ সম্পাদিকাৰ পদত
 নিৰ্বাচিত কৰাৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক আন্তৰিক
 কৃতজ্ঞতা জনাইছোঁ। বিগত সময়ছোৱাত তৰ্ক শাখাৰ
 সম্পাদিকা হিচাপে মোৰ কৰ্তব্য পালন কৰিবলৈ পূৰ্ণ চেষ্টা
 কৰিছিলোঁ আৰু বিভাগীয় কাৰ্যসমূহ ভালদৰে চলাবলৈ যত্ন
 কৰিছিলোঁ।

বিগত কাৰ্যকালত অনুষ্ঠিত মহাবিদ্যালয়ৰ সপ্তাহত
 অনুষ্ঠিত তৰ্ক বিভাগৰ প্ৰতিযোগিতা সমূহৰ এক চমু খতিয়ান
 দাঙি ধৰিলোঁ।

কবিতা প্ৰতিযোগিতা :

প্রথম স্থান - প্ৰিয়াংকু জ্যোতি বৰা।
 দ্বিতীয় স্থান - উপাসনা বৰদলৈ
 উদগনি - শ্বালিনী গুপ্তা

তৰ্ক প্ৰতিযোগিতা

প্রথম- শ্বালিনী গুপ্তা
 দ্বিতীয়- ধ্ৰুৱজ্যোতি নাথ
 তৃতীয় - ৰাজা ভৰালী

কুইজ প্ৰতিযোগিতা

প্রথম স্থান-ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ
 দ্বিতীয় স্থান - অৰ্থনীতি বিভাগ

আকস্মিক বক্তৃতা প্ৰতিযোগিতা

প্রথম স্থান- ৰাজা ভৰালী
 দ্বিতীয় স্থান - সুপ্ৰিয়া বৰুৱা
 তৃতীয় স্থান - শ্বালিনী গুপ্তা, শিল্পী শিখা বৰা
 (উমৈহতীয়া ভাৱে)

ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাৰ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰণামিকা নেওগ

ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাৰ সম্পাদিকা,
 ছাত্ৰ একতা সভা
 ২০২২-২৩ বৰ্ষ

সময় গতিশীল! ই কাৰো বাবে
 বৈ নাথাকে। মাথো গতি কৰি থাকে
 অবিৰাম ভাবে। ঠিক সেইদৰে ময়ো

সময়ৰ সোঁতত উটি আহি সেই সময়ত উপস্থিত হ'লোহি যি সময় এই প্ৰতিবেদন লিখাৰ।

প্ৰথমেই মই যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ৰ পৰিয়ালৰ সকলোলৈকে মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। মোৰ কাৰ্যকালত প্ৰতিটো পদক্ষেপত উপদেশ দিওতা বিভাগীয় তত্ত্বাবধায়ক শ্ৰীযুতা অৰ্পণা শইকীয়া বাইদেউ আৰু শ্ৰীযুতা জ্যোতি শিখা বাইদেউক (উপদেষ্টা) কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ লগতে যিসকল শিক্ষা গুৰুৱে মোক তেওঁলোকৰ আলোচনাৰ মাজেৰে নিৰ্বাচিত কৰি ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাৰ সম্পাদিকাৰ পদত অধিস্থিত কৰিলে। তেওঁলোককো যাচিছোঁ মোৰ হৃদয়ৰ আকুল মৰম আৰু ধন্যবাদৰ সঁফুৰা।

সদৌ শেষত বিগত কাৰ্যকালত মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত অনুষ্ঠিত ছাত্ৰী জিৰণি কোঠা বিভাগৰ প্ৰতিযোগিতা সমূহৰ ফলাফল তলত উল্লেখ কৰিলোঁ।

- 1. Mr and Miss Kendriyan Winners**
Miss Kendriyan- Silpisikha Borah (Assamese Deptt., 4th sem.)
Mr. Kendriyan - Polash Jyoti Dutta (Economic Deptt., 2nd sem)
- 2. Mr. and Miss Talented-Winners**
Mr. Talented - Rajib Gupta (English Deptt. 4th sem)
Miss Talented - Tulika Pegu (Economics Deptt. 4th sem)
- 2. Ronguli Competition**
প্ৰথম-নিশিতা খাউণ্ড (সমাজতত্ত্ব বিভাগ)
দ্বিতীয় - পৰাগ জ্যোতি শইকীয়া (সমাজতত্ত্ব বিভাগ)
তৃতীয় - নিশিতা শইকীয়া (উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথমবৰ্ষ, কলাবিভাগ)

“জয়তু যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়”

জয়তু ছাত্ৰ একতা সভা

আন্তঃক্ৰীড়া বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

ছাৰফাজ আহিফ

আন্তঃক্ৰীড়া সম্পাদক (বৰ্ষ ২০২২-২৩)

যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ৰ ২০২২-২৩ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ ক্ৰীড়া সম্পাদক হিচাপে মোৰ বাৰ্ষিক প্ৰতিবেদন দাখিল কৰাৰ আগতে মোৰ শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষাগুৰুসকলৰ প্ৰতি সহস্ৰ শ্ৰদ্ধা জনাই ছোঁ। মোৰ এবছৰীয়া

সম্পাদকৰ কাৰ্য কালত মোৰ উপদেষ্টা হিচাপে শ্ৰদ্ধাৰ বনজিৎ বন্দন বুঢ়াগোহাঞি ছাৰক ধন্যবাদ জনাবলৈ শব্দৰ অভাৱ। কিয়নো তেওঁ অবিহনে এবছৰীয়া কাৰ্যকাল সূচাৰূপে পৰিচালনা কৰি যাব নোৱাৰিলো হেঁতেন। এই এবছৰীয়া কাৰ্য কালত অধ্যক্ষ মহোদয় শ্ৰদ্ধাৰ ড° দুলেন শইকীয়া ছাৰৰ সহযোগীতাৰ কথা কৈ শেষ কৰিব নোৱাৰিম। সেয়ে এই সময়ত অধ্যক্ষ মহোদয়কে মুখ্য কৰি সকলো শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যাপক অধ্যাপিকালৈ ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ। লগতে মোৰ কাৰ্যকালৰ দিনত বিভিন্ন খেলা-ধূলাৰে আমাক কৃতার্থ কৰাৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ ক্ৰীড়াৰ ক্ষেত্ৰত আগবঢ়াই নিয়া প্ৰতি গৰাকী ছাত্ৰ-ছাত্ৰীলৈ মই এটা শব্দই ব্যৱহাৰ কৰিব বিচাৰিছোঁ যে আপোনালোকলৈ ধন্যবাদ, ধন্যবাদ আৰু ধন্যবাদ।

সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ সকলো জাতিৰ মানুহৰ মাজত আমোদ প্ৰমোদৰ মূল হ'ল খেল। এই খেলে মানুহক আমোদ-প্ৰমোদৰ লগতে শাৰীৰিক মানসিক উন্নতি সাধন কৰে। আমি ভাবো যে ২০২২-২৩ বৰ্ষত তেনে উন্নতিৰ লগতে কিছু আমোদ প্ৰমোদ দিবলৈ সক্ষম হ'লোঁ।

২০২২-২৩ বৰ্ষত খেল সপ্তাহৰ ফলাফলসমূহ তলত উল্লেখ কৰা হ'ল—

দৰা খেল :

- প্ৰথম— প্ৰাণজিৎ শইকীয়া, উঃমাঃ, দ্বিতীয় বৰ্ষ
দ্বিতীয়— অনুজপ্ৰিয়ম খাউণ্ড, উঃমাঃ, দ্বিতীয় বৰ্ষ
তৃতীয়— গৌৰৱ দাস, উঃমাঃ, প্ৰথম বৰ্ষ

কেৰম :

ল'ৰা

প্ৰথম — সমাজতত্ত্ব বিভাগ

দ্বিতীয় — Tea Management

ছোৱালী

প্ৰথম — সমাজতত্ত্ব বিভাগ

দ্বিতীয় — সমাজতত্ত্ব বিভাগ

টেবুল টেনিছ

প্ৰথম — ছাৰফাজ আছিফ

দ্বিতীয় — অনুপম বৰা

তৃতীয় — চন্দন কুমাৰ ঠেঙাল

বেডমিণ্টন

ল'ৰা

প্ৰথম — ৰাজনীতি বিজ্ঞান

দ্বিতীয় — শিক্ষাতত্ত্ব বিভাগ

ছোৱালী

প্ৰথম — সমাজতত্ত্ব বিভাগ

দ্বিতীয় — শিক্ষা বিভাগ

পাঞ্জা

ছোৱালী

প্ৰথম — প্ৰণামিকা নেওগ, সমাজতত্ত্ব বিভাগ

দ্বিতীয় — জুবলি ভূঞা, সমাজতত্ত্ব বিভাগ

তৃতীয় — মৌচুমী দত্ত, সমাজতত্ত্ব বিভাগ

ল'ৰা

প্ৰথম — ফিৰুজ আলী

দ্বিতীয় — ভাস্কৰজ্যোতি দাস

তৃতীয় — দেৱাংগ বৰা

চেম্পিয়ন অৱ চেম্পিয়ন

চান কুমাৰ দেউৰী

লৌহ ক্ৰীড়া (৪৫ কেজি শাখা)

প্ৰথম — প্ৰাধু ছেত্ৰী

আমাৰ বৰ্ষতে আন্তঃমহাবিদ্যালয় প্ৰতিযোগিতাসমূহত

আমাৰ মহাবিদ্যালয়ে জয় যুক্ত হোৱা তালিকা :

১) আন্তঃ মহাবিদ্যালয় পাঞ্জা প্ৰতিযোগিতা

২) আন্তঃ মহাবিদ্যালয় কাৰাটে প্ৰতিযোগিতা

৩) আন্তঃ মহাবিদ্যালয় বক্সিং প্ৰতিযোগিতা

শেষত আকৌ এবাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিগৰাকী

অধ্যাপক-অধ্যাপিকাক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ। যিসকল ছাত্ৰ-

ছাত্ৰীয়ে সহায়-সহযোগ কৰিলে তেওঁলোকৰ প্ৰতি সহস্ৰ

ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

বহিঃ ক্ৰীড়া বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

চন্দন কুমাৰ ঠেঙ্গাল

বহিঃ ক্ৰীড়া সম্পাদক, ছাত্ৰ একতা সভা
২০২২-২৩ বৰ্ষ

প্ৰতিবেদনৰ প্ৰাক্ক্ষণত
যিসকল বৰেণ্য ব্যক্তিৰ অশেষ কষ্ট
তথা ত্যাগৰ ফলত যোৰহাট কেন্দ্ৰীয়
মহাবিদ্যালয়ে প্ৰাণ পাই উঠিছিল
সেইসকললৈ মোৰ সশ্ৰদ্ধ প্ৰণাম
জনাইছোঁ। মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ
শ্ৰদ্ধাৰ ড° দুলেন শইকীয়া ছাৰ তথা

বিভাগীয় শিক্ষাগুৰু আৰু কৰ্মচাৰীলৈ শ্ৰদ্ধাৰ লগতে সমূহ
যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীলৈ মোৰ স্নেহ
আৰু শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

২০২২-২৩ বৰ্ষৰ ডিচেম্বৰ মাহত অনুষ্ঠিত হোৱা ক্ৰীড়া
বিভাগৰ সম্পাদক হিচাপে নিৰ্বাচনত জয়ী হৈ মহাবিদ্যালয়খনৰ
বাবে সেৱা আগবঢ়াবলৈ পূৰ্ণ সুযোগ দিয়াৰ বাবে শিক্ষাগুৰু
আৰু মৰমৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকললৈ অশেষ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন
কৰিছোঁ।

বহিঃ ক্ৰীড়া বিভাগৰ সম্পাদকৰ দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰা দিনৰে
পৰা বিভিন্ন দিশত নিজৰ মূল্যবান সময় খৰচ কৰি মোক সহায়
কৰা শ্ৰদ্ধাৰ ৰাজীৱ বৰদলৈ ছাৰ, অমৰজ্যোতি বৰদলৈ ছাৰলৈ
অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ। লগতে ক্ৰীড়া বিভাগৰ দ্বাৰা
অনুষ্ঠিত হোৱা প্ৰতিযোগিতাসমূহ সফলভাৱে ৰূপায়িত
কৰিবলৈ সহযোগিতা আগবঢ়োৱা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকললৈ
কৃতজ্ঞতা জনাইছোঁ।

সাধাৰণ সম্পাদকৰ উদ্যোগত সাধ্যানুসাৰে যিমান দূৰ
সম্ভৱ মহাবিদ্যালয়ৰ সু-নামত আঘাত নোহোৱাকৈ নিজৰ
দায়িত্ব আৰু কৰ্তব্য কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলোঁ। মোৰ
কাৰ্যকালত জ্ঞাতে-অজ্ঞাতে তথা অনিচ্ছাকৃতভাৱে বৈ যোৱা
ভুল-ভ্ৰুটিৰ বাবে সকলোৰে ওচৰত মই ক্ষমাপ্ৰাৰ্থী। মহাবিদ্যালয়
সম্প্ৰতি মোৰ কাৰ্যকালত অনুষ্ঠিত হোৱা বিভিন্ন খেলৰ
শিতানৰ বিষয়ে তলত উল্লেখ কৰা হ'ল—

১) ক্ৰিকেট

প্ৰথমে — প্ৰাণীবিজ্ঞান বিভাগ

দ্বিতীয় — Tea Management

২) দৌৰ

ল'ৰা

প্ৰথম — মৃণাল মৰাণ, চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক

দ্বিতীয় — জ্যোতিৰাদিত্য দাস, দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক

তৃতীয় — নয়নজ্যোতি দাস, দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক

ছোৱালী

প্ৰথম — সুনীতি তান্তী, একাদশ বৰ্ষ

দ্বিতীয় — পৰিস্মিতা বৰা, সমাজতত্ত্ব বিভাগ

তৃতীয় — জুবলী ভূঞা, সমাজতত্ত্ব বিভাগ

৩) ৰছীটনা

ল'ৰা

প্ৰথম — শিক্ষাতত্ত্ব বিভাগ

দ্বিতীয় — প্ৰাণী বিজ্ঞান বিভাগ

ছোৱালী

প্ৰথম — ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

দ্বিতীয় — প্ৰাণী বিজ্ঞান বিভাগ

৪) কাবাডী

ল'ৰা

প্ৰথম — প্ৰাণীবিজ্ঞান বিভাগ

দ্বিতীয় — ইংৰাজী বিভাগ

ছোৱালী

প্ৰথম — ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

দ্বিতীয় — ইংৰাজী বিজ্ঞান বিভাগ

৫) শ্বৰ্টফুট

ল'ৰা

প্ৰথম — দেৱাঙ্গ বৰা, Tea Management

দ্বিতীয় — ভাস্কৰজ্যোতি দাস, শিক্ষাতত্ত্ব বিভাগ

তৃতীয় — গৌৰৱ দাস, একাদশ বৰ্ষ

ছোৱালী

প্ৰথম — নিহা দাস, ৰাজনীতি বিজ্ঞান

দ্বিতীয় — মমতা ছেত্ৰী, ইংৰাজী বিভাগ

তৃতীয় — অংকিতা দাস, ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

৬) আন্তঃ মহাবিদ্যালয় ফুটবল প্ৰতিযোগিতাত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ে প্ৰথম বাৰৰ বাবে ছেমি ফাইনেল লৈকে স্থান পাবলৈ সক্ষম হৈছিল।

সদৌ শেষত গৌৰৱান্বিত যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাংগীণ উন্নতি কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰিলোঁ।
জিলিকি উঠক জিলা তথা ৰাজ্যৰ ভিতৰতে এখন উচ্চ শিক্ষাৰ প্ৰতিষ্ঠান ৰূপে। ধন্যবাদেৰে—

জয়তু যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়

জয়তু ছাত্ৰ একতা সভা

মহৎ লোকৰ বাণী

- ১) আমাৰ জীৱনত আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ ঘটনাটো ঘটে তেতিয়া যেতিয়া আমি আমাৰ মনটোক জোকাৰি দিব পৰা এজন মানুহক লগ পাম— *এমাৰচন।*
- ২) মানুহৰ প্ৰকৃত পৰিচয় জন্ম লৈ নহয় কৰ্ম লৈহে— *মহাবীৰ।*
- ৩) ৰাজনীতি হ'ল ৰক্তপাত নকৰাকৈ কৰা যুদ্ধ আৰু যুদ্ধ হ'ল ৰক্তপাত কৰা ৰাজনীতি— *মাও চে টুং।*
- ৪) আপুনি সন্মান কৰা মানুহজন মোক দেখুৱাই দিয়ক আপুনি কেনেধৰণৰ মানুহ মই আপোনাক জনাই দিম— *থমাছ কাৰ্লাইল।*
- ৫) তুচ্ছ আৰু গুৰুত্বহীন কথাবোৰত অতিশয় ব্যস্ত হৈ থকাটোৱেই হ'ল দুখী হোৱাৰ প্ৰধান উপায়— *এডৱাৰ্ড নিউটন।*
- ৬) তুমি জীৱনক ভাল পোৱানে? যদি জীৱনক ভালপোৱা সময় অপচয় নকৰিবা কাৰণ সময়ৰ সমষ্টিয়েই জীৱন — *বেঞ্জামিন ফ্ৰেংকলিন।*
- ৭) ফুল আৰু পখিলাক বাহ্যিক ৰূপেৰে জুখিবা মানুহক নহয়— *ৰবীন্দ্ৰনাথ ঠাকুৰ।*
- ৮) য'ত সকলো আশা-আকাংক্ষাৰ পৰিসমাপ্তি ঘটে, তাৰ পৰাই জীৱনৰ শান্তি আৰম্ভ হয়— *গৌতম বুদ্ধ।*
- ৯) কাৰোবাক আঘাত দি নাভাবিবা যে তেওঁ অবুজ বা দুৰ্বল। মনত ৰাখিবা তেওঁ তোমাক বিশ্বাস কৰিছিল যাৰ তুমি যোগ্য নাছিল। — *মাদাৰ টেৰেছ।*
- ১০) কাকো সৰু বুলি নাইহিবা কাৰণ ভৰিৰ তলৰ দূবৰি বনহে পূজাত লাগে মূৰৰ ওপৰৰ বৰগছ নহয় — *চাণক্য*
- ১১) কাৰোবাৰ ভৰিত ধৰি সৰলতা লাভ কৰাতকৈ সেই ভৰি দুখনেৰে দুখোজ আগবাঢ়ি নিজৰ ৰাস্তা নিজে তৈয়াৰ কৰাই শ্ৰেষ্ঠ — *এ.পি.জে. আব্দুল কালাম।*
- ১২) মাটিত পৰা চেনী পিপৰাই হে উঠাব পাৰে হাতীয়ে নোৱাৰে, সৰু বুলি কাকো উপলুঙা নকৰিব, কেতিয়াবা সৰু মানুহেই বহুত ডাঙৰ কাম কৰিব পাৰে — *চাণক্য*
- ১৩) জীৱনত নিজকে কেতিয়াও আনৰ লগত তুলনা নকৰিব। যদি কৰে, তেন্তে আপুনি নিজকে অসন্মান কৰিব — *বিল গেটছ।*

২০২২-২৩ বৰ্ষৰ বঁটা প্ৰাপ্তসকলৰ নাম

- ১) সুদক্ষিণা শৰ্মা, ডাঃ বমেন তালুকদাৰ, ৰাচবিৰ হুছেইনলৈ ডিপিআৰচি বঁটা।
- ২) উৎপল বৰুৱালৈ 'সংবাদ ৰত্ন' বঁটা।
- ৩) ডাঃ এন এন দত্তলৈ ইণ্ডিয়ান মেডিকেল এছ'চিয়েশ্বনৰ বঁটা।
- ৪) ড° প্ৰদীপজ্যোতি মহন্ত, শাৰদী শইকীয়াক 'ৰসেশ্বৰ শইকীয়া বৰবায়ন বঁটা' প্ৰদান।
- ৫) অভিনেতা পিন গোস্বামীলৈ গুৰুজী বঁটা।
- ৬) খটৰা সত্ৰত গোবিন্দ আতা স্মাৰক মেধা বঁটা প্ৰদান।
- ৭) গজল শিল্পী অনিবাৰ্ণ দাসক 'এমাজৰী বঁটা' প্ৰদান।
- ৮) অকণিৰ সাহিত্য সভাৰ ২০২২ বৰ্ষৰ বঁটা 'অভিজিত শৰ্মা বৰুৱালৈ অসমীয়া শিশু সাহিত্য বঁটা'।
- ৯) ডুবাইত 'আছাম ৰাইটাৰ' বঁটা লক্ষ্মীমাই শৰ্মালৈ।
- ১০) লোকশিল্পী ৰাজেন্দ্ৰ নাথ ওজাক 'মুক্তাৰাম বৰুৱা ওজা বঁটা' প্ৰদান।
- ১১) ড° অৰ্চনা ভট্টাচাৰ্যলৈ গ্ল'বেল চেঞ্জমেকাৰ বঁটা।
- ১২) দিগন্ত ওজা আৰু দেওবৰ ৰামাচিয়াৰীলৈ শিশু সাহিত্য পুৰস্কাৰ।
- ১৩) প্ৰদ্যুম্ন কুমাৰ গগৈ আৰু অলংবাৰ মুছাহাৰীলৈ যুৱ পুৰস্কাৰ।
- ১৪) ৰাষ্ট্ৰীয় কৃতীশিক্ষক বঁটাৰ বাবে নিৰ্বাচিত তেজপুৰৰ মীনাক্ষি গোস্বামী।
- ১৫) ফটিক চন্দ্ৰ নেওগক সুশীল কুমাৰ গগৈ সোঁৱৰণী সাহিত্য বঁটা প্ৰদান।
- ১৬) ড° পৰেশ্বৰ গগৈলৈ জীৱনজোৰা সাধনা বঁটা।
- ১৭) দিগন্ত বিশ্ব শৰ্মালৈ ২০২২ বৰ্ষৰ ড° ময়িদুল ইছলাম বঢ়া সাহিত্য বঁটা।
- ১৮) অমৰজ্যোতি বৰঠাকুৰলৈ ৰাজ্যিক কৃতী শিক্ষকৰ বঁটা।
- ১৯) হেমন্তকুমাৰ বৰালৈ 'গুৰুৰত্ন' বঁটা।
- ২০) নৃত্যাচাৰ্য যতীন গোস্বামী, শিল্পী সুদক্ষিণা শৰ্মালৈ ড° ভূপেন হাজৰিকা সাংস্কৃতিক সমন্বয় বঁটা।
- ২১) ড° মালিনী গোস্বামীলৈ কৈলাস নাথ শৰ্মা সোঁৱৰণী অখিল ভাৰতীয় সাহিত্য পৰিষদ, অসম সাহিত্য বঁটা।
- ২২) বৰপেটা সত্ৰৰ বুঢ়া সত্ৰীয়া ৰশিষ্ঠ শৰ্মালৈ ২০২২ বৰ্ষৰ 'তঁাতীকুছি' বঁটা।
- ২৩) ৮২ বছৰীয়া ফৰাচী লেখিকা এন্নি আৰ্নল্ডলৈ সাহিত্যৰ নোবেল বঁটা।
- ২৪) লোক-সংস্কৃতিৰ গৱেষক ড° বীৰেন্দ্ৰ নাথ দত্তক সত্ৰভূষণ জগন্নাথ বায়ন বঁটা প্ৰদান।
- ২৫) কবি ৰবীন্দ্ৰ বৰালৈ কেশৱ মহন্ত বঁটা।
- ২৬) ইমৰান শ্বাহলৈ শিৱসাগৰ আছাৰ সাহিত্যৰথী ৰসৰাস লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা বঁটা প্ৰদান।
- ২৭) পুতুল ঘৰফলীয়া গগৈলৈ ড° এ পি জে আব্দুল কালাম অগ্নি বঁটা।
- ২৮) ৰাজীৱ বৰালৈ 'কাব্যম বঁটা- ২০২২'।
- ২৯) তৰাৱতী মিলি বড়িলৈ সুধাকৰ্ণ ড° ভূপেন হাজৰিকা সংহতি বঁটা।
- ৩০) 'হালধীয়া জোতা'ৰ বাবে উপাসনা শইকীয়ালৈ ২০২২ বৰ্ষৰ বৰকটকী সাহিত্য বঁটা।
- ৩১) ড° হীৰেন গৌহাইলৈ জীৱনজোৰা প্ৰগতিশীল সাহিত্য সাধনাৰ বঁটা।
- ৩২) সংগীত শিল্পী অঞ্জু দেৱীলৈ ড° ভূপেন হাজৰিকা সোঁৱৰণী সমন্বয় বঁটা।
- ৩৩) এ পি এছ চি পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হৰিচৰণ ভূমিজক 'কিংশুক আদৰ্শ বঁটা' প্ৰদান।
- ৩৪) অসমৰ অঞ্জলি বসুমতাৰীলৈ 'স্পেৰ'-আৰ ত্যাগৰাজন সাহিত্য বঁটা।
- ৩৫) বিশিষ্ট গল্পকাৰ বস্তু শেনচোৱালৈ 'জগন্নাথ ঠাকুৰ সাহিত্য সন্মান'।

- ৩৬) নয়নমণি শইকীয়াইলৈ অৰ্জুন বঁটা।
- ৩৭) কাৰ্টুনিষ্ট মুৰুল ইছলামলৈ ত্ৰৈলোক্য দত্ত সৌৰৰণী 'চিত্ৰশিল্পী বঁটা'।
- ৩৮) ড° অশ্বেষা মহন্তলৈ আদিত্য বিক্ৰম বিৰলা কলাকিৰণ বঁটা।
- ৩৯) 'আকৌ যদি যাব লাগে শৰাইঘাটলৈ' গীতৰ স্ৰষ্টা নগেন বৰালৈ মৰণোত্তৰভাৱে প্ৰেৰণা বঁটা ২০২২।
- ৪০) ড° হীৰেন গৌহাইক 'প্ৰজ্ঞা সাধক' উপাধি প্ৰদান।
- ৪১) ২০২২ বৰ্ষৰ 'অসম ষ্টাৰ এৱাৰ্ড' যোষণা। বিদ্যাৰাও, হাইদৰ হুছেইনলৈ জীৱনজোৰা সাধনা বঁটা।
- ৪২) দৈনিক জনমভূমিৰ সম্পাদক উৎপল বৰুৱালৈ বৰ্ষশ্ৰেষ্ঠ সাংবাদিকতা বঁটা।
- ৪৩) অধ্যাপক ড° গোবিন্দ চন্দ্ৰ বৰালৈ গ্ল'বেল এডুকেশ্যন এৱাৰ্ড।
- ৪৪) দুলাল ৰয়, চৈয়দ চাদুল্লাক ২০২২ বৰ্ষৰ চাতক সন্মান প্ৰদান।
- ৪৫) অধ্যাপক ক্ষীৰধৰ বৰুৱাক ২০২২ বৰ্ষৰ নৰেন্দ্ৰদেৱ শাস্ত্ৰী স্মাৰক বঁটা প্ৰদান।
- ৪৬) পাৰ্থজিৎ বৰুৱাক শ্ৰেষ্ঠ পৰিচালকৰ বঁটা প্ৰদান।
- ৪৭) 'পদ্যৰ সঁফুৰা' গ্ৰন্থৰ বাবে সুৰেন্দ্ৰ মোহন দাসলৈ ২০২২ বৰ্ষৰ শ্ৰেষ্ঠ শিশু গ্ৰন্থৰ বঁটা।
- ৪৮) ৰোশন হকলৈ ভাৰত চৰকাৰৰ যুৱ প্ৰতিভা শিল্পী বঁটা।
- ৪৯) ৰাজদীপ বাইলুং বৰুৱালৈ 'স্বৰ্গদেও চুহুংমুং বঁটা'।
- ৫০) যোৰহাটৰ কবি ৰেখা বৰকটকীলৈ কাব্যসাধন বঁটা।
- ৫১) লোক-সংস্কৃতিৰ সাধক একলব্য গামলৈ আছৰ ২০২২ বৰ্ষৰ প্ৰতিমা বৰুৱা পাণ্ডে বঁটা।
- ৫২) কথাশিল্পী প্ৰণৱজ্যোতি ডেকালৈ অসম প্ৰকাশন পৰিষদৰ সাহিত্য বঁটা।
- ৫৩) ড° পূৰ্ণ ভট্টাচাৰ্যলৈ 'বন্ধু-চাকি সাহিত্য বঁটা'।
- ৫৪) চিত্ৰশিল্পী কিৰণ শংকৰলৈ প্ৰণৱ বৰুৱা বঁটা।
- ৫৫) বীৰেন সিংহলৈ ৰংবং চতৰাং সম্বনয় বঁটা।
- ৫৬) 'চেনেহ'ৰ প্ৰতিষ্ঠাপক অতুলচন্দ্ৰ বৰুৱালৈ 'অসম গৌৰৱ বঁটা'।
- ৫৭) 'ভুল সত্য'ৰ বাবে বিশিষ্ট গল্পকাৰ মনোজ কুমাৰ গোস্বামীলৈ ২০২২ চনৰ সাহিত্য একাডেমী বঁটা।
- ৫৮) ড° জুৰি দত্তলৈ সাহিত্য একাডেমীৰ ২০২২ চনৰ অনুবাদ বঁটা।

Quiz

Nikita Gayari, B.Sc 2nd semester

1. Many have heard it, but nobody have even seen it. It will not speak back unless spoken to, what is it?
= An echo
2. That cannot be seen, cannot be touched, cannot feel but the thing can cook your lunch. What is it?
= A microwave particle.
3. What is the center of the gravity?
= The letter 'V'.
4. Which is heavier, a pound of feathers or a pound of bricks.
= Both weight same.
5. It have been around for millions of years but is only a month old. What is it?
= The moon
6. What is full of holes but still holds water?
= A sponge.
7. I am three quarters of the universe and almost nothing is known about me. What am I ?
= Dark matter.
8. It can rush. It can be hot, It can be cold, it can be hard, it can slip through anything, what is it?
= Water
9. It is impossible to be created and it can never be destroyed, It can only change form, what is it?
= Energy
10. What is black when you buy it, red when you use it and gray when you throw it away?
= Charcoal
11. I was once an embryo but have now gone through eight weeks of development. What am I?
= A fetus.
12. What four letter word can be written forward backward, or upside down, and can still be read from left to right?
= Noon
13. What two words, added together contains the most letters?
= Post office.

যোৰহাট কেন্দ্ৰীয় মহাবিদ্যালয়ৰ
তৰফৰপৰা ২০২৩ বৰ্ষৰ
সাহিত্য অকাডেমি বঁটা প্ৰাপকসকললৈ
আন্তৰিক অভিনন্দন

শিঙ-সাহিত্য বঁটা
অসমীয়া
শ্ৰীবধীন্দ্রনাথ গোস্বামী
গ্ৰন্থ : পোৰালমণি আৰু চিটিঙৰ
দু:সাহসিক অভিযান

শিঙ-সাহিত্য বঁটা
বড়ো
শ্ৰীপ্ৰতিমা নন্দী নাৰ্জাবী
গ্ৰন্থ : গ'সাইনি গোজোন নোজোৰ

সাহিত্য অকাডেমি যুৱ পুৰস্কাৰ
অসমীয়া
শ্ৰীজিতু গীতাৰ্থ
গ্ৰন্থ : মন মৰা তৰা

সাহিত্য অকাডেমি যুৱ পুৰস্কাৰ
বড়ো
শ্ৰীমাইনাওশ্ৰী দৈমাৰী
গ্ৰন্থ : সোম, জিউ আৰো.....

সাহিত্য অকাডেমি যুৱ পুৰস্কাৰ
নেপালী
শ্ৰীনেইনা অধিকাৰী
গ্ৰন্থ : ঘাত-প্ৰতিঘাতকা উদগাবহক

Register at
assam.mygov.in

     /mygovassam

অধ্যক্ষৰ সৈতে
মহাবিদ্যালয়ৰ কলা শাখাৰ
শিক্ষাগুৰুসকলৰ একাংশ

অধ্যক্ষৰ সৈতে
মহাবিদ্যালয়ৰ বিজ্ঞান শাখাৰ
শিক্ষাগুৰুসকলৰ একাংশ

অধ্যক্ষৰ সৈতে
মহাবিদ্যালয়ৰ
কৰ্মচাৰীসকলৰ একাংশ

অধ্যক্ষৰ সৈতে
মহাবিদ্যালয়ৰ
গ্ৰন্থাগাৰিক আৰু কৰ্মচাৰীবৃন্দ

মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী 'জ্যোতিৰ্ময়'ৰ প্ৰাক্তন সম্পাদকসকল

সুনীল পাছনী
১৯৯৪-৯৫ (প্ৰথম সংখ্যা)

অনুপ বৰা
১৯৯৫-৯৭ (দ্বিতীয় সংখ্যা)

ৰূপাঞ্জলী পূজাৰী
১৯৯৭-৯৯ (তৃতীয় সংখ্যা)

দুৰ্লভ বৰা
১৯৯৯-০১ (চতুৰ্থ সংখ্যা)

হেমন্ত হাজৰিকা
২০০২-০৩ (পঞ্চম সংখ্যা)

মিণ্টু বৰা
২০০৩-০৫ (ষষ্ঠ সংখ্যা)

দীপজ্যোতি শৰ্মা
২০০৭-০৮ (সপ্তম সংখ্যা)

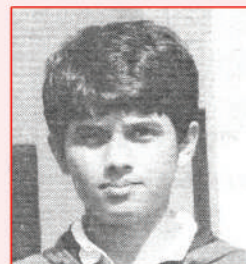
কিৰণ প্ৰসাদ বৰা
২০০৯-১০ (অষ্টম সংখ্যা)

পৰিমিতা বৰদলৈ
২০১০-১১ (নৱম সংখ্যা)

কংকনা বৰা
২০১১-১২ (দশম সংখ্যা)

ৰাজেশ বৰা
২০১২-১৩ (একাদশ সংখ্যা)

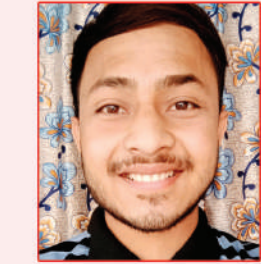
ফাৰহানা বেগম
২০১৩-১৫ (দ্বাদশ সংখ্যা)

উদেয় দাস
২০১৫-১৬ (ত্ৰয়োদশ সংখ্যা)

ৰাধাকৃষ্ণ দত্ত
২০১৬-১৮ (চতুৰ্দশ সংখ্যা)

মনোজ শইকীয়া
২০১৯-২০ (পঞ্চদশ সংখ্যা)

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ - ২০২২-২৩ বৰ্ষত শ্ৰেষ্ঠ

শ্ৰেষ্ঠ গায়ক
সৌৰভ কাশ্যপ

মিষ্টাৰ কেন্দ্ৰীয়ান
পলাশজ্যোতি দত্ত

মিছ কেন্দ্ৰীয়ান
শিল্পীশিখা বৰা

মিছ টেলেন্ট
তুলিকা পেগু

মিষ্টাৰ টেলেন্ট
ৰাজীৱ গুপ্তা

G-20 প'ষ্টাৰ প্ৰতিযোগিতা
প্ৰথম স্থান
আছফিয়া বেগম

G-20 আন্তঃবিভাগৰ গৱেষণা-পত্ৰ
প্ৰতিযোগিতাৰ শ্ৰেষ্ঠ আলোচক
প্ৰজ্ঞা বৰদলৈ

সাংস্কৃতিক শোভাযাত্ৰাৰ শ্ৰেষ্ঠ দল অৰ্থনীতি বিভাগ

শ্ৰেষ্ঠ বিভাগ 'ৰাজনীতি বিজ্ঞান' বিভাগ

শ্ৰেষ্ঠ কাবাডী আৰু ৰছী টনা দল

শ্ৰেষ্ঠ পঢ়ুৱৈ
ধ্ৰুৱজ্যোতি নাথ

শ্ৰেষ্ঠ মহিলা মল্লযোদ্ধা দল

শ্ৰেষ্ঠ ভলীবল দল

শ্ৰেষ্ঠ ক্ৰিকেট দল

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ এক সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ উদ্বোধনী অনুষ্ঠানৰ এটি দৃশ্য

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ - ২০২২-২৩ বৰ্ষত বিভিন্ন বিভাগত পুৰস্কাৰ প্ৰাপ্তসকল

পাঞ্জাত প্ৰথম
প্ৰণামিকা নেওগ

ৰংগোলিত প্ৰথম
নিশিতা খাওন্দ

কেৰমত প্ৰথম (যুটীয়া)
অম্বেষা বৰুৱা

কেৰমত প্ৰথম (যুটীয়া)
ধনজয় গুপ্তা

কবিতা আবৃত্তিত প্ৰথম
প্ৰিয়াংকুজ্যোতি বৰা

কেৰমত প্ৰথম (একক)
কৌস্তভমণি বৈৰাগী

তৰ্ক, টাগ অ' ওৱাৰত প্ৰথম
শ্বালিনী গুপ্তা

বেডমিণ্টনত প্ৰথম (যুটীয়া)
জুবলী ভূঞা

থলীতে লিখা কবিতাত প্ৰথম
প্ৰব্ৰজ্যোতি নাথ

টেবুল টেনিছত প্ৰথম
চাৰফাৰজ আচিফ

পাঞ্জাত প্ৰথম
ফিৰোজ আলি

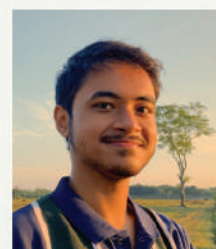
চেম্পিয়ন অৱ চেম্পিয়ন
চান কুমাৰ দেউৰী

লৌহ ক্ৰীড়াত প্ৰথম
প্ৰাপু চেত্ৰি

বাতৰি-কাকত পঢ়াত প্ৰথম
দিবাকৰ দত্ত

ফটোগ্ৰাফীত প্ৰথম
ৰাজবল্লভ শ্যাম

কেৰাটে আৰু দৌৰত প্ৰথম
সুনীতি তাঁতী

কেৰাটেত প্ৰথম
গৌৰৱ দাস

সৃষ্টিশীল নৃত্যত প্ৰথম
পৰাগজ্যোতি শইকীয়া

কেৰম আৰু বেডমিণ্টনত প্ৰথম
নিশিতা শইকীয়া

কেৰমত প্ৰথম (যুটীয়া)
ঈশানজ্যোতি আৰু অনুপম বৰা

নীলাখামৰ চিঠি আৰু
জমা দিয়া কবিতাত প্ৰথম
মিনাক্ষী শইকীয়া

শ্বৰ্টফুটত প্ৰথম
দেৱাংগ বৰা

আকস্মিক বজ্জতাত প্ৰথম
ৰাজা ভৰালী

'আইডিয়া ড্ৰপ'ত উদগনি বঁটা
আনন্দ কুমাৰ মাহতু

ৰাজ্যিক/ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ত বঁটা প্ৰাপক

মমতা চেত্ৰী
কেৰাটেত
২য়, ৩য় স্থান

সুপ্ৰীতি বৰদলৈ
NPTEL Online Certificationত
সুখ্যাতিৰে উত্তীৰ্ণ

নীলমজ্যোতি লাহন

আইডিয়া ড্ৰপ প্ৰতিযোগিতাত তৃতীয় স্থান

সুশান্ত শইকীয়া

ফাৰনাজ য়াছমিন

গৌৰৱ দাস
কেৰাটেত তৃতীয়

সুনীতি তাঁতী
কেৰাটেত তৃতীয়

লীনা গগৈ
মডেলিঙৰ একাধিক
বিভাগত শ্ৰেষ্ঠ

কল্যাণী বৰা
লুমিনিয়াছ চুপাৰ চিংগাৰ ৩
অংশগ্ৰহণ

অভিলেখ বৰুৱা
সদৌ অসম মূৰাই থাই
প্ৰতিযোগিতাত সোণৰ পদক বিজয়ী

ৰোহিত ঠাকুৰ
বেডমিণ্টনত দ্বিতীয়

যুৱ মহোৎসৱ আৰু আন্তঃমহাবিদ্যালয়

চান কুমাৰ দেউৰী আৰু ফিৰোজ আলি
মল্লযুদ্ধ প্ৰতিযোগিতাত দ্বিতীয় স্থান

সাংস্কৃতিক শোভাযাত্ৰাত দ্বিতীয় স্থান

ৰোহণ চেত্ৰী
বক্সিং প্ৰতিযোগিতাত দ্বিতীয়

ৰাজবল্লভ শ্যাম
কলাজ প্ৰতিযোগিতাত প্ৰথম

এন. চি. চি. ত বঁটা প্ৰাপকসকল

অভিজিত শৰ্মা
ৰেংক ইউ. অ'. (গ'ল্ডেন)

শ্ৰদ্ধাৰাণী বৰা
ৰেংক এচ. ইউ. অ'. (গ'ল্ডেন)
টাগ অৱ ওৱাৰত দ্বিতীয়

শিল্পী মনৰ অধিকাৰী ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ নিজৰ কেমেৰাত মহাবিদ্যালয়ৰ চৌহদৰ কেইখনমান স্থিৰ চিত্ৰ

